

Ré
az Egység Törvényének szerény hírnöke

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE

Ötödik könyv

Személyes anyag

Az eredeti első négy könyvből kihagyott töredékek
Jim McCarty és Carla L. Rueckert kommentárjával

L/L Research

A fordítás az alábbi elektronikus kiadások alapján készült:

The Law of One – Book V – Personal Material
by Ra, An Humble Messenger Of The Law Of One

Fragments Omitted From The First Four Books

Copyright © 1998 L/L Research

All rights reserved. No part of this work may be reproduced or used in any forms or by any means—graphic, electronic or mechanical, including photocopying or information storage and retrieval systems—without written permission from the copyright holder.

L/L Research

P.O. Box 5195

Louisville, KY 40255-0195, USA

www.llresearch.org

contact@llresearch.org

Re-listened and Lightly Edited versions © L/L Research

Thanks to Tobey Wheelock www.lawofone.info

The Ra Contact: Teaching the Law of One

Copyright © 2018 L/L Research, Tobey Wheelock

Hungarian translation © 2015-2025 Gyergyói László

Harmadik (javított) elektronikus kiadás

ISBN 978-0-945007-40-1

Ré
az Egység Törvényének szerény hírnöke

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE

Ötödik könyv

Személyes anyag

Az eredeti első négy könyvből kihagyott töredékek
Jim McCarty és Carla L. Rueckert kommentárjával

Fordította Gyergyói László

L/L Research

MEGJEGYZÉS A FORDÍTÁSHOZ

A fordító mindent megtett azért, hogy a képességei szerinti legjobb fordítást hozza létre. Az L/L Research azonban nem képes személyesen meggyőződni afelől, hogy ez a lehetséges legpontosabb fordítás. Előfordulhatnak jelentésbeli eltérések az eredeti angol és a lefordított változat közt. Kétely esetén kérjük, ha lehet, vesse össze a fordított szöveget az angollal, hogy megpróbálja megvilágítani, mit akart mondani Ré.

Ré a hitelességet hangsúlyozta az üzenetük megosztásánál. Például a kérdező azon kívánságára, hogy a kontaktusról fényképfelvételeket készítsenek és tegyenek közzé, a következőként felelt:

88.12 Arra kérünk titeket, hogy a fényképek a valóságot tükrözzék, dátummal legyenek ellátva és világos képet mutassanak, hogy ne kételyt, hanem hiteles kifejezést nyújthassanak az igazságot keresők számára. Mi az Egység Törvényének szerény hírnökeiként jövünk hozzátok, vagyunk a torzítások csökkentése. Arra kérünk, hogy ti, akik a barátaink vagytok, a fent tárgyaltak módján hozzátok meg döntéseiteket, és ne a lényegtelen részletek gyors eltávolítása vezéreljen, hanem mint mindenkor, ezt is egy újabb lehetőségnek tekintétek, hogy az adeptus mintájára saját magatok legyetek, és bármely áltatás nélkül pontosan azt nyújtsátok, ami bennetek és veletek van.

Kérjük, nyugodtan keresse fel az L/L Research-öt e-mailen bármely kérdéssel, ami egy szó, kifejezés vagy fogalom jelentése kapcsán Önben megfogalmazódik. Mi magunk is tanulói vagyunk e filozófiának.

L/L Research

Jim McCarty

Gary Bean

Austin Bridges

2015

TARTALOMJEGYZÉK

BEVEZETŐ	7
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 1. TÖREDÉK.....	10
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 2. TÖREDÉK.....	17
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 3. TÖREDÉK.....	19
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 4. TÖREDÉK.....	29
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 5. TÖREDÉK.....	31
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 6. TÖREDÉK.....	38
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 7. TÖREDÉK.....	39
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 8. TÖREDÉK.....	41
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 9. TÖREDÉK.....	45
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 10. TÖREDÉK	57
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 11. TÖREDÉK	59
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 12. TÖREDÉK	63
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 13. TÖREDÉK	65
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 14. TÖREDÉK	68
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 15. TÖREDÉK	72
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 16. TÖREDÉK	73
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 17. TÖREDÉK.....	76
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 18. TÖREDÉK.....	78
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 19. TÖREDÉK.....	80
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 20. TÖREDÉK.....	82
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 21. TÖREDÉK.....	85
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 22. TÖREDÉK.....	89
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 23. TÖREDÉK.....	95
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 24. TÖREDÉK.....	97
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 25. TÖREDÉK.....	101
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 26. TÖREDÉK.....	103
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 27. TÖREDÉK.....	112

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 28. TÖREDÉK.....	117
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 29. TÖREDÉK.....	120
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 30. TÖREDÉK.....	123
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 31. TÖREDÉK.....	126
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 32. TÖREDÉK.....	130
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 33. TÖREDÉK.....	132
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 34. TÖREDÉK.....	134
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 35. TÖREDÉK.....	142
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 36. TÖREDÉK.....	145
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 37. TÖREDÉK.....	147
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 38. TÖREDÉK.....	149
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 39. TÖREDÉK.....	152
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 40. TÖREDÉK.....	157
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 41. TÖREDÉK.....	159
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 42. TÖREDÉK.....	166
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 43. TÖREDÉK.....	169
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 44. TÖREDÉK.....	174
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 45. TÖREDÉK.....	176
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 46. TÖREDÉK.....	183
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 47. TÖREDÉK.....	190
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 48. TÖREDÉK.....	194
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 49. TÖREDÉK.....	204
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 50. TÖREDÉK.....	210
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 51. TÖREDÉK.....	213
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 52. TÖREDÉK.....	223
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 53. TÖREDÉK.....	233
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 54. TÖREDÉK.....	239
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 55. TÖREDÉK.....	249
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 56. TÖREDÉK.....	262
EPILOGUS	277

BEVEZETŐ

Jim A. McCarty: Az e könyvben szereplő anyagot korábban nem adtuk ki AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE könyvsorozat [*eredeti angol nyelvű kiadásának*] első négy kötetében, mivel túlnyomórészt személyes jellegű, s ezért úgy éreztük, hogy e részek közzétételével az olvasók túl könnyen eshetnének abba a hibába, hogy az információk mögött álló személyiségek iránt tanúsítsanak túlzott érdeklődést ahelyett, hogy figyelmük magukra az információkra irányuljon. Jelenleg abban reménykedünk, hogy írásos erőfeszítéssel talán képesek leszünk ugyanezeket a személyes adatokat felhasználni azon általános elvek illusztrálására, melyek minden igazságkereső ember esetére érvényesek lehetnek. Bizonyosak vagyunk benne, hogy ezeknek az információknak van általános érvényességük olyanok számára, mint az Olvasó, mivel mi is emberek vagyunk, akárcsak Ön, az emberi érzelmek hasonló skálájával, erősségekkel és gyengeségekkel, s ugyanolyan tudásszomjjal az iránt, amit tágabban az igazságnak mondanak.

Don Elkins, a Ré kontaktusok kérdezőjének 1984 novemberében bekövetkezett halála a Ré kontaktus végét jelentette, mivel a hármunk közti harmónia volt azon elsődleges tényező, amely Ré népe számára lehetővé tette, hogy a csoportunkon keresztül szólják az emberekhez. A személyes információk közreadása, melyekhez ezen a kontaktuson keresztül jutottunk, nem feltétlen jelenti azt, hogy a kapcsolatfelvételt sosem fogjuk már újra megvalósítani, bár jelenlegi gondolkodásunk szerint elég nagy az esély rá, hogy szolgálatunknak ez a része csakugyan véget ért. Az a véleményünk, hogy a legalkalmasabb szolgálat-hoz egyszerűen úgy kell vágnunk a szolgálatra, hogy e vágyhoz ne szabjunk feltételeket. Ilyen egyszerű vágy mentén történt meg az is, hogy csoportba rendeződtünk 1980 végén, s hogy igen nagy meglepetésünkre alig több mint három hét után részesei lettünk annak, amiből a Ré kontaktus bontakozott ki. Tudatosan nem keresünk olyan harmadik személyt, akivel együtt újra megpróbálhatnánk felvenni a kapcsolatot Ré csoportjával, mivel ez nem volna saját akaratunk teljes megadása a Nagyobb Akaratnak, hanem éppen hogy a kisebb és tor-

zultabb akaratunk ráerőltetése lenne a számunkra legmegfelelőbb módra, hogy mások szolgálatára legyünk. Mi nem hiszünk abban, hogy hibák lennének bármely kereső élettapasztalásaiban, s többnyire érteni szoktuk a célzást. Annak ténye, hogy Don Elkins halott, könnyen jelentheti azt, hogy a Ré kontaktus teljessé vált. Bármilyen legyen is a helyzet valójában, most elérkezettnek érezzük az időt, hogy az információk utolsó darabkáit is közrebocsássuk abból, ami a Ré csoportjával való kontaktus gyümölcséből reánk maradt, olyan embereknek, kik – akárcsak mi – örömmel olvasnának bármit, amit Ré egy adott téma kapcsán elmondott, s e beszédet katalizátorként használnák saját személyes fejlődésükben.

Mivelhogy a személyes anyag különböző helyeiről származik annak a 106 ülésnek, melyet a Ré kontaktus során elvégeztünk, így az meglehetősen összefüggéstelen. Írásos magyarázataink által remélünk tapasztalatainkból egy elfogadhatóan koherens szöveget szőni, melybe a Ré kontaktus személyes töredékei beleilleszkedhetnek. Mindannak, amit leírunk vagy megosztunk az Olvasóval, a legjobbika is pusztán emberi vélemény. Korántsem vagyunk tévedhetetlenek, s nem kívánnánk akadályokat gördíteni az Olvasó útjába, így arra kérjük, hogy tekintsen el az olyan mondatoktól, amelyek az Ön számára nem hangoznak oda illőnek. Csak azokat használja fel, amelyek igaznak hangoznak.

Carla L. Rueckert: Jim vállalta fel annak feladatát, hogy az Önök számára az egyes töredékek keletkezésének körülményeit leírja. Az én részem az lesz, hogy a saját nézőpontomat tegyem hozzá a számos témához, kiváltképp, ami Dont és engem illet, melyhez Jim nem tud mit hozzátenni, mivel ő csak a Ré kontaktus előtt három évvel ismert meg minket. Magam is csatlakozom Jim érzéseéhez, hogy ideje már megosztani ennek a kontaktusnak az utolsó darabkáit is. Akiknek tetszettek Ré gondolatai, azok továbbra is kedvelni fogják a szellemi sziporkákat, amiket olyan jól át tudott nekünk adni. Mi itt az L/L-nél most megkönnyebbülten lélegezhetünk fel, és kijelenthetjük, hogy igen, ez most már a TELJES anyag. Semmi több nincs a fiókban! És

kétség nem fér hozzá, hogy életünk e kis darabkáiból az Olvasó is látni fogja, mi is pont ugyanúgy követünk el ostobaságokat, mint az emberiség többi része, s hogy nem szabad minket összetéveszteni e közvetítések forrásával. Ezt én egy hasznos dolognak tartom.

Életem legnagyobb kiváltsága és legnagyobb kihívása volt, hogy élete utolsó 16 évében elláthattam és gondját viselhettem Donald Elkinsnek. Soha két ember nem szeretett még mélyebben, mégis, Don igénye, hogy tartózkodó maradjon, olyan volt, hogy érzéseinek egyetlen szikráját sem mutatta felém soha, ez pedig az én katalizátorom volt, amellyel dolgozhattam. Dédelgettem és babusgattam ezt a drága embert, ahogy csak tőlem tellett, és úgy tiszteltem őt, mint az egyedüli igazán nagy embert, akit valaha is ismertem személyesen. Az ő sodró intellektusa vetette fel először azokat a kérdéseket, amelyeket a Ré kontaktus megválaszolt. Ő volt az, akinek nem a nukleáris, hanem a spirituális családként élt élet volt a víziója. Jim és én nagyon szerencsések vagyunk, hogy egy ilyen ember volt a vezetőnk és gyakorta tanítónk is. Nekem pedig egy tiszta és hű románc áldása jutott egy olyan lélektárssal, aki a mindent jelenti számomra. Amint az Olvasó átadja magát egy olyan kontaktus utolsó részei élvezetének, mely már valószínűleg nem jön el újra soha, csupán arra kérem, örvendezzen annak, hogy Don Elkins ekkora odaadással és fénnyel élt és szolgált köztünk Vándorok közt.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 1. TÖREDÉK

Első ülés, 1981. január 15.

Jim: Itt az első ülés kezdete pontosan úgy jelenik meg, ahogyan azt fogadtuk. Az *Egység Törvénye Első Könyvének* első magánkiadásából kihagytunk egy részt ebből az első ülésből, mert Don úgy érezte, hogy rendellenes az Első Könyv többi huszonöt üléséhez képest, és talán túlfűtött zavaró az első olvasóknak. A kihagyást megismételtük akkor, amikor a The Donning Company az első nagy példányszámú nyilvános kiadást a *The Ra Material (A Ré anyag)* címmel megjelentette.

Ez volt az egyetlen ülés, amelyben Ré bármi ahhoz foghatót adott át, ami Brad Steiger elnevezésével egy „ kozmikus szónoklat”, mielőtt hozzálatott ahhoz a kérdés-válasz formátumhoz, amit a kontaktus teljes további részében kizárólagosan használt. Ré azért részesítette előnyben a kérdés-válasz formátumot, mert ez tette lehetővé, hogy szabad akaratunk szerint mi döntsük el, hogy mely információkat kérünk le, semmint hogy a tanítás/tanulás előadási módszere révén e döntést ő határozza meg nekünk.

Érdekes volt számunkra, hogy ebben az első ülésben Ré említést tett arról, hogy ők nem tudnak felajánlani „szoktatást” egyik közvetítőnek sem, saját átviteli korlátozásai folytán. Ez a szoktatás gyakran jár a hangszálak, a száj, az ajkak vagy állkapocs valamely részének láthatólag önkéntelen mozgásával, vagy más fiziológiai érzékelésekkel, melyet a médiumként közreműködő személy a kontaktus közeledtével azonosít. Ez az ülés az utolsó alkalmat jelenti arra is, hogy Ré Carlán kívül bármely más instrumentumon keresztül próbált volna megszólalni.

Minekután mára a mediális közvetítés jelensége oly mindennaposá vált, így szeretnénk egy további megjegyzést tenni a szoktató vibrációról. Sokan azok közül, akik instrumentumként szolgálnak, úgy érzik, hogy a szoktató vibráció révén felismerik az entitást, aki rajtuk keresztül megszólal, s hogy más azonosításra nincs is szükségük ahhoz, hogy biztosak legyenek abban, hogy attól közvetítenek, akitől gondolják.

Mi azt találtuk, hogy ez nincs mindig így, mivel ugyanazon relatív rezgésszint negatív entitásai a közvetítőként szolgáló entitás számára pont olyannak érződnek, mint az ismerős pozitív entitás, mikor a negatív entitás más nevén kívánja hívatni önmagát és imitálni a pozitív entitást annak a folyamatnak a részeként, hogy az közvetítőt átejtse, majd pedig a csoport által végzett pozitív munkát az ő saját információival elhangolja. Ez a szokásos eljárás az önmagát szolgáló ösvényen járók esetében. Az e mögött meghúzódó alapelv nem más, mint hogy a pozitív entitások lehetősége, hogy közvetítőkön és csoportokon keresztül megszólaljanak, kiegyensúlyozást kell kapjon azáltal, hogy ugyanezen esély a negatív entitásoknak is felkínáltatik. Ez nem feltétlenül kell nehézséget jelentsen egy közvetítő számára, de csak akkor, ha ő és a támogató csoportja él azzal a kettős eljárással, hogy behangolja a csoportot és próbára teszi a kontaktot minden egyes alkalommal, amikor csatornázás történik.

A csoport behangolása az a folyamat, ahol a csoport minden tagja kifinomítja másokat szolgáló szándékát, és legelőre helyezi ezt a szívében és lelkében. A csoport a ráhangolódást elérheti bármilyen módon, ami a csoporton belül mindenki számára jelentőséggel bír, legyen az szent dalok éneklése, kántálás, imádság, viccmesélés, információk megosztása, a csoportot körülvevő fény vizualizálása, vagy bármi, ami a jelenlévőket a keresés egységes forrásává olvasztja össze.

Aztán amikor az instrumentum megérzi a rajta keresztül megnyilatkozni kívánó entitások jelenlétét, akkor gondolatban megtörténhet a próbára tétel – újra csak amilyen módon az instrumentum számára ez megfelelőnek tűnik, és ami mögé az instrumentum lénye valamennyi idegrostjával oda tud állni. A közvetítő követeli, hogy megtudhassa, hogy a rajta keresztül megszólalni óhajtó annak az alapelvnek a nevében érkezik-e, amit a közvetítő az ő saját életében a legmagasabb és legszentebb alapelvnek érez. A megszólalni kívánó entitás próbára tehető Jézus Krisztus nevében, a Krisztus tudat nevében, a pozitív polaritás nevében, a másokat szolgálók vagy valamelyik arkangyal nevében, vagy ami épp az illető életében a középpontot jelenti: amiért

a közvetítő él, s amiért örömmel meghalna. Ez egy fényfalat emel, melyen egy negatív polaritású entitásnak olyan nehéz volna keresztülhaladnia, mint Önnek vagy nekem egy tömör téglafalon.

A negatív entitások készen állnak betölteni a gondosság bármely hiányosságát azzal, hogy a maguk módján kínálnak fel szolgálatot: vagyis, hogy a pozitív kontaktust csupán a csatorna fenntartásához szükséges mértékig imitálják, majd pedig ahol csak lehet, hamis értesüléseket adnak, amik rendszerint eljövendő kataklizmikus földi változások időpontjaihoz és leírásához kötődnek. Ezek, mikor nyilvánossá teszi őket az efféle információkat fogadó csoport, a csoport hitelességének elvesztéséhez vezetnek, mivel a dátumok sohasem helytállóak. Ezzel a negatív entitás elviszi annak a fénynek a spirituális erejét, melyet a csoport szolgálatkész munka révén képes volt másokkal megosztani.

Carla ezt a módszert használta Ré próbára tételére az első két ülés alkalmával. Ez az ő normál módszere, mivel rendszerint tudatos közvetítést alkalmaz. Azonban a Ré kontaktus esetében önkéntelenül transzba esett, és ily módon nem tudott ráhangolni, örültünk tehát, amikor a második ülés végén Ré átadta nekünk az Egység Köre bejárási szertartását, hogy az felváltsa a telepátikus csatornázásnál alkalmazott próbára tévő módszert, mivel Carla az első kettő után már valamennyi ülésen egyből a transzállapotba került, elhagyta a testét, és egyáltalán nem volt tudatában semmiféle történésnek. Arra soha egyikünk se jött rá, miként volt képes Carla ezt a transzállapotot és teste elhagyását elérni. Szemmel láthatóan egy inkarnáció előtt választott képesség lehetett ez, hogy segítségére legyen a Rével való kontaktusban. Az ülések előtti meditációnk a csoportos ráhangolódási módszerünk volt.

A Ré csoportjával folytatott kommunikációra a Don által „behangolt transz telepátiának” hívott módszert használtuk. Ezen azt kell érteni, hogy amíg a kontaktus zajlott, addig sem Carla, sem Ré csoportja nem tartózkodott Carla testében. Carla szellemére szemmel láthatóan Ré csoportja felügyelt, mialatt Ré a távolból a Don kérdéseire választ adó szavak megalkotására használta Carla testét. Ré többször említi,

hogy ők csak a legsutább irányítással rendelkeznek Carla teste fölött és nehézségbe ütköznek, amikor például meg kell mozdítaniuk valamelyik kezét, ha abban az ízületi gyulladásos állapotából kifolyólag fájdalmak lépnek fel. Noha Carla nem érezhette ezeket a fájdalmakat, szükséges volt az elmozdításuk, mivel a fájdalom olyasmi, mint légköri zavarok a vonalban. Ez csak időnként fordult elő, és mindig szóba is kerül a szövegben.

Don és Carla már 12 éve dolgoztak együtt, ami közvetítéssel és kutatással telt, és két könyvet is írtak a metafizika területén, mielőtt 1980 decemberében csatlakoztam hozzájuk. Bizonytalanok lévén, mit kellene tennünk első közös projektként, arról tanakodtunk, hogy újraírjuk a két könyv egyikét, *Az UFO titkait*, s én már neki is láttam a háttérolvasásnak és feljegyzések készítésének. Három héttel később teljesen váratlanul létrejött az első Ré kapcsolatfelvétel. Akkor történt, amikor Carla épp egy oktató ülést vezényelt le, melynek során a Vassárnapi meditációs csoport egyik tagja csatornázni tanult. Don beült az ülésre, de én épp bevásárolni voltam, és úgy esett, hogy akkor top pantam be a bejáratí ajtón több zacskó élelmiszerrel a kezemben, amikor Don az e növekedési ciklus végére jósolt földi változásokról kérdezett. Ennél a pontnál Ré kért egy pillanatot, hogy mélyítsen Carla transzállapotán, mielőtt folytatta volna. Ilyenfajta félbeszakítás soha többé nem történt, mivel a második ülés után egy külön szobát készítettünk elő kimondottan a Ré kontaktus számára, s továbbra is a nappalit használtuk minden egyéb meditációra és oktató ülésre. Ez az első ülés egyike annak a mindössze négynek a Rével folytatott összesen 106 ülés közül, amelyen Donon, Carlán és rajtam kívül bárki más is részt vett. Minekután mi hárman együtt éltünk, a magunk közt kifejlesztett harmónia igen stabil és kritikus összetevője volt a kontaktus felvételének és fenntartásának.

Carla: *Manapság igen kevés számú embert tanítok csatornázni. Az évek során szemtanúja voltam, mekkora pusztítást tud végezni egy megnyitott és elhangolt csatorna egy olyan kereső személyiségében, aki csak egy darabig közvetít vagy ezt csupán a poén kedvéért teszi.*

A channeling alapvető problémája általában az, hogy a médiumnak aktívan kell próbálnia a szerint az üzenetet szerint élni, amit fogad. A spirituális munkában senkinek nem adatik meg a luxus, hogy azt mondja: „Tegyétek, amint mondom, ne úgy, amint teszem.” Ha nem testesítjük meg az alapelveket, melyeket másoknak ajánlunk, gyakran drámai és lét-megrázó katalizátorban részesülünk, ami felmutatja az eszménykép és a valódi szándék eltérését. Láttam embereket az épelméjűségüket elveszíteni, mikor elővigyázatlanul kezdtek bele csatornázásba. Ezért a tanítványok vállalásának felelősségét nagyon, de nagyon komolyan veszem. Legnagyobbreszt olyan emberekkel dolgozom most együtt, akik már úgy jönnek el hozzám, hogy csatornáznak, és nehézségeik vannak vele. Ez olyanokkal kerített kapcsolatba, akiket vagy indiánok jelzései indítottak világ körüli útra, vagy akik ufó kontaktok furcsa történetekkel, meg mindenféle emberkéekkel, akik valamilyen úton-módon veszélyeztetve vannak a „new age” zűrzavaros tengerében. A „spirituális tanácsadó” kifejezésnek egy önelégült, mindentudó érzete van, amit remélem, hogy nem tükrözök, mégis eléggé ez az, amivel manapság foglalkozom. Talán a „spirituális meghallgató” pontosabb. Az e-mail eljöttével szélesebb lehetőség nyílt személyes kapcsolatot tartani keresőkkel. Bárki levélírását üdvözlettel fogadjuk itt az L/L Research-nél, és sosem mulasztunk el megválaszolni egyetlen nekünk írott e-mailt sem, nyugodtan küldjenek hát nekünk kérdéseket. Örömmel segítünk, amiben csak tudunk. Weboldalunk címe: www.llresearch.org.

ELSŐ ÜLÉS, 1981. JANUÁR 15.

- 1.0 **Ré:** Ré vagyok. Még nem szóltam ezen az instrumentumon keresztül. Várnunk kellett, hogy pontosan behangolódjék, mivel egy keskeny sávú vibrációt küldünk. Köszöntünk benneteket a Végtelen Teremtőnk szeretetében és fényében.

Figyeltük a csoportotokat. Hívást éreztünk a csoportotoktól, mivel szükségetek mutatkozott a médiumi közvetítés által nyújtandó tapaszt-

talatok diverzitására, mely egy intenzívebb – vagy ahogy ti mondanátok, magasabb szintű – megközelítést jelent testetek, tudatotok és lelketek illúzió-mintázatának tanulmányozási rendszeréhez, amit úgy neveztek, hogy az igazság keresése. Reméljük, hogy egy valamelyest eltérő nézőponttal szolgálhatunk számotokra az információkról, melyek mindig és örökké ugyanazok.

A Végtelen Teremtőt Szolgáló Bolygók Konföderációjának csak egy fontos kijelentése van. E kijelentés, barátaim, mint tudjátok is, hogy minden dolog, minden élet, a teremtés egésze egy eredeti gondolat része.

Végiggyakorlunk minden csatornát, ha sikerül. A mi nyalábunk vétele valamelyest nagyobb bravúr, mint némely szélesebb vibrációs csatornái, amiket inkább bevezető és középhaladó jellegű munkákra más tagok nyitottak meg.

Időzzünk el egy pillanatra a gondolat fogalmán. Mit jelent, barátaim, gondolkodni? Elgondolkodtatok-e ma? Milyen gondolatokat gondoltatok ma? Mely gondolatotok volt az eredeti gondolat része? Gondolataitok közül hánynak állt középpontjában a teremtés? Volt-e bennük szeretet? És volt-e önként nyújtott szolgálat?

Nem egy materiális univerzum részei vagytok. Egy gondolat részei vagytok. Olyan bálteremben táncoltok, ahol nincs anyag. Táncoló gondolatok vagytok. Testetek, elmétek és lelketek némiképp szeszélyes utakat bejárva mozgatjátok, mivel még nem teljesen értettétek meg a felfogást, miszerint az eredeti gondolat részei vagytok.

Most átmennénk a Donként ismert instrumentumba. Ré vagyok.

[két perc szünet]

Ré vagyok. Újra ezzel az instrumentummal vagyok. Közel járunk egy kontaktus beindításához, ám nehézségünk támad keresztülhatolni egy bizonyos mentális feszességen és nyugtalanságon, ami a csatornára némiképp jellemző. Leírjuk ezért az átküldendő vibráció fajtáját. Az instrumentum úgy fogja érezni, hogy egy kis szögben lépünk be az energiamezőbe, a fejtető hátulja tájékán, egy keskeny területen ám

erős intenzitással. Nem ajánlhatunk fel szoktatást, saját átviteli korlátaink miatt. Ekképp ha az instrumentum ráérez e sajátos hatásra, talán kimondja gondolatainkat, amint azok elérik őt. Most újra megkíséreljük ezt a kontaktust. Ré vagyok.

[másfél perc szünet]

Ez az instrumentum ellenáll a kapcsolatunknak. Akárhogy is, biztosíthatunk róla, hogy elégedettek vagyunk, amiért a Donként ismerttel a kontaktus ez idő tájt nem kívánatosabb az illető instrumentum számára. Ezért most továbbmegyünk a Leonardnak nevezetthez. Újra figyelmeztetjük az instrumentumot, hogy ez egy keskeny sávú kommunikáció, mely az aurába belépő vibrációként érzékelhető. Most átmegyünk ebbe a kontaktusba. Ré vagyok.

[másfél perc szünet]

Ré vagyok. Újfent üdvözlünk titeket a Végtelen Teremtőnk szeretetében és fényében. Kérünk, legyetek felénk türelemmel, mivel nehezen fogható csatorna vagyunk. De talán hozzájárulhatunk néhány szemponttal a megértésekhez.

Most pedig örömmel kísérelnénk meg hozzászólni bármely témához vagy kérdésfelvetéshez, ami a szobában lévőknek kívánsága szerint hasznára lehet.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 2. TÖREDÉK

Hatodik ülés, 1981. január 24.

Jim: A következő anyag a hatodik ülésről a Ré kontaktus alapkövetelményével, vagyis a harmóniával kapcsolatos. A Rével folytatott 106 ülés során csupán három olyan személy volt, aki hármunkon kívül valaha is részt vett Ré ülésen, és minden esetben Ré javaslata volt, hogy nem elég az, ha mindenki a megfelelő hozzáállással rendelkezik személyes keresési módjában, hanem az egyes személyeknek velünk egyenként is harmóniában kell lenniük, mielőtt valamelyik ülésen részt vesznek. Tom esetében ezt úgy értük el, hogy Don elmagyarázta neki, hogy a Biblia, gyertya, tömjén és a kehely víz számunkra olyan célt szolgált, mint kiváltó mechanizmus vagy jelzés a tudatalatti elménk számára, hogy most egy ülés (szeánsz) fog következni, és ezért lényünk minden szintjén kezdjük meg vágyaink megtisztítását, hogy mindenek előtt másokat kívánunk szolgálni, s vegyük körbe magunkat a dicséret és hálaadás örömteli fényével. Az e folyamat révén a körünkben előidézett harmónia aztán nagyon hasonló volt egy zenei akkordhoz, amellyel Ré csoportja egyesíteni tudta vibrációit, és ezen a harmonikus rezgéstársuláson metafizikai jellegű információk voltak továbbíthatók azáltal, hogy magukhoz vonzották őket a keresőik.

Carla: *Tom az L/L Research szellemi családjának egy tagja, aki néhány évig részt vett a meditációs csoportunk vasárnapi találkozóin. Lehetetlen megmondani, összesen hány „tag” jött el az üléseinkre 1962 óta, mióta elkezdtük. Mint sokan eme drága lelkek közül, ő is tartotta velünk a kapcsolatot, jóllehet személyes útja másfelé vezérelte. Mindig próbáltuk „felhangolni” körünket, mielőtt közös meditációba kezdtünk, így aztán Tom tökéletesen tisztában volt azzal, hogy mire van szükségünk.*

Ez az oltár, együtt annak keresztény kellékeivel, talán zavarba ejt egy-néhányakat, akik azt gondolják, hogy new-age információk lehozására new-age csatorna kell. Nem igaz ez rám, hacsak nem tekintjük magát Jézus Krisztust is new-age csatornának! Csecsemőkoromban anglikán-

nak kereszteltek, és egész életemben episzkopális templomokba jártam. Hogy Ré csoportja e mélyen gyökerező hajlamaimmal dolgozott együtt, az számomra emlékezetes jellemzője e páratlan forrásnak. Szeretve, elfogadva és dédelgetve éreztem magam, amiért e tárgyakat helyezték a közelembe, s ahogy ők ezt így kigondolták, egy folyamatos áldása volt e kontaktusnak.

HATODIK ÜLÉS, 1981. JANUÁR 24.

- 6.2 **Kérdező:** *Megkértek, lehetséges-e, hogy Tom Flaherty részt vegyen az egyik ilyen kommunikációs ülésünkön holnap. Ismert előtted a Tom Flaherty nevű entitás?*

Ré: Ré vagyok. A „Tom Flaherty” hangvibrációjú tudat/test/lélek komplexum elfogadható. Intünk, hogy az entitást alaposan tájékoztatások az elme és a különböző kellékek keretében, melyeket meg kell értsen, mielőtt a körhöz vezetnétek.

- 6.3 **Kérdező:** *Nem egészen világos, mit értesz kellékeken.*

Ré: A szimbolikus tárgyakra hivatkoztam, amelyek eme instrumentum torzulásait a szeretet/fény irányába billentik. Ezek elhelyezése és a minden jelenlévő általi szerető elfogadása fontos az instrumentum táplálása szempontjából. Ekképpen az igénybe vett kellékekről leírást kell adni és jelenlétük okát el kell magyarázni tanítás/tanulások saját szavaival, hogy a helyes hozzáállást kapjátok a kívánt eredményekért.

- 6.29 **Kérdező:** *Egy kérdésem lenne csak: hogy miután Leonard itt volt a legelső kapcsolatfelvételed alkalmával, alkalmas-e arra, hogy jelen legyen ugyanúgy, mint Tom.*

Ré: Ez így van, s ezzel ki is merült a száma azon alkalmasoknak, akik jelenleg jöhetnek. Emlékezz újra a Tom hangrezgés összetételű felkészítéséhez adott instrukciókra.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 3. TÖREDÉK

Nyolcadik ülés, 1981. január 26.

Jim: A Ré kontaktus első néhány ülésében válaszokat kaptunk egy-némely olyan kérdésünkre, melyek harmadik denzitású káprázatunk ellentmondásos területére esnek. A paranormális jelenségek kutatásának valamely szakaszában csaknem mindenki eltölt bizonyos időt az úgynevezett „összeesküvés-elméletek” általi lenyűgöztetésben, mely elméletek általánosságban azokról az állítólag rejtett csoportokról és egyégekről szólnak, akikről úgy tartják, hogy az igazi hatalmat képviselik a kormányok és azok tevékenységei mögött a mai világban. Az ilyen elméletek általában tartalmazzák, hogy a hírek és beszámolók, melyeket a politikával, gazdasággal, katonasággal stb. kapcsolatban hallunk és olvasunk, csupán csúcsai egy igen nagy jéghegynak, ami főként a világuralomra törekvő különböző terveiről szól, s amely emberi lények e kis, elit csoportja és földönkívüli szövetségeseik titkos mesterkedésein keresztül fejti ki hatását.

A most következő információ ebbe a kategóriába esik, és egy olyan visszakérdezés eredményeként született, amelyet Don az ufókkal és azok eredetével kapcsolatban tett fel. Az Olvasó látni fogja Don hitetlenkedő hozzáállását a kérdezésének ebben a szakaszában. Az volt a döntésünk, hogy kihagyjuk ezt az információt *Az Egység Törvénye* Első Könyvéből, mivel teljesen jelentéktelennek és múlandó jellegűnek éreztük, hisz ennek ismerete semmit nem tesz hozzá az ember képességéhez vagy vágyához az igazság és az evolúciós folyamat természetének keresésére, akár igaz az értesülés, akár nem. Ami azt illeti, tudni róluk és továbbra is effajta információkat keresni, az egyik fő buktatójává válhat az ember spirituális utazásának, mert ezek elterelik figyelmét azokról az örök igazságokról, amelyek mindenkor mindenki útját szolgálhatják – s a figyelmét olyasmire helyezik át, ami csupán múló érdekességgel bír és spirituális haszna csekély. Az összeesküvés-elméletekre és azok résztvevőire koncentráció inkább az elkülönültség illúzióját erősíti, és megfeledeznek arról a szeretetről, amely

minden dolgot Egy Lényként összeköt. Ha tovább erőltettük volna a kérdésnek ezt a sajátos irányvonalát, vagy bármely más múlandó jellegű kérdéskört, azzal hamar elveszítettük volna a Ré csoportjával való összeköttetést, mert – miként Ré említette is a legelső ülésen – Ré egy „keskeny sávú” vibráción vagy hullámhosszon keresztül kommunikált velünk.

Különféle nyomravezető jelek segítségével, melyeket Ré ejtett el nekünk, mikor Don a beállításokkal kapcsolatosan kérdezte az ülések végén, képesek lettünk behatárolni, hogy ez a „keskeny sáv” azt jelentette, hogy fenntartható módon csupán a legnagyobb tisztaságú és legpontosabb természetű, az elme, a test és a lélek evolúciós folyamatával összefüggő tudósítások továbbíthatók sikeresen a mi instrumentumunkon keresztül. Múlandó jellegű kérdésekkel faggatni Rét olyan lett volna, mint nyersolajjal hajtani egy finomhangolású motort.

Sok csoportot elkápráztatnak a specifikus, evilági természetű múlandó információk, hogy üzeneteiket beszennyezik negatív entitások, akik fokozatosan átveszik azoknak a pozitív entitásoknak a helyét, akik a kontaktust megkezdték. Az efféle információk hajszolása olyan, mint ha valaki elforgatná a hangoló gombot a rádióján, hogy a végén egy teljesen másik adásra áll rá ahhoz képest, amelyet eredetileg hallgatni kezdett. E változás a vágyban, hogy milyen jellegű információ az, amit a csoport a kontaktjánál keres, egy jelzés a kontaktnak, hogy az általa kínált információ már nem kívánatos, és a Szabad Akarat Törvénye szerint a csoport csupán burkolt utalásokat kaphat erről az elhangolódási folyamatról, hogy így minden döntés, amit a csoport meghoz, teljesen a szabad választásának az eredménye legyen. Ha a csoport továbbra is a múlandó információk után megy, akkor a pozitív kontakt itt-ott utalásokat tesz arra vonatkozólag, hogy az effajta információk nem fontosak, de ha a csoport kitart az ilyen jellegű adatok kérése mellett, akkor a pozitív kontaktnak, annak érdekében, hogy betartsa a csoport szabad akaratát, lassan vissza kell húzódnia, míg végül átveszi a helyét egy negatív kontakt, aki alig várja, hogy átnyújtsa ezeket a fajta tudósításokat – annál kevesebb vággyal a pontosságra, ám

annál nagyobb vággyal arra, hogy a csoportot kimozdítsa a másokat szolgálók soraiból. Amikor a csoport hitelét veszti a hamis információk által – úgymint a csoport által közzétett majd aztán be nem következett jövőbeli katasztrófák időpontjai –, akkor a negatív entitásoknak sikerült eltávolítaniuk és maguknak begyűjteniük a csoport fényének hatóerejét.

Ezek után változatlanul úgy érezzük, hogy ezek az információk teljesen jelentéktelenek, és egyedüli ok, amiért most leközljük őket, az, hogy bemutassuk, milyen könnyű egy csoportnak letérnie úgymond az útról, és szem elől téveszteni vágyának fókuszát arról, ami fontos, és amivel a csoport elindult: a vágyról, hogy másokat szolgáljon olyan információk lehozásával, amelyek segítségül lehetnek a tudat, a test és a lélek evolúciójában. Tízezer év múlva egy jottányit sem fog számítani, ki kivel mit csinált ezen a pöttömnyi kóválygó porszemcsén. Csak az fog számítani, hogy a szeretet megtalálható bármelyik pillanatban bármelyik személyben, és az egységes teremtés tetszőleges szegletében, annak bármely illúziójában. Remélhetőleg az olyan törekvéseken keresztül kinyert információk, mint amilyen a Ré kontaktus is, néhány más harmadik denzitású egyént is segíteni fog abban, hogy ebből az igazságból többet fölfedezzen, és hogy az egy Teremtő felé tartó evolúciós utazásában egy lépéssel előrébb haladjon.

Carla: Mindehhez csak annyit tudnék hozzátenni, hogy egy kérésem volna valamennyi hivatalos forráshoz: mi nem tudunk semmiről, mi nem vagyunk benne egyetlen összeesküvésben sem, és nagyon kérem, ne poloskázzák be a telefonunkat... még egyszer! Amikor Don és én 1977-ben egy elme-kapocs erejéig csatlakoztunk Andrija Puharich-hoz, magunkra vontuk a figyelmét valamilyen ügynökségnek, amely tönkretette a telefonrendszerünket. S mily hasztalanság a mi beszélgetéseinket lehallgatni! Misztikusok ritkán konspirálnak! Őszintén nem érdekel bennünket ez a dolog, és pusztán véletlenül botlottunk bele.

Szeretnék rámutatni, ahogy ennél a szakasznál Ré csoportja láthatóan némileg egyensúlyvesztetté vált, ha összehasonlítjuk a mindenkori magabiztos önmagukkal. Aprócska hatás, de könnyen észrevehető –

normál esetben minden válasz kezdete a „Ré vagyok.” Ennél a töredéknél azonban több esetben is elmarad ez a szignatúra. Úgy vélem, a kontaktus itt egy kissé elhangolódott a közlemény múlandó jellege miatt.

NYOLCADIK ÜLÉS, 1981. JANUÁR 26.

- 8.2 **Kérdező:** *Volt egy rész a tegnapi anyagban – ezt most fel fogom olvasni –, ahol azt mondd, „Előfordul bizonyos számú földreszállás. Valamennyi a saját népetek részéről, valamennyi az átlatok orioniként ismert csoport részéről.” Első kérdésem, mit értettél azon, hogy „földreszállás a saját népetek részéről”.*

Ré: Ré vagyok. Népetek birtokában van, ez idő/tér jelenben, annak a műszaki vívmánynak – amennyiben ennek mondanátok –, hogy képes legyen létrehozni és röptetni olyan alakú és típusú járműveket, amik úgy ismertek előttetek, mint azonosítatlan repülő tárgyak. Sajnálatos, népetek társas memória komplexum vibrációs szintje számára, hogy ezek az eszközök nem az emberiség szolgálatában készülnek, hanem esetleges destruktív felhasználásra. Ez tovább kuszálja társas memória komplexumotok vibrációs nexusát, egy olyan helyzetet teremtve, ahol sem a mások szolgálatára irányultak, sem az önmaguk szolgálatára irányultak nem juthatnak hozzá az energiához/erőhöz, mely megnyitná a kapukat az intelligens végtelen felé a társas memória komplexum számára. Márpedig ez a szünet leszűkülését eredményezi.

- 8.3 **Kérdező:** *Ezek a járművek, amelyek a saját népünkéi, olyan – mi úgy mondjuk – létsíkokból valók, amelyek nem inkarnáltak jelenleg? Hol van az ő bázisuk?*

Ré: Ré vagyok. Amikről mi beszéltünk, azok a harmadik denzitásból valók, és népetek különféle társadalmi felosztásai vagy szervezeti úgynevezett katonai komplexumának része.

A bázisok különbözőek. Vannak bázisok – ahogy neveznétek – a víz alatt a ti déli tengereitekben a Bahama-szigetek közelében csakúgy, mint a Csendes-óceánok különböző helyein a chilei határaitok közelében a tengeren. Vannak bázisok a Holdon – ahogy hívjátok e mellékboldogót –, ahol jelenleg az újranyitáson dolgoznak. Vannak mozgó bázisok a szárazföldjeiteken. És vannak bázisok, amennyiben így mondanátok, az egeteken. Ezek a ti népetek bázisai, igen sok, és ahogy mondtuk, a pusztítás képességével rendelkeznek.

- 8.4 **Kérdező:** *Honnan származnak az e járműveket működtető emberek? Kapcsolatba hozhatók a Föld valamelyik nemzetével? Mi az ő eredetük?*

Ré: Ezek az emberek ugyanonnan származnak, ahonnan te vagy én. A Teremtőtől.

Ahogy a kérdést célzod, annak sekélyebb aspektusában, ezek azok az emberek a ti és más-énjeitek kormányzatában, akik miként fogalmaznád, a nemzetbiztonságért felelnek.

- 8.5 **Kérdező:** *Úgy értem tehát, hogy e vízalatti bázisú járművek az Egyesült Államok kezében vannak?*

Ré: Ré vagyok. Így van.

- 8.6 **Kérdező:** *Miként tett szert az Egyesült Államok ilyen föld [nem hallható] megépítését lehetővé tevő technológiára?*

Ré: Ré vagyok. Volt egy tudat/test/lélek komplexum, aki népetek előtt a „Nikola” vibrációs hang komplexum által ismert. Az entitás eltávozott az illúzióból, a szükséges megértésekkel teli papírokat pedig elvitték a nemzeti felosztás komplexum biztonságáért szolgáló tudat/test/lélek komplexumok. Így lett népetek az alaptológia titkának ismerője.

Az átlalatok oroszoknak nevezett tudat/test/lélek komplexumok esetében a technológiát a Konföderáció egyik tagja adományozta egy próbálkozás részeként, hozzávetőleg huszonhét évvel ezelőtt, hogy ismereteket osszon meg, és elhozza a békét népeiteknek. Az ezen in-

formációkat kiadó entitások rosszul mérték fel a helyzetet, ám ezzel együtt is sok olyat tettünk e ciklus végén, szüretetek elősegítésére, amikből bizonyos fajta segítségük hiábavalósága bontakozott ki. Ez egy járulékos tényezője az óvatosabb megközelítésünknek e jelen időpontban, még ha a szükség hatványozottan¹ nő is, és népeitek hívása nőttön nő is.

- 8.7 **Kérdező:** *Ki vagyok akadva ezekkel a járművekkel kapcsolatban, amelyek számára vízalatti bázisaink vannak. Ez a technológia elegendő minden más fegyverzet háttérbe szorítására? Csak repülni vagyunk képesek velük, vagy fegyvereik is vannak, úgy mint... Arra kaptuk, hogy [nem hallható] vagy pedig csak szállítási eszközök? Mi az [energiaforrásuk] működési elve? Úgy értem, elég nehéz ezt elhinni.*

Ré: Ré vagyok. A jármű elnevezés talán hiba volna némely esetben. Helyénvalóbb lenne haditechnikaként tekinteni rájuk. A felhasznált energia a Föld éghőjét polarizáló elektromágneses energia mezejéből való. A fegyverzetnek két alapfajtája van: az egyik, amit az embertársaitok pszichotronicusnak mondanak, a másik, amit részecskesugárnak. Az e technológiában rejlő pusztító erő jelentős, de a fegyvereket sok esetben felhasználták az időjárás megváltoztatására és a vibrációs változás felfokozására is, mely bolygókat ez idő tájt körülöleli.

- 8.8 **Kérdező:** *Hogyan tudták ezt titokban tartani? Miért nem használják fel közlekedési eszközként a járműveket?*

Ré: Társadalmi felosztás-illúziótok mindegyikének kormánya tartózkodni kíván a hírveréstől, hogy a meglepetést fenntarthassa azok háborús akciója esetére, akiket társaitok az ellenségnek neveznek.

- 8.9 **Kérdező:** *Hány ilyen jármű van az Egyesült Államok birtokában?*

Ré: Ré vagyok. Az Egyesült Államoknak 573 ilyen van jelenleg. Ezt a számot folyamatosan bővítik.

¹ Ré itt a „power over power” kifejezést használta. Érdekes, hogy az angol „power” szó egyaránt jelent hatalmat, (matematikai) hatványozást, és (villamos) energiát. /a ford.

8.10 **Kérdező:** *Mi a csúcsebessége egy ilyen járműnek?*

Ré: Ré vagyok. A járművek sebessége egyenlő a földenergia négyzetével. Ez a mező változó. A határ körülbelül fele a fénysebességnek, ahogy nevezitek. Ez a tervezés tökéletlenségeiből adódik.

8.11 **Kérdező:** *Nem lehet, hogy ez a fajta eszköz teljesen megoldaná, vagy majdnem megoldaná az energiagondok nagy részét, már ami a közlekedést illeti?*

Ré: Ré vagyok. A jelenleg a földi emberek birtokában lévő technológia képes lenne megoldani valamennyi korlátot, amely társas memória komplexumotokat a tapasztalás e jelen nexusában sújtja. Azonban némely egyénetek érdekeltsége, akik – ti úgy mondanátok – a hatalmi energia felé rendelkeznek torzulásokkal, mindaddig a visszatartását okozza ezeknek a megoldásoknak, amíg a megoldások olyannyira szükségessé nem válnak, hogy a torzulásokkal rendelkezők akkor még inkább a hatalom irányába torzulhassanak.

8.12 **Kérdező:** *Amikor azt említetted, hogy némelyik földreszállás a mi népünké, akkor azt is állítottad, hogy néhány mögött viszont az Orion csoport áll. Ejtettünk szót róluk is, de miért is száll itt le az Orion csoport? Mi az ő céljuk?*

Ré: Ré vagyok. A céljuk hódítás. Szemben a Konföderáció tagjaival, akik a hívásra várnak, az úgynevezett Orion csoport magát hívja hódításra.

8.13 **Kérdező:** *Konkrétan mit tesznek, amikor földreszállnak?*

Ré: Kétfajta leszállás van. Az elsőben népetekből a hajójukra visznek és jövőbeli használatra programoznak entitásokat. A programozásnak két vagy három fokozata van. Az első fokozat az, amit felderíthetnek azok, akik elvégzik a kutatásokat. A második egy önkioldó program. A harmadik fokozat egy második és sokkal mélyebb önkioldó program, amelyik az entitást kikristályosítja, és ezáltal élettelené teszi, és felhasználhatóvá egyfajta jeladóként. Ez az egyik fajta földreszállás.

A második fajta földreszállás a Föld kérge alatt történik, ahová a vízből lépnek be. Újra csak a dél-amerikai és karib-tengeri, valamint az úgynevezett északi sarkhoz közeli területekről van szó általában. A bázisaik a föld alatt vannak.

8.23 **Kérdező:** *A legmegdöbbentőbb információ, amit ezidáig adtál (és be kell vallanom, nehézségeim vannak vele, hogy elhiggyem), hogy az USA 573 db, az általad leírt típusú légi járművel rendelkezik. Hány USA által kinevezett ember tud ezekről a járművekről, az üzemeltetőket is beleértve?*

Ré: Ré vagyok. Embereitek száma változik, mivel kommunikálni szükséges jelen idő/tér nexusban, így a szám növekszik jelenleg. A megközelítő szám 1500. Ez csak közelítés, mivel ahogy illúziós idő/tér folytonosságok jelenből jelenbe halad e nexusban, sokan szereznek tudomást.

8.24 **Kérdező:** *Hol készülnek ezek a járművek?*

Ré: Ezeket a járműveket egyesével készítik két helyen: az úgynevezett Új-Mexikótok sivatagos vagy kiszáradt régióiban és az úgynevezett Mexikótok sivatagos vagy kiszáradt régióiban, mindkét telep a föld alatt van.

8.25 **Kérdező:** *Azt akarod mondani, hogy az USA-nak ténylegesen egy gyára van Mexikóban?*

Ré: Ré vagyok. Ekképpen beszéltem. Megismétljem e pillanatban újra, hogy ez az információ nagyon sekélyes, és nincs különösebb következménye az Egység Törvényének tanulmánya szempontjából? Mindamellet gondosan figyelemmel kísérjük e fejleményeket, abban reménykedve, hogy népességetek békében szüretelhető lesz.

8.26 **Kérdező:** *Teljesen tudatában vagyok, hogy a kérdések e vonalának semmilyen következménye nincsen, de ez a konkrét hír olyannyira megdöbbentő a számomra, hogy egyenesen megkérdőjelezteti velem a hitelességedet ez ügyben. Egészen eddig a pontig egyetértésben voltam*

mindazzal, amiket mondtál. Ez nekem nagyon hajmeresztő, és egyszerűen nem tűnik lehetségesnek, hogy ezt a titkot huszonhét éve őrizték, és hogy mi működtetjük ezeket a hajókat. Elnézést kérek modortalanságomért, de gondoltam, teljesen őszinte leszek. Számomra hihetetlen, hogy egy gyárat működtetnénk Mexikóban, az államon kívül, e járművek építésére. Talán valamit félreértettem. Ezek a járművek fizikai járművek, amelyeket fizikai emberek építenek? Beszállhatnak egybe és repülhetnek vele? Így van?

Ré: Ré vagyok. Nem így van. Te nem repülhetnél vele. Az Egyesült Államok – ahogy társadalmi felosztási komplexumotokat hívjátok – ezeket egyfajta fegyverként állítja elő.

8.27 **Kérdező:** *Vagyis nem ül bennük senki? Nincs pilóta, hogy úgy mondjam?*

Ré: Ré vagyok. Úgy van.

8.28 **Kérdező:** *Hogyan irányítják őket?*

Ré: Ré vagyok. Számítógéppel irányítják őket egy távoli adatforrásból.

8.29 **Kérdező:** *Miért Mexikóban van a gyárunk?*

Ré: Ré vagyok. A szükségesség mind a föld szárazságában, mind a környező lakosság majdhogya teljes hiányában keresendő. Ezért az úgynevezett kormányotok és a szomszédos földrajzi fekvés úgynevezett kormánya megállapodtak egy földalatti telep létrehozásában. A megállapodó kormányhivatalnokok nem tudtak róla, milyen használatra lesz a földjük, hanem olyan célú kormányzati kutatóállomásnak gondolták azt, amit te bakteorológiai fegyverkezésnek mondanál.

8.30 **Kérdező:** *Ez az a fajta jármű, mint amiben Dan Frye-t szállították?*

Ré: Ré vagyok. A Danielként ismert, gondolat formájában, konföderációs gondolatforma jármű-illúzió szállította azért, hogy adatot adjon e tudat/test/lélek komplexumnak, amiből esetleg láthatnánk, hogy egy ilyen fajta kontaktus miként segítheti népeteket a korlátok illúzióján túl fekvő intelligens végtelen felfedezésében.

- 8.31 **Kérdező:** *Lehetséges-e bármelyikünk számára, hogy a Konföderációval valamiféle közvetlenebb módon létesítsen kapcsolatot?*

Ré: Ré vagyok. Megfigyelve a torzulásait azoknak, akik e kísérletsorozaton keresztülmentek, a fokozatos kihátrálást választottuk úgymond, a gondolatformában történő közvetlen kontaktusból. A legkisebb torzulás a tudat-tudat kommunikációban látszik elérhetőnek. Következésképp a kérés, hogy felvigyünk, nem olyan, amit szívesen teljesítenénk. Ti a jelen orientációtokban vagytok a leghasznosabbak.

- 8.32 **Kérdező:** *Azért kérdeztelek ilyen sokat a járműről, amit elmondásod szerint az USA kormánya működtet, mert ha ezt a könyvbe beleteszünk, az számos problémát fog okozni. Ez olyasmi, amit talán jobb volna a könyvből teljesen kihagyni, vagy pedig jelentős részletességgel ki kell kérdezzek róla. Még kérdezni is nehéz ezen a területen, de szeretnék talán néhány további kérdést feltenni erről, nyitva hagyva még a lehetőséget, hogy a könyvből kimaradjon. Mi az átmérője a járműveknek, melyeket az USA birtokol?*

Ré: Ré vagyok. Javaslom, hogy ez legyen az utolsó kérdés erre az ülésre. Úgy fogunk beszélni, ahogy azt odaillőnek érzed további ülésekben, arra kérve mindeközben, hogy téged csupán saját ítélőképességed vezessen.

A körülbelüli átmérő – többszöri változtatások lévén a modellben – 23 lábatoknyi széles, ahogy ti mérték (=7 méter).

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 4. TÖREDÉK

Kilencedik ülés, 1981. január 27.

Jim: Egyikünket sem érdekelték igazán soha a korábbi életeinkből származó élmények. Újra csak, könnyen el lehet veszíteni a fókuszot a jelen pillanat növekedési lehetőségeiről, ha valaki túlzott érdeklődést tanúsít az előző életei iránt. Az egyetlen ilyen jellegű kérdés, amit Rétől megkérdeztünk, egy olyan választ húzott ki, amely támogatni látszott érdeklődésünk hiányát az előző életeket illetően.

Carla: *Én személy szerint hiszek abban, hogy sokszor inkarnálódunk, és hogy e megtestesülési ciklusok során lényünkben mélyen gyökerező, összetett és jelentőségteljes kapcsolatokat alakítunk ki. Mikor Don és én találkoztunk, Don azt mondta nekem, ő biztosra tudta, hogy mi együtt leszünk. Mivel nekem közvetlen ezután egy négyéves házasság következett egy olyan pasassal, aki nem is akart összeházasodni, így egy alkalommal nekiszegeztem Donnak a kérdést, hogy miért nem mondta el ezt a felismerését már ott akkor 1962-ben, amivel négy nehéz évet spórolhatott volna meg nekem. „Mi? Hagytam volna, hogy elszalaszd azt a sok jó katalizátort?” – válaszolta.*

Donaldnak és Jimnek is egyaránt szerető és nagylelkű érzései voltak irányomba, ami bámulatos, hacsak be nem vezetjük a korábbi kapcsolatok fogalmát. Nekem nincsenek afelől kétségeim, hogy más életekben és más időkben mi szolgáltunk már együtt. Évekkel ezelőtt egy szellemlátónál tett látogatás alkalmával érdekes darabkát tártak fel Jimnek egy lehetséges múltbeli életből: azt vélelmezték, hogy az amerikai nagy síkságon, a tizenkilencedik századi vadnyugaton Don és Jim testvérek voltak, akik mint földművesek együtt éltek. Én Jimnek gyermeke, Donnak unokaöccse voltam, és csupán öt éves koromig éltem, már születésem óta betegesen. Ezt egy előkészületnek mondták arra, hogy ebben az életben ők a gondomat viseljék, minthogy a Ré kontaktus idején rokkantsággal, korlátozással és – különösképpen – pszichikai köszöntéssel volt dolgom. Igaznak hangzik számomra valamilyen szinten. Ugyanakkor azt is érzem, hogy nem szükséges

múltbéli kapcsolatainkat illetően bármit is tudnunk ahhoz, hogy együtt tanuljunk és szolgáljunk a jelen pillanatban. A többi csupán részletkérdés.

KILENCEDIK ÜLÉS, 1981. JANUÁR 27.

- 9.2 **Kérdező:** *Lehetséges valamit mondanod korábbi életeinkről, a mostani inkarnációnk előtti múltbéli tapasztalatainkról?*

Ré: Ré vagyok. Lehetséges. Azonban az efféle információkat gondosan őrizi tudat/test/lélek lét-teljességetek, nehogy jelen tér/idő tapasztalataitok felhíguljanak.

Hadd keressünk létezésetekben ártalmatlan anyagot.

[20 másodperc szünet.]

Torzulva a vágy felé, hogy mentesek legyetek az előítéletektől, csak általánosságban beszélhetek.

Sok alkalommal együtt volt és együtt dolgozott ez a csoport. A kapcsolatok váltakoztak. Egyensúlyi a karma – ahogy ezt nevezitek –, mind tanítója a többinek. A munka gyógyításból, a földenergiák használatának megértéséből és civilizációk segítéséből állt, akik ugyanúgy hívtak, mint ahogyan a ti szférátok tette, amelyre mi felelünk. Ezzel vége az anyagnak, amit ártalmatlannak vélünk.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 5. TÖREDÉK

Tizenkettedik ülés, 1981. január 28.

Jim: A következő szakasz első bekezdésében látni lehet majd, hogy még a legkomolyabb keresőnek is milyen könnyű olykor elvétenie a fejlődési folyamat szívközepének megtalálásához illő hozzáállást. Az ember lényének a hatékony kereséshez történő megfelelő ráhangolása sokkal kevésbé múlik azon, hogy az ember mit tesz, sokkal inkább azon, hogy azt miként teszi és miként hozza egyensúlyba vagy rakja helyre lényében meditációval és kontemplációval. A meditatív állapot egyensúlya híján az elmét hajlamos elterelni a mindennapos események ismétlődése, s az ember leckéi a lényének perifériájára sodródhatnak anélkül, hogy helyükre kerülnének lényének középpontjában, hogy ott egy mélyebb megértést eredményezzenek ezen illúzió természetéről és arról, hogy az ember miként navigálhat keresztül rajta egy harmonikusabb módon énjével. Azt is látjuk Ré következő válaszából, milyen fontos, hogy az ember lényének minden ilyen navigációs lépése a szabad akaratú döntésének eredményeként szülessen meg, és sose korlátozza azt egy másik lény. Szintén ez a pont köszön vissza Ré válaszában Donnak egy Man in Black végébe zárási kísérletének metafizikai következményeiről, melyre mellesleg sosem adatott lehetőségünk!

Ez is jó példa a kérdés irányvonalának megváltozására múlandó és jelentéktelen információk felé. Figyeljük meg, miként fejezi be Ré az Első Könyv (más nevén *A Ré Anyag*) 12. ülését olyan burkolt célzásokkal, hogy a Biblia, gyertya, füstölő és víz „helyes beállítása”, a „megfelelő irányzéka” némileg ferde. Tizenkét ülésbe telt, hogy rájövünk, hogy Ré igazából nem a Biblia stb. fizikai elhelyezéséről beszélt, hanem egy burkolt utalást adott nekünk arra, hogy a metafizikai beállításunk kimozdult. Kérdéseink irányvonala elfordult a helyestől, az evolúciós folyamat lényegétől. Mivelhogy a Rével való kapcsolatunk „keskeny sávú” volt, ez azt jelentette, hogy Ré sokáig nem válaszolhatott olyan kérdésekre, amelyek eltértek a céliránytól. Ha engedték volna, hogy ezek a torzulások hosszabb időre is megma-

radjanak, akkor a kapcsolat fokozatosan károsodott volna, míg végül elveszítettük volna a kontaktust.

Az ülés utolsó szakasza azt a jelenséget tárgyalja, amit Vándoroknak neveznek, s az ő nem ritkán közös jellemzőiket abban, hogy fizikai gyengeséget mutatnak allergiákban és személyiségzavarokban, melyek szemlátomást – egy mélyebb értelemben – reakciók e bolygó rezgési frekvenciájára. Ez úgy tűnik, egy mellékhatás annak okán, hogy az ilyen egyéneknek egy másik planetáris befolyás szolgál otthon vibrációjukként valamely magasabb denzitásban. Ők azért inkarnálódnak le erre a harmadik denzitású bolygóra, hogy amilyen módon csak lehetséges, szolgálatára legyenek a bolygó népességének, és segítsenek nekik az evolúciós folyamattal jobban tisztába jönni és harmóniába kerülni. Ezek a Vándorok keresztülmennek ugyanazon a felejtési folyamaton, amelyen minden más harmadik denzitású lény, aki itt ölt testet, keresztülmegy, és teljesen a harmadik denzitás lényévé válnak – még ha lassan emlékezni kezdenek is arra, miért is születtek ide. Láthatóan körülbelül minden hetvenedik ember a Földön ilyen eredettel bír.

Mostanában majdhogynem divatszámba megy azt mondani, hogy xy erről vagy arról a bolygóról származik, ebből vagy abból a magasabb denzitásból jött, s hogy valaki igazából ilyen vagy olyan emelkedett lény, aki azért jött a Földre, hogy nagy tanító legyen. Egy szerény szolgálat nyújtásának ily nemes lehetőségét zavarba ejtően kínos leolcsósítani látnunk egy olyan játékká, hogy kinek van a legtöbb spirituális tisztai csíkjá. Nem rejtjük el annak lehetőségét, hogy nekünk is ilyen származásunk lehet, de sem mi, sem Ré csoportja nem érzi úgy, hogy egy efféle eredet különösebben figyelemre méltó lenne. Ahogy Don szokta volt mondani: „Lenned kell valahol csinálni valamit. Még az is lehet, hogy itt vagy ezt csinálni.”

Carla: Egy dolog, amit úgy gondolom, érdemes nem elfelejteni, hogyha máshonnan jött Vándorok vagyunk, az, hogy okkal vagyunk itt: szolgálni itt és most a Föld harmadik denzitásának e nagyon sötét világában. Igen, megszenvedjük az árát, hogy egy olyan rezgéstartományban próbálunk élni, amely nehéz a számunkra, és igen,

valamiképp emlékezünk rá, hogyan lehetne „jobban is” élni. Ha ezt észben tartjuk, világosabbá válik, hogy fő küldetésünk itt egyszerűen az, hogy éljünk, belélegezzük a levegőt, és utat engedjünk a bennünk élő szeretetnek. Már a mindennapok pusztá megélése is megszentelt, mikor a személy úgy él, hogy a „minden szeretetből van”-tudatosság dúdolja dallamát szavai és gondolatai mögött. A jámbor élet nem feltétlenül jelenti azt, hogy az ember remete lesz vagy vándorzarándok, habár ha erre érzel elhívást, akkor áldás kísérije utad. Nekem legalábbis a napi dolgok a legszentebbek, a mosogatás, a házimunka, a tennivalók. Minden ritmusban mozog, s mi csak részei vagyunk a minden élet szimfóniának, mely oda-vissza áramoltat energiát.

Tudom, hogy a Vándor egyik nagy reménye megtalálni a szolgálatát. Jámbor életet élni, a környező mozgalmas mindenség kellős közepén, egy bőséges és tökéletes szolgálatot jelent. Ez az, amiért ide jöttünk. Hagyjuk keresztüláramlani magunkon a szeretetet, mire mások megváltoznak, s ahogy megnyitják a szívüket, a szeretet fénye növekszik. Egy olyan fázisban vagyunk most, ahol a fényforrások kezdenek összekapcsolódni... a globális tudat születésének hangját hallom?

A világméretű tudat számomra nagyon is valós fogalom, különösen az e-mail és a világháló beköszöntével. Azzal, hogy információcsere papír és toll nélkül zajlik, tulajdonképpen fénnel dolgozunk, mely minden bizonnyal a kommunikáció egyik legtisztább módja. Közben Vándorok blues sztorijait gyűjtöm, megdöbbenek azon, hogy milyen erős és állandó az általános vágy egy spirituális otthon, egy identitástudat és egy szolgálatmód után. Arra biztatok mindenkit, aki Vándornak érzi magát, hogy társuljon és kapcsolódjon össze más felébredt tudatokkal, hogy a nyitott szív szerint élhessen együtt másokkal, és hogy engedje a fényt mindannyiunkon keresztül bejutni a planetáris öntudat „világhálójába”. Ahogy Jim mondja, nincs nagyobb szolgálat, mint önmagunknak lenni ebben az olykor elutasító világban.

Don szerette Andrija Puharich-ot, és hűséges és nagylelkű barátja volt sok éven át. 1974-ben találkoztunk Andrijával, miután olvastuk az általa írt „URI” című könyvet, és beazonosítottuk őt egyik szereplője-

ként a furcsamód látnoki regényünknek, az „Esmeralda Sweetwater keresztre feszítése” címűnek, melyet mi ketten írtunk 1968-ben és 69-ben. Segédkeztünk a mára már történelmivé vált „Mind Link”-ben 1977-ben, és hallottuk hírét a világ minden tájáról, amint elhajolt pisztolygolyók, meg különféle kormányok különféle ügynökei elől, akik úgy vélték, valamit forgat a fejében. Puharich rendkívül vendégszerető és kedves személyiség volt, bár meglehetősen érzéketlen és érdektelen a munkáján kívüli világgal és annak elvárásaival szemben. Egy olyan pasi volt, aki reggel felkelt és szünet nélkül dolgozott, csak arra állt meg, hogy bekapjon némi ennivalót, szó szerint a lefekvésig. Inkább átgázolt embereken, felhasználva tehetségüket és adományait, csak hogy azok segítsék a munkát, nem is lévén tudatában annak, hogy kimeríti az emberek forrásait vagy idejét, mert az előtte fekvő munkára koncentrált, sosem arra, hogy pénzt csináljon. Egy született tudós volt és zseniális ember, és sok minden történt az ő látókörében, veszteség az ötletek világának, hogy gondosan vezetett naplóját halálakor elkobozták és nyomuk veszett. Elismerem, sokszor éreztem úgy, hogy „kihasználja” Dont. Úgy éreztem, hogy több energiával, de kevesebb bölcsességgel rendelkezik, mint Don. Időnként követnie kellett volna Don megfontolt tanácsait. Maga Don sosem érzett ilyesmit. Örült, hogy segíthetett. Tisztelgek Andrija előtt. Micsoda páratlan és rendkívüli ember, és micsoda hozzájárulást tett sok mindenben!

George Hunt Williamson médium volt, akit nagyon csodáltunk, annyira, hogy közvetítését Philip testvértől fel is használtuk „Üzenetek a földönkívüliektől” című magnókazettánkon. Csupán telefonkapcsolatban álltunk vele, és csakúgy, mint Andrija, ő sem jutott el soha az üléseinkre. Valószínűleg nem örült túlságosan Ré kérésének, hogy készüljön fel! Egyik nagy úttörője volt az ufós és ehhez kapcsolódó metafizikai kutatásoknak, s azt hiszem, ő volt az első, aki nevet adott a Vándoroknak. Almáknak hívta őket, a rádió-csatornázott földönkívüli üzenetet idézve: „Az almákhoz, akiket besózunk, vissza fogunk térni.”

TIZENKETTEDIK ÜLÉS, 1981. JANUÁR 28.

- 12.1 **Kérdező:** *Henry Puharich hívott telefonon ma délután, hogy jövő hónapban erre jár. Szeretném megkérdezni, elfogadható-e az, hogy csatlakozzon körünkhöz és kérdéseket tegyen fel? Szintén kérdezném, hogy amennyiben Michel D'Obrenovic, aki George Hunt Williamsonként is ismert, erre járna, akkor csatlakozhatna-e hozzánk?*

Ré: Ré vagyok. Ezek az entitások – jelenleg – nem megfelelően hangoltak e sajátos munkára vibrációs torzulások miatt, melyek viszont egy jelenlegi idő/tér hiányból fakadnak, amit elfoglaltságnak neveztek. Az lenne a kérés, hogy az entitások bolygótok minden napi ciklusában fordítsanak egy kis időt/teret a merengésre. Kontinuumotok jövő ideje/terében tedd fel ezt a kérdést újra.

Jelen csoport igen kiegyensúlyozott az instrumentum vibrációs torzulásaira, elsősorban az instrumentummal való mindennapi kapcsolata révén. Másodsorban a vele való, meditációs időpontokon keresztüli kontaktusának köszönhetően. Harmadsorban egy személyes tudat/test/lélek komplexum-torzuláson át a tűnődés irányába, amik összességében a csoport hatékonyságát eredményezik.

- 12.10 **Kérdező:** *Melyik csoport volt az, amelyik Henry Puharich-csal 1972 tájékán Izraelben kapcsolatba lépett?*

Ré: Ré vagyok. Tartózkodnunk kell e kérdés megválaszolásától a lehetőség/valószínűség okán, hogy az általad Henrynek nevezett olvasni fogja ezt a választ. Ez torzulásokat keltene a jövőjében. Szükséges, hogy minden lény a szabad és teljes ítélőképességét használja mind-magának legmélyéből, ami a tudat/test/lélek komplexum szívé-nél található.

- 12.11 **Kérdező:** *Ez arra a kérdésre is érvényes volna, hogy ki lépett kontaktusba 1962-ben azzal a csoporttal, amelyből én eredetileg vagyok?*

Ré: Ré vagyok. Ez a kérdés megválaszolható. A kapcsolatot létesítő csoport a Konföderáció volt.

12.12 **Kérdező:** *A Konföderációnak voltak járművei a mi területünkön abban az időben?*

Ré: Ré vagyok. Az nem hajó volt. Az egy gondolatforma volt.

12.23 **Kérdező:** *Ha egy MiB történetesen meglátogatna engem, én pedig elkapnám és bezárnám a végébe, akkor megtarthatnám vagy eltűnne?*

Ré: Ré vagyok. Az attól függ, melyik fajta entitást csípted nyakon. Képes lehetsz érzékelni egy kitalációt. A felépítmény esetleg meg is tartható egy rövid időre, habár ezek a kitalált felépítmények képesek hipp-hopp eltűnni is. A felépítmények programozása azonban távolról elég nehézkesé teszi az irányításukat. Az átlalatok Men in Black-nek nevezett típus gondolatforma entitás változatával nem lennél képes dulakodni.

12.24 **Kérdező:** *Ez sértené az Egység Törvényét? Hibáznék egy ilyen entitás nyakon csípésével?*

Ré: Ré vagyok. Az Egység Törvénye alatt nincsenek hibák.

12.25 **Kérdező:** *Azt akartam kérdezni, hogy ezzel a tettel, hogy a gondolatformát vagy felépítményt bezárom, az önös szolgálat felé tolódnék inkább, vagy a másokért szolgálat felé?*

Ré: Ré vagyok. Magad is átgondolhatod ezt a kérdést. Mi elmagyarázzuk az Egység Törvényét, de nem megyünk el a tanácsadásig.

12.31 **Kérdező:** *Van valami legjobb módja, hogy a Vándorok kigyógyítsák magukat ezekből a fizikai bántalmakból?*

Ré: Ré vagyok. Ez lesz az utolsó teljes kérdés ebben az időben/térben.

Az öngyógyító torzulás kiváltható a felismerés révén, hogy belül szunnyad az intelligens végtelen. Ez némiképp gátolva van azokban, akik nem tökéletesen egyensúlyiak testi komplexumukban. A gát egyénről egyénre változik. Megköveteli a tudatos rálátást a valóság, ha úgy tetszik: spirituális természetére, és e valóság megfelelő beáramlása-

ira a tudat/test/lélek komplexumba ahhoz, hogy létrejöhessen a gyógyulás.

[...]

Van apró kérdés, mielőtt befejeznénk ezt az ülést?

12.32 **Kérdező:** *Lehetséges elárulnod, hogy hármunk közül Vándor-e valaki?*

Ré: Ré vagyok. Átvizsgálva az egyes jelenlévő tudat/test/lélek komplexumokat, egy már teljes bizonyosságot találunk erről az eshetőségről, és így nem okozunk bajt azzal, ha visszaigazoljuk ezt az eshetőséget. Minden jelenlévő küldetését teljesítő Vándor, ha úgy tetszik.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 6. TÖREDÉK

Tizenötödik ülés, 1981. január 30.

Jim: Akárhogy is, kíváncsiságunk időnként visszatért. És ismétcsak látjuk az ember szabad akarata fenntartása fontosságát abban, nehogy jelen élettapasztalatát túlságosan felhígítsa korábbi életek megéléseivel kapcsolatos értesülésekkel. A meditációk és az életek általában hatékonyabbak, ha egy pontra vagy egy pillanatra koncentrálnak maradnak.

Carla: *Néhány pillanatot arra fordítottunk az életünkben, hogy eltűnjünk rajta, melyikünk lehet ötödikdenzitású és melyikünk hatodik, de ez soha nem volt világos, és nem is nagyon erőltettük azt, hogy kitaláljuk!*

TIZENÖTÖDIK ÜLÉS, 1981. JANUÁR 30.

15.25 **Kérdező:** *Lehetséges-e, hogy miután mi Vándorok vagyunk, valamit elárulj nekünk arról, hogy melyik volt az utolsó denzitásunk, hogy melyik denzitásból jöttünk?*

Ré: Egyenként átvizsgálom mindenkit, és elfogadhatónak találom ezen információ megosztását. Az itt működésben álló Vándorok két denzitásból valók: egyik az ötödik, vagyis a világosság, másik a szeretet/világosság avagy az egység denzitása. Az identitás felfedését, hogy ki melyik denzitásból érkezett, egy betolakodásnak észleljük mind-egyikötök szabad akaratába. Ennek okán pusztán csak kimondjuk a két denzitást, mely mindkettő harmonikusan irányul az együtt dolgozásra.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 7. TÖREDÉK

Tizenhatodik ülés, 1981. január 31.

Jim: A következő anyag az „ezüstpettyekről” annyiban különös, hogy néhány alkalommal, amikor metafizikai természetű dolgokról társalogtunk, ezek az ezüst téglalapoknak látszó apró, csillogó darabkák jelentek meg rajtunk vagy körülöttünk. Úgy tűnik, hogy amikor olyan gondolati nyomon voltunk, amit tudatalatti elménk helyesnek érzett, akkor e helyességről „ezüstpetty” formájában jelzést kaptunk. Láthatóan sok-sok különböző módja létezik annak, aminek révén az emberek tudatalatti megerősítést kaphatnak gondolataik vagy cselekedeteik helyességéről. A leggyakoribb persze az a helyességérzet, amely belülről tör fel, mikor az ember jó úton jár vagy spirituálisan hasznos információt szerez.

Carla: *A sors fuvallatának ilyesfajta visszajelzési módjairól való tudomás igen hasznos a spirituális úton járó ember számára. A természeti világ nagyon nyitottnak látszik olyan szinkronicitásokat produkálni, melyek szubjektív jelentéssel bírnak. Ha egyszer a kereső „megérti” az okát e jelek jelentkezésének, és elkezdi tudatosan figyelni őket, akkor valójában még több szubjektív jelzés létrehozására lehet befolyással, míg aztán olyan időszakok köszönhetnek rá, mikor a jelentősegteljes véletlenek mintha állandó helyet kapnának az életében. Én mindenestre nagyon megnyugtatónak és megerősítőnek találtam ezeket a jeleket.*

TIZENHATODIK ÜLÉS, 1981. JANUÁR 31.

16.47 **Kérdező:** Mondanál valamit az ezüstpettyekről, amiket időnként az arcunkon vagy másutt találunk?

Ré: Ré vagyok. Ez, amiről beszélsz, egy szubjektív irányultságú útjelzés materializációja, mely egy és csak egy tudat/test/lélek komplexumnak ad tudtára egy szubjektív jellegű mondanivalót.

16.48 **Kérdező:** *Ki hozza létre ezeket az ezüstpettyeket? Valódiak?*

Ré: Ré vagyok. Képzeld el, ha úgy tetszik, a tanulás/tanításnak egy megnövekvő lehetőségét. Valamely ponton jeladás történik, mely a helyességét vagy fontosságát jelzi annak az adott tanulás/tanításnak. Maga az entitás – együttműködésben a belső síkokkal – hoz létre valamilyen útjelzőt, ami a leginkább érthető vagy észrevehető a számára.

16.49 **Kérdező:** *Úgy értsem, mi magunk hozzuk létre?*

Ré: Ré vagyok. Az entítások nem tudatosan keltik ezeket. A tudat komplexum gyökere – megértésben megérintvén az intelligens végtelent – kelti őket.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 8. TÖREDÉK

Tizenhetedik ülés, 1981. február 3.

Jim: Minden Ré csoportjával való kontaktus előtt meditációt végeztünk, melyet mi a behangolás eszközeként használtunk; vagyis a saját módszerünként arra, hogy egyesüljünk törekvésünkben mások szolgálata irányába. Gyakran előfordult, hogy e meditáció közben Don késztetést érzett, hogy valamit még felvegyen a kérdések listájára, melyről előző este hoztunk döntést. A 17. ülés előtt egy ilyen késztetés fogta el egy krátert illetően az oroszországi Tunguzka tartományban, melyet, miként azt találgatják, vagy egy lezuhant ufó, vagy valamiféle nagyobb meteor hozhatott létre 1908-ban. Arról is szólnak a mende-mondák, hogy a Szovjetunióban néhány tudósnak e kráter kutatása, és keletkezésének fontolgatása kapcsán került először érdeklődése középpontjába az élet lehetősége a galaxis és a Naprendszer más részein.

Miután rákérdezett erre a kráterre, és rákövető kérdéseket tett fel a nukleáris energia földi kifejlesztéséről valamint az emberi test spontán öngyulladásának bizarr és ritkán tudósított jelenségéről, Don úgy határozott, hogy a kérdezésnek ez az iránya csekély értéket képvisel.

Carla: Donald tudós volt, és sosem tudta teljesen elfogadni, hogy Ré nem volt abban a helyzetben, hogy mérhető jelenségekről cseverésszen velünk. A kívánság, mely a csoportunkhoz vonzotta Rét, egy igaz vágy volt nem-múlandó anyag iránt, és ez a vágyakozás táplálta üléseinket. Mikor ezt a tájékozási szintet elhagytuk, Ré finoman emlékeztetett bennünket, hogy térjünk vissza a helyes vágányra: azzal, hogy figyeljünk oda a beállításainkra. Ezt eleinte szó szerint értelmeztük és azt gondoltuk, hogy az oltáron lévő tárgyakra vonatkozik, hogy rendesen állítsuk őket egy vonalba. Később rájöttünk, hogy ez a kérdéseinket minősíti, nem pedig a Biblia és gyertya helyzetét. Érdeemes kihangsúlyozni, hogy minden, ami mérhető, az egyben múlandó is. Az emberi lélek, a teremtő szeretet ereje, a teremtés mibenléte: ezek a dolgok megfoghatatlanok, noumenálisak; mindig érzélte őket, ámde sosem hatolt beléjük tényfeltáró értelmünk. Azonban beléjük érezhetünk

azáltal, hogy nyitott szívvel élünk, s ha olyan forrásokkal beszélgetünk róluk, mint Ré és Q'uo és más „univerzális” vagy „külső” energiák és esszenciák. Bolygónk belső síkjának személyes vezetői és más tanítói sokkal nagyobb mozgástérrel rendelkeznek személyes információk nyújtásában, bármikor lett légyen is utolsó inkarnációjuk. Hozzájuk fordulj az egészségedet és más konkrét ügyeket érintő kérdésekkel. Teret és időt meghaladó kérdésekkel fordulj külső forrásokhoz, mint amilyenek a mi konföderációs forrásaink. Ha egy kérdés kevésbé lesz érdekes 10 000 év múlva, mint most, akkor az valószínűleg nem egy univerzális kérdés!

TIZENHETEDIK ÜLÉS, 1981. FEBRUÁR 3.

- 17.3 **Kérdező:** *Valamelyik éjjel merengés közben ötlött fel bennem egy kérdés arról az oroszországi kráterről, a Tunguzka tartományban, úgy emlékszem. El tudnád mondani, mitől jött létre a kráter?*

Ré: Ré vagyok. Egy fissziós reaktor megsemmisülése hozta létre ezt a krátert.

- 17.4 **Kérdező:** *Kinek a reaktora?*

Ré: Ré vagyok. Ez egy a Konföderáció által kiküldött – ti úgy nevezétek: „drón” (*távírányítású repülő szerkezet*) volt, amely meghibásodott. Egy olyan területre irányították át, ahol megsemmisülése nem jelentett beleavatkozást a tudat/test/lélek komplexumok szabad akaratába. Azután felrobbantották.

- 17.5 **Kérdező:** *Mi lett volna a feladata, ami miatt ideküldték?*

Ré: Ez egy népetek különböző jeleinek megfigyelésére alkalmas távvezérelt szerkezet volt. Ti akkoriban kezdtetek el egy műszakibb jellegű szférában dolgozni. Meg kellett ismernünk előrehaladásotok mértékét és iramát. A „drón” egy egyszerű fissziós motorral volt meghajtva, ahogy nevezitek. Nem olyan típussal, amilyeneket most ismertek, hanem egy nagyon kis méretűvel. Ám ez is éppolyan pusztító hatású a harmadik denzitású atomszerkezetekre. Így miután meghibásodott,

úgy éreztük, jobb lesz kiválasztani egy helyet a felrobbantására, semmint megkísérelni visszanyerni, mivel e manőver lehetőségi/valószínűségi módjai nagyon de nagyon parányinak tűntek.

17.6 **Kérdező:** *Robbanás- és sugárzásveszély egyaránt fennállt?*

Ré: Ré vagyok. Nagyon kicsi a radioaktív sugárzás – miként ismeritek – ebben az adott típusú szerkezetben. Van helyi jellegű sugárzás, de ez a lokalizáció olyan, hogy nem sodródik úgy el a széllal, mint a némi-kepp primitív fegyvereitek emissziója.

17.7 **Kérdező:** *Emlékeim szerint a vizsgálatok kimutattak a fákban egy nagyon kicsi radioaktív szennyeződést ezen a területen. Ez az alacsony sugárzás annak az eredménye, amiről beszélsz?*

Ré: Ré vagyok. Így van. A sugárzás mértéke nagyon lokális. Azonban a felszabaduló energia elég hatalmas ahhoz, hogy gondokat okozzon.

17.8 **Kérdező:** *Akkor ugye a Konföderáció a felelős azért, hogy a Föld nukleáris energiához jutott?*

Ré: Ré vagyok. Ez egy olyan kérdés, amelynél nem hozható egyértelmű döntés az okokat illetően. Az alapegyenlet, amely ezt a munkát megelőzte, az a képlet volt, amelyiket egy a bolygó szolgálatára elkötelezett Vándor hozott le. Hogy aztán ez a munka alapjává lett pusztítás eszközeinek, az nem volt szándékunk és ilyet nem adtunk át.

17.9 **Kérdező:** *Kimondanád, hogy ki volt a Vándor, aki ezt az egyenletet lehozta?*

Ré: Ré vagyok. Ez az információ ártalmatlannak tűnik, minthogy ez az entitás már nem tartózkodik a planetáris harmadik denzitásotokon. Az entitás neve az Albert hangvibrációs komplexum.

17.26 **Kérdező:** *Ez a magyarázata annak, amit emberi lények spontán öngyulladásának nevezünk?*

Ré: Ré vagyok. Ez helytelen.

17.27 **Kérdező:** *Elmondanád, mi okozza a jelenséget?*

Ré: Ré vagyok. Képzeld el, ha úgy tetszik, egy erdőt. Az egyik fába belecsap a villám. Kiég. Máshová nem csap villám. Másutt nem ég. Vannak véletlenszerű történések, melyeknek nem az entitáshoz van közük, hanem ahhoz az ablak-jelenséghez, amelyről beszéltünk.

17.28 **Kérdező:** *Ezek egyedüli módon ugyanazon entitások, vagy pedig véletlenszerű entitások?*

Ré: Ré vagyok. Az utóbbi igaz.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 9. TÖREDÉK

Tizennyolcadik ülés, 1981. február 4.

Jim: A 18. ülés elején, válaszul Donnak egy általános kérdésére, mely a Ré által csoportunk felé közvetített információkra vonatkozott, Ré naiv módon „megmondta” Carlát. Egy jó barátja felkínálta Carlának a lehetőséget, hogy megtapasztalja az LSD hatását, melyet azelőtt még sosem próbált ki. Kétszer vett be belőle 1981 kora februárjában programozó eszközként, hogy megpróbálja elérni a Teremtővel való egység megtapasztalását, de nem akarta, hogy Don tudjon ezekről az élményekről, mivel Don nagyon ellenezte bármilyen illegális szer használatát bármikor, de különösen abban az időszakban, mialatt csoportunk a Ré kontaktussal dolgozott. Egy későbbi ülésen Ré arra tesz utalást, hogy ezt a két kalandot a Rével való munkánkat figyelemmel kíséző negatív entitások rendezték meg abban a reményben, hogy Carla képességét, hogy a Ré kontaktusban szolgáljon, talán akadályozhatják. Ennek az adott ülésnek az eredményeként az a döntés született meg a hármunk részéről, hogy a továbbiakban nem lesz illegális anyagok használata, ameddig az a megtiszteltetés ér minket, hogy a Ré kontaktussal dolgozhatunk, hogy a „fénypajzsunkban” ne legyenek jelen olyan hasadékok, amelyeket módunkban állna távol tartani, és hogy a Ré kontaktust soha ne hozhassák összefüggésbe semmilyen efféle drog használatával.

Az Aleister Crowley-t illető információ önmagáért beszél, és újra csak aláhúzza az óvatosságot, amely minden egyes kereső által követendő, hogy kiegyensúlyozott módon, óvatosan haladjon keresztül az energiacentrumain.

Pár üléssel korábban véletlenül felfedeztük, hogy a szexuális együttlét segítette Carla vitális energiáit a transzállapot idején, s megnövelte az ülés hosszát, ha a tervezett ülés előtti éjjelen került rá sor. Így aztán a 18. ülés végén, mikor Don arra kérdezett rá, hogy miként kerülhetnénk el további nehézségeket a kontaktusban, Ré megerősítette az általunk felfedezett, szexuális együttlét nyújtotta segítség tényét. Azt is

tapasztaltuk, hogy a szeretkezés aktusának a Ré kontaktuson keresztül mások szolgálatára való tudatos szentelése tovább növelte annak jótékony hatásait.

Carla: Fiatal főiskolásként sosem randiztam vagy lógtam együtt olyanokkal, akik marihuánát szívtak, LSD-t szedtek, vagy bármely más droggal éltek. A körülöttem lévőek kísérleteztek, de nekem sosem kínáltak kábítószer. Ez a virággyerekek és a nagy remények korszaka volt, egy csodálatos idő arra, hogy az ember fiatal legyen. A hippik uralkodtak, ám én csak tiszteletbeli virággyerek voltam, mivel abban az évtizedben folyamatosan dolgoztam. 1981-ben 38 éves voltam. Mikor egy régi barátom felajánlotta, hogy kipróbálhatnám az LSD-t, csiklandozást éreztem és alig vártam, hogy kipróbáljam, mivel már régóta kíváncsi voltam rá, mit művelhet az ember fejével ez a sokat emlegetett anyag. Végül is nagyon élveztem az élményeket – kétszer próbáltam ki az LSD-t –, és úgy találtam, hogy a rám tett jótékony hatása alatt valóban csodálatos módon felfokozta a dolgok jóságának érzését. Azóta már sok embertől hallottam, hogy az én LSD-vel szerzett teljességgel pozitív tapasztalataim némiképp nem szokványosak abban, hogy a legtöbbeknek számolniuk kell legalább egy kisebb hallucinációval vagy elszakadással a konszenzusos valóságtól, de akár negatívan megélt „betépéssel” avagy bad trippel is. Tehát én vagy szerencsés voltam, vagy pedig a tudattalan elmém jobban megtelepedett a saját bőrében, mint másoké. Én a szerencsére fogadnék!

Mondanom sem kell, nem voltam boldog, amikor megtudtam, hogy Ré könnyelműen elárulta a titkomat Donnak. Don véleményét mindennél többre értékeltem, márpedig ő nem örült a döntésemnek, hogy bevettem egy illegális anyagot. De nem éreztem és most sem érzek büntudatot vagy szégyent azért, amiért kielégítettem a kíváncsiságomat, olyan biztonságos körülmények közepette, amilyené az ember csak teheti azokat. Korábban már kipróbáltam a cigarettát és az alkoholt is, mely mindkettő erős függőséget okozó anyag, ám ritkán iszom, és sohasem dohányzom. (Bár a főzésben többféle szeszt is felhasználok, mivel ezek oly pompás felhangot kölcsönöznek a főzendők

harmóniájába téve őket.) Kíváncsiságom kielégült, és továbbléptem. A szabadság, hogy ezt megtehessem; hogy megtudjam, mi rejlik ott kívül, szerintem értékes dolog, ha nem élünk vissza vele. Az önmérséklet lehet itt a kulcs.

Nekem igen kedves emlékeim vannak arról, ahogyan Aleister Crowley önéletrajzi írását Donnak felolvastam. Don nem szeretett olvasni, így időnként felolvastam neki. Azonnal lebilincselte minket, mihelyst belemerültünk e botrányos ám briliáns ember munkájába. Crowley remek író, függetlenül attól, hogy mit ügyetlenkedett a polaritásával. Kedvenc versünk tőle egy tökéletesen kísérteties gyermekdal, melyet koravén kisgyerekként írt. Úgy kezdődik, hogy „A kórházi ágyán fekvő a nő, oszlan, oszlan kezdett már ő.” Most, hogy ezt elmondtam az Olvasónak, talán már érti, miért lett ebből a figurából... külön! De mindenképp érdekes.

Mialatt azon munkálkodtam, hogy beleilleszkedjek Donnak a párját illető elképzeléseibe, relatív erkölcs használójává váltam, ami egy olyan gyakorlat, mely látható módon mindig kihívásokat szül végül. Don nőtlen kívánt lenni, ami nyilvánvalóvá vált nekem 1968-ban, az összeköltözésünk utáni hat hónap során. Mindig mondtam, hogy az, hogy abban az első pár hónapban, amikor együtt éltünk, nem tudott nekem ellenállni, minden idők legnagyobb bókja volt a számomra! Miután átbeszéltük ezt a dolgot, valamivel több, mint két éven át próbálkoztam a szűzi étellel, mielőtt úgy határoztam, hogy a cölibátus nem nekem való. Don is eldöntötte azt, hogy ne házasodjunk össze. Ez számomra egy olyan kapcsolatról tanúskodott, mely a metafizikai vonalon közösség, semmint fizikai értelemben. Mindig logikus lévén, javaslatot tettem Donnak arról, hogy egyezzünk meg: szólni fogok neki, mielőtt szeretőt tartanék, és akkor is, ha már nem találkozom vele. A kettő közt nem szükséges beszélni róla. Ez eleve kizárta azt, hogy másoktól halljon egy efféle társaságról. Mivel ő az idő felében nem volt ott és repült, így nem volt nehéz időt találnom a szeretői kapcsolatra. A szeretőm annak az időszaknak a nagy részében, melyet Don és én együtt töltöttünk, tizenhat évből tízben, egy még közép-

iskolás éveinkből származó cimborám volt, akiben megbíztam, és akit nagyon szerettem. Már évekkal korábban gondoltunk a házasságra, csak aztán másképp döntöttünk, viszont kapcsolatban maradtunk. Ő úgy képzelte, eljön és meglátogat, mondjuk, havonta egyszer. Abbahagytam a vele való találkozásokat, mikor kezdte azt akarni, hogy továbbvigyük a kapcsolatunkat, és újból hajadon voltam Jim előtt úgy négy évig. Mikor Jim elkezdett a csoportba járni, végül összejöttünk, és ő lett a szeretőm. Mindez a kölcsönös jó szándék jegyében történt Don és én köztem. Don őszintén örült annak, hogy jól éreztem magam e kapcsolatokban, melyek nem furakodtak bele a harmóniánkba.

Jóllehet idővel, Don halála után, világossá vált a számomra, hogy a kapcsolatom Jimmel, kiváltképp az intim szexuális része, egy tudatos-sági küszöb alatti szinten mégis bántotta Dont, vagy bántott engem, ami azt illeti. Kétlem, hogy valaha is felismerte vagy tudomásul vette volna ezt az érzelmet. Annyi bizonyos, hogy nyomát sem láttam rajta soha, márpedig érzékeny ember vagyok, van antennám árnyalatnyi érzelmek felismeréséhez. Kellett azonban éreznie ezeket a dolgokat, ami végül ahhoz vezette őt, hogy elvesztette a hitét a hűségemben. S ez a teljességgel alaptalan kétség volt az a gyenge pont a fénypáncél-jában, amely a halálát okozta.

Hosszúak az órák, melyeket az ezen való elmélkedéssel már eltöltöttem. Egyfelől ha teljes tisztaságban és szüzességben éltem volna, akkor sosem kételkedett volna bennem. Akkor még ma is élne, méghozzá velem. De akkor nem lett volna Rével kontaktusunk, amely elhozta nekünk Az Egység Törvénye anyagot, mivel a hármunk együttes energiája volt az, ami kapcsolatot teremtett Rével, nem én mint csatorna, se nem valamelyikünk az L/L Research-ből, de még az L/L Research mint egyesület sem. Ez világos a pusztá dátumokból: Jim állandó jelleggel az L/L-hez jött 1980. december 23-án, az első kontaktusunkat pedig 1981. január 15-én fogadtuk Ré csoportjától, alig több mint három héttel azután, hogy Jim beköltözött. Donald pedig az első Ré üléstől fogva érezte, hogy ez az élete munkája, a betetőzése mindannak, amin az '50-es évektől kezdődően keresztülment,

s az ő ajándéka a világnak. Az efféle dolgokban csődöt mond a logika. Van úgy, hogy az ember teljesen és hűségben tartja magát a megállapodásaihoz, mégis téved.

Ha valaki túl tud lépni Donald halálának misztikus tragédiáján – és higgyék el, egy évtized elteltével, ha nehezen is, de túl tud –, akkor elkezd meglátni a humort abban a büszke, emberi elbizakodottságban, hogy közben tarthatjuk saját végzetünk azáltal, ha csak azt tesszük, amit helyesnek látunk. Bizonyos, hogy próbálhatunk hiba- vagy bűnmentesek lenni. A büszkeségem önmagamban, mint olyasvalaki, aki mindig megtartja szavát, vakká tett engem a gyanúval szemben, ami Donaldnak volt, de amit teljesen megtartott magának. Hogy nem hitt senki más véleményének, csak a sajátjának, még teljesen egészséges elmével sem, valószínűbb tette, hogy mentális megbetegedés esetében paranoiát (üldözési mániát) éljen át. Ez egy tökéletes tragédia.

Don mindig és kizárólag az én jelenlétemet akarta. Soha semmi mást nem kért, leszámítva a közös munkánkat. Még azért is neheztelt rám, ha az ő projektjein dolgoztam, amikor itthon volt. Akkor végeztem el minden, az együtt írt könyvekkel kapcsolatos munkát, mialatt ő repült. Amikor itthon volt, az volt a dolgom, hogy abban a szobában legyek, amelyekben ő. Én örömmel tettem eleget ennek. Sosem vette rá magát arra, hogy hangot adjon ennek, ám jól tudtam, mennyire ragaszkodó, s én is ugyanígy éreztem. Nemigen volt más választásunk; mindketten úgy éreztük, hogy egymásnak vagyunk teremtve, s hogy sorsunk csakugyan csillagok által keresztezett. Szeretni őt olyan volt, mint lélegezni, és nem számított, hogy az ő igényei mennyire ütköznek az enyéimmel. Bizony, nem egyszer mondta a lelki tanácsadóm, hogy vétkes vagyok bálványozásban. Nem érdekelt, mi megy veszendőbe az ő kényelméért. Tudtam, hogy e veszteségek közé tartozott a házasság, otthon és gyerekek: olyasmik, amelyeket nagyra értékeltem, és amelyekben reménykedtem. Ám mi „otthon” voltunk egymásnak olyan értelemben, amit nem tudok leírni. Megnyugtattott engem, és megnyugtattam őt. Két bókot kaptam tőle, egész közös életünk során. Nem akart elkényeztetni! A lecke az volt, hogy keresztüllássunk az

otthon, család és a biztonság dolgain azon létünk talajára, amelyen osztoztunk, azon fogékonyság irányába, amely közös volt bennünk. Magamhoz öleltem ezeket. Ő minden árat megért nekem. Visszatekintve tudom, hogy semmit sem tennék másként. Minden döntésünket olyan jól hoztuk meg, ahogyan csak tudtuk.

Ez volt a kirakós játék, amelyben éltünk, a mindennapi élet világdrámája, konszenzusos valóság-szappanoperája közepette. Carla és Don tökéletesen működött, csakúgy, mint Jim és Carla, és Don és Jim, akik az első találkozás óta úgy szerették egymást, akár a családtagok. Ezek a kapcsolatok erősek voltak és igazak. Semmi nem állhatott közénk, a kételyt kivéve. Sosem ötlött eszembe, hogy Donald összetévesztheti a Jim iránti gyengédségemet bármiféle változással a Don és köztem kötöttség esküvő nélküli házasságban – mert lélekben mi valóban házasok voltunk. Az Olvasó elképzelheti nyomorúságomat, mikor az egyik barátja mondta el nekem, jóval a temetés után, hogy Don azt gondolta, már nem szeretem. Elképedtem, hogy mit sem sejtve ezekről a kételyekről, soha nem jutott eszembe megnyugtatnom őt. Bár csak megtettem volna! De én akkor csak búsultam, mert az az ember, akit én ismertem, már nem volt többé, s a helyét egy olyan személy vette át, aki csúnyán rászorult a segítségre. Én pedig mérges voltam, mert nem fordult segítségért, s nem követett semmilyen orvosi javaslatot. Számomra ő volt a világ, és nélküle úgy éreztem, nem létezem. Azt hiszem, kesergésem legjava még a halála előtt történt, azokban a szürreális hónapokban, amikor oly nagyon beteg volt, és semmi, amit tettem, nem használt neki. Miután meghalt, évekbe tellett, hogy új értelmet találjak önmagam számára. Hogy mostanra ez sikerült, egy kegyelmi ajándék a Teremtőtől, melyet nagyban segített Jim érzékeny bánásmódja velem szemben az izületi gyulladás és más bántalmak erőltető epizódjaival tűzdelt elszigeteltség hosszú éveiben, a Don halálát követő évtizedben, és a rehabilitációs időszakom alatt, 1992-ben. A Don halála utáni első hat évben elevenen éreztem, hogy meg kellene ölnöm magam, mivel én „idéztem elő” a halálát, nem szándékosan, ámde bizonyosan. Ez volt a leghosszabb bolyongásom a sivatagban egész e jelen pillanatig. Már beletörődtem, hogy ez lesz az

alap felfogásom életem végéig, és nem is tudatosult bennem, hogy az idő megkezdte gyógyító munkáját, mígnem kezembe akadt valami, amit még én írtam és elfelejtettem. Újból elolvastam, s azt gondoltam: „Hm, igazából én kedvelem ezt a személyt.” Hat év a sivatagban! Sok alkalommal éreztem arra kísértést, hogy eldobjam magamtól a hitem, de nem tudtam, nem akartam megtenni. Túléltem hát, és vártam a kegyelmet. A lecke itt egyszerűen az, hogy a várakozás mindent elhoz a számunkra. A türelem túlbecsülhetetlen a spirituális utazásban.

Ez a világ megmarad számomra a zűrzavar tengerének. Jól tudva, mennyit tévedtem abban, amit tettem és amit elmulasztottam, s tudva, mily keveset értek, nagyon is megelégszem azzal, hogy a sors kezében maradjak. Egyik óhajom e személyes anyag közreadásával felfedni, egy szikrányi póz vagy félelem nélkül, a hármunk emberi mivoltát. A tökéletesség értelmében nem voltunk mi „méltók” a Ré kontaktusra. Három zarándok voltunk, akik vigaszt találtunk egymásban, és akik őszintén és mélyen, szolgálni vágytuk a fényt. Az anyag teljességgel elkülönül attól, akik akkor voltunk vagy most vagyunk, és nem szabad minket összekeverni Rével, mint valamely különleges tulajdonsággal rendelkezőket. Ez egyszerűen nincs így.

Rendben van tehát a relatív erkölcs? Még mindig úgy vélem, hogy igen, és hogy gondosan megkötött megállapodások betartása lehet a harmonikus együttélés és tiszta kapcsolatok valódi kulcsa. Ám csupán a legjobb, amit tehetünk. És ez nem teszi tökéletessé. Továbbá, nem várhatjuk az univerzumtól, hogy tökéletes békével áldjon meg minket csak azért, mert betartjuk a megegyezéseket. Mindannyiunkat megtréfál maga az élet, s csupán baklövések, hit és jó humor révén folytatjuk ennek dacára is. Van egyfajta művészet a sorssal való együttműködésben. És szabadjon elmondanom, hogy hálás vagyok James Allen McCarty-nak ugyanezen jó humorért, és hogy mellettem döntött három évvel Don halála után, hogy felvállalja barátságunkat, és házasságot köt velem. Mint mondtam, végtelenül alkalmatlan volt az ilyesmire, és gáláns vidámsága és előzékenysége, hogy magát e szerep-

hez idomítsa, az én szememben azóta is kiemelkedő erény. Igazán jó társ volt sok vízen keresztül.

Egy dolog biztos: az igazi szerelemben, a csillagok által keresztezettben, rendkívüli édesség van, de roppant fájdalom is. Don nehezen szerethető ember volt. Nem kommunikatív a megszokott értelemben, sosem mondta, mit szeretne tőlem, inkább megvárta, hogy eltaláljam. Én nem bántam, s még mindig örülök minden apró megélt fájdalomnak, mialatt próbáltam az lenni, akire szüksége volt, ami lényegében szexualitásmentes, és a szavak szokásos biztonságérzete nélküliség, mégis igen intim. Abban a denzitásban, ahonnét jöttünk, mi már egyek voltunk, Ré szerint. Volt tehát egy végső megelégedettség-érzés a Donnal való együttlétben, melynek sokkal több köze volt az örökkévalósághoz, mint bármely konkrét időhöz vagy térhez. Ami Jim és köztem van, az a régi barátok és szeretők odaadó szeretete, akik együtt töltenek egy földi zárándoklatot. Együttélésünk gyerekjáték Don után, már ami az én képességemet illeti, hogy tudom-e kezelni, bármi történjék is velünk. Jim addig kommunikál, amíg meg nem találjuk a félreértés valamennyi darabkáját, így aztán könnyű dolgunk van, amikor pedig valóban katalizátorunk van egymással, akkor azt gyorsan feldolgozzuk. Jimnek sosem voltak nagy romantikus érzelmek, s olykor hiányolja is. Ami viszont megvan, az olyan jó nekünk, hogy tekintélyes boldogságra leltünk egymással, na és a jó munka is ott lebeg közöttünk.

Úgy tekintünk magunkra, mint akik még mindig Donnal és Donért dolgoznak, nyitva tartva az L/L kapuit és a szívünket is, és éljük azt a jámbor életet, amelyről a konföderációs közvetítésekkel tanultunk. Ezek a tanítások egybeesnek az egyetemes bölcsességgel ugyanúgy, mint az én keresztény örökségemmel, és egyszerűen arról szólnak, miként éljünk szeretetben. Ez egy olyan egyszerű tanítás, hogy sokaknak elkerüli a figyelmét. Ám ez a Szeretet-fókusz jelenti a hozzáférést az igazsághoz; s az ember hajlandósága arra, hogy a szívét nyitva tartsa – nevezhetjük hitnek –, pedig az az erő, amely mindegyikünknek

elhozza azt, ami meg van írva, mind a megtanulandó leckék, mind a nyújtandó szolgálatok tekintetében.

És mindenek előtt egyszer s mindenkorra elismerhetnénk, hogy ha-csak nem a Szeretetben élünk, por vagyunk csupán. Ez segít elvisel-nünk a fájdalmakat, melyek elkerülhetetlenül meglátogatják életünk. Nem kell ura legyünk a helyzetnek, se tökéletesnek lennünk, vagy más különösebb dolgot, hanem csak olyannak lennünk, aki tovább szeret, bármilyen zűrzavaron keresztül is. Szívós kitartás a hitben, tekintet nélkül a káprázatra, ez a kulcsa sok áldásnak.

TIZENNYOLCADIK ÜLÉS, 1981. FEBRUÁR 4.

- 18.1 **Kérdező:** *Múlt éjjel azon gondolkodtam, hogy ha én most Ré helyze-tében lennék, akkor az Egység Törvényének első torzulása esetleg arra készítetne, hogy hibás adatokat keverjek a valós információk közé, melyeket a csoportnak közvetíték. Te teszel ilyet?*

Ré: Ré vagyok. Szánt szándékkal ilyet mi nem teszünk. Emellett azonban lehetnek kavarodások. Az előfordult hibák az instrumentum rezgési komplexumában való időnkénti ingadozások következtében történtek, egy meghatározott vegyi anyag elfogyasztása végett. Ne-künk ebben az adott projektben nem az a szándékunk, hogy hibás információkat kreáljunk, hanem hogy nyelvi rendszeretek megszorító légkörében az Egyetemes Teremtés Végtelen Misztériumának érzetét annak Végtelen és Intelligens Egységességében kinyilvánítsuk.

- 18.2 **Kérdező:** *Elmondanád, hogy melyik az a vegyi anyag, amelyiknek az elfogyasztása gyatra kontaktust okoz?*

Ré: Ré vagyok. Nem tiszta a kérdés. Megismételnéd, ha megkérhet-lek?

- 18.3 **Kérdező:** *Most mondtad, hogy gondjaid voltak az instrumentummal, mert az instrumentum egy bizonyos vegyi anyagot fogyasztott. El-mondanád, hogy mi volt ez a vegyi anyag?*

Ré: Ré vagyok. Az anyagnak, amelyről beszélünk, a vibrációs hang komplexuma az LSD. Nem okoz gyatra kontaktust, amennyiben a kontaktussal együttműködésben használják. Az adott anyaggal az a gond, hogy ennél az anyagnál egy nagyon – mondjuk úgy – drámai hatáscsökkenés tapasztalható. Az instrumentum minden alkalommal egy kiugró vitális energia felé torzulással kezdi az ülést, amit ez az anyag hoz létre. Az ülés közben azonban az entitás eljut arra a pontra, mikor az anyagnak már nincs elegendő ereje felfokozni az entitás képességeit a vitális energia kifejezésére.

Így tehát először – mondjuk úgy – az egyenetlen kontaktus jelensége jelentkezik, majd pedig, mikor az instrumentum már újra a saját vibrációs komplexumaira támaszkodik a vitális energiában – lévén, hogy ez az energia ilyenkor már igen alacsony – a kommunikáció hirtelen megszakítása válik szükségessé az instrumentum megóvása és táplálása érdekében. Az adott vegyi anyag az említett okokból tehát segít is, meg hátráltat is a kontaktusban.

18.4 **Kérdező:** *Vannak ételek, amik segítenek vagy ártanak azok között, amiket az instrumentum enni szokott?*

Ré: Ré vagyok. Az instrumentumnak a betegség felé van testkomplexi torzulása, mely torzulási irányok legjobban – ahogy ezeket nevezitek – a gabonáitokból és zöldségeitekből készülő élelmiszereitek fogyasztásával javíthatók. Ez azonban rendkívül jelentéktelen, amikor olyan segítségek kerülnek mérlegre, mint például az a hozzáállás, ami ennek a közvetítőnek bőséggel megvan. Az azonban segít az instrumentum vitális energiáinak, kevesebb torzulással a betegségek felé – ha a fentiek szerint fogyaszt élelmiszereket, esetenkénti fogyasztásával annak, amit húsnak neveztek, az instrumentum szüksége végett, hogy lecsökkentse az alacsony életenergiára irányuló torzulásait.

18.10 **Kérdező:** *Az Aleister Crowley nevű entitás azt írta, „Tegyétek, amit akartok, ennyi a törvény.” Nyilvánvalóan volt némi felfogása az Egyseg Törvényéről. Hol van most ez az entitás?*

Ré: Ré vagyok. Az entitás belső létsíkjaitokban van. Gyógyítási folyamatban vesz részt.

18.11 **Kérdező:** *Ezek szerint ez az entitás, bár intellektuálisan értette az Egység Törvényét, visszaélt vele és most át kell essen ezen a gyógyítási folyamaton?*

Ré: Ré vagyok. Ezt az entitást – amennyiben használhatunk ilyen vibrációs hang komplexumot: – túlpörgette a dolgok valódi természete. Ez a túlzogatottság olyan magatartást eredményezett, ami túlmutatott az entitás tudatos önkontrollján. Így az entításra, számos kísérlete során, hogy végigmenjen azon a kiegyensúlyozási folyamaton, amit leírtunk a különböző energiaközpontokkal a vörös színűtől kezdődően felfelé, némiképp túl nagy hatással volt vagy maga alá temette ez a folyamat, és elhidegült más-énjeitől.

Az entitás pozitív volt. Azonban nehéz útja volt arra való képtelenségéből kifolyólag, hogy felhasználja, egységbe foglalja és harmonizálja az én vágyaiból szerzett megértéseit, hogy azokat teljes könyörülettel megoszthassa más-énekkel. Az entitás így nagyon – ahogy ezt nevezték – betegessé vált a lelki komplexum értelmében, és az e belső fájdalom torzulással rendelkezők számára szükséges, hogy a belső síkokon gondozásban részesüljenek, amíg az ilyen entitás képessé nem lesz újra fájdalom felé torzulás nélkül szemlélni a tapasztalatokat.

19.22 **Kérdező:** *Már csak két kisebb kérdésem lenne így a végére. Az instrumentum megkért, tegyem föl a kérdést, hogy van-e még más anyag, ételfajta, stb., amit nem szabadna ennie vagy innia, vagy dolgok, amiket nem kellene tennie, mert nem szeretné, hogy bármi okból is romoljon a kapcsolat.*

Ré: Ré vagyok. Az instrumentum nem űz olyan tevékenységet, ami negatív hatással lenne a képességeire. Van egy tevékenység, ami pozitívan hat a képességeire. Ez a szexuális tevékenység, ahogy mondanátok.

Vannak olyan elfogyasztott anyagok, amelyek nem segítik az egyént az általa választott feladatában, mégpedig az, amit ti marihuánának hívtok. Ez a kémiai eredetű kihagyások felé torzulás miatt van az elme komplexumon belül, ami a szinaptikus folytonosság felbomlását okozza. Ez egy rövid időtartamú kémiai reakció. Jóllehet az instrumentum egyszer sem használta ezt a speciális anyagot e szolgálat ellátása közben.

Úgy hisszük, már áttekintettük az olyan vegyszerek használatát, mint amilyen az LSD, mely bizonyos mértékig pozitív hatású a vitális erők stimulálása vagy gyorsítása folytán. Azonban nem javallott ennek az instrumentumnak amiatt, hogy ezt a szer kamatostul visszaszedi az életenergiákból, amikor kifogy. Ez ugyanígy érvényes bármely gyorsító szerre.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 10. TÖREDÉK

Huszonegyedik ülés, 1981. február 10.

Jim: Amikor körünkben üdvözölni készültünk Dr. Puharich-ot a Rével folytatott munkára, újabb emlékeztetőt kaptunk a személyes életben való behangoltságra, mely minden a kontaktusban részt vevő számára szükséges előfeltétel volt.

Carla: *Végül Andrija sosem látogatott meg minket itt Kentuckyban. Érdemes megemlíteni ugyanakkor, hogy Ré gyakran felelt kérdéseinkre a zűrzavar törvényére hivatkozással. Ré csoportja úgy érezte, nem lehet eléggé kihangsúlyozni a személyes etikában annak elsődleges fontosságát, hogy engedni kell az embereket a saját tanulásuk mentén haladni, és a saját hibáikat elkövetni.*

HUSZONEGYEDIK ÜLÉS, 1981. FEBRUÁR 10.

- 21.3 **Kérdező:** *Andrija Puharich a hónap végén ellátogat hozzánk. Elolvashatja a nem publikált gyógyítási anyagot?*

Ré: Ré vagyok. Az entitásnak, akiről beszélsz, némileg módosult formában ugyan, de vannak ismeretei erről az anyagról tudatos emlékezetében. Ebből adódóan ártalmatlan az entitás számára lehetővé tenni, hogy megismerkedjék az anyaggal. Kérnénk azonban a Henry tudat/test/lélek komplexum kellő felkészítését meditációval, kontemplációval² vagy imával, mielőtt belépne ezekre az ülésekre. Jelenleg, mint mondtuk is már korábban, a tudat/test/lélek komplexum rezgési torzulása nem megfelelő.

- 21.4 **Kérdező:** *Azt már eldöntöttem, hogy ne vegyen részt ezeken az üléseken. Csak az anyag elolvasását gondoltam megengedni neki. Egyetlen dolog, amit még észrevettem az idáig átvitt anyagban, az egy bizonyos kijelentés, amelyből megérthetné, hogy szerintem ki is volt igazából*

² elmerengéssel, eltűnődéssel

Spectra. Az én kötelességemnek tűnik, hogy ezt eltávolítsam az ő ismeretei közül, ugyanazon szabad akarat megőrzése érdekében, amelyet te próbáltál megőrizni az izraeli Spectra kontaktus eredetének meg nem nevezésével. Így van?

Ré: Ré vagyok. Ez a te megfontolásod dolga.

21.5 **Kérdező:** *Gondoltam, hogy ezt fogod mondani.*

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 11. TÖREDÉK

Huszonkettedik ülés, 1981. február 10.

Jim: A 22. ülés személyes információinak legtöbbje magától értetődő. Az ima, melyről Ré Carlával összefüggésben beszél, Assisi Szent Ferenc imája, melyet Carla az ő saját személyes behangolási eszközéül használ 1974 óta, mikor elkezdett csatornázni. Ez tovább finomítja a támogató csoport által végzett behangolást, és Carla mindig gondolatban mondja el bármely ülés előtt, legyen az akár telepatikus, akár transz.

A korlátozások pedig, melyekről Ré a második válaszban beszél, Carla reumás ízületi gyulladására utalnak, melyet látható módon inkarnáció előtt választott azért, hogy egy belső fókuszra nyújtson az elmélkedő munkájához, semmint hogy engedné a külső kifejeződés könnyűségét, ami eloszlathatta volna a befelé irányultságot. Vagyis nem minden rokkantság fogja szükségszerűen megadni magát a gyógyítók akár legjobb kísérleteinek, és amikor egy efféle fogyatékoság nem reagál semmiféle gyógyítói próbálkozásra, akkor elkezdhetünk eltűnődni azon, vajon miféle tanulási és szolgálati lehetőségeket nyithat meg a fogyatékoság. Ré még azt is megemlíti az utolsó mondatban, hogy ha Carla elfogadná a rokkantságát és korlátozottságát, az könnyítene a miattuk elszenvedett fájdalom mennyiségén.

Carla: *Kifejezetten furcsa volt jártamban-keltemben olyan illatokba futni, melyeknek nem volt kézzelfogható eredetük. Ez idő alatt úgy tűnt nekem, hogy egyre jobban érzékelek, s egyre kevésbé rezgek az emberi mivoltommal. Biztos vagyok abban, hogy a folyamatos testsúlyvesztés is csak hozzátett ehhez az Alice Csodaországban érzéshez. A mai napig is egy nagyon érzékelőképes fizikai hordozóm van. Ugyanakkor a korábban aprócska testem a bakfis 5/8-as méretéről a jelenlegi 14/16-os pozíciójába gyarapodott, vagyis a kontaktus során mért legkisebb testsúlyom kétszeresére híztam. Hogy érzésük legyen arról, hol a „normális” a számomra, 52 és 54 kg között voltam évről évre. Elég normálisan néztem ki azzal a súllyal. Érdekes volt érzékelni*

a különféle testtömegeket, amikben már jártam; hogy milyen egy vékonyabb, illetve milyen egy vaskosabb hordozóval élni. Annál erősebbnek érzi magát az ember, minél súlyosabb. Engem meglepett ez, arra számolva, hogy a kisebb testsúly felfrissültté és életerőssé teszi az embert. Ez könnyebbé teszi megérteni, hogy mi amerikaiak miért engedjük oly gyakran az elhízásig enni magunkat. Jó érzés! Bár az ember kétli, hogy ez egy élet-meghosszabbító dolog volna!

Az inkarnáció előtti választásomra, melyet azért hoztam, hogy olyan testem legyen, amely lekorlátozza azt, amit megtehetek, hosszú időbe telt elismeréssel tekintenem. Eleinte frusztráló érzés, hogy az ember nem képes elvégezni a munkát, amire képezték. Szerettem könyvtáros lenni, és élveztem Don számára kutatásokat végezni. Mikor már nem dolgozhattam ily módon, ez mélyen zavart és nem kevéssé dúlt fel. De aztán a csöndes évek oly sokat tanítottak nekem. Megtanultam nyitott szívvel élni annak dacára is, hogy testem hanyatlott; reményre és hitre leltem, miközben a fizikai kép egyre csak romlott. Miután Donald meghalt, magam is közel kerültem a halálhoz, és 1992-ben, mikor végre képes lettem megfordítani a csónakot, kiengedni, majd lefonódni éreztem magamról a halál szorítását.

Jelenlegi életem egy alig-működő fizikai hordozóban való tapasztalás. A nem kevesebb, mint hétféle gyógyszer szedésével a borotva élen táncolok a túl sok mindent csinállok és a nem teszkek eleget között. Az egyetlen dolog, ami sosem változott eme élettapasztalás során, az elhívásom e bolygó Vándorait segíteni. A feladni kényszerült készségeim közül mindnek megvan a helye a munkámban az olyan emberekkel, akiknek nehézségük van a spirituális útjukkal, s így végül teljesen hasznosnak érzem magam. Közben persze tudom, hogy mi mindannyian, nem az által vagyunk leghasznosabbak, amit teszünk vagy mondunk, hanem lényünk minőségével.

HUSZONKETTEDIK ÜLÉS, 1981. FEBRUÁR 10.

- 22.1 **Kérdező:** *A közvetítő szeretne egy pár kérdést intézni hozzád. Először ezeket sütném el. Szeretné tudni, hogy miért érzi a tömjén illatát különböző helyeken a nap más-más időpontjában?*

Ré: Ré vagyok. Ez az instrumentum egy [egész földi] életet töltött el a szolgálat oltalmába ajánlva fel magát. Ez vonzotta az instrumentumot a tér/idő e jelen nexusába, tudatos és tudattalan torzulással a szolgálatra, még további tudatos torzulással a kommunikációkkal való szolgálat felé. Minden egyes alkalommal – ahogy ti ezt fogalmaznátok –, amikor végrehajtjuk ezt a munkaülést, társas memória komplexum vibrációs torzulásunk egyre határozottabban szövődik össze eme instrumentum szolgálatirányú tudattalan torzulásaival. Vagyis részei leszünk a közvetítő vibrációs komplexumának, ő pedig a miénknek. Ez a tudattalan szintjén történik, azon a szinten, ahol az elme lehatolt egész a tudat gyökereihez, melyeket hívhattok kozmikus gyökereknek.

Az instrumentum nincs tudatában vibrációs komplexum szövődéke eme lassú megváltozásának. Ahogy azonban odaadását mindkét szinten fenntartja, és a munkaszakaszok haladnak előre, jelképes formában jeleket küld neki a tudattalan. Mivel ez a közvetítő rendkívül fejlett szaglászérzéssel bír, a társítás tudattalanul jön létre, és az entitás e jellegzetes illat gondolatformáját érzékeli.

- 22.2 **Kérdező:** *Másodszorban azt is szeretné megtudni, miért érzi egészségesebbnek magát most, hogy ezeket az üléseket elkezdte, és ahogy az ülésekkel haladunk előre.*

Ré: Ré vagyok. Ez az entitás szabad akaratának hatásköre. Az entitás, jó néhány évek óta, hangvibrációs komplexumoknak egy bizonyos sorozatát imádkozza el a kommunikációkra való megnyílásai előtt. Mielőtt a transz állapotot elérné, ez az ima benne marad a tudat komplexum tudatos részében, és bár segít, korántsem olyan hatékony, mint – miként e vibrációs hangkomplexum-sort hívnátok: – az ima következménye, amely aztán közvetlenül a tudattalan szintre kerül,

hogy még kritikusabban hasson a lélek komplexumtól jövő kommunikációra.

Emellett az entitás e munka hatására elkezdett elfogadni bizonyos korlátozásokat, amiket olyan szolgálatok előkészítése céljából vállalt magára, mint amelyet most gyakorol. Ez is segít visszarendezni a fizikai komplexum torzulásait a fájdalom tekintetében.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 12. TÖREDÉK

Huszonharmadik ülés, 1981. február 11.

Jim: Dr. Puharich valóban soha nem jutott el hozzánk a Ré kontaktus idején, így valamennyi arra vonatkozó kérdésünk, hogy hogyan készüljünk elő bekapcsolni őt a kontaktusba, csupán a mi tájékoztató-sunkra szolgált. Andrija erős vágya, hogy fejtörőket és rejtvényeket oldjon meg, és óhaja spirituális igazságok bizonyítására, nehézzé tette volna számára, hogy részévé váljon körünknek, mivel azt az ellenkező gondolati beállítottság, a hit támogatta.

Carla: *Mihelyst valaki kezd odafigyelni a szinkronicitásokra, gyakran találja úgy, hogy egy könyv, egy film vagy bármi más dolog vagy esemény ismétlődő üzeneteket és emlékeztetőket hoz elé. Oly sokszor előfordul, hogy Jim és én egy témát vitatunk meg, majd a rákövetkező egy vagy két napban olyan megerősítéseket kapunk, melyek csak a mi számunkra bírnak jelentőséggel.*

És ugyancsak hiszem, hogy sok vándor írja itt a ma filmjeit és dalait. Elég csupán meghallgatni az aktuális dalok csodás szövegeit, amiket oly változatos emberek énekelnek, mint Arlo Guthrie és Donovan, Black Oak Arkansas és az Earth, Wind and Fire, a Rolling Stones... A lista a bokáig érne! Csodálatos társaságunk van nekünk, kik itt a Földön vándorlunk.

HUSZONHARMADIK ÜLÉS, 1981. FEBRUÁR 11.

- 23.11 **Kérdező:** *Valószínűleg nem válaszolhatod meg ezt a kérdést, de most felteszem, mivel annál az időpontnál járunk, amikor ez szerintem történt. Egyfajta kötelességemnek érzem megkérdezni, mivel Henry Puharich a hónap végén látogatását teszi körünkben. Jelen volt-e az entitás az előbb említett időszakok bármelyikében, melyekről az imént beszéltél?*

Ré: Ré vagyok. Eléggé helyes a feltételezésed, miszerint semmilyen formában nem beszélhetünk a Henry entitást illetően. Amennyiben tekintetbe veszed az entitás torzulásait azzal kapcsolatosan, amit „bizonyítéknak” hívtok, megérted/felfogod kellemetlen helyzetünk mibenlétét.

- 23.12 **Kérdező:** *Én már a kérdés feltevése előtt éreztem, hogy ez lesz a válasz. Csak őmiatta tettem fel, mert ezt kérné tőlem.*

- 23.19 **Kérdező:** *Lehet, hogy buta kérdés, de van egy film, aminek a címe: Csata a csillagokon túl (Battle Beyond the Stars). Nem tudom, hogy ismerős-e neked vagy sem, bár gondolom, hogy igen. Kissé úgy tűnt, hogy amit mesélsz nekünk, az belekerült a forgatókönyvbe. Így van-e? Tudsz erről valamit?*

Ré: Ré vagyok. Entitásaitok eme sajátos alkotása rendelkezett az Egység Törvényének néhány torzulásával és azok fizikai síkotokon játszódó eseményeivel. Így van.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 13. TÖREDÉK

Huszonnegyedik ülés, 1981. február 15.

Jim: A következő információ az ufológia két, az ebben az országban legszélesebb körben híresztelt eseményéhez kapcsolódik. Az első az 1954. februárjában a kaliforniai Edwards Légítámaszponton földönkívüliek ill. Dwight D. Eisenhower akkori elnök s még néhány magas rangú katonai alkalmazott közt történt állítólagos szemtől szembe találkozásra hivatkozik. A második incidens a feltételezett, új-mexikói Roswell mellett lezuhant ufóra vonatkozik, amelyben a fedélzeten utazó ufonauta legénység állítólag szörnyet halt. Azt is rebesgetik továbbá, hogy a holttestüket a 18. számú hangárban őrizték az ohio-beli Wright Patterson Légítámaszponton. Újra csak szembekeverültünk a kísértéssel, hogy olyan értesülések után hajhásszunk, mely a felszínen rendkívülimód érdekesnek tűnt, ám igazság szerint kevés vagy semennyi olyan ismeretet nem hordoz, ami előre vihetne a tudat, a test és a lélek evolúciójában. És elveszítettük volna a Ré kontaktust, mert Ré „keskeny sávú kapcsolata” csak az evolúciónk megsegítésére volt kihegyezve, nem pedig azon múlandó bonyodalmak feltárására, hogy egyes csoportok miként játszanak játszmákat ebben az illúzióban.

Carla: 1962-ben, amikor csatlakoztam Donaldhoz, hogy segítsék létrehozni a kezdeti meditációs csoportot, mely aztán az L/L Research-csé nőtte ki magát, számos mendemonda keringett. Állítólag a kormányzat mindent tudott az ufókról, kapcsolatban állt velük. Feltételezett összeesküvések voltak, melyekre különféle források figyelmeztették a nyilvánosságot. Mind a mai napig folyamatosan terjednek az efféle jóslatok és mindenféle világvége-figyelmeztetések. Csupán az Armageddon időpontja változott, általában a következő két vagy három évre jósltak katasztrófát.

Nem arról van szó, hogy ne gondolnám, hogy az ufók kommunikálnak a kormányunkkal. Meglehet. Kétségtől itt vannak: a leszállási nyomok önmagukban igazolják, hogy valami, ami benyomódásokat

hagy a talajon, látogat minket, a sok-sok szemtanú és elrabolt személy pedig olyan átfogó képet rajzol az ember-idegen kontaktusról, amely tagadhatatlan. Arról van szó, hogy érzésem szerint az igazi kincs, amit az ufó entitások hoztak nekünk, a lelkiekben keresendő, s nem az evilágiakban. Bármilyen legyen is az ufók és kormányzati tevékenységek fizikai valósága, ezek megmaradnak a múlandó világkép részének: e súlyos illúzió részének. Az üzeneteknek viszont olyan metafizikai tartalmuk van, amit 10 000 év sem tesz elavulttá vagy kevésbé jelentőssé. Ezért az emberek ilyen és hasonló magasaróptű kérdéseire úgy szoktam felelni általában, hogy a jelenségekről vissza a metafizikai igazságokra.

HUSZONNEGYESIK ÜLÉS, 1981. FEBRUÁR 15.

24.18 **Kérdező:** *Van egy dolog, ami nem hagy nyugodni, arról olvastam...*

[köhögés]

24.19 **Kérdező:** *...nem annyira fontos, de engem igazán érdekelne, hogy Dwight Eisenhower elnök találkozott-e vagy a Konföderációval, vagy az Orion csoporttal az 1950-es években?*

Ré: Ré vagyok. Az, akiről beszélsz, gondolatformákkal találkozott, melyek a harmadik denzitásból nem megkülönböztethetők. Ez egy próba volt. Mi, a Konföderáció, látni kívántuk, mi történne, ha ez a rendkívül pozitív irányultságú és egyszerű rokonlelkű, jelentősebb hatalmi torzulásoktól mentes személy békés információkba botlana, és az ebből származó lehetséges következményeket.

Azt tapasztaltuk, hogy az entitás nem érezte úgy, hogy a felügyelete alatt állók el tudnának boldogulni a más lények és más filozófiák gondolatával. Ezért egyezményre jutottunk, hogy ő a saját útját követi, mi pedig szintén ezt tesszük; és egy igen csendes kampányt folytatunk le – hallomásunk szerint ti így neveztétek –, fokozatosan adva a lakosság tudtára jelenlétünket. Más események megelőzték ezt a tervet. Van-e még lélegzetnyi kérdésetek az ülés lezárása előtt?

24.20 **Kérdező:** *Az egyedüli kérdés ezzel kapcsolatban: van-e katonai létesítményeink raktárában lezuhant űrhajó kis tetemekkel?*

Ré: Ré vagyok. Nem kívánunk betolakodni a jövődbe. Ha megadnánk neked ezt az információt, azzal lehet, hogy többet adnánk, mint amit katonai és titkosszolgálati elképzeléseid tér/idő jelened nexusa némileg kusza felállásában normál irammal fel tudnál dolgozni. Ennek következtében visszatartjuk ezt az adatot.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 14. TÖREDÉK

Huszonötödik ülés, 1981. február 16.

Jim: A következő információ némi bepillantást adott számunkra abba, hogy az ember döntései miként használhatók fel akár pozitív, akár negatív irányba még olyankor is, mikor láthatóan a negatív entitások beavatkozása van jelen oly módon, amit sok fénymunkás pszichikai támadásnak hív, s amit mi pszichikai köszöntésnek egyeztünk meg nevezni. Azért választottuk a köszöntés kifejezést, hogy kihangsúlyozzuk, nem muszáj negatív tapasztalatnak lennie a köszöntött részéről, s hogy a köszöntött tapasztalata egyenes arányban áll azzal, hogy maga az egyén miként tekint a helyzetre. Ha valaki úgy kívánja, hogy az efféle köszöntésre súlyos támadásként tekintsen, akkor azzá válik a tapasztalás. Másfelől az ember választhatja azt is, hogy a Teremtőt látja meg minden egyénben és eseményben, és bármely helyzetben magasztalja és keresi a fényt, s azután a tapasztalás is efelé tart.

Mikor ez utóbbi döntést hozzák meg, akkor a pszichikai köszöntés nagy áldássá válik abban, hogy egy intenzív lehetőséget nyújt a köszöntöttnek arra, hogy ott is megláthassa az Egy Teremtőt, ahol nehezebb lehet meglátni, és ami, ha sikerül, sokkal nagyobb adag lelki erőt fejleszt ki ahhoz képest, ami normál esetben, a negatív entitás abban nyújtott segítsége nélkül fejlődött volna ki, hogy a mágikus személyiségünk gyenge pontjaira rámutasson. A pszichikai köszöntéseket csupán azért kínálhatják fel a negatív entitások, hogy felerősítik azon saját szabad akarató döntéseinket, melyek az önmagát szolgáló gondolkodásmód és viselkedés felé torzulnak. Gyenge döntéseinket, melyek rendszerint a szeretet hiányát tükrözik egy másikunk vagy saját magunk iránt, felerősíti a negatív entitás, és kivéreztetni a törekvésünket, hogy a fényt keressük és másokat szolgáljunk, amíg képesek nem leszünk egyensúlyba hozni a helyzetet szeretettel, elfogadással, együttérzéssel, béketűréssel és könnyed felfogással. Ezért mondta Jézus azt, hogy „Ne álljatok ellene a gonosznak”. Ellenállni és szembe szállni azt jelenti, hogy azt a valakit vagy valamit különbözőnek látjuk

az éntől, és különbözőnek az egy Teremtőtől is. Az a negatív ösvény. A pozitív ösvény úgy tekint és úgy szeret mindent, mint az ént és mint az Egyet.

Carla: A munka, mely kényszerűen rám hárult e pszichikai köszöntés idején, mint arra Jim rámutatott, nagyon hasznos volt az akaratom és a figyelmem összpontosításában. Emlékszem a végtelen emelkedettségre, és hogy biztos kezekben éreztem magam valamennyi epizód alatt. A kulcsot a megadás jelentette arra, mikor az ember a saját sötét oldalát látta. Azt hiszem, Dion Fortune leírása, hogy mit kezdjünk egy vámpírszerű entitással, abban az esetben farkassal, még mindig a legközvetlenebb példa arra a megértésre, ami ahhoz szükséges, hogy ilyen időszakokat átvészeljünk. E bölcs léleknek egy farkas jelent meg az ágyánál, a fehér nyugati rituális mágiában való kiképzése közben. A megoldást az jelentette, hogy közvetlen a melléhez húzta a farkast, szeretve és elfogadva az énjeként. A félelmet nem ismerő szeretettel szemben a tagadás és halál erői tehetetlenek, s szertefoszlanak.

Úgy vélem, Ré csoportja nagyon figyelmes volt a mi csoportunkkal, szemben néhány olyan forrással, amelyek nem mutattak túl nagy aggodalmat az iránt, hogy kimerítik-e az instrumentumot vagy sem. A számomra érkezett tanácsok nagyon is érvényesek lehetnek minden olyanra, akinek sáfárkodnia kell az energiájával.

HUSZONÖTÖDIK ÜLÉS, 1981. FEBRUÁR 16.

25.1 **Kérdező:** *Elsőként azt kérdezném: „Mely ok vagy okok komplexuma vezetett az instrumentum meghűléséhez, ahogy nevezik?”*

Ré: Ré vagyok. E torzulást a betegségre az instrumentum szabad akarata okozta azzal, hogy elfogadta az általatos LSD-nek hívott vegyi anyagot. Ezt az eseményt gondosan kitervelték azok az entitások, akik nem akarják, hogy az instrumentum használható maradjon. Az anyagnak megvan az a képessége, hogy könnyedén nagy adagokat távolít el fogyasztója vitális energiájából.

Az alkalmat megrendező orioni entitás első reménye az volt, hogy ez az instrumentum kevésbé lesz polarizált az irányba, amit ti pozitívnak mondotok. Tudatos erőfeszítések hatására az instrumentum részéről, hogy az anyagot programozóként használja mások szolgálatára és hálaadásra, az instrumentum megkímélte magát ettől a torzulástól, és nem következett be az Orion csoport várakozásának megfelelő eredmény.

A második remény az emberek közötti, testkomplexum-torzulások terén történő energiacsere leghatékonyabb módozataival való lehetséges visszaélésben rejlett. Korábban még nem beszéltünk a különböző típusú, pozitív és negatív energiablokádozokról és energiacserekről, amik előfordulhatnak a szexuális reprodukciós tevékenység komplexumokban való részvételeitek végett. Akárhogy is, ez a lélekentitás egy nagyon erős entitás, igen kis eltorzulással az univerzális zöld színű szeretet-energiától. Így ez a konkrét terv szintén nem működött, mivel az entitás ilyen körülmények között is, továbbra is nyitott avagy zöld színű módon adott önmagából, mintsem próbálta volna becsapni vagy manipulálni más-magát.

A még megmaradt egyedüli rendelkezésre álló torzulás – minthogy eme entitás nem volt hajlandó sem elhangolódni, sem a szeretet egyetemes megosztásával felhagyni a szer hatása alatt – egyszerűen az entitás lehető legtöbb energiából való kiapasztása volt. Az entitás erős torzulással rendelkezik az elfoglaltságra, melyen egy jó darabig próbált úrrá lenni, felismerve, hogy az nem a helyénvaló hozzáállás erre a munkára. Ezen a konkrét területen a vegyszer elfogyasztása igenis okozott – hogy úgy mondjuk – eltorzulásokat a használhatóságtól az állandó elfoglaltságnak és a pihenésre való kedvetlenségnek köszönhetően: az instrumentum sokkal tovább marad ébren, mint ami helyénvaló lenne. Ezzel sok életenergia elveszik, ami szokatlanul fogékonyra teszi ezt az instrumentumot az olyan fertőzésekre, mint amelyet most is átél.

25.2 **Kérdező:** *A második kérdés, amelyre az instrumentum választ szeretne, a következő: „Mivel vitalizálhatom magam a legjobban nemcsak most, hanem a jövőben is?”*

Ré: Ré vagyok. Az instrumentum tisztában van alkatának alapvető szükségével, melyek az elmélyülés, a korlátozások elfogadása, a másokkal való együttlét révén megtapasztalt öröm, aztán olyan fajta szépségek, mint az éneklés, a magasztos kontaktusok gyakorlása – amikor csak lehetséges – a második denzitás életerőivel, különösen a fákkal; ennek az entitásnak szintúgy szükséges figyelnie a mértéktartó ám rendszeres táplálékbevitelre, testedzés javasolt a napnak egy megglehetősen korai szakában, majd pedig egy későbbi napszakban a lepihenés előtt.

25.3 **Kérdező:** *A harmadik kérdés, amelyre választ szeretne kapni, így szólt: „Hogyan segíthet Don és Jim a revitalizálásomban?”*

Ré: Ré vagyok. Ez nem egy alkalmas kérdés a teljes válaszra. Csak annyit mondhatunk, hogy ezek az entítások teljes mértékig lelkiismeretesek. Talán hozzátehetjük, hogy az instrumentum tér/idő nexusi kibillenés iránti torzulásából kifolyólag helyes volna együtt tartani az entitással a testedzésében.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 15. TÖREDÉK

Huszonhatodik ülés, 1981. február 17.

Jim: A következő információ újra csak Carla két, LSD-vel tett tapasztalására vonatkozik. Nagyon hálásak voltunk, hogy csak két ilyen ki-ruccanás volt, amellyel neki és nekünk is számolnunk kellett, mivel, mint láthatják, a legyöngítő hatások láthatóan gyorsan halmozódnak minden egyes fogyasztással. Az Egység Törvénye Második Könyvének üléseit le kellett rövidíteni annak érdekében, hogy az instrumentum életenergiáit megóvjuk, melyet leszívott az LSD.

Carla: *Csak annyit tehetek ehhez hozzá, hogy e gyengeségi időszak valóban megtörtént, s így Ré javaslata, hogy ne keverjünk kábítószereket a közvetítésekhez, józan tanácsnak tűnik a számomra, amit azóta is betartok.*

HUSZONHATODIK ÜLÉS, 1981. FEBRUÁR 17.

26.40 **Kérdező:** *Az instrumentum kérdezteti, hogy meddig fognak tartani az LSD-kóistolásból adódó erőtlénítő hatások, amelyeket tapasztal, illetve tehetünk e valamit az instrumentum kényelméért?*

Ré: Ré vagyok. Először is, a testi komplexum gyengeségi időszaka körülbelül három holdciklusotokat tesz ki: az első fogyasztás körülbelül egy holdciklus(otok)nyit okoz, míg a másodiknak egy halmozott vagy duplázó hatása van.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 16. TÖREDÉK

Huszonhetedik ülés, 1981. február 21.

Jim: Éppen mielőtt csatlakoztam volna Donhoz és Carlához, 1980 végén az oregoni Portlandbe utaztam, hogy Paul Shockley-val és az Univerzális Szolgálat Vízöntő Egyházával dolgozzam együtt. Ez egy örömteli élmény volt önmagában is, és azt a katalizátort is adta, mely végül arra készítetett, hogy visszatérjek Kentuckyba és csatlakozzam az L/L Reseach-höz. Két Oregonban töltött hónap után úgy döntöttem, kiveszek egy hétvégét az egyedüllétre, átgondolni egy nagy pénzkereseti lehetőséget, amit a Vízöntő Egyház egyik tagja ajánlott föl nekem. A hétvégém első meditációjának megkezdése után harminc másodperccel a Donhoz és Carlához való visszatérés nagyon világos üzenete villant át belső égboltomon. Így hát búcsút mondtam új barátaimnak, és visszatértem Louisville-be. Három héttel később kezdetét vette a Ré kontaktus, és amikor Paul Shockley hírt szerzett a kontaktus természetéről, arra kért, hogy két kérdést tegyünk föl neki a Ré társas memória komplexumhoz.

A második kérdésre adott válasz különösen érdekes a számunkra, mivel ez utalni látszik arra, amilyen módszerrel néhány egyiptomi piramis megépült.

Carla: 1986-ban meghívást kaptunk Shockley „Barátság” konferenciájára, melyen végre személyesen is találkoztam a „Kozmikus Tudatoság” nevű forrás e csatornájával. Nagyon nyílt és merész közvetítő volt, tiszta vággyal a szolgálatra. Sajnálatosnak érzem, hogy a csatornához intézett kérdések egy idő múltán meglehetősen megváltoztatták és lerontották a fogadott információk minőségét. Mint mindig, amikor ez történik, a múlandó anyag iránti túlzott érdeklődés a tettes. Én úgy gondolom, a kérdések voltak azok, amik e kiváló médiumnak szegezve lecsökkentették a csatornázás metafizikai színvonalát.

HUSZONHETEDIK ÜLÉS, 1981. FEBRUÁR 21.

27.1 **Kérdező:** *Jim kötelességének érez feltenni két kérdést, amelyeket Paul Shockley kérdezett vele, és mielőtt belekezdenénk, először ezt a kettőt tenném fel abban az esetben, ha meg tudod válaszolni őket. Az első kérdés így szól: Paul Shockley jelenleg ugyanazt a forrást közvetíti, mint akit annak idején Edgar Cayce közvetített, és Paul olyan üzeneteket kapott, melyek szerint ő résztvevője volt az egyiptomi piramisok tervezésének és építésének. El tudnád mondani, hogy milyen szerepe volt neki ezekben a munkálatokban?*

Ré: Ré vagyok. Tér/idő folytonosságokban ez két időszakot és két életet tett ki. Az első ilyen fizikai természetűben konföderációs entitásokkal dolgozott együtt ott, amit ti Atlantiszként ismertek, hozzávetőleg 13 ezer évvel ezelőtt. Ez az emlék, hogy úgy mondjuk, integrálódott az entitás elme/test/lélek komplexuma tudattalanjába, rendkívüli vágyának köszönhetően, hogy emlékezzék a kristály és a feltöltött gyógyító technikája által lehetséges gyógyítási és polarizációs szolgálatokra.

A második tapasztalás körülbelül ezer évvel ezelőttől származó, mely megélése során ez az entitás némelyrészt az akkori, ma egyiptominak nevezett emberek tudatát készítette elő arra, hogy képesek legyenek hívást intézni, ami lehetővé tette a mi társas memória komplexumunkba tartozók számára a közöttetek járást. Ezen élettapasztalata során az entitás papi és tanítói alkat volt, és fél-torzult formában sikerült neki néhány dolgot felidéznie az atlantiszi piramis-élmények tanulás/tanításaiból. Így ez az entitás egyik kiépítőjévé lett az Egység Törvénye gyógyítás iránt torzult östípusi gondolatának, ami népünknek segítségül szolgált abban, hogy ezt fizikai megvalósulásba öntse időszámításotok egy úgy mondanátok, későbbi szakaszában.

27.2 **Kérdező:** *A második kérdés így hangzik: Paul olyan tájékoztatást is kapott, mely megemlíti, hogy más lények is segédkeztek a piramisok megépítésében, de ezek nem materializálódtak teljesen a harmadik denzitásban, és csak csípőjüktől a fejük búbjáig látszódtak, derekuktól*

a talpukig láthatatlanok voltak. Léteztek-e ilyen entitások, segédkeztek-e a piramisok építésénél, és kik voltak ők?

Ré: Ré vagyok. Vegyétek fontolóra, ha úgy tetszik, az élőség és létezőség felszívódásában jelen lévő intelligens végtelent, amint intelligens energiába rendeződik azok gondolati benyomásai révén, akik az élő követ a létezés egy új alakjába segítik. Az intelligens végtelen kibocsátása és használata kis időre valamennyi egymást követő vagy egymást átszövő dimenziót elkezdi magába szívni, rövid felvillanásokat kínálva ekképpen a gondolatukat anyagba vetítőkről. Ezek a lények így elkezdnek anyagi formát ölteni, de nem maradnak láthatók. E lények a mi társas memória komplexumunk gondolatformái avagy harmadik dimenziós látható manifesztációi voltak, miközben intelligens végtelenünkből a kő intelligens végtelenjébe kínáltunk fel kapcsolatot.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 17. TÖREDÉK

Huszonkilencedik ülés, 1981. február 23.

Jim: Ré azt tanácsolta Carlának, hogy soha ne végezzen semmilyen fizikai gyógyítást, mivel mindig nagyon alacsony szinten állt a fizikai energiája, s az ilyen gyógyítás hajlamos volna kiapasztani az egyébként is alacsony tartalékait e téren.

Carla: *Kicsi gyerekkorom óta van egyfajta furcsa képességem, hogy ha leülök valakivel és megfogjuk egymás kezét, képes vagyok megtisztítani a másik ember tudatát vagy lényét a felszíni zűrzavar egy részétől. Sosem kutattam utána, hogy mit is csinállok vagy, hogy miként csinálhatnám jobban, inkább az ösztönökre hagytakoztam, hogy mikor helyénvaló felkínálnom ezt. Talán kellett volna, ám számomra ez mindig valami marginális adottságnak tűnt, nem a központi utamhoz közelinek. Úgy gondolom, hogy ha van is valamilyen gyógyítói képességem, akkor az a hallgatásomban lehet. Ha valaki személyes tanácsadásra jön el hozzám, erre az időre úgy tekintek, mint „meghallgató ülésre”, magamra pedig mint spirituális meghallgatóra. Sok gyógyulás rejlik abban, ha egy személy egy támogató légkörben valamit végigbeszél egy másikkal. A hallgató pusztán lehetőséget kínál a közlő számára, hogy jobban odafigyeljen önmagára. Nekem pedig igen mély ösztöneim vannak az irányba, hogy így tegyek. Így aztán ez az, amire a saját igyekezeteimet ráirányítottam, hogy egy jobb gyógyító legyek. A hallgatás egy valódi művészet, mely úgy gondolom, ott kezdődik, hogy mi hogyan tudunk odafigyelni önmagunkra. Rendkívüli erő rejlik abban, hogy az ember megismerje a teljes önmagát, a sötét oldalát éppúgy, mint azt, amelyik a napi viselkedés fényes részét látja.*

Mihelyst valaki végleg képessé válik elviselni a teljes természetét, és keresztülment annak fájdalmas folyamatán, hogy a büszkeségről, mely a belső gyarlóságot tagadná, lemondjon, jobban képes lesz szeretni önmagát és megbocsátani önmagának. Azt hiszem, gyakran érezzük úgy, hogy kudarcot vallunk abban, hogy kedvesek legyünk egy másik valakihez. Ám amikor ez történik, biztosak lehetünk benne, hogy az

első és legközelebb oka e külső könyörtelenségnek belül húzódik meg, ott, hogy az én nem hajlandó számot vetni a teljes körű énnel.

HUSZONKILENCEDIK ÜLÉS, 1981. FEBRUÁR 23.

29.33 **Kérdező:** *A közvetítőnek volt egy kérdése, hogyha még van időd egy rövid kérdésre. Felolvasom: „Az instrumentum nem kíván fizikai gyógyító munkát végezni. Jelenleg is végez kézzel történő spirituális kiegyensúlyozást. Elolvashatja-e a privát gyógyítói anyagot úgy, hogy közben nem végez fizikai gyógyítást?” Feltételezem, arra gondol, elolvashatja-e anélkül, hogy ez gondokat okozna az életmintáiban. Nem szeretne pozitív polaritás csökkenést magára vonni. Elolvashatja az anyagot e feltételek mellett?*

Ré: Ré vagyok. Röviden kell választ adnunk azon oknál fogva, hogy megpróbáljuk megőrizni ezen instrumentum vitális energiáit a három hónapos időszakban, amelyről beszéltünk.

Ennek az entitásnak tapasztalati háttere van az úgynevezett fizikai szinteken kívüli gyógyításban. Következésképp elfogadható, hogy ezt az anyagot elolvassa. Mindazonáltal a tűz gyakorlatát sose alkalmazza ez az instrumentum, mivel ez az erősebb formájában végzendő a fizikai gyógyításra.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 18. TÖREDÉK

Harmincadik ülés, 1981. február 24.

Jim: Egy a Kozmikus Tudatosság Kommunikációihoz kötődő fickó Washington államban egy olyan gépet fejlesztett és terjesztett, melyről úgy vélték, fokozza az ember általános jóllétét és egészségét, és mi megkérdeztük Rét, segíthet-e ez Carlának. A válasz arra utalt, hogy Carla mágneses mezeje némiképp szokatlan, s igen valószínűen olyan különös módon fejlődött ki, ami kimondottan Ré csoportjával tesz lehetővé kontaktust. E szokatlan mágneses mező gyakori kellemetlenségek forrása volt bármely olyan elektromágneses eszközzel, amit Carla rendszeresen használt. Elrontja őket – már pusztán azzal, ha rendszeres időközönként megérinti őket. Nem hordhat magán csupán kvarckristályos órát, és sok-sok félig működésképtelen magnó hever a ház különböző részein.

Carla: *Elmesélve jó kis sztori, de elég frusztráló dolog elektronikára kártékony energiával rendelkezni – nem szórakoztat, amikor elrontok dolgokat. Az utolsó, amit akarnék, pont azokat a gépeket tönkretenni, melyek lehetővé teszik számomra a kommunikációt.*

A különböző furcsa energiák érzékelésére való hajlamom pedig időnként nem szívesen látott adomány. Emlékszem néhány esetre, mikor az ilyen vagy olyan rejtett frekvenciák érzékelésére való képességem néhány igen befolyásos embert sodort elém, akik úgy döntöttek, velük kellene dolgoznom. Természetesen ellenálltam minden olyan segítségkérésnek, amit nyomasztónak éreztem elfogadni, de koránt sem élvezetes számomra arról győzködni valakit, hogy nem fogok előállni és játszadozni!

Mindazon dolgok közül – és ezekből volt úgy egy millió, vagy kettő –, amit kipróbáltunk a fizikai állapotom javítására, semmi olyat nem találtunk, ami használt volna. A lélek és a hit áldásai azonban sokkal hathatósabbak. Így idővel viszonylag közömbössé váltam az újfajta

módszerek és készülékek iránt – s imában és békében pihenek meg, ismervén a belső én tökéletességét.

HARMINCADIK ÜLÉS, 1981. FEBRUÁR 24.

30.17 **Kérdező:** *Az instrumentum szeretné tudni, elmondhatod-e neki, hogy egy bizonyos Sam Millar polarizálója nevű eszköz javíthat-e fizikai jóllétén. Elmondhatod?*

Ré: Ré vagyok. Átvizsgálva a közvetítőt, anomáliákat találunk abban a mágneses mezőben, amely azon képességeink irányába torzul, hogy keskeny sávú csatornát találjunk ezen instrumentum tudat/test/lélek komplexumába. A polarizáló, amelyről beszélsz, jelenlegi állapotában nem segítene. Egy gondos auraolvasás, ha egy ezen a területen jártas végzi, és egy ennek megfelelő változtatás a polarizáló mágneses erőterében, segítene a Sam nevű entitásnak olyan polarizáló megalkotásában, amely némi segítséget nyújtana az instrumentumnak. Javasoljuk azonban, hogy a szavaink rögzítéséhez szükségeseken túl se elektromos, se mágneses készülékeket ne hozzatok be ezekre az ülésekre, mivel nem szeretnénk szükségtelen torzítókat.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 19. TÖREDÉK

Harminckettedik ülés, 1981. február 27.

Jim: Sokan írtak nekünk az évek során olyasmiről beszámolva, amit ők pszichikai támadásnak neveznek, és azt kérdezve, hogyan védekezhetnének ellene. Láthatóan nem kell senkinek bonyolult rituálékat előadnia vagy fényhordozók nagy seregeit segítségül hívnia. Ré leírja a módszert, amellyel bárki gondoskodhat minden olyan védelemről, ami bármilyen helyzetben valaha is szükséges lehet. És ez nagyon, de nagyon egyszerű.

Carla: *54 leszek a következő születésnapomkor, s ahogy öregszem, egyre inkább meggyőződésemmé válik, hogy a mi utunk abban rejlik, hogy dicséretet és hálát adjunk mindazért, amit élénk sodor az élet, nem számít, emberként mit is gondolunk róla. Ezt könnyű megtenni jó időszakokban, de némi kitartó önfegyelmzés kérdése arra trenírozni az elmét, hogy ne hátráljon meg a bajban se, amit ránk zúdulni érzékelünk. Mindazonáltal mindenki bátorítom azt a türelmes állhatatosságot, mely nem hajlandó kétségbe vonni a Teremtőt, bármi jöjjön is. Ez könnyebbé válik, mihelyst kellően tisztába jövünk azon ténnyel, hogy a Teremtő biztos kezében és szívében vagyunk. Ám a munkának sosem érünk teljesen a végére, mivel újra és újra elmulasztunk tanúságot tenni a fény mellett, és ez zavart kelt sorsmintáinkban.*

HARMINCKETTEDIK ÜLÉS, 1981. FEBRUÁR 27.

- 32.1 **Kérdező:** *Van egy kisebb kérdésem, amit bedobnék így az elején, Jimtól. Felolvasom. „A közvetítő fizikai komplexuma a felépülés szakaszában van most a vegyi anyag bevételeből. Ő mit sem tudott az ezzel létrehozott nyílásról. Hogyan lehetünk mi hárman, akik itt jelen vagyunk, jobban tisztában azzal, hogy miként jönnek létre tetteink és gondolataink nyomán ilyen és hasonló lyukak? Lehetséges, hogy efféle nyílásokat szándékunkon kívül akkor is létrehozunk, amikor ezen*

ülések során kérdéseinkkel bizonyos területekre tévedünk?” Majd pedig: „Mit tehetünk azért, hogy megvédjük magunkat a torzító befolyásoktól? Van erre szertartás vagy meditáció?”

Ré: Ré vagyok. Habár szimpatizálunk a hön áhított vággyal, hogy szolgáltatotokra legyünk abban, amit a kérdés jól példáz, válaszunkat behatárolja a Zavar Útja torzulás. Elmondunk néhány általános dolgot, melyek segíthetnek az ügyben.

Először is, mikor ez az instrumentum testi komplexumát a már tárgylt eset hatására az alacsony vitális energia irányába torzította, azt egy felismerhető vegyi anyag okozta. Ez nem egy úgymond természetes anyag volt, de a tudat/test/lélek komplexum sem volt kellően tisztában a fizikális gyengeség irányába torzulásával. A – mondjuk úgy – mindennapi élet természetes tevékenységei, melyeket az entitás a heves hatékonyságú vegyi anyagok elfogyasztása okozta torzulások nélkül él meg, mindenkor helyénvaló természetűnek tekinthetők. Nincsenek véletlenek, ennek az instrumentumnak a tettét is beleértve.

Másodszor a pozitív ösvény járói számára negatív avagy meggyöngítő befolyások elleni védelem módozatait ez az instrumentum már igen nagy mértékig fölvonultatta. Gondoljátok csak végig, milyen esélyeket adtak ezen adott események a negatív befolyásoknak az instrumentumba belépni. Az instrumentum egyedüllétekor, és más-éneket érintő tettei közben is a Teremtőre gondolt, folyamatosan dicsőítve és hálát adva a Teremtőnek a megélt tapasztalataiért. Ez cserébe olyan energiák kisugárzását tette lehetővé ezen adott entitásnak a másik énje felé, hogy katalizátorrá váljék a másik én azon képessége megnyitásánál és megerősítésénél, hogy egy pozitívabban sarkosult állapotban működjék. Tehát olyan védelmet láthatunk itt, ami igen egyszerű. Adj hálát minden pillanatért. Lásd énedet és más-énedet a Teremtőként. Nyisd ki a szíved. Mindig ismerd a fényt és magasztald. Ez minden szükséges védelem.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 20. TÖREDÉK

Harmincnegyedik ülés, 1981. március 4.

Jim: Mivel Carla fizikai energiaszintje mindig nagyon alacsony volt, és folyamatosan lemerítette az ízületi gyulladás és a valamilyen fokú fájdalom állandó jelenléte, így az egyes testrészei működésének fenn-tartása érdekében szükségessé vált számára napi testedzésbe kezdeni. Úgy találtuk, mennél eltorzultabb avagy alacsony energiájú volt, annál nagyobb szüksége volt ezekre a testgyakorlatokra. Mikor a teste működése legközelebb állt a normálishoz, az edzés hosszát csökkenteni lehetett, amíg normális nem lett az is. Carla esetében ez kb. egy óra gyors gyaloglás volt naponta.

Mikor Don egy 1964-ben vele megtörtént eseményről kérdezett, a válasz konkrétságát korlátozta Ré vágya, hogy Don szabad akaratát megőrizze. Életünk legtöbb eseménye egy ilyen vagy olyan mértékű misztérium. Az evolúciós folyamat egyik szemléleti módja, ha azt a minket övező rejtélyek megoldási folyamataként látjuk. Minden esemény egy káprázat vagy misztérium, mivel mind az Egy Teremtőt reprezentálja ilyen vagy olyan álruhában, kisebb vagy nagyobb lehetőséget kínálva nekünk arra, hogy szeretetre, örömmre, egyensúlyra és tökéletességre leljünk az egyes pillanatokban. Spirituális erő érhető el azáltal, hogy az ember magának bogyozza ki az efféle misztériumokat. A jobban edzett szemű nem mindig azzal szolgál egy másikat, hogy elmondja, amit az maga még nem lát ugyan, de amire adott a képessége, hogy megtanuljon látni. Így aztán Ré gyakran hivatkozik a Szabad Akarat Törvényére, más nevén a Zűrzavar Törvényére.

Carla: *Amikor kisgyerek voltam, táncoltam, úsztam, lovagoltam. Imádtam mozogni, különösen, ha az ritmikus volt. A gyakorlatok, melyeket ebben az időszakban osztályrészemül jutott végezni – noha igen nehezen, mivel oly fáradtnak éreztem magamat –, energizáló gyakorlatok voltak. Don és Jim egyaránt segítettek emlékezni rá, hogy beiktassam őket, Jim pedig még könnyebbé tette őket azzal, hogy együtt tartott velem. Ilyesmit mindig könnyebb egy cimbivel*

együtt csinálni! Don nem tudott velem tartani e sétákban a lábfájdalmi miatt, amit egy trópusi égvön töltött munka okozott, és minden lépés fájt neki. Ám időről időre tanúja voltam a benne rejlő erőnek, ami csodálatos volt. Például 1977-ben, amikor Don és én elmentünk bekapcsolódni egy Elme-kapocsba, amit Andrija Puharich tartott. Egy vegyes társaság gyűlt össze ismertebb médiumokból (mind nő), egyéb középkorú támogatókból, s nagyjából ugyanennyi főiskolás korú fiatalból, akik Vándorként azonosították magukat Puharich előtt. A srácok imádták a focit és a bőrt rúgták, mikor épp nem volt ülés. Don beállt az első meccsükre. Igazán jól teljesített, nemcsak engem nyűgözött le, hanem az összes fiataalt is. Végül abba kellett hagyják a játékot, vörös arccal és zihálva. Donald még csak nem is lihegett. Mondanom sem kell, a srácok gyorsan összelelegedtek Donnal! De nem tudták rávenni, hogy még egyszer beálljon játszani.

HARMINCNEGYEDIK ÜLÉS, 1981. MÁRCIUS 4.

- 34.1 **Kérdező:** *Az instrumentum tudni szeretné, hogy egy nap két rövidebb edzési szakasz megfelelőbb lenne-e számára, mint egy hosszú.*

Ré: Ré vagyok. Ez nem így van. A fizikai komplexum gyakorlatainak helyes konfigurációjában azon három hónapos időszakban, ami alatt az instrumentum ki van téve a fizikai komplexum torzulások elmélyíthetőségének, a fizikai komplexum megerősítése szükséges. Ez helyesen úgy értelmezhető, hogy egy fő edzési szakaszt jelent, melyet a napi ciklusotok kései részében, az esti meditáció előtt követ még egy, az elsőhöz képest körülbelül fele akkora hosszúságú edzési szakasz. Ezt megerősítőnek érzi majd az instrumentum. Mindazonáltal megerősítő hatása lesz a fizikai komplexumra és csökkentő hatása a kitettségre, amivel vissza lehetne élni.

- 34.3 **Kérdező:** *Elmondhatod-e, mit éltem meg, ha jól emlékszem, 1964 környékén, amikor is meditáció közben úgy gondolom, hogy egy*

másik denzitást és másik bolygót láttam, és olyat, mintha erre a bolygóra költöznék. El tudod mondani, hogy miféle élmény volt ez?

Ré: Ré vagyok. Némi bajt látunk a teljes felfedésben a beletolakodás okán. Megelégszünk annak sejtetésével, hogy ez az entitás, amely nem áll készen alávetni magát a mások által beindított hipnotikus regresz-szió folyamatának, másként is kapott lehetőségeket lény megértésére.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 21. TÖREDÉK

Harminchatodik ülés, 1981. március 10.

Jim: A csupán halovány, ámde szűnni nem akaró sejtésünk arról, hogy azért jöttünk erre a bolygóra, hogy szolgálatára legyünk másoknak, egy láthatóan elégséges mértéke volt a „felejtési folyamaton való keresztülhatolásnak”, melyet Don a 36. ülésen említ, mivel ettől alig volt több nekünk, amivel a Ré kontaktusba belekezdünk.

Úgy tűnik, minden harmadik denzitású egyén rendelkezik egy felettes énnel vagy szuperszellemmel, mely a közép-hatodik denzitás létszintjén van. Ezen felül a Vándor, aki egy társas memória komplexum tagja, egy másik tudatösszetétellel is rendelkezik, amelyhez segítségért fordulhat, mivel láthatóan a társas emlékezet összetételek is rendelkeznek egy saját megfelelőjével a szuperszellemnek vagy annak, amit Ré „tudat/test/lélek komplexum teljességnek” nevez.

Carla: *A felejtési folyamat, vagy fátyol, egy olyan kifejezés, amelyet gyakran használnak a forrásaink. Az alapgondolat szerint, amikor húst öltünk magunkra és megtestesült egyénekké válunk a földi síkon, akkor ez a hús lezárja a metafizikai érzékelésünket. Mindaz, amit születésünk előtt tudtunk, a mélytudatunkban marad elrejtve, s mindössze meztelen énünk és szívbéli vágyaink birtokában indulunk útnak e földi zarándoklatunkra. Nem csoda tehát, hogy a Vándoroknak némi nehézsége adódik öntudatra ébredni azon az illúzió belül, melyet konszenzusos valóságnak nevezünk. Mikor valaki inkarnációba lép, mindig ott a félelem, hogy talán soha nem fog felébredni, hanem elveszik egy egész életre. Te, aki ezt a mondatot olvasod, már javában benne járhatasz ebben az ébredési folyamatban, s egyre inkább kezded énedet egy örökkévaló és metafizikai lény új és nagyobb felfogásával azonosítani.*

Amint mindannyian felébredünk és kifejlesztjük valódibb énünket, egymáson is segíthetünk, és én arra bátorítok minden Vándort, hogy találja meg a módját, miként támogathat más fényzarándokokat.

Emberek fognak eléd kerülni. Lehet, hogy nem tűnnek majd túlon túl „tudatosnak”, vagy lehet, hogy bár nagyon is annak tűnnek, de igen zavarodottnak és ijedtnak is. Ha a Teremtő a te utadba küldte őket, akkor te jól fel vagy szerelve ahhoz, hogy segítsd őket. Csak szeresd és fogadd el őket.

Ezt sokkal nehezebb tenni, mint mondani. Ez azzal jár, hogy először is odáig eljuss, hogy szereted és elfogadod önmagad, és önmagadnak megbocsáss azért a számtalan tökéletlenségért és ostobaságért, melyeket megtalálsz akkor, ha befelé figyelsz. De minden munka az énen zajlik, metafizikailag mondva. Ha nehéznek találsz szeretni valakit, befelé nézz és azt a helyet keresd énedben, ahol elutasítottad önmagad egy részét, valamely gerezdjét a sötét oldaladnak, amit inkább nem látnál vagy nem tapasztalnál. Amíg ezen a szeretésén, elfogadásán és megbocsátásán dolgozol az éned e sötét oldalának, addig az összes többi, eléd kerülő más-éned szolgálatán is dolgozol. Azt hiszem, ennek az én-elfogadásnak a kulcsa az, hogy lássuk, húsban lenni nagyon is tökéletlenséggel és összezavartsággal jár. Nincs mód hibátlanak lenni, mikor a világ viszonylatában beszélünk. Mégis legbelül mindannyiunkban ott a fátyol nélküli én, tökéletes emlékezettel arról, hogy kik vagyunk és mivégre jöttünk el ide. Mihelyst valaki képes lesz szembenézni a gyarló oldalával, onnantól sokkal alkalmasabb lesz átjárható lenni arra a végtelen szeretetre, amely nem belőlünk jön, hanem rajtunk keresztül halad, mindenki áldására.

A szeretetnek e gyakorlatában van egy csodálatos erő- és bátorság-forrásunk: a felettes én. Én ezt a Szentléleknek hívom, mivel én a misztikus kereszténység nevű torzulás szerint gondolkodom. Mások úgy hivatkoznak erre a felettes énre, mint benső vezetőikre, angyali útmutatásra, a felsőbb természetre, vagy egyszerűen a Gondviselésre. Bármilyen is az elnevezés, ez az energia elég megbízható, mindig ott van, támogató és megtartó. Az ember gyakorolhatja, hogy jobban tisztában legyen evvel az energiával, ha tudatosan megnyílik rá meditációban, s hozzá folyamodik megpróbáltatásokkor. Mindenkit bátorítok, hogy az énjét egy ébredező lényként lássa, sok támogatással a háta mögött

láthatatlan erőktől. Támaszkodj eme erőforrásokra csennel és imával. Igazán segíteni fognak.

HARMINCHATODIK ÜLÉS, 1981. MÁRCIUS 10.

- 36.19 **Kérdező:** *Köszönjük. Azon gondolkodtam, a Rével való kapcsolatfelvétel kritériumai közé – mármint ez a fajtájú, amit most csinálunk – beletartozik-e a felejtés fátylának áttörése. Ez így van?*

Ré: Ré vagyok. Ez nagyon is így van.

- 36.20 **Kérdező:** *Máskülönben a Zavar Törvénye tiltaná ezt, nem így van?*

Ré: De így van.

- 36.21 **Kérdező:** *Azon is elgondolkodtam, hogy a három lehet a minimális létszám, ami az efféle munkához szükséges. Ez így van?*

Ré: Ré vagyok. Ennek az instrumentumnak a védelme érdekében ez mint minimális csoportlétszám elengedhetetlen, de a csoporton belüli kivételes harmónia következtében ez egyben a leghatékonyabb szám is. Más csoportoknál a létszám magasabb lehet, de ebben a kontaktusban azt figyeltük meg, hogy a leghatékonyabb támogatást a most jelen lévő egyéni tudat/test/lelkek adják.

- 36.22 **Kérdező:** *A felettes énnel kapcsolatosan egy pont kissé homályos előttem. Namost nekünk, feltételezem, külön-külön vagyis más-más felettes énünk van a pozitív hatodik denzitás szintjén. Így van? Hár-munknak úgy értem, itt a szobában.*

Ré: Ré vagyok. Ez legyen az utolsó teljes kérdés erre az ülésre. Kérdésed szándékát fogjuk megcélozni, miképp mi azt értelmezzük. Kérjete bármely további felvilágosítást.

Először is igaz az, hogy e lakóhelyen mindenkinek van egy-egy szuper-szellem, mint mondhatjátok. Ám az entitások e hármásának többszö-ri harmonikus együttműködése folytán a három entitás felettes énje mellett látni lehet egy további harmonikus együttműködést is, még-

hozzá azáltal, hogy minden társas memória komplexumnak van egy olyanfajta superszelleme is, amelyet nehéz leírni nektek szavakkal. Ebben a csoportban jelenleg két ilyen társas memória komplexum teljesség olvasztja egybe igyekezeteit a felettes énetekével.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 22. TÖREDÉK

Harminchetedik ülés, 1981. március 12.

Jim: 1981 márciusában elküldtük a Ré kontaktus első tíz ülését a New York-i Scott Meredith Irodalmi Ügynökségnek. Szerettük volna minél több emberhez eljuttatni a közleményeket, és úgy gondoltuk, hogy egy nagy irodalmi ügynökség segíthet kiadót találni. A kézirat kétheti mérlegelése után Mr. Meredith volt olyan kedves írni egy négyoldalas, normál térközü levelet, melyben megköszöni, hogy elküldtük neki az anyagot, és elmondja, hogy miért nincs esélye a könyvpiacon. A levél lényege az alábbi idézettel foglalható össze:

„Az általános olvasóközönség kegyeit semmi olyan entitás nem fogja elnyerni, aki az angol nyelven ily erőszakot tesz. Sűrűségét tekintve ez a *New England Journal Of Medicine* (Új-Angliai Orvosi Szaklap) vagy a *Journal Of English And German Philosophy* (Angol és Német Filozófiai Napló) tanulmányaihoz, vagy egy ismeretelméleti doktori disszertációhoz mérhető, egyébiránt pedig a párbeszédese forma egy idő után elég fárasztóvá válik. Tudom, nagy divat volt Athénban egy darabig, s a népszerűsége tovább folytatódott még a neoklasszikus reneszánszban is, ám nem sokkal ezután kihalt, s nem hiszem, hogy mostanában támadna fel.”

Ré utolsó megjegyzése arra a témára, hogy miként tegyük elérhetővé az anyagot, kissé vicces véget vetett a komolykodásunknak. Pár nappal korábban hangosan azt találgatva ültük körbe a konyhaasztalt, vajon milyen lehet a kozmikus humor, Ré pedig most megragadta a lehetőséget, hogy ezt szemléltesse nekünk. Mi ugyanezt az alapvető tanácsot adnánk minden csoportnak, amely terjeszteni próbálja az általa összegyűjtött információkat, hogy azzal szolgálatára legyen másoknak. Lazíts, és hagyd a Vonzás Törvényét működni. Már ha csak egy személyt is segít a munka, az már elegendő. Ha más nem, haszon már az is, amit az anyag magának a csoportnak nyújt, hasonlatos egy fényhez, melyet a csoport minden tagja szét fog sugározni mindenki másra, akikkel a napi teendői közepette találkozik.

És, mivel magunk fedeztük fel annak szükségét, hogy nem-múltékony információkat firtassunk, Ré itt már világosan kijelenti, hogy ez követelménye a kontaktus fenntartásának, szemben Don előkalkulációjával, hogy miféle információ az, mely a könyvpiac figyelmét rendszerint felkelti.

***Carla:** Mindig az volt a reménye Donnak, hogy képesek leszünk egy nagyobb számú embertömeghez eljutni. Valóságos sürgetést érzett arra, hogy terjesszük az anyagokat, és amint a Rével való kontaktus folytatódott, aggodalma csak mélyült. Akár egy fuvallat friss levegő, úgy hatott Ré tanácsa, hogy elégedjünk meg egy ésszerű erőfeszítéssel. Mikor ezeket a megjegyzéseket írjuk, Az Egység Törvénye Első Könyv már 30 ezer példányban kelt el. Az e heti postánkban volt érdeklődés Lengyelországból, Romániából, Malajziából és Japánból is csakúgy, mint az USA-ból és Kanadából. Biztos vagyok benne, hogy Donnak egy kis része úgy ül itt a vállaamon, amilyen egy angyal ő, hogy végre elégedett az élete munkájával, látván, amint veszik kézhez azok, akik hasznosnak találják azt.*

Az áldozatvállalás fogalma a kontaktuskezdés részeként korántsem új. Az Oahspe közvetítője egy látomásban azt az üzenetet kapta, hogy még puritán módon kell élnie tíz évig, mielőtt segíthet, és ő és egy barátja éppen ezt tették, szerzetesi módon éltek, várva a lehetőséget. Mikor az áldozati évtized letelt, akkor azt sugallták neki, szerezzen be egy írógépet, ami újdonság volt akkoriban. Így is tett. A következő néhány évben lecsatornáztatta a vaskos könyvet, ami akkor került az írógépre, mikor ő éjjel aludt. Minden reggel arra ébredt, hogy a gép mellett ott hevert a munkája. Edgar Cayce-nek is hasonló tapasztalatai voltak, mikor azt a sugalmazást kapta, hogy áldozatot kell hoznia azért, hogy szolgálhasson. A mi esetünkben, Jim feláldozta a magány iránti szeretetét és emberiségtől való elvonultságát, Don feláldozta a velem kettesben való életet, azt a boldog és biztos menedéket, amit ketten hoztunk létre. Beengedte Jimet életünk eleven szövetébe, soha egy zokszó nélkül. Áldozatot hozott abban is, hogy dolgozott, azért, hogy eltartsa minket. Nekem jutott a legkönnyebb áldozat, hogy én

magam legyek a csatorna. A kontaktus sokat kivett belőlem, és elfogytam Ré vibrációjának nagyszerű energiája alatt, ülésenként egy-másfél kilót veszítve testsúlyomból. De örömmel meg is haltam volna ebben a szolgálatban, mivel ezen üléseknek az idején Don boldog ember volt. Ez volt az egyedüli olyan időszak, mialatt ismertem, hogy nem búskomor volt az ő csöndes módján. Hogy kiteljesedve és elégedettnék láthattam őt, az egyik legnagyobb örömforrás volt egész életemben, mivel tudtam, hogy ebben nekem is részem van. Ez mindent megért, s kérdés nélkül újra megtenném, még a gyász végleteivel együtt is, amit mindnyájan éreztünk, amikor Donald beteg lett és belepusztult, én pedig a Don öngyilkosságát követő években egyre közelebb kerültem a halálhoz. Az én áldozati részem örömmé és megelégedéssé változott, és tudom, hogy Don és Jim ugyanígy éreznek.

Az ügynökség kritikusának teljesen igaza volt abban, hogy Ré nyelvezetét szakzsargonnak tekintette. A legkiegyensúlyozottabb kísérletet képviseli, amit valaha is olvastam, olyan szókészlet létrehozására, amellyel metafizikai dolgokról semleges érzelmi töltettel lehetne beszélni. Mesterkéltnék tűnhet első olvasatra, de közben az ember tudja, hogy amit Ré próbál elmondani, az komoly bravúr ilyen témákban.

HARMINCHETEDIK ÜLÉS, 1981. MÁRCIUS 12.

37.1 **Kérdező:** *Tud-e Ré a mai erőfeszítéseink eredményéről az első könyv publikálásával kapcsolatosan?*

Ré: Ré vagyok. Ez így van.

37.2 **Kérdező:** *Nem tudom, kommentálhatod-e azt, hogy milyen nehézségeink lesznek az Egység Törvényének elérhetővé tételében azok számára, akiknek szükségük volna rá és szeretnék azt. Ez nem olyasmi, amit jelenleg könnyű lenne terjeszteni azok részére, akik akarják. Biztos vagyok abban, hogy sokan vannak, különösképp a Vándorok, akik szívesen elolvasnák ezeket a közléseket, de attól tartok, kell még vala-*

mit tennünk avégett, hogy a kezükbe eljusson, valamilyen hozzáadott anyag formájában. Lehetséges megjegyzést fűznöd ehhez?

Ré: Ré vagyok. Lehetséges.

37.3 **Kérdező:** *Megtennéd, hogy észrevételezed?*

Ré: Ré vagyok. Meg. Először is, e csoport kiválasztása arra, hogy munkát végezzen mások szolgálatában, alapos jellegű volt. Minden jelenlévő nagy áldozatot hozott bármely érzékelhető eredmény nélkül. Szívében mindenki fellelheti az áldozatok mibenlétét, tudván, hogy az anyagi áldozat a legkevesebb – a nagyfokú elkötelezettség, hogy egy harmonikusan működő csoporttá kovácsolódjatok: ez áll az áldozatok középpontjában.

E feltételek közepette találtunk rá a ti vibrációtokra. Megfigyeltük rezgéseiteket. Nem gyakran látni ilyet. Nem kívánjuk felfújni a büszkeséget, ám megalkudni sem fogunk a mi adott kapcsolatunkhoz szükséges körülmények felett. Így ti megkaptátok, mi pedig készséggel vállaljuk azon fogalmak továbbításának megtiszteltetés/kötelességét, melyek legjobb tudásunkhoz mérten precíz jellegűek és megalapozottak a titeket érdeklő számos dolog egyesítési törekvésében.

Másrésről e továbbítások hasznosítása teljes egészében rajtatok áll. Mi a természetes intuitív érzetek szabad áramlását és az aggodalom felé vett torzulások minimumát javalljuk. Miként el is mondtuk, mi elégedettek vagyunk már azzal is, ha egyikőtök evolúciójában segídezhetünk. Bármilyen erőfeszítéseket tesztek is, az nem okozhat nekünk csalódást, hiszen ez a szám már túllépte az egyet.

37.4 **Kérdező:** *Nagyon vonakodtam bizonyos kérdések érintésétől attól félve, hogy azokat úgy fogják tekinteni, miként én is tekintem őket, vagyis mint nem túl lényeges kérdések vagy túl konkrét kérdések, miközben leszűkül a veled való kapcsolatunk. Egynémely ismeretnek az elterjesztéséhez, melyeket én rendkívüli fontosságúnak tekintek: úgymint a nem múltékony jellegű értesülések – ilyenek a tudat, test és lélek evolúciójával kapcsolatos tájékoztatások – a mi társadalmunkban csaknem szükségszerűnek tűnik belevenni olyan információkat is,*

amelyek kis értékkel bírnak, egyszerűen azért, mert a... mert a mi társadalmunk ez alapján működik, és a terjesztő rendszer ezeket értékeli nagyra. Tudnád ész... megtennéd, hogy észrevételezed az én problémámat?

Ré: Ré vagyok. Észrevételünk a következő: Egész pontosan stimmel az, hogy e kapcsolat szintje és tisztasága a keresett ismeretek szintjén és tisztaságán múlik. Következésképp a specifikus információk huzamos kérése ettől az adott forrástól a céljaitok lényegére nézve káros.

Továbbmenve, minthogy átvizsgáltuk elméteket, hogy képet kapjunk helyzetetekről egynémely szavaink átíratát illetően, azt találtuk, hogy egyesek bírálta benneteket az adatok közvetítésére felhasznált nyelvi szerkesztés jellegéért. Az adatokra vonatkozó alapállásunkból fakadóan csoportunk még a legspecifikusabb választ is úgy fogalmazná meg, hogy a felelet nüanszainak pontosságát maximalizálja. Ez azonban szembe megy a kritikusaitok megkívánta egyszerű és világos prózával.

Többet ettől nem mondhatunk. Ezek a mi megfigyeléseink a helyzetetekről. Hogy mit kívántok tenni, az teljesen a ti döntésetek, mi pedig megmaradunk szolgálatokban amilyen módon csak tehetjük anélkül, hogy a Zűravar Útját megszegnénk.

- 37.5 **Kérdező:** *Próbálunk majd megoldást találni ezekre a problémákra az Egység Törvénye terjesztése körül. Ehhez gondos munkára lesz szükség, de megteesszük. Személy szerint jómagam, míg ebben a testben élek, sosem fogom alábbhagyni az igyekezetet, hogy terjesszem. Úgy hiszem, írni kell majd egy könyvet, alighanem az ufókról, hiszen az Egység Törvénye kapcsolódik ehhez a jelenséghez. Minden jelenséghez kapcsolódik, ám a terjesztésbe való belépés legkönnyebb módjának ez tűnik.*

Az első tervem, az azonosítatlan repülő tárgyakat ugyanabban a reklámozási értelemben használva fel, miként a Konföderáció azt szánta, belépőül használni ezt a bolygón lezajlott evolúciós folyamat magyarázatába, s az olvasóközönség számára egy úgymond érthetőbb módon találni, hogy a Konföderáció többi tagja miként vállalt részt ebben, a

könyvben közölt mondandónk kiemelésére és tisztázására itt-ott a könyv különböző részeiben felhasználva a Ré anyagot abban a torzítatlan formában, amint az itt hangrögzítésre kerül. Ezt az egyedüli módját látom jelen pillanatban annak, hogy kellő elterjedést idézzünk elő azok részére, akik meg szeretnék kapni az Egység Törvényét. Foghatnám és ki is nyomtathatnám az anyagot, amit a magnószalagról átírtunk, s kiadhatnám, de a terjesztési problémák miatt nem tudnánk túlságosan jól elterjeszteni.

Kommentálnád a második ötletemet azzal kapcsolatosan, hogy egy általános könyvet írjunk az ufókról, ebbe átvéve anyagot az Egység Törvényéből is?

Ré: Ré vagyok. Kommentáljuk. Reméljük, anyagot öltenek a Ré-terveid. Ez egy kozmikus tréfa. Példát kértél effajta humorra, s mi most úgy érezzük, ez egy nagyon is alkalmas nexus egy ilyennek a beillesztésére. Folytasd a természeted és képességeid szerinti legjobb szándékaiddal. Ettől többet mit lehet tenni, barátaim?

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 23. TÖREDÉK

Harmincnyolcadik ülés, 1981. március 13.

Jim: Instrumentumként szolgálni a Ré kontaktusban nagyon kimerítő volt Carla számára. Ülésenként egy-másfél kilogrammot veszített a testsúlyából, és a kapcsolat pszichikai köszöntés összetevője nem ritkán annyira fölerősítette az arthritises eltorzulásait, hogy a testműködése minden szinten súlyosan korlátozódott. Így Don és én abban reménykedtünk, hogy valamelyikünk időről időre átvehetné Carla helyét azért, hogy ő addig pihenhessen, ám egyikünk se volt kellően felkészült erre a szolgálatra. Ezért a pihenést úgy értük el, hogy az üléseket távolabb helyeztük egymástól időben, s mind beletörődtünk abba, hogy árat kell fizetnünk azért, hogy ezt a fajta szolgálatot kínálhatjuk, és hogy ennek az árnak az oroszlánrészét Carla fogja viselni.

Carla: *Ki sem tudom fejezni, mekkora örömet éreztem, hogy képes voltam ilyen módon szolgálni. Donaldot boldognak és lelkesnek látni olyan meglegedést adott a szívemnek, ami lényem mélységeiig leért. Imádtam Dont, s azt szerettem volna, hogy jól érezze magát és boldog legyen. Csakhogy ő nem érezte jól magát a világában, és oly gyakran érezte fájoan magányosnak és elszigeteltnek magát, bár ezt sohasem említette, és nem is mutatta ki semmilyen módon. Valamilyen okból a fájdalma és magányossága mindig teljesen látható volt a számomra, és a legmélyebb együttérzésemet és gondoskodási vágyamat hívta elő. A Ré kontaktus időszaka csakugyan egy arany korszak volt. Boldogan meghaltam volna egy utolsó ülés közben, sőt számítottam is erre és szabadon vállaltam ezt, de Don halála jött először. Így én maradtam! A halála óta eltelt évek egy csodálatos szolgálati módot nyitottak a számomra amint az olvasók beírnak, én pedig tanácsadója és barátja lettem oly sokaknak a világ minden táján. Olyan, mintha egy második életet kaptam volna, mivel igazából mikor Donald meghalt, Carla, aki volt, sem volt többé. Vett egy 25 évest, és az ő szükségére formálta, az én szolgálatkész támogatásommal. Teljesen az ő teremtményévé váltam. Mikor 16 évvel később fölébredtem ebből az életből,*

se az a 25 éves nem voltam, se Doné nem voltam. Igazán a semmiből kellett újrakezdenem, hogy fölfedezzem a jelenlegi önmagammat.

HARMINCNYOLCADIK ÜLÉS, 1981. MÁRCIUS 13.

- 38.1 **Kérdő:** *Elárulnád nekünk, hogy volna-e reménye vagy értelme annak, hogy akár Jim, akár én átvegyük az instrumentum helyét az ülés kezdeténél, és mint instrumentum próbáljuk meg felváltani az instrumentumot, mi magunk kísérelve meg a transz munkát?*

Ré: Ré vagyok. Ez az információ súrolja a határát a szabad akarat megsértésének. Mindazonáltal óhajotokat megalapozásnak vesszük az engedélyre, hogy úgymond, kissé a konföderációs irányvonalak határain kívül szóljunk.

Jelen tér/idő nexusban sem a Donként ismert, sem a Jimként ismert nem alkalmas erre a munkára. A Don nevezetű azáltal, ha – úgy mondjuk – gyakorolná a kapcsolat mechanikáját és mások szolgálatát ahogy nevezitek: a csatornázás révén, bizonyos időtök elteltével képes lenne erre a munkára. A Jim nevű nehéznek találná azt, hogy effajta csatornává váljon, egy jelentősebb, szintúgy hosszabb időszakú gyakorlás híján. Ez után pedig kísérleteznünk kellene a gyakorlások során kifejlesztett harmónián. Ez mindkét esetben igaz.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 24. TÖREDÉK

Harminckilencedik ülés, 1981. március 16.

Jim: A Carla két LSD-élménye eredményeként fellépett nehézségek a fizikai energia visszanyerésében továbbra is lerövidítették az üléseket és valamelyest törekenyen tartották állapotát. Újból láttuk erőteljes hatásait nemcsak e vegyi anyagnak – melyet nem ajánlunk senkinek –, hanem még erőteljesebb hatásait megfontolatlan döntéseknek olyanok részéről, akik minden egyéb felett másokat kívánnak szolgálni. Ahogy a Ré kontaktusban eltelt idő és a vele szerzett tapasztalataink gyarapodtak, egyre inkább rájöttünk, hogy az efféle szolgálat nyújtásának megtiszteltetése csaknem ugyanennyi felelősséget is magával hoz, hogy e szolgálatot olyan tisztasággal és összhangban lássuk el, amelyet az ember csak létre képes hozni élettapasztalása valamennyi területén. Amiket tanultunk, azokat alkalmazzunk is kellett a napi életünkben, máskülönben nehézségek keletkeztek az életmintában, ami nem más, mint annak módja, amiként a tudatalatti elme megadja a lehetőséget az elvesztett egyensúly és harmónia visszanyerésére. E nehézségeket azután még felerősíthették az orioni keresztesek is pszichikai köszöntések formájában, melyek azt a célt szolgálták, hogy véget vessenek a Rével való kontaktusnak.

Szintén felfedeztük, hogy mindenki, aki inkarnálódik, magával hoz bizonyos lehetőségeket, preferenciákat vagy módszereket benső lényének táplálására. E benső lény az, amelyik a napi életünk valódi képesítője vagy nemesítője. Amikor Rét kérdeztük, hogy miként segíthetjük legjobban a közvetítőt, nem ritkán pontosan megjelölt javaslatokat kaptunk az adott helyzetre vonatkozóan, ám Ré mindig emlékeztetett minket azokra a képességekre is, melyek Carla saját módszerei voltak a benső lényének gondozására.

***Carla:** A Ré kontaktus adatai megmutatják, hogy sosem volt túl sok tényleges fizikai energiám, ami jól beleillik a magamról alkotott személyes, szubjektív érzékelésembe, mint aki lelki és szellemi energiával működik, és fizikailag lusta. Azért nevezem lustaságnak, mert olyan*

nehezemre esik rávenni magam a fizikai munkavégzésre, hacsak nem sétáról és gyaloglásról, táncról és úszásról van szó, tehát olyan ritmikus tevékenységekről, amiket szeretek. Már kicsi gyerekként is könnyen ment órákig ülnöm és olvasnom, vagy ülnöm és képzelegnem. Tehát a munkaületek, amiket végeztünk, igen hamar teljesen lemerítették a tényleges, veleszületett fizikai energiámat. Mind a mai napig úgy vélem, a puszta lelki erő tart életben azóta is, és az életben maradás egyszerű öröme, ami nálam bőséges.

Don is és Jim is talpig becsületes személyiségek voltak, kimondottan megbízhatóak és jellemesek, ami roppant nagy segítséget nyújtott, hiszen a pszichikai köszöntés csupán a bennünk rejlő torzulásokkal operálhatott. Szerették egymást és nagy tisztelettel bántak egymással, s mindent megtettek azért, hogy rólam gondoskodjanak. Csodálatosan biztosították, hogy minden a lehető legjobban legyen elvégezve azért, hogy jobban érezzem magam. Nálam is megvolt az az előny, hogy egyenes gerincű lélek voltam egész életemben. Így a negatív energia csak a sok testi „bajomat” erősíthette fel. Következésképp az ülések rendkívülimód kimerítőek voltak, de én ennek ellenére is boldogságban úsztam, mivel Don örömét látni a Rével való beszélgetésekben, több mint elegendő fizetség volt a számomra. Nem érdekelt és most sem érdekel az életerő akkor, ha átadva azt egy másik embert teljesebbként láthatok élni.

Meg kell említenem, hogy azt a tisztaságot, amelyről Ré beszél, én nem egy fénylő érdemnek vagy egy személyes teljesítménynek látom magamban, hanem inkább egy természetes adottságnak. Nem emlékszem olyan időszakra, amikor ne az életem szenvedélyébe lettem volna teljesen belefeledkezve: az életbe magába. Istennek egy gyermekeként láttam önmagam, s ennek a legfelsőbb lénynek akartam ajándékozni az életemet. Úgy vonzottak az erények, mint másokat a szerencsejáték vagy a drogok. Ez a megmagyarázhatatlan állapot még mindig tart – minden reményem ebben az életben megmarad pusztán annak, hogy a Teremtőnek adjam mindenem, amim csak van. Amit ez a tisztaság nem jelent, az a szűzi élet, vagy a visszavonulás a világ dolgaitól.

Mindig is követtem a kapcsolataim, s körük építettem az életem, bíztam a szenvedélyemben, és volt egy földi, akár közönségesnek is mondható oldalam. Egyszerűen csodának és örömmnek találok az életet, és a világ összes korlátozása, zűrzavara, vesztesége és fájdalma sem változtatott ezen a felfogásomon.

HARMINCKILENCEDIK ÜLÉS, 1981. MÁRCIUS 16.

- 39.1 **Kérdező:** *Az instrumentum azon tűnődött, hogy gyenge közérzete adódhat-e a kb. hat héttel ezelőtti vegyszerfogyasztásból.*

Ré: Ré vagyok. Ez így van. Az instrumentum most megy keresztül a fizikai komplexum legyengülés/eltorzulás legintenzívebb szakaszán, a két fogyasztás duplázó hatása miatt. Az instrumentum e szélsőség folytatódására számíthat még úgy tizenöt-húsz napi ciklusotokig. Az erőtlenség-torzulások akkor kezdenek majd enyhülni, habár – ennek az instrumentumnak a folyamatos gyengeségi torzulásai miatt – nem olyan ütemben, mint először gondoltuk.

Az instrumentum nagyon szerencsés, hogy rendelkezik támogató csoporttal, amely most megérteti vele ezen ülések tekintetében a kellő elővigyázatosságot. Ez az instrumentum képes majdhogyan egy pillanat alatt megtisztítani mentális/érzelmi- illetve spirituális komplexumát a munkához szükséges tisztaságúra, ám a közvetítő szolgálati hűség felé vett torzulása nem a legjobb megítélése szerint működik fizikai komplexuma gyengeségi torzulásainak vonatkozásában. Ezért nagyra értékeljük a ti tér/időnkénti segítségeket, mint amilyen a legutóbbi döntéshozás is volt, hogy ne tartsatok ülést. Ez volt a helyes választás, és az instrumentumnak adott tanács jótékony volt.

- 39.2 **Kérdező:** *Tehetne-e még valamit az instrumentum azon túl, amit tenni próbál, annak érdekében, hogy az állapota gyorsabban javuljon? Tudom, hogy az elmúlt pár napban nem tudott edzeni láb problémái miatt – nem tudott járni, de reméljük, visszatérhet a sétáihoz. Van-e még valami, amit tehet?*

Ré: Ré vagyok. Mint arra már céloztunk, a negatív entitások jelenleg minden adandó esélyt kihasználnak arra, hogy aláássák ezt az instrumentumot. A fent említett lábujj problémájának is ez az oka. Szerencsére az instrumentum, szent dalok vibrációs komplexumán keresztül, jelentősen elfoglalja magát az Egy Végtelen Teremtő imáadásával a jelen időszakban. Az aktívabb fizikai lét, akár testedzés mozdulataiban, akár szexuális értelemben, egyaránt hasznosak. Mindazonáltal az instrumentum torzulásainak követelménye az iránt, amit erkölcsnek neveznétek, rányomja a bélyegét ez utóbbi tevékenységre. Ismételten szerencsés, hogy a közvetítő rendelkezik a szerető társas kapcsolatok lehetőségével, melyek alapvető előnnyel bírnak.

Alapvetően, harmadik denzitású folytonosságokban, ez idő kérdése.

39.3 **Kérdő:** *A médium állapotának kiolvasásából meg tudnád-e becsülni, hogy milyen hosszú és milyen gyakoriságú munkaülésekkel számolhatunk a jövőben?*

Ré: Ré vagyok. Ez a kérdés határos a megsértéssel. A tájékoztatásadás elég jól követhető irányvonalakat borít fel. Azonban tisztában vagyunk azzal, hogy nemcsak, hogy nem tudjátok kiolvasni a közvetítő auráját és így látni a fizikai komplexum állapotát, hanem maga az instrumentum is számottevő nehézségekkel képes csak felismerni fizikai komplexumának pontos torzulásállapotát a szolgálati vágyától való állandó függéséből adódóan.

Következésképp úgy hisszük, nem sértünk szabad akaratot azzal, ha jelezzük, hogy leginkább helyénvaló az egy munkaalkalom minden második napi ciklus délelőtti óráiban, nyitva hagyva a lehetőségét egy rövidebb munkaülésnek a szabad délelőtti szakaszban is, amennyiben szükségesnek vélték. Ez nemcsak erre az időszakra érvényes, hanem általában is.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 25. TÖREDÉK

Negyvenkettedik ülés, 1981. március 22.

Jim: Majd mindenkinek, aki a tudatos igazságkeresés útját járja, volt már valamiféle misztikus élménye, melyet az illető vagy tudott, vagy nem tudott értelmezni. A legtöbb ilyen élmény megfejthetetlen marad a tudatos elménk számára, s egy láthatatlan és felfoghatatlan módon éri el hatását. Mivel a harmadik denzitás lakói vagyunk, és a felejtés nagy fátyla fedi le képességünket a látásra és valódi tudásra, meg kell elégednünk azzal, hogy ebben az illúzióban csupán a legszerényebb kezdőlépéseket tehetjük meg a megértés felé. Ugyanakkor abban is megnyugodhatunk, hogy nincsenek véletlenek, és életünk eseményei, legyenek akár megszokottak, akár szokatlanok, a megfelelő időben a megfelelő helyre kerülnek.

Carla: Donnak több olyan megváltozott tudatállapotú élménye is volt, amely tartósan bevésődött az elméjébe. A beavatást, amelyről itt beszél, 1968-ban kapta, miközben együtt meditáltunk. Hirtelen egy olyan világban találta magát, ahol a színek éltek. Elmondása szerint e színek mellett a földi árnyalataink fekete-fehér fotónak tűntek. Ezek háromdimenziósak voltak. Élő vizeket látott és aranyló napkeltét, amint előnti az eget. Ha kinyitotta a szemét, itt ült a székén, de ha lehunyta újra, ismét azt a másik világot látta. Ez az állapot úgy fél órán át tartott. A másik számomra említésre méltó esemény az egyik éjszaka történt, amikor meditált és arra lett figyelmes, hogy a keze a könyökétől az ujjaiig gyors fel-le mozgásba kezdett, miközben felkarja a szék karfáján pihent. Az alkarjából kék fény kezdett áradni, és örökre hálás volt azért, hogy volt vele valaki, aki látta kékké változni és fényleni a karját. Későbbi közvetítések arról szólnak, hogy az UFO entitások csévélték az akkumulátorát!

NEGYVENKETTEDIK ÜLÉS, 1981. MÁRCIUS 22.

42.16 **Kérdező:** *Nekem volt egy élményem meditációban, már beszéltem is erről korábban³, ami nagyon mélyen érintett úgy 20 évvel, kicsivel kevesebb, mint 20 évvel ezelőtt. Milyen önfegyelmzés lehet leginkább alkalmas ennek a szituációnak és ennek a tapasztalatnak az újra-előhozásához?*

Ré: Ré vagyok. Tapasztalatod legjobban a mágikus szertartási állásról közelíthető meg. Mindazonáltal a Vándornak vagy adeptusnak sokkal nagyobb esélye van az ilyen típusú élményre, amely – mint azt kielemezvén bizonyossággal meg is állapítottad – egy őstípusi jellegű, a kozmikus tudat gyökereihez tartozó élmény.

42.17 **Kérdező:** *Kapcsolódott ez valamilyen módon az Arany Hajnalhoz a szertartási mágiában?*

Ré: Ré vagyok. A kapcsolat egyezés.

42.18 **Kérdező:** *Akkor az élmény reprodukálásához legjobb, ha az Arany Hajnal Rendjének gyakorlatait követem?*

Ré: Ré vagyok. Egy beavatási tapasztalat reprodukálási kísérlete hátrafelé menet, hogy úgy mondjuk. A mások szolgálatának eme formájú gyakorlása mindemellett esetekben a munkatársaiddal együttműködve helyes. Pozitívan polarizált entitásnak nem jó egymagában dolgozni. Ennek okai nyilvánvalóak.

42.19 **Kérdező:** *Akkor ez az élmény egyfajta beavatás volt? Így van?*

Ré: Ré vagyok. Igen.

³ Ld. 34.3

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 26. TÖREDÉK

Negyvennegyedik ülés, 1981. március 28.

Jim: A 44. ülést kihagytuk a[z eredeti] Második Könyvből, mivel ez csaknem teljes egészében egy karbantartó ülés volt. Ám miközben arról kérdeztük Rét, hogyan lehetne a legjobban életet lehelni Carla fizikai hordozójába és segíteni általában a kontaktust, azért egy pár alapvető törvényszerűsége így is rábukkantunk, melyeknek jó hasznát vettük a későbbiekben.

Az első válaszban azt találtuk, hogy az erős szolgálati vágy nem elegendő akkor, ha nem társul melléje bölcsesség. Carla, együtt a teljes csapatunkkal, a Ré kapcsolat első hónapjaiban attól a túlfokozott vágytól szenvedett, hogy több Ré ülés megtartásával szolgáljon, mint amennyi a kontaktus számára hosszú távon előnyös lett volna. Ennyi sok ülés besűrítése ilyen rövid időre túlságosan kimerítő volt Carla fizikai energiájára nézve, és azt kellett jelentse, hogy az inkarnációja során lehetséges összes ülések száma valószínűleg lecsökkent.

A második vezérelv, amit érdekesnek találtunk, az az elkötelezettség ereje. Ha Carla elkötelezte magát egy Rével való ülés megtartására, akkor elesett egy egésznapos munkának megfelelő energiamennyiségtől – még akkor is, ha az ülés nem valósult meg. Ezért aztán elsőrendű fontosságú volt, hogy az elkötelezettségéhez bölcsesség párosuljon, hogyha nem a sajátja, akkor a támogató csoportjéé. Következésképp mindenki esetében az akarat az, ami az elkötelezettséget mozgatja, és minden gondolat, szó és cselekedet ennek az alárendeltje. Amint az ember ráirányítja akaratát egy célra, a vágyai megnyilvánulnak. Ezért fontos, hogy odafigyeléssel használjuk az akaraterőnket.

Carla: *A testem mindig is törékeny volt. Születési rendellenességekkel jöttem világra, lenyomott a reumás láz 2 évesen és a vese elégtelenség 13 és 15 évesen, s azóta is egyre fokozódó ízületi gyulladásos és más reumaszerű betegségekkel élek együtt. 1981-re, a Ré kontaktus kezdeténél, már számos műtéten voltam túl a csukló- és az ujjízületeimen,*

és reumás elváltozásokat tapasztaltam gyakorlatilag a testem minden ízületében: a nyakam és a hátam volt a két kezem után a legsúlyosabb. Azelőtt könyvtárosként dolgoztam, amit szerettem, majd kutatóként és íróként Donnak, de 1976 volt az utolsó év, amikor még el tudtam boldogulni az írógéppel, 1981-re pedig már rokkantnyugdíjas voltam, és súlyos testi problémák gyötörtek, mind szerviek, mind reumásak. Folyamatos fájdalmaim voltak. Túrtem ezt túl sok megjegyzés nélkül, s próbáltam jól megjelenni; valóban, egészségesnek éreztem magam. De a testem gyenge volt. És azt hiszem, a transzállapot azért volt nehéz, mert mivel nem tudtam megmozgatni a testem, az végig egy fix pozícióban feküdt az ülés alatt. Ez azt jelentette, hogy a rossz ízületek hajlamosak voltak még inkább fájni, különösen azok a hát-, nyaki- és csuklóízületek, amelyek súlyosan tönkrementek. Egy fájdalomvilágra ébredtem mindig. Ezt úgy tűnt, sehogyan sem lehet kikerülni, és könnyen el tudott keseríteni a tökéletlen fizikai hordozóm. Mikor Ré azt mondta, hogy le kell rövidíteniük az ülést, akkor úgy éreztem, mintha cserben hagynám ezzel a csapattal, és megpróbáltam mindent beleadni, hogy a transzban töltött időm a lehető leghosszabb legyen.

Donald és Jim soha egyszer sem tettek nekem szemrehányást, és végtelenül türelmesen dolgoztak együtt a korlátozásaimmal. Én azonban sokszor elsírtam magam csalódottságomban, mivel annyira szerettem volna azt, hogy képes legyek folytatni a Ré csatornázást. A kontaktus szempontjából szerencsés volt, hogy Jim és én szeretők voltunk, mivel az első pár ülés után már az összes fizikai energia, amit be kellett adnom, láthatólag a szeretkezés során kicserélt energia volt. Hogyan lehet egy „tisztának” mondott személynek szeretője? Tisztán, persze. Körülbelül két éven keresztül próbálkoztam a szüzességgel, mikor Don és én összejöttünk. Rendkívül nehéznek és nem kielégítőnek találtam mint életformát. Miután átbeszéltük ezt Donalddal, abban egyeztünk meg, hogy ha akarok, lehet szeretőm. Mivel Don a fele időben az Eastern Air Lines-nál repült és nem volt otthon, így teljesen diszkrét tudtam maradni. Don sosem látta a szeretőt, aki sosem látta Dont. Amikor Jim rendszeresen kezdett járni meditációkra, akkor már négy éve újra cölibátusban éltem, mert nem akadt senki olyan,

akinél azt éreztem volna, hogy jó lenne szeretőnek és barátnak. A válasz egy hajadon imáira Jim volt, aki az idő nagy részében az egyedül-létet szerette, de csodálatos társ és elképesztő szerető is tudott lenni, ha olyan kedve volt. Ő semmi olyat nem akart tőlem, ami a köznapi értelemben egy állandó társ. Don meg csak ezt a társságot akarta. A két férfi úgy illett az életembe, mint a kirakós darabok, éppen úgy. Ez, amíg tartott, egy zavartalan és mesébe illő hármasa volt olyanoknak, akik igazán és teljesen szolgálni kívántak.

Egy ideig töprengtem Ré szavain a mártíromságról, míg végül úgy döntöttem, hogy ideje szabadságot kivennem, 1971 óta az elsőt. Jim és én elmentünk a tengerpartra, én pedig pihentem és nagy gyógyulást éreztem. Ezt tekintem az első lépésnek, amit a halál kényszerétől való eltávolodásért tettem, egy folytatódó élet igenlése felé. Bárcsak Don is meg tudta volna ezt tenni, de benne nem volt meg.

Ré megjegyzéseit arra nézve, hogy miként lehet kezelni egy pszichikai köszöntést, nagyon bölcsnek találom. Bármilyen más módon tekinteni ezekre a „támadás”-élményekre, mint létfontosságúakra, csak felhívást jelentett a meghosszabbodásukra. Ha szembenéztünk velük és teljes szemügyre vétellel adóztunk nekik, ha félelem nélkül pusztán együtt voltunk ezekkel az energiákkal és szerettük őket, az én sötét oldala-ként látva őket, a köszöntések szimpla tapasztalatokká szelődültek, mint megélendők és átgondolandók a teljes én elfogadására irányuló munkában. Jézus arra intett, hogy ne álljunk ellene a gonosznak, és én azt hiszem, ez része annak, amire Ő gondolt, hogy ha a köszöntést úgy öleljük magunkhoz, mint ami az énből jön, s amit az én szeret, azzal kihúzzuk a méregfogát és semlegesítjük a mérgét.

Donald régóta érdeklődött a rituális mágia iránt, ami megvolt már az én életébe való megérkezésem előtt is. Megigézte őt az ötlet, hogy valahogyan segíthetne rajtam, ha a köszöntéseket felajánló negatív entitásokkal elbánik. Örökké nyugtalanító gondolat, hogy esetleg ő, miként egyszer Jimmel is beszélt róla, megpróbálhatott paktumot kötni azzal az entitással, amelyik oly kitartóan üdvözölt engem, hogy magát adja oda énhez.

NEGYPENNEGYEDIK ÜLÉS, 1981. MÁRCIUS 28.

44.0 **Ré:** Ré vagyok. Köszöntelek benneteket az Egységes Végtelen Teremtő szeretetében és fényében. Most kommunikálunk.

44.1 **Kérdező:** *Az instrumentumnak a vitalitásával kapcsolatosan volna néhány kérdése. Most nagyon nehezen tudtuk felbecsülni azt. Lehetőséges mondanod valamit róla?*

Ré: Ré vagyok. Átvizsgáljuk ezt az instrumentumot és azt találjuk, hogy megszegés nélkül is szolgálatokra lehetünk az instrumentum döntésének köszönhetően, hogy a legóvatosabb felbecsüléshez tartsa magát, és ne a legkívánatosabbhoz.

Meglepődtünk azon, hogy a negatív befolyású zavarok e legintenzívebb időszakában is rendszeresen fenn tudjuk tartani a kapcsolatot. Némelyik ülésnél a szexuális energiacserék adtak az instrumentumnak pótlólagos vitális erőforrást, amelyből meríthetett. Ez azonban nem érvényes erre az ülésre, és ennek következtében csupán az instrumentum akarata hajtja test komplexumát. Ennek az instrumentumnak nincs ítélőképessége e szolgálatról. Az akarata ereje, noha elismerten a legközpontibb és legbecsesebb, ebben az alkalmazásban súlyos torzulásokat okozhat a közvetítő testi komplexumán.

Ha szabad megjegyeznünk, a mártíromság nem szükségszerűen segít. Arra kérjük az instrumentumot, hogy vizsgálja meg ezeket a gondolatokat, ítélje meg és lássa meg bennük a lehetséges igazságot, s ha igaznak véli őket, akkor mi javasoljuk, hogy az instrumentum hagyja rá a döntés jogát a támogató csoportra, amelynek érdekei sokkal kiegyensúlyozottabbak, mint ezé az instrumentumé. Hagyja, hogy a döntéseket elvárásokhoz vagy kimenetelhez való kötődés nélkül hozzák meg. A reményünk, ha szabad mondanunk, az ezen a közvetítőn keresztül hosszú távú kontaktusra, az ő érlelődő képességén áll vagy bukik, hogy más-énjeinek azzal legyen szolgálatára, hogy elfogadja segítségüket, s ekképp megmaradjon egy jó állapotú instrumentumnak.

Hadd köszönjük meg a kérdezőnek, hogy lehetővé tette, hogy szójunk erről a dologról, mivel mi tudatában voltunk azon torzulásoknak, melyek egy olyan valakire hárulnak, akinek szolgálatra irányuló szándékát nem rendszabályozza a testkomplexum-torzulások korlátozásairól való tudomás.

44.2 **Kérdező:** *Megtennéd, hogy mihelyst szükséges, beszünteted a kontaktust, hiszen nekünk nincs rálátásunk az instrumentum életerejére jelen pillanatban.*

Ré: Ré vagyok. A ti kifejezésekkel élve a kezünk, bizonyos mértékig, meg van kötve. Az instrumentum belső tartalékait hívta elő, melyért nagy árat fizet. Ennek következtében a mi megtiszteltetés/kötelességünk legjobb képességeink szerint felhasználni ezt az energiát. Mikor alacsonnyá válik, akkor mint mindig, most is egészen biztosan szólni fogunk, hogy be kellene fejezni a működést. A szolgálatnak e bármi áron történő megosztásától a tartózkodás egyetlen módja az ülés visszatartása. Ez egy dilemma.

44.3 **Kérdező:** *Elmondhatod nekem, mi volt az a hang, amit a bal fülemben hallottam akkor, amikor megkezdted a kommunikációdát?*

Ré: Ré vagyok. Ez egy negatív irányultságú jelzés volt.

44.4 **Kérdező:** *Elárulnád, hogyan hallhatnék pozitív irányultságú jelzést?*

Ré: Ré vagyok. Két fajtája van a pozitív jelzésnek. Először is a jobb fül környéki jelzés egy olyan jelre utal, hogy épp egy szavak nélküli üzenetet kapsz, mely azt mondja, „Figyelj. Légy óvatos.” A másik pozitív jel a fej fölötti hang, mely kiegyensúlyozott megerősítése egy gondolatnak.

44.5 **Kérdező:** *Vannak még más negatív irányultságú jelzések is, amiket kapok?*

Ré: Ré vagyok. Ez így van. Képes vagy gondolatformákat, szó-formákat és látomásokat fogadni. Mindenesetre úgy tűnik, külön tudod választani őket.

44.6 **Kérdező:** *Van valami oka, hogy nyitott vagyok ezekre a negatív természetű jelzésekre?*

Ré: Ré vagyok. Nem te vagy minden dolog?

44.7 **Kérdező:** *Azt hiszem, hogy jó ötlet lenne most befejezni a kapcsolatot és megvárni, hogy az instrumentum több létfontos energiát visszanyerjen, mielőtt folytatnánk. Ez most az én döntésem. Nagyon szeretném folytatni a kontaktust, de úgy tűnik számomra – habár nem vagyok megmondhatója a közvetítő szintjének –, hogy az instrumentumnak nem szabadna több energiát elhasználnia.*

Ré: Ré vagyok. Egy nem feltett kérdésre válaszolunk. Ennek ellenére ez nagyon szembeötlő, és ennél fogva bocsánatokat kérjük ezért a megszegésért. Az energia már elveszett az instrumentum számára, kizárólag erre a célra lett szentelve. Tégy kívánságod szerint, de ilyen az instrumentum kapcsolatra való előkészületének jellege, és ez az egyedüli oka annak, hogy mi élünk vele.

44.8 **Kérdező:** *Nem vagyok biztos benne, hogy teljesen értelek. Kissé más módon is el tudnád ezt mondani? Teljesebben kifejtve?*

Ré: Ré vagyok. A most tapasztalt létezését, mindannyiokat ezen az ülésen, tudatosan felajánlotta a mások szolgálatára. Ez az instrumentum tovább finomította e fölajánlást az úgymond konföderációs filozófia, miként nevezitek, médiumi közvetítésének régóta folytatott gyakorlatával. Vagyis mikor mi először kapcsolatba léptünk ezzel az instrumentummal, akkor lényét nem pusztán más-ének szolgálatára, hanem az ilyen jellegű kommunikáció általi szolgálatra ajánlotta fel.

Amint kezdett kibontakozni ez a kontaktus, lényének eme odaadása meglehetősen sajátosságossá vált. Azaz mihelyst az instrumentum fölajánlja vitális energiáit kommunikációnk céljára, akkor még ha az ülés meg sem történik is, ez az energia elvész az instrumentum mindennapos tapasztalása elől. Ezért mutattunk rá annak fontosságára, hogy az instrumentum kivonja akarátát a munkaülések időpontja meghatározásának folyamatából, mivel hogyha az instrumentum vágyik a kap-

csolatra, akkor összegyűjti az energiát, mely ezzel elveszik a szokványos avagy világi célok szempontjából.

- 44.9 **Kérdező:** *Ebben az esetben, mivel az energia már úgylis elveszett, akár folytathatjuk is ezt az ülést, a jövőben pedig gondosan figyelemmel kísérjük a közvetítőt, és mi leszünk kizárólagos eldöntői annak, hogy mikor legyenek az ülések. Jól mondom?*

Ré: Ré vagyok. Ez mélységesen így van. Az instrumentum elhatározása, hogy folytassa a kontaktust ebben az időszakban, már így is hosszabbá tette az alacsony energiaszintű szakaszt.

- 44.10 **Kérdező:** *Ez nagyon feltáró volt számunkra. Köszönjük. Mindannyiunk kapja a jelzéseket és álmokat. Tudatában vagyok clairaudient (tisztán halló) kommunikációnak legalább egy alkalommal, ébredéskor. Javasolnál egy módszert, amellyel semlegesíteni tudjuk, hogy úgy mondjam, annak a befolyásnak a hatását, amit egy negatív forrástól nem kívánunk?*

Ré: Ré vagyok. Különböző módszerek léteznek. A legkézenfekvőbbet avagy legegyszerűbbet kínáljuk fel. A bajos kontaktust megosztani az e munkaüléseken társuló más-énjeiddel, szeretettel meditálni e képek küldőiért és fénnel az énért és más-énekért – ez a legkézenfekvőbb módja az efféle történések hatásai semlegesítésének. Eme tapasztalásoknak az intellektus használatával vagy az akarat fegyelmezésével történő leminősítése csak a hatások meghosszabbodását hívja ki. Sokkal jobb tehát bizalommal megosztani az ilyen tapasztalatokat és szívvel-lélekkel egyesülni szeretetben és fényben, könnyörülettel a küldő iránt s páncélt emelve az ének.

- 44.11 **Kérdező:** *Mondanál valamit az instrumentum ma reggeli álmának eredetéről, amelyet aminthogy felébredt, elmesélt nekem?*

Ré: Ré vagyok. Az álom érzete, hogy úgy mondjuk, Orion-befolyásolt volt. Az álom felöltöztetése többet elmond az instrumentum tudattalan társítású szimbolikai mintáiról.

- 44.12 **Kérdező:** *Pár évvel ezelőtt, meditációban, a karom fényleni kezdett, és gyorsan mozgott akaratomon kívül. Mi volt ez?*

Ré: Ré vagyok. A jelenség egy párhuzam volt, melyet felettes énedből tettek elérhetővé számodra. A párhuzam az volt, hogy a lény, amely te voltál, olyan módon élt, amit nem értenek az úgymond fizikusok, tudósok vagy doktorok.

- 44.13 **Kérdező:** *Ahová próbálnék eljutni ezen az ülésen, az a legjobb olyan gyakorlat, amellyel újra tudnánk tölteni az instrumentumot, mivel amit csak lehet, mindent meg kell majd tennünk ezért ahhoz, hogy a kontaktusunkat fenntartsuk. Elmondanád, mit volna a legjobb tennünk annak érdekében, hogy megnöveljük az instrumentum vitalitását erre a kontaktusra?*

Ré: Ré vagyok. Megélésed az intelligens végtelennel való kapcsolat-felvételi képességed függvénye volt. Ennélfogva ennek nincs közvetlen kihatása a közvetítő életenergiáira.

Korábban már ejtettünk szót azokról a dolgokról, amelyek ezt az instrumentumot támogatják a vitális energiákban: érzékenység a szépségre, a szakrális daléneklésre, a meditációra és Istentiszteletre, az én megosztására a másik énnel önként nyújtott szeretetben akár társas, akár szexuális érintkezés révén. Ezek a dolgok meglehetősen közvetlenül hatnak az életerőre. Ez az instrumentum a tapasztalatok változatosságának megbecsülése felé is rendelkezik torzulással. Ez – kevésbé közvetlen módon – szintén segíti a vitalitást.

- 44.14 **Kérdező:** *A mágikus praktikák sorrendjének ábráját nézegettem a Malkuth-tól a Kether-ig. Azon tűnődtem, vajon ezek megegyeznek-e a színekkel vagy a denzitásokkal, ahol a Malkuth az egyes, Yesod a kettes, Hod és Netzach a hármas, Tiphareth a négyes és így tovább. Ez így van?*

Ré: Ré vagyok. Ez alapjaiban nem így van, ugyanakkor jó nyomon gondolkodsz. Ezen állomások mindegyikének komplex száma és árnyékolása van az energiaközpontok terén, és némi szerepe különböző egyensúlyokban: az alsó, a középső, a felső valamint a teljes egyensúlyban. Ekképp komplex színek vagy színsugarak és komplex töltések vannak, ha úgy tetszik, minden állomáson.

44.15 **Kérdező:** *Lássuk csak, ennek a bal oldali ösvénye jelenti bizonyára az önmagát szolgáló ösvényt, a jobb oldali ösvénye pedig a másokat szolgáló ösvényt?*

Ré: Ré vagyok. Ez lesz ennek a munkának az utolsó teljes kérdése.

Ez téves. Ezek az állomások kapcsolatok. Mindkét ösvény előtt nyitva állnak ezek a kapcsolatok. A munka polaritását a praktikát űző, ezen erőteljes fogalmakkal dolgozó személy szándéka határozza meg. Az eszközök azok eszközök.

44.16 **Kérdező:** *Befejező kérdésként csak annyit tennék még fel, hogy az Ipsissimus-nak lehet-e akkor pozitív vagy negatív polaritása, vagy pedig egyik sem lehet?*

Ré: Ré vagyok. E kifejezésnek a speciális értelmében vett jelentésére reagálnánk. Az Ipsissimus egy olyan valaki, aki mesteri szintet ért el az Élet Fájában és ezt a mesteri szintet negatív polarizációra használta fel.

Van-e még rövidke kérdés, amire felelhetünk, mielőtt búcsút veszünk ettől az instrumentumtól?

44.17 **Kérdező:** *Sajnálom, hogy ma kissé letértünk az útról. A legfontosabb dolog úgy hiszem, az volt, hogy sikerült megtudnunk, miként szabályozhatók jobban az instrumentum ülései, és remélem, elnéző leszel velem, amiért időnként nem vagyok képes alkalmazsan kiválasztani a kérdéseket, mivel néha itt-ott bekukkantok területekre, csak hogy lássam, van-e ott számunkra lehetséges útirány, és csak ha belépünk, [akkor vagyok képes eldönteni, haladjunk-e tovább abba az irányba.]*

Ezen kívül csak azt szeretném megtudni, hogy van-e valami ez alkalommal, amit tehetnénk, hogy az instrumentum kényelmesebben érezze magát vagy hogy a kapcsolatot javítsuk?

Ré: Ré vagyok. Nincsenek hibák. Légy nyugodt, barátom. Mindegyikötök a lehető legfigyelmesebb. Minden rendben van.

Távozom tőletek az Egységes Végtelen Teremtő szeretetében és fényében. Járjatok hát örvendezve az Egy Végtelen Teremtő erejében és békéjében. Ré vagyok. Adonai.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 27. TÖREDÉK

Negyvenötödik ülés, 1981. április 6.

Jim: A 45. ülés szintén karbantartó ülés volt, pár más kisebb vizsgálódási területet is érintve. Az ülések ekkortájt voltak a legrövidebbek, mialatt Carla visszanyerte vitális energiaszintjét. Az ülés végén Ré az ülés némelyest idő előtti befejezését találta szükségesnek. A munkások, akik hozták ki a vizet a ciszternánkba, pont ekkor állítottak be, és nem olvasták el a kiírásunkat az ajtón, miszerint nem fogunk tudni beszélni velük, és hogy csendet kérünk a megkezdett kísérletünkhöz. Így aztán hangosan verték tovább az összes létező ajtót, amit csak találtak, ide értve a Ré ülések szobájához vezető ajtót is. Mondanom sem kell, az esemény után már eltorlaszoltuk a kocsifeljáráinkat, nehogy újra látogatók zavarjanak meg, amikor Rével tartunk ülést.

Carla: *Ez egy nagyon vicces szitu lehetett. Sajnálom, hogy lemaradtam róla. Oly körülmények voltak a munkaterületünk előkészítésében, nagy gonddal és kegyelettel végezve el a különféle előkészületeket, majd aztán az elalvásom, mialatt Don és Jim bejárták az Egység körét. Ezt követően pedig következtek a kifinomult gonddal megválasztott kérdések, az odafigyelés Ré igen lágy, hangsúlytalan szavaira – egy összességében leheletfinom művelet sor. Aztán egyszer csak hangos zajok és a sürgető érzelmek mögöttük – látom magam előtt a két embert, amint némán a plafonig megy bennük a pumpa!*

Nehéz a gyengülő energiáimról szóló állandó jelentéseket olvasni, még most is, mivel olyan jól emlékszem a csalódott és dühös érzelmekre, amiket akkor éreztem én szerencsétlen, mikor felajánlottam magam a kontaktusra. Belül egy olyan szilárdságot és én-erőt éreztem, mely annyival más volt, mint a fizikai állapotom, hogy azon filóztam, miért választottam egy ilyen korlátolt fizikai testet. Miért nem adtam magamnak egy tökéletesen egészséges testet, hogy így egy jobb dolgozója lehessenek a Fénynek? De közben tudtam, legalábbis intellektuálisan és elme szinten, hogy minden tökéletes, hogy ez volt a tudat, a test és az energia egyensúlyának legjobb konfigurációja, s hogy pontosan ez volt

az, ahol lennem kellett. Ha nem lettem volna misztikával foglalkozó személy és hozzáférni képes azon részemhez, amely a szintiszta hit, akkor kísértést éreztem volna rá, hogy feladjam.

A Don halála és a Ré kontaktus vége óta eltelt időben sikerült sokkal jobban kibékülnöm ezzel a dologgal, világosan látva már azt, miként voltak képesek kifinomítani engem a korlátozásaim, kiélesítve céltudatosságomat s még jelentősebbé téve azon szellemi örömöket, melyek tudatosságomat táplálták. Ezeket még ma is működni látom, és ma már el tudom fogadni azt a törékenységet, mely a tudatosság ilyen gyümölcsseit adta nekem, s mely olyan jól kimélyített engem. Az üres instrumentum az, mely a legtisztább tartalmat képes keresztülengedni magán, s a korlátozás és a veszteség az, ami kifinomított és kimélyített engem, és ami megadta azt a szellemi átlátszóságot, mely az egyszerű örömbé hajlik. Oly nagy örömmel látok meg minden egyes új napot, hogy azt ki sem tudom mondani: ez egy olyan ajándék, ami a szenvedésen keresztül adatik meg. Amikor szellemi ajándékokról beszélünk, akkor nem ritkán ez az igazság: elnyerésük látszólagos tragédiával és fájdalommal jár együtt. Ám amíg a bánat e mélységeit éljük meg, az alatt jobban képesnek találjuk magunkat arra is, hogy örömet leljünk a mindennapi dolgokban, melyek oly igazak és oly értékesek.

NEGYVENÖTÖDIK ÜLÉS, 1981. ÁPRILIS 6.

45.0 **Ré:** Ré vagyok. Köszöntelek titeket az Egységes Végtelen Teremtő szeretetében és fényében. Most kommunikálunk.

45.1 **Kérdező:** *Adnál nekünk egy felmérést a közvetítő kommunikációra vonatkozó fizikai állapotáról most, hogy kipihent?*

Ré: Ré vagyok. Az instrumentum kondíciója a testi komplexum tekintetében rendkívül gyenge. Ez a közvetítő nem kipihent. Mindazonáltal az instrumentum erősen áhította a kontaktusunkat.

45.2 **Kérdező:** *A kontaktustól való megtartóztatási idő jó hatással volt-e az instrumentum fizikai állapotára?*

Ré: Ré vagyok. Ez így van. Annak valószínűsége, hogy ez az instrumentum olyat fejlesszen ki, amit úgy hívtok, hogy betegség, akár a tüdővel kapcsolatosan, akár a vesével kapcsolatosan, elég jelentős volt az előző kontaktusunk idején. Elhárítottatok egy lehetséges súlyos fizikai zavart e közvetítő test komplexumán.

Meg kell jegyezni, hogy az imádságos támogatásokat segítséget jelentett csakúgy, mint eme instrumentum lankadatlan elhatározása, hogy elfogadja azt, ami hosszú távon a legjobb, s így indokolatlan türelmetlenség nélkül is megtartsa a javasolt testedzéseket.

Azt is meg kell jegyezni továbbá, hogy azok a dolgok, melyek ezt az instrumentumot segítik, némileg ellentmondóak, és egyensúlyt igényelnek. Vagyis tehát ezt a közvetítőt segíti a pihenés, de segítik aktív jellegű időtöltések is. Ez még nehezebbé teszi ennek az instrumentumnak a támogatását. Mindazonáltal ennek ismeretében talán könnyebb lesz megvalósítani a kiegyensúlyozást.

45.3 **Kérdező:** *Meg tudod mondani, hogy a most itt élő Vándoroknak egy nagy hányada Ré csoportjából való-e?*

Ré: Ré vagyok. Meg tudom.

45.4 **Kérdező:** *Onnan valók?*

Ré: Ré vagyok. A hatodik denzitású Vándorok jelentős része a mi társas komplexumunkból való. Egy másik nagy százalékuk azokból áll, akik a dél-amerikaiakat segítették, egy újabb hányad azoké, akik Atlantiszt támogatták. Mind hatodik denzitású és mind testvér csoport abból az egyesült érzésből, hogy ugyanúgy segíthettük a ti népeiteket, ahogyan minket is mind segítették, olyan formákkal, mint a gúla alak.

45.5 **Kérdező:** *El tudnád mondani, hogy hármunk közül valaki a Ré csoportjából vagy a többi csoportból való-e?*

Ré: Ré vagyok. Igen.

45.6 **Kérdező:** *Elmondanád, hogy melyikünk melyik csoportból való?*

Ré: Ré vagyok. Nem.

45.7 **Kérdező:** *Mindannyian ugyanabból az egyik általad említett csoportból származunk?*

Ré: Ré vagyok. Elmegyünk azon igyekezeteink határáig, hogy visszatartsuk magunkat a megszegéstől. Ketten hatodik denzitási eredetűek, [tartálykocsi motorzaja a háttérben] egy ötödik denzitású szüretelhető a hatodikba, de a visszatérést [tartálykocsi dudál] választotta Vándorként tanító és tanítvány közti szerető kötődés miatt. Vagyis ti hárman [dudálás] egy nagyon kohézív csoportot alkottok.

45.8 **Kérdező:** *Elmagyaráznád a jobb és bal fülcsengést és azt, amit én érintési kontaktusnak nevezek, melyeket folyamatosan kapok?*

Ré: Ré vagyok. [ajtócsengő a háttérben] Ezt korábban már átvettük.⁴ Konkrét további részleteket kérj. [tartálykocsi motorját leállítják]

45.9 **Kérdező:** *Olyasmit kapok, amit én csiklandásnak érzek a jobb és a bal fülelmen más-más időben. Van-e valami eltérés a jelentésben e között illetve a jobb- és baloldali fülcsengés között?*

Ré: Ré vagyok. Nincs.

45.10 **Kérdező:** *Miért a bal fülemé az önmagát szolgáló kontaktus, és miért a jobbé a másokat szolgáló kontaktus?*

Ré: Ré vagyok. Fizikai hordozód természete olyan, hogy egy mágneses mező van, pozitív és negatív, komplex mintákban, hordozód héjairól. A legtöbb entitásnál a fej tájék bal oldala, az idő/tér folytonosság szintjén, negatív polaritású.

45.11 **Kérdező:** *Mondanál valamit a pozitív [csapódás kintről] ill. negatív negyedik, ötödik és hatodik denzitású társas memória komplexumok mögötti célokról vagy filozófiákról? [hangos kopogás az ajtón]*

Ré: Ré vagyok. Egy társas memória komplexum alapvető terve [hangos kopogás] az evolúció. Bizonyos ponton túl a lélek evolúciója eléggé függ az énnel és a másik-énnel a Teremtőként való megértésétől. Ez képezi a társas komplexumok alapját. Amikor beérnek, társas memó-

⁴ Ld. 44.3–6

ria komplexumokká válnak. A negyedik és a hatodik denzitás ezt meglehetősen szükségszerűnek találja. A pozitív ötödik is felhasználja a társas emlékezetet [*újabb kopogás*] a bölcsesség eléréséhez, noha ezt egyéni szinten teszi. A negatív ötödikben sok mindent mások segítségével nélkül hajtanak végre.

Ez volt [*ajtócsengő*] az utolsó kérdés, mivel az instrumentumot [*ajtócsengő*] védeni kell a kimerüléstől. Vannak-e rövidebb kérdések, mielőtt [*ajtócsengő*] lezárunk?

45.12 **Kérdező:** *Csak annyit szeretnék tudni, hogy tehetünk-e valamit az instrumentum kényelméért vagy a kapcsolat javításáért?*

Ré: Ré vagyok. [*hangos kopogás*] Minden rendben, testvéreim. [*Hang kintről: „Lajtos kocsi.”*]

45.13 **Kérdező:** *Mit mondtál? Nem hallottalak.*

Ré: Ré vagyok. [*ajtócsengő*] Minden rendben, testvéreim. Magatokra hagylak most benneteket az Egységes Végtelen Teremtő szeretetében és fényében. Járjatok hát örvendezve [*teherkocsi motorja újraindul*] az Egy Végtelen Teremtő erejében és békéjében. [*dudálás*] Adonai.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 28. TÖREDÉK

Negyvenhatodik ülés, 1981. április 15.

Jim: Miközben arról kérdezősködtünk, hogyan lehetne legjobban segíteni két macskánkon, mivel altatni akarták őket az állatorvosnál, és hogy miként csökkenthető le bármely negatív befolyás, amely az operációjuk közben megrohanhatja a macskákat, azt fedeztük fel, hogy amikor egy második denzitású lény felruházása sikerrel zárul, akkor ez a lény magához vonzza a lélek komplexumot. A lélek komplexum jelenléte pedig sebezhetővé teszi őt ugyanarra a fajta pszichikai köszöntési módra, amit bármely adott harmadik denzitású egyén a megfelelő körülmények között átélhet. Az említett szertartásos mondatok az episzkopális egyház *Book of Common Prayer* nevű imakönyvéből valók.

Carla: *Amikor fiatal, 17 éves nő voltam, úgy gondoltam, sok gyereket akarok majd és egy otthont. De az élet ezt sosem adta meg. Helyette jámbor élet követésére éreztem elhívást, Donhoz és a Teremtőhöz. Gyerekek helyett barátja és tanácsadója lehettem sok bátor és kereső léleknek. És macskának!! Rengeteg macskának! Nem tudnék olyan időszakot felidézni az életemből, amikor macska nélkül lettem volna. Elgyönyörködtetnek, és a társaságuk mindig örömmel tölt el. Úgy viszonyulunk hozzájuk, mint gyerekekhez, és jó sokat felvesznek az anyai érzéseimből!*

Gandalf egy kivételesen ragaszkodó macska volt. Szeretett az ölünkbe ülni, és Donnak vissza is hozott: elkapta a borsmentás cukorka papírokat, amiket Don eldobott neki, és visszahozta őket Don cipőjébe. Mikor öreg lett és sok esztendő, ragaszkodóbbá vált, mint valaha, sőt, mikor már járni sem tudott a lábán, és elfelejtettem magammal vinni, akkor addig kúszott a padlón, míg újra a közelünkbe nem került. Mondanom sem kell, nem felejtettük el őt gyakran. És még mindig él a szerető emlékeinkben.

NEGYVENHATODIK ÜLÉS, 1981. ÁPRILIS 15.

46.2 **Kérdező:** *Ami kérdés most nyomaszt minket, amit meditációban kaptam – lehet, hogy nem ideillő, de kötelességemnek érzem megkérdezni, mivel ez központi az instrumentum mentális állapotára nézve, és a miénkre is. A két macskával kapcsolatos, melyeket ma fogunk elvinni, hogy a fogukat kitisztítsák, és hogy Gandalf lábából eltávolítsák a kis kinövést. Az a benyomásom támadt, hogy itt egy betörési pontja lehet az Orion csoportnak, és főként azon aggódom, hogy mit tehetnénk e két macska védelmében. Lehet, hogy kilógok a sorból ezzel a kérdéssel, de kötelességemnek éreztem feltenni. Adnál nekem felvilágosítást, bármilyen információt, amit csak tudsz ezzel a témával kapcsolatban?*

Ré: Ré vagyok. A Gandalf entitás, tudat/test/lélek komplexum, mely szüretelhető a harmadik denzitásba, nyitott ugyanarra a fajta pszichikai támadásra, amelyre ti magatok is érzékenyek vagytok. Következésképpen, képek és álmok működésén keresztül fennáll az elméleti lehetősége, hogy negatív képzeteket s így ezzel káros következmények esélyét kínálják fel e tudat/test/lélek komplexumnak. A Fairchild entitás, habár szüretelhető a felruházás révén, de híján az elmekomplexumi aktivitás tudatos hódolata torzulásának, akkora mértékben nem rendelkezik ezzel a fajta sebezhetőséggel a támadásra.

Ezen entítások védelmére két lehetőséget ajánlhatunk. Először is a fénypáncél felöltése meditációt. Másodsor azon rövid rituális mondatok ismétlését, melyek ismertek e médium előtt abból a szervezetből, mely a spirituális egységet torzítja ennek az instrumentumnak. E közvetítő tudása elegendő lesz. Ez segíteni fog azáltal, hogy riadóztat sok diszkarnált entitást, akik szintén ismerik ezeket a rituális mondatokat. A meditáció az ezen entítások érdekében végzett tevékenység idején célszerű. A szertartás ettől az időponttól a biztonságos visszaérkezésig kényelmes időközönként hatásosan ismételhető.

46.3 **Kérdező:** *Én nem ismerem ezeket a rituális mondatokat. Ha a médium ismeri ezeket, akkor nem kell válaszolnod, de mely mondatokra gondolsz?*

[Csend. Ré nem felel.]

46.4 **Kérdező:** *Gondolom, az instrumentum ismeri őket.*

Ré: Ré vagyok. Ez így van.

46.5 **Kérdező:** *Mondanál valamit a kis daganatról Gandalf lábán, hogy mitől jött létre és hogy veszélyes-e rá nézve?*

Ré: Ré vagyok. Az efféle daganatok okát már tárgyaltuk. Csekély veszélye van a fizikai test komplexumra lévén, hogy nincs ismételt düh késztetés.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 29. TÖREDÉK

Negyvennyolcadik ülés, 1981. április 22.

Jim: A szellemi energiáttranszfer a jelek szerint bármilyen szexuális energiacserevel lehetséges Carla számára. Ez az ő részéről bármely különösebb erőfeszítés nélkül lezajlik, s szemlélatomást elsősorban az ő jelleméből adódik, mint olyan, aki valamennyi tettét először annak fényében veszi fontolóra, hogy miként lehetne szolgálatára egy másik embernek. Ehhez a fajta spirituális energiacserehez azonban bárki eljuthat a közös szexuális együttlétnek egy ilyen csere elérésének szándékával történő tudatos mentális felszentelésével. Ha ez a felajánlás tudatosan történik, akkor a férfi átad a fizikai energiájából, amely bőséggel a rendelkezésére áll, és felfrissíti a nőt, a nő pedig átad a gondolati/érzelmi és lelki energiáiból, melyek bőséggel a rendelkezésére állnak, és inspirálja a férfit. A biológiai nemek által átadható energia milyenségét a csak rájuk jellemző jegyek határozzák meg. A biológiai férfi rendszerint férfi energiát fejez ki a kinyújtózó minőségében. A biológiai nő rendszerint női energiát fejez ki a kinyújtózásra várakozó minőségében. Az orgazmus az a pont, ahol a csere megvalósul, habár jól összeszokott partnereknek nem feltétlen szükséges az orgazmust átélni ahhoz, hogy elérjék a cserét.

Carla: *Amióta ezeket az üléseket rögzítettük, tovább tanulmányoztam a vörösszín tevékenység szexuális részét, abban a reményben, hogy módot találok rá, hogy a saját szexualitásomban fellelt szépséget és örömet megosszam más emberekkel is, akik meg kívánják ismerni a szakramentális szex élményeit. Egyre inkább meggyőződésem, hogy valamennyiünknek megvan a képessége erre a rezgésszintre belépni, ahol az együttlét egy soha nem látott mélységben a vörösszín sugár Szentségimádásává válik. Úgy vélem, hogy ez az orgazmikus energia szintisza szeretet, és hogy amikor megízleljük ezt az extázist, akkor szimplán a Teremtő nyugalmi állapotú vibrációját ismerjük meg. Gyanítom, hogy az Univerzum egy orgazmikus állapotban leledzik, egy időtlen extázisban. Kultúránk neveltetésének oly nagy része írá-*

nyul a szenvedély erejének tompítására, hogy a társadalmi elvárások betartása érdekében elveszik magának az aktusnak a spontaneitása. A mindenféle reklámok és hirdetések szexuális ábrázolásának állandó ostroma pedig a mind többre élezi ki a vágyat: több partner, több nem megszokott élmény, több izgalom, több újszerűség.

Ezzel kontrasztban ott áll az én vörös-sugár része, s annak természetes szükségletei, amely természetes és helyes és minden más természetes szükséglethez hasonlóan olyasmi, aminek a magánszférában kell eleget tenni úgy, hogy végzése közben szemünk legyen a forma kegyeletére és tisztaságára. Amint a férfi megszerezte a bölcsességet, hogy vágyait a Nőre, az Istennőre szegezze, aki társában öltött testet, s a nő pedig kinyitotta szívét a Férfinak, aki társában öltött testet, megteremtődik a színhely e dicső, természetes energia-megosztás egy még mélyebb gyakorlatához. Számomra ez mindenképp egy áldás, mivel én a jelek szerint jó pár éve kifogytam az energiából – de még élek és virulok! Köszönet nem kis részben egy bizonyos James McCarty nevű férfi igazán kifinomult természetes funkcióinak és szerető érzékenységének a belső Istennő iránt.

NEGYVENNYOLCADIK ÜLÉS, 1981. ÁPRILIS 22.

48.2 **Kérdező:** *A közvetítőtől volna egy kérdésem, amelyet most felolvasok. „Számos helyen javasoltad, hogy a szexuális energiacserék segítik az instrumentum vitális energiáit és ezt a kontaktust. Úgy tűnik, ez nem minden emberre érvényes; hogy nem ugyanaz a szexuális áramkör és a spirituális áramkör. Ez az instrumentum csak egy anomália, vagy pedig a szexuális tevékenységnek a szellemi energiára gyakorolt pozitív hatása normális minden harmadik denzitású lény esetében?”*

Ré: Ré vagyok. Ez az instrumentum, noha nem rendellenes, valamelyest kevésbé torzult az elme, a test és a szellem elkülönítése felé, mint megannyi harmadik denzitású egyénetek. A szexuális csere energiái, a fejletlen spirituális elektromos- vagy mágneses komplexumon keresztül engedve, melyet te áramkörnek nevezel, gyakorlatilag kiegészítik

eme bizonyos áramkört. És viszont, a teljes spirituális energiák test-komplexumi áramkörön való keresztülvezetése szintén károsan érintené a testi komplexum fejletlen áramkörét.

Vannak néhányan, mint ez az instrumentum is, akik erre az inkarnációra azt választották, hogy bármely korban ne a testi áramkörön keresztül juttassák kifejezésre a szexuális energiát. Ezért egy ilyen entitás élettapasztalata kezdetétől a test és a lélek együtt fejezik ki magukat bármely szexuális tevékenységben. Következésképp a szexuális energiacsere e közvetítő esetében egyszerre jelent spirituális és fizikális cserét is. Az instrumentum mágneses mezeje, ha megvizsgálja egy arra érzékeny, ezeket a szokatlan konfigurációkat fogja mutatni.

Ez nem egyetlen entitás jellemzője, hanem általános egy jelentős számú entitásnál, akik minekután vágyukat veszítették a narancs- és citromszínű⁵ szexuális tapasztalatokra, megerősítették a lélek, az elme és a test kombinált áramkörét a létezés teljességének minden tétben való kifejezésére. Ez az oka annak is, amiért a társas érintkezés és baráti kapcsolatok nagyon jót tesz ennek a közvetítőnek, lévén, hogy érzékeny a finomabb energiacserékre.

⁵ Ré zöld színűt mondott, de alappal feltételezhető, hogy citromszínűt akart mondani

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 30. TÖREDÉK

Negyvenkilencedik ülés, 1981. április 27.

Jim: Hármunk közül én voltam az, aki kérdéseivel a saját tapasztalatai felől érdeklődött a leginkább. Mint egykor szintén lelkes híve az ösz-szeesküvéseknek, egy túlaktivált és túldramatizált kíváncsiság eredményként ez talán érthető is. A Carlát illető kérdések mindig rendelkeztek egy karbantartó jellemzővel, miközben próbáltunk rájönni, mi lehet az a legjobb módszer, amivel fizikai hordozója normális működésben tartható, vagy egyes esetekben legalább működésben tartható, Don pedig ritkán kérdezett magáról. Ré most következő megjegyzései kitágítják azt a megszentelt szerepet, melyet a szexuális együttlét egy ember igazságkeresési útjában betölthet. Az elme és a test megfelelő egyensúlyával – mely egyedi módon dől el minden egyén esetében – az orgazmus egy kiváltó mechanizmusként szolgálhat, mely aktiválja a lélek komplexumot és egyfajta ingajáratul szolgál, s mely aztán lehetővé képes tenni az egyén számára, hogy kapcsolatba kerüljön azzal, amit Ré az intelligens végtelennek nevez.

Az agy homloklebenyi részét érintő „ide tartozó információ”, amelyről Ré beszél, nem kerülheti ki annak tényét, hogy még senki nem tudja bizonyosan, ez az agyi rész mire való. Mindazon jellemzők, amelyek emberi lénnyé tesznek bennünket, visszavezethetők a hulló agy és emlős agy hátulsó ötnyolcadára. Az ezt az agyi részt kutató úttörő gondolkodók vetették fel annak lehetőségét, hogy a homloklebeny a legtöbb emberben szunnyadó, és aktiválható az alacsonyabb energiapontok különböző gyerekkori élmények hatására odakerült torlászainak eltávolításával, összhangban az inkarnációra érvényes születés előtti leckeválasztásokkal. Mikor ezek a blokkok eltávolításra kerülnek – vagyis amikor a leckéket megtanulták – akkor a homloklebenyt valamilyen mértékig aktiválni lehet, és kvantumugrás tapasztalható a tudatosságban különböző, rendszerint igen rövid időtartamokra, hiteles jógik, szentek és misztikusok eseteit leszámítva. Ez az elmélet. Mindazonáltal Jim ennek azóta is „elébe néz”, hogy úgy mondjuk.

Carla: Jim érdeklődése, a kezdetekben, lehetséges politikai, gazdasági és metafizikai jellegű összeesküvések iránt, közös volt egy nagyszámú olyan emberével, akik az ufók és az ufó üzenetek iránt érdeklődtek. Valamiképp az az elme, amelyik az ufók rejtélye körül forgott, azokkal a szenzációs és komplikált elméletekkel is megtámadható volt, melyek a titkos kormányzati és nemzetközi szervezeti erőkről szóltak. Amikor 1974-ben elkezdtem csatornázni, az ilyen kérdések nagyon gyakoriak voltak. Több év tapasztalata a közvetítéssel és annak megfigyelésével, hogy a csoport energiája milyennek érződött az én számomra, oda vezetett, hogy a saját megelégedésemre megállapítsam, hogy az efféle félelem-alapozta sajátságos anyag iránti kérdések feltevése jelentősen káros hatású volt a kontaktus hangolása szempontjából, és ennél fogva a fogadott információk minősége, tisztasága szempontjából is. Az utóbbi években megengedek, sőt még üdvözlök is olyan kérdéseket, amelyek a kérdező esetében konkrét ügyeket érintenek – de azt is előrebocsátom, hogy a válasz nem lesz konkrét. Nagyra értékelem a jó kontaktust, amit van szerencsénk továbbra is fenntartani, és gondosan őrzöm a hangolását.

Jimnek az egész homloklebeny-kutatással szerzett tapasztalata egy életre szóló élmény volt. Úgy tűnik, ez volt az a dolog, ami megnyitotta számára az önellátó gazdálkodó életmódot, mely egy kétségkívül szokatlanul elvonult és szerény életút, ám olyan, ami Jimnek tökéletesen megfelelt. Így anélkül, hogy túl sokat értenék a kutatásból, azt látom, hogy ez sokat segített neki. A kutatást létrehozó és közzé tévő ember azonban egy olyan személy volt, aki egyre elkötelezettebb lett a konkrét kérdések iránt, mikor a tanítványai channelingbe kezdtek. Úgy gondolom tehát, hogy Jim a saját bőrén tanulta meg a leckét, hogy bármely csatorna beszenyeződhet, ha a kérdezésmód túl konkrétá válik, és világi dolgokra koncentrálni örökkévaló értékek helyett.

NEGYSZÁZVÉNYKILENCEDIK ÜLÉS, 1981. ÁPRILIS 27.

49.2 **Kérdező:** *Először Jimtől van itt egy kérdésem. Azt írja: „Az utóbbi kilenc évben olyasmit tapasztalok, amit én homloklebenyi élménynek nevezek, a tudatosság visszanyerése előtti alvásszakaszban, épp mielőtt felébrednék reggel. Az öröm és a nyomás kombinációja, mely a homloklebenyben kezdődik és ütemesen szétterjed az egész agyban, és úgy érződik az agyban, akárcsak egy orgazmus. Több mint 200-szor volt már ez az élményem, amit gyakran kísérnek hangok és látomások, melyekben legtöbbször nem sok értelmet vélek felfedezni. Mi a forrása ezeknek a homloklebenyi élményeknek?”*

Ré: Ré vagyok. Átvizsgáljuk a kérdezőt és már hozzáférhetőnek találunk némi ide tartozó információt, melyek az agy eme konkrét területének fiziológiai beállítottságára vonatkoznak. A leírt és megtapasztalt élmények azok a párlatok, amik egy összpontosítási törekvés után tapasztalhatók a kapu avagy indigó tudat komplexum megnyitására, hogy így létrejöhessen egy szakramentális avagy ibolyaszín élmény. Ezek a tapasztalatok jelentik a kezdetét annak, ami – miként a test, az elme és a lélek egységbe rendeződnek a kapu avagy indigó szinten – megadhatja nemcsak az öröm élményét, hanem az intelligens végtelen felfogását is, mely ezt kíséri. Így aztán a test komplexum orgazmus és a tudat komplexum orgazmus integrációja kitárhatja a megfelelő átjárót a lélek komplexum integrációjához s annak ingajáratként való használatához az Egységes Végtelen Teremtő teljességgel megtapasztalt jelenlétének szentségéhez. Vagyis sok az a minden, aminek a kérdező elébe nézhet.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 31. TÖREDÉK

Ötvenharmadik ülés, 1981. május 25.

Jim: Kihagytuk a kapcsolatot létesített személy nevét az 53. ülésnek ebben a kérdés-feleletében, mivel továbbra sem kívánunk része lenni a Ré csoportja béliek polaritása lecsökkentésének. A kérdés és válasz többi részét azonban szeretnénk megosztani, mivel számunkra úgy tűnik, ez jól példázza azon általános vezérelveket, melyet a pozitív polaritású földönkívüliek a bolygónk lakosságával való szemtől szembe találkozásaik során követnek.

1981 tavaszán Don egymagában a Wyoming állambeli Laramie-be utazott, hogy beszédet mondjon az Egység Törvényéről Leo Sprinkle egyik ufó kontakt konferenciáján. Megbetegedésének oka e konferencia során, és a támogató csoportok segítsége, az ebből az esetből levont érdekes tanulságok. Ré válaszában ismét csak kimagasodni látjuk a vágyat, hogy ne sértsen meg szabad akaratot. A válaszáért volt lehetséges, mivel Don már elérkezett ugyanehhez az általános következtetéshez a saját gondolkodásában.

E szakasz utolsó kérdés-válasza érdekes megvilágítást ad a gömbvillám jelenségnek. Amikor Carla kisgyermek volt, egy villámszerűen kinéző gömb jött be az ablakon, kört írt le a bölcsője körül, majd kiment ugyanazon az ablakon. Mikor Don volt kisgyermek, neki is hasonló élményben volt része.

Carla: *Úgy tűnik, hogy amint egy kereső elszánja magát, hogy kövesse a Teremtő felé vezető utat, amely felocsúdíó tekintete előtt megnyílt, hamarosan megsokasodnak a furcsa egybeesések és események. Az ezüstpettyeket elsőként Andrija Puharich vette észre, amikor Uri Gellerrel dolgozott együtt. Ezek egy hotelszoba szőnyegén lehettek szétszóródva, egyik napról a másikra jelentek meg. Miután Don és én 1974-ben kapcsolatba léptünk Puharich-csal, és vele kezdtünk dolgozni, időről időre, az arcomon és a felsőtestemen kezdtek el ezek megjelenni. Beszereztünk mindenféle csillámot, amit csak felleltünk,*

és összehasonlítottuk őket. Az arcomon megjelent csillámok alakja egyik gyárilag előállítottéhoz sem hasonlított. Mikor elkezdődött Ré csoportjával a kontaktus, nagyobb gyakorisággal kezdtek ezüstpettyek megjelenni. Ez a kis jelenség véget ért, mikor 1984-ben Don meghalt. Azonban máig is gyakran részesülünk Ré másik fajta köszöntésének áldásában, a sólyomban. Igazából egy egész család sólyom fészkel a fáink közt már második éve! És többször előfordul, ha Jim és én valamit megvitatunk, hogy sólyom észlelésben van részünk, mikor közös elhatározásra jutunk. Mindig nagyszerű érzés látni a Szeretetnek ezt a jelét.

Mindenkinek megvan a saját kis jelzésekészlete, mely azt mondja neki: „rajta vagy az irányzéken”, vagy, hogy: „talán mégsem”. Bármilyen logikátlanul hangzik is, bátorítunk e véletlenek észrevételére, mikor azok kezdenek ismétlődni. Ezek világos kommunikációs formák szellemi energiákkal, amelyek jóságosak és szeretőek, amennyire mi a megmondhatói vagyunk.

A Leo Sprinkle-lel való ismeretségünk régi keletű. Ez a bátor kutató akkor kezdett el érdeklődni az ufó jelenség iránt, amikor felkérték, hogy hipnotizőrként vegyen részt egy kontakt személlyel végzett vizsgálatban. Sok ilyen kontakttal dolgozott az évek során, míg végül megalapított egy kutatószervezetet, amely évenként megtartja a Rocky Mountain UFO Kontaktok Konferenciáját. Egy jó támogató csoport ez a szokatlan jelenségek szemtanúi számára. 1975-ben egy fergeteges hétvégét töltöttünk el együtt az Arkansas állambeli Fort Smith-ben tartott UFO nagygyűlésen, egy filmen dolgozva. (A film, The Force Beyond [A túlvilági erő] annyira rosszul sikerült, hogy Don átnevezte The Farce Beyond-ra [A túlvilági bohózat]). Leo egy ufó szemtanút hipnotizált, Don és én pedig forgatókönyv tanácsadók voltunk, és ő szerezte meg a legtöbb, a filmben szereplő médiumot és szemtanút. Mikor Leo a tényleges hipnózist végezte, a kamerák újra és újra elromlottak, és már éjfél is elmúlt, mire leültünk enni. Megkérdeztem, hogy bírja. Kifejezéstelen arccal, a fejét az előtte lévő asztalra ejtette,

mintha leütötték volna egy husággal. Kedves pillanat volt ez egy hosszú nap után.

Amióta Don és én beszélni kezdtünk erről az élményünkről, hogy láthatóan köszönteni jöttek minket fények, azóta már sok mástól is hallottuk, hogy ez velük is megtörtént. Bámulatos dolog eltöprengeni ezen. Ezek volnának azok a testek, amiket a magasabb denzitások megéléseire fogunk használni? Szerfelett szépek és tiszták.

ÖTVENHARMADIK ÜLÉS, 1981. MÁJUS 25.

53.3 **Kérdező:** *Először arról kérdeznék, hogy elárulnád-e a [...] -tal kapcsolatba lépett entitások hovatartozását.*

Ré: Ré vagyok. Ez a kérdés jelentéktelen. Engedményt teszünk most a tájékoztatás felé némi polaritásvesztéssel szabad akarat korlátozása okán. Kérjük, hogy az ilyen jellegű kérdéseket tartsátok minimumon.

Az entitások az ennél és más, élénk visszaemlékezésű eseteknél azok, akik – konföderációs képanyag elültetésének érezvén szükségét oly módon, hogy ne hatálytalanítsák a szabad akaratot – a halál, feltámasztás, szeretet és béke jelképrendszerét használják fel arra, hogy gondolati szinten megteremtsék egy tervszerű eseménysor idő/tér káprázatát, mely a szeretet és remény üzenetét adja. Az efféle kontaktust azon Konföderációs tagok választják ki gondos mérlegeléssel, akik egy ott-honihoz hasonló vibrációjú entitást keresnek fel, ha úgy tetszik. Ez a projekt azután a Szaturnusz Tanácsa elé kerül, és ha jóváhagyják, akkor elvégzik. Az ilyen típusú kapcsolat jellemzői közé tartozik az átélt gondolatok fájdalommentes természete és az üzenet tartalma, amely nem világvégéről beszél, hanem az új kor hajnaláról.

53.4 **Kérdező:** *Az imént közölt információidat a célom eléréséhez nem szükséges beletennem a könyvbe. A polaritásod úgymond megmentése érdekében, ha kívánod, megtarthatom privát anyagként. Szeretnéd, hogy kiadatlanul hagyjam?*

Ré: Ré vagyok. Azt, amit neked felajánlunk, mi önként adjuk, s csupán a te belátásodtól függ.

53.5 **Kérdező:** *Gondoltam, hogy ezt fogod mondani. Ebben az esetben mondanál-e valamit nekem a [...] által említett „kék könyvről”?*

Ré: Ré vagyok. Nem.

53.21 **Kérdező:** *Elmondanád, miért volt [...] -on olyan sok ezüstpetty?*

Ré: Ré vagyok. Ez megszegés. Nem.

53.22 **Kérdező:** *Köszönjük. Elárulnád, miért betegedtem le Carl Raschke beszéde alatt?*

Ré: Ré vagyok. Átvizsgáljuk a gondolataidat. Ezek helyesek, és ennél fogva nem sértünk meg azzal, ha megerősítjük őket. Beszéded kijelölt tér/ideje közelgett, mikor orioni támadás alá kerültél köszönhetően néhány pozitívan irányult egyén hön áhított vágyának, hogy megismerkedjen az Egység Törvényével. Erre számítani lehet, különösen, mikor nem egy olyan csoportban vagy, amely erőit kölcsönöz egymásnak.

53.23 **Kérdező:** *Köszönjük. Tennél-e megjegyzést az általam és az instrumentum által – amennyiben ő is egyetért – gyerekként átélt ún. gömbvillám élményről?*⁶

Ré: Ré vagyok. Ez lesz az utolsó kérdése ennek a munkaszakasznak.

Meglátogattak titeket a társaitok, hogy minden jót kívánjanak nektek.

⁶ Megjegyzés Carlától: „Mikor körülbelül egy éves voltam, és egy bölcsőben aludtam, melyet kissé távolabb helyeztek el a nyitott ablaktól, vihar volt. Anyu bejött bezárni az ablakot. Egy gömbvillámot látott, amely berepült a szobába, leírt a bölcső körül másfél kört, majd újra kirepült. Mikor a történetet elmeséltem Donnak, azt mondta, hogy ugyanez történt vele is, mikor csecsemő volt. Az ő anyja nem részletezte, így ez minden, amit tudott.”

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 32. TÖREDÉK

Ötvennegyedik ülés, 1981. május 29.

Jim: 1973 tavaszán, mikor épp a fák kivágásával voltam elfoglalva, melyekből a kunyhómat készültem felépíteni közép-Kentucky erdőiben, igencsak bizonytalan voltam afelől, hogy miként leszek képes, vagy képes leszek-e egyáltalán egyedül túlélni abban az elhagyatott környezetben. Bár az idő legnagyobb részében visszafogott voltam, az idegességem ezzel az egész tervvel kapcsolatban azért nyilvánvaló volt. Egyik éjjel a sátramban arra a zajra ébredtem, amint egy barátom kutyája a műanyag táljából kutyaedelt eszik. Azt az üzenetet hallottam gondolatban, melyet a következő anyag említ, és zseblámpafénynél feljegyeztem. Láthatóan mindegyikönket legalább három vezető segít, és a segítséget általában szimbolikus módon adják azért, hogy nyomravezető jeleket kapjunk, melyek a saját gondolkodásunkat és kereső képességünket serkentik, mintsem hogy egyszerű és megkérdőjelezhetetlen formában tárjanak eléink válaszokat.

Carla: *Volt alkalmam megtapasztalni Jim idegességét hosszú szövetségünk során, és úgy találtam, hogy a gyorsasága és ébersége emberfeletti. E jellemvonás azonban vegyes áldásnak tűnik, mivel hogyha az általa működtetett tárgyak merészelnek csökkönyösnek lenni, a feszültség felszökhet. Úgy sejtem, az erényeknek mindig megvan az árnyoldaluk is!*

Eljutottam Jimmel a bizalomnak arra a fokára, hogy a másik feltétel nélküli elfogadásakor másra se kelljen gondolni a teljes támogatáson kívül, és én egy jottányival se változtatnám meg őt, hogy legyen kevésbé lobbanékony. Ez a versenyló-temperamentum csupán árnyéka oly sok csodálatos jellemvonásnak, melyek azzá a rendkívül hatékony és mindig találékony, emberek és helyzetek jó megítélőjévé teszik őt, amilyen valójában.

ÖTVENNEGYEDIK ÜLÉS, 1981. MÁJUS 29.

54.2 **Kérdező:** *Jimtől van egy kérdésem egy élményről, amit akkor élt át, mikor először költözött ki a földjére, melyben azt az üzenetet kapta, „Túlélésed kulcsa közvetett módon jön, nyugtalanságon keresztül.” Angelica volt az entitás neve. Tudnál felvilágosítást adni neki ezzel kapcsolatosan?*

Ré: Ré vagyok. Igen.

54.3 **Kérdező:** *Megtennéd, kérlek?*

Ré: Ré vagyok. Mint már említettük⁷, minden egyes elme/test/szellem összetételnek számos vezetője áll rendelkezésre. Eme útkísérők közül kettőnek a személyisége a férfi és női polaritás. A harmadik androgün, és egy egységesebb fogalomalkotási készséget képvisel.

Az Angelica hangrezgés összetételként megszólaló lélekvezető a női polaritású perszóna volt. Az üzenethez teljes magyarázat nem adható a Zűrzavar Törvénye okán. Sugallhatjuk, hogy a haladás érdekében némi elégedetlenségi állapot jelen lesz, ez adván lökést az egyénnek a további kereséshez. Ez az elégedetlenség, idegesség, vagy ha úgy tesszük, szorongás, nem önmagában hasznos. A haszna tehát közvetett.

⁷ Ld. 36.10

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 33. TÖREDÉK

Ötvenkilencedik ülés, 1981. június 25.

Jim: Amikor egy kereső előtt ismertté válik, hogy léteznek olyan láthatatlan természetű negatív entitások, akik pszichikai köszöntésekkel örvendeztethetik meg, melyek – általánosságban – hajlamosak olyan nehézségeket felerősíteni, amiket a kereső önként választott magának, akkor gyakran könnyű az életmintában megmutatkozó nehézségekért teljesen a negatív entitásokat okolni, semmint folytatni a felelősség nyomvonalának felkutatását az önmagunk szabad akaratú döntésein belül eső forrásig. Én ezt a jellemvonást demonstráltam a következő kérdésemmel.

Már egészen fiatal korom óta jól tudom, hogy jól edzésben tartott vérmérséklettel rendelkezem. Kérdésekre erről a temperamentumról, Ré válaszában érdekes látni az efféle indulat egyik lehetséges forrását, valamint a kiegyensúlyozás lehetőségét, amit az ilyen düh megkíván. Egy jövőbeli kérdés ugyanerre az általános területre még egy arculatát elénk tárta ennek a mérgeződésnek.

Carla: Amikor valaki úgy érzi, hibás valamiben, nagyon könnyen a hiba megszüntetésére koncentrál. Ré viszont arra ösztönöz minket, hogy ne eltöröljük a hibákat, hanem hozzuk őket egyensúlyba. Azt hiszem, hogy ez ebben a kulcs. Mindannyiónknak, akik ebben a hús-vér fátyolban időzünk, vannak olyan hajlamai és vélekedései, amelyek bizonyos fokig eltorzultnak tűnnek. Persze ha valakinek olyan a hibája, ami mások szabad akaratának megsértését foglalja magában, akkor a hibát valóban e magatartásmód megszüntetésével kell orvosolni. Az ember nem talál módokat lopás vagy gyilkosság egyensúlyba hozására. Ugyanakkor Jim haragja, vagy az én örökös bizonytalanságom és felelősenységem, az ember összes apró rigolyája olyan energiáknak tekinthetők, amelyek kiegyensúlyozást igényelnek mintsem megszüntetést. Az ember próbál teljesen hibák nélkül viselkedni, de hibák mégis előadódnak. Ez ne arra legyen felmentés, hogy az én ítélkezzék az én felett, legyen inkább arra lehetőség, hogy az én szeretetet és támoga-

tást adjon az énnék, miközben szelíden kiegyensúlyozza a viselkedést. Ha ezt az elvet nem tesszük stabilan a metafizikai gyakorlatunk részévé, önvádló emberek leszünk, akik kicsinyesek a panaszkodásban és fanyalgóak a magasztalásban, nemcsak az énre, de másokra nézve is.

ÖTVENKILENCEDIK ÜLÉS, 1981. JÚNIUS 25.

59.3 **Kérdező:** *Jimtől van egy kérdésem, mely így hangzik: „Azt hiszem, sikerült kibogoznom a hibák elkövetése feletti bosszankodásaim életre szóló rejtélyét. Úgy vélem, tudat alatt mindig is tisztában voltam képességeimmel új ismeretek elsajátítására, ám a vágyamat, hogy földi küldetésem sikerrel teljesítsem, az Orion csoport mindig irracionális és pusztító haraggá villanyozza fel, mikor kudarcot vallok. Tudnád észrevételezni ezt a megfigyelésemet?”*

Ré: Ré vagyok. Azt indítványoznánk, hogy mivel ez az entitás tisztában van Vándorkénti helyzetével, talán azt is fontolóra vehetné, milyen inkarnáció előtti döntések meghozatalát vállalta magára a választás személyes vagy önös irányultságú részeként azzal, hogy itt legyen ebben az adott tér/időben. Az entitás tudatában van – mint elhangzott – annak, hogy nagy lehetőségek rejlenek benne, de vajon mire? Ez a testet öltés előtti kérdés.

A hatodik denzitás munkája a bölcsesség és könyörület összedolgozása. Ez az entitás bővelkedik bölcsességben. A könyörületnek, aminek kiegyensúlyozására vágyakozik, az ellentét-párja a könyörület hiánya. A tudatosabb lényben ez az én iránti könyörület hiányaként fejeződik ki vagy nyilvánul meg. Ezzel úgy érezzük, összességéhez érkezünk az átgondolásra javasolható elképzeléseknek, amiket ez alkalommal megszégés nélkül felkínálhatunk.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 34. TÖREDÉK

Hatvanadik ülés, 1981. július 1.

Jim: A 60. ülés e szakaszának első két kérdése Carla mártíromságra irányuló hajlamával foglalkozik általánosságban, vagyis hogy a Ré kontaktus esetében Carla vágya az e kontaktusban való szolgálatra annyira erős volt, hogy akár oly teljességgel is megnyitotta magát a kapcsolatra, hogy már a saját éber állapotába való könnyű visszatérésre se maradt elegendő vitális energia. Ré javaslata e tekintetben az volt, hogy ha Carla tartalékolna egy kis vitális energiát, az lehetővé tenné, hogy a kapcsolat hosszabb időn át fennmaradjon. Ré felismerte, hogy Carla alapvető inkarnációs leckéje akkora együttérzés kitermelése, amekkora csak lehetséges, és hogy a kontaktusra való fenntartások nélküli megnyílása is ebben gyökerezik, viszont azt is Ré javasolta, hogy egy kis bölcsesség hozzáadása egy kis mennyiségű életenergia félretételére tovább fokozhatná a szolgálatát.

Valójában ekkortájt az egész csoportunk már azon volt, hogy nagyobb óvatosságot gyakoroljon az ülések gyakorisága kapcsán. A mártírok útját kezdtük el bejárni azzal, hogy túl gyakran tartottunk üléseket és annyit akartunk adni önünkől – a közvetítőnkéből –, amíg semmi nem marad. Amikor akkor is tartottunk üléseket, amikor Carla nem volt jó formában, Ré azt is javasolta nekünk, hogy a túlzott óvatosság erőltetése az ülések még távolabbra ütemezésével és Carla pihentetésével ugyanolyan veszélyes a kontaktus fennmaradása szempontjából, mint a mártírszerű viselkedésünk a kezdeti üléseknél. Azt találtuk, hogy az ülések megtartásánál, az anyag másoknak való eljuttatásánál, és általában a mindennapi élet élésénél előnyös egy alapvető fajta elköteleződés a mások szolgálata irányába. De mikor az elköteleződés arra az erős vágyra kezd összpontosulni, hogy egyetlen konkrét kimenetel legyen az eredménye minden másokért tett erőfeszítésnek, akkor az ember előre kialakított elképzelések mentén torzítja el a szolgálatot. „Ne az én akaratom, hanem a Tied” – az ilyen hozzáállás kínálja a leghatékonyabb szolgálatot.

És újra csak látjuk, hogy egy fizikai korlátozás milyen üdvös szerepet játszhat az ember inkarnációjában. Ebben az esetben Carla arthritisén láthatjuk annak egy módját, amellyel leszületése előtt elhatározta, hogy figyelmét ne a világi tevékenységekre, hanem a belső életére, a meditációra és kontemplációra irányítsa, amelyeket fizikai korlátozásai kínáltak a számára. Carla ugyanezt a korlátozást más, testet öltés előtt kiválasztott leckék elvégzésére is felhasználta, mint azt Ré az utolsó két válaszában megemlíti. Az efféle pre-inkarnatív választású korlátozások sok olyan gyógyítót zavarba hoznak, akik azon a véleményen vannak, hogy soha egyetlen betegség sem lehet szükséges. Ám úgy tűnik, egyes emberek olyan feladatokat vállaltak, melyek az egész inkarnációt igénybe veszik, nemcsak annak egy részét. Ezért az efféle feladatok lehetőségeinek megteremtéséhez szükséges torzulások nem hivatottak megadni magukat gyógyítói erőfeszítéseknek.

Carla: Úgy tűnhet, mintha egész életemet betegségek és korlátozások uralták volna. Valójában ez nem így van. Egy időben, amikor Donald már meghalt, én meg még nem döntöttem el teljesen, hogy túléljem őt, az állapotom odáig romlott, hogy egész idő alatt vízszintesben kellett maradnom. De még akkor is tudtam hangosleveleket készíteni és csatornázni, egészen annak a sötét időszaknak a legvégéig, körülbelül egy hónappal azelőtt, hogy 1992 januárjában kórházba kerültem. És őszintén mondhatom, hogy még azon a mélyponton is, maradni akartam.

Ma egyszerűen nem gondolok túl sokat a sajgásaimra és a fájásaimra, és nem hiszem, hogy mások észrevesznek rajtam bármi szokatlant. Nem tűnök betegnek, és nem is viselkedem úgy, ezért az emberek egészségesnek gondolnak. Miután mindent megpróbáltam már, amit csak lehetett az állapotom javítására, mindenféle szempontból teljesen eredménytelenül, arra a következtetésre jutottam, hogy az általam átélt fájdalomtünetek nem jelzések, csupán zajok. Ez az az alap fájdalomkezelési elmélet, amit a sorsdöntő 1992-es év rehabja során tanultam meg. Valami, ami nem hordoz üzenetet, haszontalan dolog, bármennyire idegesítő is. Épp egy olyan elektromos kisautón ültem, amit

légitársaságok alkalmazottai használnak az idősök és gyengék szállítására, és megjegyezést tettem az állandó bi-ba, bi-ba, bi-ba hangra, miközben a kocsi áthaladt a nagy folyosó gyalogosforgalmán. A vezetője annyit mondott, ő már észre sem veszi, annyira hozzászokott. Pontosan ez az. Nem tökéletesen csinálom: egy nap legalább egyszer panaszkodom a páromnak, aki a napi jelentés meghallgatását a megfáradtak szolgálataként emlegeti! Annyira jó siránkozni egy kicsit. Amíg a siránkozó nem veszi ezt túl komolyan.

Tudom, hogy ez nem könnyű, és hónapokat töltöttem el abban az időszakban arra gondolva, hogy lehet, hogy nem fogok megmaradni. Nehéz szembenézni a fájdalommal, különösen azzal az ősi, pengeéles fájdalommal, ami megnyomorított, és nehéz volt leküzdeni a bekristályosodásokat, amelyekről nem tudtam felemelni a karom, és amelyek különválasztották a hátamat a nyakamtól. A szeretet volt az, ami megmentett engem. Igazi szenvedélyem a főzés. Imádok játszani az ízekkel, keverni a fűszernövényeket a mindenféle létező étellekkel. Hogy e játék végeredményeképp ennivaló áll elő, aminek emberek örülnek, hab a tortán! 12 évvel ezelőtt ki voltam tiltva a konyhából. Miután alapos vizsgálatokkal megbizonyosodtak, hogy nem rontanám le az állapotomat, engedélyezték, hogy újra elkezdjek főzni. Annyira szerettem a konyhában lenni, hogy még jóval azon a ponton túl is a tűzhely mellett időztem és főztem, amikor már rég feladtam volna, ha csupán ülök vagy állok és nem csinállok semmit. És aztán ott volt a szeretetem Jézus iránt – megígértem Neki, hogy jobban leszek, és magasztalást és hálát és dicséretet adok az Ő szent Nevéért. Amit meg is teszek, gyakran! És a kettő közt egy csoda történt velem, a Szeretet tette lehetővé szeretni a Szeretet nevében. És imádkozom, hogy képes legyek megosztani a történetem Vándorként és szolgálni vágyóként mindazokkal, akik e jelen időben ébrednek rá szellemi öntudatukra.

Igen, még jelenleg is korlátoznak a fizikai megkötéseim. Szó szerint éveket töltöttem el egy olyan napi beosztás kidolgozásával, amivel együtt lehet élni, amiben benne van a legtöbb dolog, amiket benne akarok tudni az életemben anélkül, hogy túlterhelném gyöngye testem.

E jelen ponton Jim és én elég jól kialakítottuk már az életünket, nekem pedig úgy nagyjából egy éve sikerült elkerülnöm a nehézségeket. Ez az első ilyen! Csak olyan tempóban kezdek bele dolgokba, amiről tudom, hogy biztonságos a számomra.

Mondanom sem kell, hogy amíg ez a kontaktus fennállt, efféle óvatosság nem volt a fejemben. Rajongtam Donért, aki jobban akarta ezt a kontaktust, mint bármit, ami után valaha is elindulni láttam; ez alatt az idő alatt ő valóban egy boldog ember volt. Ezek arany pillanatok voltak a számomra: hosszú ideje már, 1968 óta csupán egyetlen célom volt, mégpedig igazi otthont nyújtani Donnak, fizikai és metafizikai értelemben is. Tudtam, már attól is jobban érzi magát, hogy velem lehet, így hát éreztem, hogy mindig segítem. De az az állapot, amiben ekkor volt, páratlan volt. Itt volt az én csillagok keresztezte szerelmem, akit most az első ízben láttam valaha is megbékéltnek és tökéletesen elégedettnek az életével. Alig vártam, mikor tartjuk már meg a következő ülést, csak hogy láthassam őt azzal a széles mosollyal az arcán, amikor felébrednek.

A feltett kérdéseiből elég könnyű belátni, hogy Don úgy érezte, hogy a legjobb esélyem a gyógyulásra a mentális munkában rejlik, az anyja Krisztus Tudományos Egyházi hite mentén. Ők ahhoz voltak szokva, hogy amikor egy családtag náthás lett vagy lebetegedett, hívták a Természetgyógyászt, aki imával és meditációban eltöltött idővel megerősítette a tökéletességét annak a valaminek, ami tökéletlennek tűnt. Ez a gondolkodásmód rendkívül értékes, és szeretnék is elismeréssel adózni a tökéletességi megerősítés e csodás gyakorlatának. Mivel ez a legfőbb igazság: minden látszólagos tökéletlenség mögött ott a szavakon vagy mércén túli végső tökéletesség. Volt alkalmam érzékelní és érezni ezt, de sosem voltam képes visszahozni belőle szavakat. Viszont igaznak hiszem ezeket az élményeket.

Ami a korlátozásokra és a visszavárás nélküli szeretet leckéjére vonatkozó pre-inkarnációs választásom elképzelését illeti: mindkét kérdés előkerült egy 1975-ös, Larry Allison végezte előző élet regresszión, én pedig biztosnak éreztem, hogy erről van szó. Igaznak csengett azzal a

mély visszhanggal, amit én a személyes igazsághoz szoktam társítani. Szerencsésnek érzem magam, amiért élek, és ha fizetnem kell némi illetéket, hát rendben van. Örülök, hogy itt lehetek a partin! Mikor majd tényleg eltávozom erről a világról, remélem, elégedett leszek, hogy megtettem mindent, amit tudtam – és ezt még nem érzem így. Egy dolgot még biztosan tudok, hogy hátra van: megírnom valamiféle tanúságtételét azoknak az igazságoknak, amelyek drága áron megosztásra kerültek velem. Mikor már leírtam, amit csak tudok a minden napok közepette megélt jámbor életről, akkor már egészen elégedett leszek, hogy megszolgáltam a magam részét. De sosem tudjuk igazán, hogy mi lesz a szolgálat végösszege, nemde? Nem merészkedek odáig, hogy mindent tudni véljek, amit megélnem rendeltetett. És elégedetten hagyom magam meglepni vele.

HATVANADIK ÜLÉS, 1981. JÚLIUS 1.

60.0 **Ré:** Ré vagyok. Köszöntelek benneteket az Egységes Végtelen Teremtő szeretetében és fényében. Most kommunikálunk.

60.1 **Kérdező:** Adnál először áttekintést a közvetítő állapotáról?

Ré: Ré vagyok. A korábban elmondottak szerinti.

60.2 **Kérdező:** Nekem az a véleményem, hogy a legjobb módszer az instrumentum számára, állapotának javítására meditációs szakaszokon és ezt követő kontemplációs időközön keresztül érhető el az állapoton és annak javulásán. Meg tudnád mondani, hogy jól gondolom-e, és ki tudnád bővíteni a gondolataimat?

Ré: Ré vagyok. A meditáció és kontempláció sosem hátrányos elfoglaltságok. Ám e tevékenység minden valószínűséggel – a mi véleményünk szerint – számottevően nem fog változtatni eme instrumentum azon fogékonyságain, melyek azokat az alapvető eltorzulásait okozzák, amiket mi, csakúgy, mint ti, lehangolónak találtunk.

60.3 **Kérdező:** Tájékoztatlál, mi volna a legjobb megközelítés a közvetítő által tapasztalt torzulások elfogadhatóbb állapotra változtatásához?

Ré: Ré vagyok. Van egy kisebb munka, melyet az instrumentum elvégezhet az inkarnáció előtti döntéseit illetően a Végtelen Teremtőnek ezen élettapasztalata során nyújtandó szolgálatai tekintetében. Azonban a döntés, hogy fenntartás nélkül nyíljon meg önmaga felajánlására, mikor szolgálatot érzékel, egy olyan fundamentális döntés, hogy az nem nyitott jelentősebb változtatásra, de beleavatkozni sem kívánánk az eme adott entitásban lejátszódó kiegyensúlyozási folyamatba.

A bölcsesség és a könyörület ilyenén egyensúlyba hozása a negyedik denzitás eme elismételésével hasznára válik e sajátos elme/test/szellem összetételnek. Ez nem olyan entitás, aki túl sok kibúvót keresne a tisztaságra, amellyel elvégzi azt, amit a legjobbnak érez. Annak köszönhetően mondhatjuk ezt, hogy az instrumentum világosan ismeri önmagát ez ügyben. Mindazonáltal ez a fejtegetés talán lehetőséget szül egy kissé kevésbé teljesen megállíthatatlan szolgálati elszántságra bármely munkaülésen, hogy így a szolgálat folytatható legyen tér/időtök egy hosszabb időszakára is.

60.4 **Kérdező:** *Azt mondd tehát, hogy az instrumentum által tapasztalt fizikai eltorzulások egy kiegyensúlyozási folyamat részei? Így van?*

Ré: Ré vagyok. Ez téves. A fizikai torzulások annak eredménye, hogy az instrumentum nem teljesen fogadja el azokat a korlátozásokat, melyeket az entitás inkarnáció előtt helyezett kilátásba a tevékenységeire, mihelyst a működését megkezdi. Az e működés okozta torzulások, melyek – adva lévén az entitás által választott terv – elkerülhetetlenek: a korlátozás és – az elhasznált vitális és fizikális energia mennyiségével megegyező mértékű – kimerültség, annak következtében, ami ennek a közvetítőnek sok-sok órányi kemény fizikai munkával egyenértékű.

Ez az, amiért javasoltuk, hogy az instrumentum gondolataival időzzön el annak lehetőségén, hogy indítványozza felettes énje számára némi csekélyke energia-megtakarítás lehetőségét az üléseken. Ez az instrumentum jelenleg egészen nyitott, amíg minden erőforrás egészen ki nem merül. Ez rendjén van, ha így kívánja. Ám ez, hogy úgy mondjuk, megrovidíti az ülések számát, mint mondhatjátok: hosszú távon.

60.5 **Kérdező:** *A munkaülések nagyobb időintervallumokra való elosztása, ha több időt hagyunk az ülések között, segítené?*

Ré: Ré vagyok. Ezt már megtették. Csoportotoknak nem segít, ha egyensúlyát veszíti azon, hogy a munka egyik részét a másik fölé helyezve aggódik. Ha az instrumentum a megítélések szerint alkalmas, a támogató csoport pedig jól működik, ha minden harmonikus és a felteendő kérdéseket jól meggondoltatok, úgy a munka már jól indul. A közvetítő állapotának túlhangsúlyozása ugyanolyan kártékony a kontaktus hatékonyságára, amennyire az ezzel ellentétes magatartás az volt a múltban.

60.6 **Kérdező:** *Elteltek az ülésektől, aggódom az instrumentum fizikai torzulásai miatt a kezek és karok tájékán. Van-e valami, úgymond, mentális gyakorlat vagy egyéb, amin a közvetítő dolgozhatna, mely segítené csillapítani a súlyos problémákat, ami neki most a kezeivel van, stb.?*

Ré: Ré vagyok. Igen.

60.7 **Kérdező:** *Ez egy meditációs és kontemplációs gyakorlat volna ezen problémák enyhülésén?*

Ré: Ré vagyok. Nem.

60.8 **Kérdező:** *Mit tehetne akkor a problémák enyhítéséért?*

Ré: Ré vagyok. Mint mondtuk, ez a közvetítő, mivel úgy érezte, hogy híján áll a bölcsességet kiegyensúlyozó együttérzésnek, olyan inkarnációs tapasztalást választott, amelynek során szükségszerűen olyan helyzetekbe került, ahol más-ének elfogadásának hiányában kellett énjét elfogadnia, más-énjét pedig visszavárás vagy energiacsere nélkül kellett elfogadnia. Nem könnyű inkarnációs program, de ez az entitás ezt tartotta megfelelőnek.

Ennélfogva az entitásnak meditálnia kell, és tudatosan, pillanatról pillanatra elfogadnia önmagát a korlátozásaiban, melyek pontosan azért kerültek elhelyezésre, hogy az entitást eljuttassák ahhoz a precíz behangoláshoz, amelyet mi használunk.

Továbbá, mivel már megtanulta, miként sugározzon elfogadást és szeretetet visszavárás nélkül, az entitásnak ezt most ellensúlyoznia kell azzal, hogy megtanulja elfogadni a szeretet ajándékait és mások elfogadását, amit az instrumentum némi feszélyezettség érzése mellett fogad el. Ez a két kiegyensúlyozó munka segítségével lesz az entitásnak a fájdalomnak nevezett torzulástól való mentesülésben is. A korlátozások nagymértékben rögzítve vannak.

60.9 **Kérdező:** *Annak ténye, hogy az instrumentum már tudatosan is tisztában volt ezzel, volt-e az oka annak, hogy az Első Torzulás nem kényszerítette ki, hogy lehetetlenné tegye számodra, hogy ezt átadd nekünk?*

Ré: Ré vagyok. Ez igaz nem csak erre az entításra, aki néhány évetek óta tudatosan tisztában van ezekkel a tanulás/tanításokkal, hanem a támogató csoport tagjaira is igaz. Az iménti némely információ felkíszerítésének lehetősége nem érkezett el egészen a mostani ülésig.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 35. TÖREDÉK

Hatvanharmadik ülés, 1981. július 18.

Jim: Carla izületi gyulladása pontosan az után kezdődött, amikor tizenhárom éves korában leállt a veséje. Gyerekkorában nagyon erős vágy volt benne mások hasznára lenni, de sok nehéz tapasztalat után gyerekként, amikor sehol sem sikerült neki jól megfelelnie, olyan biztosnak érezte azt, hogy soha nem lesz képes igazi segítségül lenni, hogy tizenhárom éves korára már azért imádkozott, hogy meghaljon. Amikor hat hónappal később a veseelégtelensége megadta számára az utat egy efféle kilépésre a megtestesült létből, akkor egy olyan halálközeli élménye volt, melyben azt közölték vele, hogy továbbmehet, ha úgy kívánja, de a munkája nem lett elvégezve. Rögtön azt választotta, hogy visszatérjen ebbe az életbe, immár érezve, hogy valójában van nyújtandó szolgálat, és a fiatalkori rheumatoid arthritis azonnal fellépett.

Láthatjuk itt azt is, hogy miként erősítették fel a negatív entitások igyekezetei a halál választását, melyet szabad akaratából hozott, de ugyanebből a szabad akaratból nem létezett erő, ami meggátolhatta volna az ő visszatértét a szolgálatba, mihelyst ezt a döntését meghozta.

Carla: *Az a felfogás, hogy a korlátozás, különösképp fizikai betegség formájában, egy jószágos dolog lehet, első gondoltra felkavaró dolog talán. Feltettem magamnak a kérdést, hogy mi az ég szerelmére választanék magamnak egy ilyen fajta állapotot? Mivel ez olyan furmányos módon korlátoz engem, ahogyan csak lehet. Habár a reumás betegség minden ízületet megváltoztatott a testemben, azért főként a kezemre, csuklómra, vállamra és hátamra koncentrált. Egyszerűen semmi fizikai munkát nem végezhetek túl sok ideig, beleértve a gépelést is ennek a számítógépnek a billentyűzetén. Nem emelhetek fel nehéz dolgokat, nem végezhetek nehéz takarítást a ház körül. Általánosan, oda kell figyelnem arra, milyen soká dolgozok bármivel, mivel nem tölthetek ki dolgoz munkával egy teljes napot arra várva, hogy másnap majd jól érezve magamat ébredjek fel. Egyszerűen muszáj egy csomó pihenést is*

belevennem a napirendbe. Valahányszor túllépek e nem látható korlátokat, mindig learatom a sok-sok nyugodt idő babérját, amíg újra talpra állok.

Az évek során ezért nagyon is képessé váltam egy olyan világot élni, amely már olyan szinten visszavonult, hogy remeteélet legyen. Még a betegség mélységeiben is, a 90-es évek elején, jutott nekem elvégzendő munka a közvetítésben meg a kapcsolattartásban a legkülönbélebb tanítványokkal, tanácskérőkkel és barátokkal. A hangom halk volt, mivel fájt hangot kiadnom, de a gondolataim még mindig szárnyakon repültek, és végtelen meglepődést hozott az, hogy folytathattam a szolgálatot.

Számomra mindig nehéz volt könnyelműen venni dolgokat. Én mindig is az voltam, aki olyan erősen kötődik ahhoz, amit éppen csinál, hogy ki van zárva, hogy lazára vegyem. Felejtős! Így Ré mondata, hogy a magam számára fent kéne tartanom energiát az ülések során, nem feküdt jól. Azonban tekintettel arra, ahogy fizikailag sorvadtam, felismertem, hogy meg kell tanulnom, miként tehetnék így. Végül aztán nagyra értékelem ezt a leckét, s így továbbítom a tanácsot mindenkinek, aki magára ismer e szavakban. Érdemes megőrizni a fizikai burkot, ez csakugyan az a fajta szeretetteljes cselekedet, amely tanít, miközben segít.

HATVANHARMADIK ÜLÉS, 1981. JÚLIUS 18.

63.2 **Kérdező:** *Az eredeti veseproblémát is ez a pszichikai támadás okozta mintegy 25 évvel ezelőtt?*⁸

Ré: Ré vagyok. Ez csak részben igaz. Voltak pszichikai támadás össze tevők is e test halálát célzóan abban a tér/időben. A vezér rezgésössze tétel azonban ennél az eseménynél az instrumentum akarata volt. Ez a közvetítő el kívánta hagyni e létsíkot, mivel nem érezte úgy, hogy szolgálhatna.

⁸ Ez Carla 13 éves korában átélt halálközeli élményére utal

63.3 **Kérdő:** *Azt mondd, hogy maga az instrumentum hozta létre a veseproblémát akkoriban?*

Ré: Ré vagyok. Az instrumentum vágya, hogy elhagyja ezt a denzitást, lerontotta a már eleve gyengeségre hajlamos testkomplexum védelmét, és egy allergiás reakció oly mértékben fölerősödött, hogy azokat a komplikációkat okozta, melyek az életképtelenség felé torzították a test komplexumot.

A közvetítő akarata, mikor rálelt, hogy csakugyan lenne szolgálatban elvégzendő munka, ugyancsak vezérlő tényezője vagy összetevője volt bizonyos rezgésmintáknak, melyek visszatartották a testkomplexumot attól, hogy megadja magát ama kötések feloldódásának, melyek az élet vitalitását keltik.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 36. TÖREDÉK

Hatvanötödik ülés, 1981. augusztus 8.

Jim: A következő anyag visszatér a múltó információk birodalmába általánosan – és az összeesküvés-elméletek egy részéhez sajátosan – mintegy leágazásaként a jóslatokról, földi változásokról, valószínű jövőkről és ezek igazságkeresésre gyakorolt hatásáról szóló kérdéseinknek. Észre fogják venni, hogy ezúttal nem időztünk itt sokáig.

Carla: *Úgy vélem, azon töredékek e kis kötete keretében, amiket az Egység Törvényének első négy kötetéből kihagytunk, fontos egyenes és szigorú pillantást vetnünk az ufókutatók és úgy általában emberek ama hajlandóságára, hogy összeesküvést és árulást lássanak minden bokr és pletykatéma mögött. A hatvanas évek végén, amikor először kezdtem olvasni ebben a témakörben, látnokok hirdettek egy olyan közeljövőt, amelyben háború, katasztrófák és pusztulás uralkodik. Az azóta eltelt években semmi nem változott, csak a dátumok. Mindig ezt a nagy bajt látják eljönni a mostantól számított néhány évben, és a jelszó az, hogy tegyünk félre mindent, kivéve a felkészülést erre a nagy megpróbáltatásra. Ismertem józan gondolkodású embereket, akiknek pincefalak vannak telerakva fagyasztott-száritott ételekkel, biztosítékul katasztrófa ellen. Nevezzük óvóhely-szindrómának.*

Amit szeretnék kihangsúlyozni, az az, hogy e gondolatok károsak az ártatlan jövőre. Elveszik a jelen energiáját a közvetlen napi történések elől, s elvonják azt krónikus aggodalomra és félelem-alapú tervezésre. Szerencsétlenségek történnek, ez vitán felüli. És amikor bekövetkeznek, csupán remélhetjük, hogy némi kegyelemmel nézhetünk velük szembe. Azon a napon azok az emberek lesznek képesek a legtöbbet segíteni, akik megtanultak szerető szívből élni, nem pedig azok, akik elbarikádozták magukat egy félelemalapú gondolkodásmód mögé.

HATVANÖTÖDIK ÜLÉS, 1981. AUGUSZTUS 8.

65.8 **Kérdező:** *Azt mondd tehát, hogy ez a lehetséges háborús helyzet sokkal nagyobb méretekben terjedne szét a föld színén, mint bármi más, amit a múltban tapasztaltunk, s ennek következtében a lakosság nagyobb százalékát érintené a katalizátornak ebben a formájában?*

Ré: Ré vagyok. Ez így van. Ott vannak azok, akik most kísérleteznek az egyik fő fegyverével ennek a forgatókönyvnek, ami az úgynevezett pszichotronikus eszközcsoporthoz tartozik, melyet próbaképpen vetnek be olyan változások előidézésére a szélben és az időjárásban, ami végül éhínséghez vezet. Ha erre a programra nem tesznek ellenlépéseket, és az a kísérletekben kielégítőnek bizonyul, akkor a forgatókönyv módszereit nyilvánosságra hozzák. Ezután következne az, amit azok, akiket oroszoknak hívtok, a személyi állománya vér nélküli inváziójának remél, ezen és minden értékesnek tekintett földrészen. Jóllehet a ti kultúrátok népei kis hajlandóságot mutatnak a vér nélküli önmegadásra.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 37. TÖREDÉK

Hatvanhatodik ülés, 1981. augusztus 12.

Jim: Nem voltak nagy trükkök vagy bonyolult szertartások Carla segítségével, hogy megtartsa a fizikai egészségét és a képességét, hogy e kontaktus instrumentumaként szolgáljon. Jó ételek, ésszerű testmozgás, s egy egészséges és vidám szemlélet azok a technikák, melyek a legtöbb ember számára elérhetők.

Carla: *Nem volt túl szórakoztató ennyire tüzetes vizsgálat alatt állni az energiám ily módú felbecslése érdekében. Mindig rendelkeztem jókora mentális, érzelmi és spirituális energiával, de kevés fizikaival. Valójában azt mondanám, az életemet főként az idegeimmel éltem. Számomra az élet mindig egy csodálatos ünneplésnek látszott, a Nap, a Hold, a Föld és az ég partija madárdallal és zöld levelekkel, és mindenféle-fajta emberrel, akik a legkülönbébb elképesztő dolgokat csinálnak. Ez az életöröm egy igazi ajándék, és a szeretet álmává tette az életemet. Nem volt meglepetés a számomra, mikor Ré az alacsony energiámról beszélt! És kétlem, hogy bármely sportoló keményebben dolgozna azért, hogy formában maradjon, mint én tettem akkoriban.*

HATVANHATODIK ÜLÉS, 1981. AUGUSZTUS 12.

66.1 **Kérdező:** *Tudnál nekem jelzést adni az instrumentum állapotáról?*

Ré: Ré vagyok. A vitális energiák valamelyest kimerültek jelenleg, de nem súlyosan. A fizikai energiaszint rendkívül alacsony. Máskülönben a korábban elmondottak szerinti.

66.2 **Kérdező:** *Tehetünk-e valamit azért, hogy az Első Torzulás keretei közt maradván segítséget kérjünk a Konföderációtól az instrumentum fizikai problémáinak enyhítése érdekében?*

Ré: Ré vagyok. Nem.

66.3 **Kérdező:** *El tudnád mondani a legmegfelelőbb módszert, amivel könnyíteni próbálhatnánk a közvetítő testi panaszain?*

Ré: Ré vagyok. Az alapvető anyagot korábban már lefedtük ennek az instrumentumnak a táplálását illetően. Röviden összefoglaljuk: a képességek szerinti, de a megfelelő változókat nem túllépő testmozgás; a táplálékbevitel; a barátokkal való társas érintkezés; a szexuális tevékenység zöld vagy afölötti színben; és általában az egyéni tapasztalatok torzulásainak egy segítő, szeretetteljes megosztása egymás között e csoportban.

Ezek a dolgok olyasmiben valósulnak meg, amit mi nagy harmóniának tartunk, tekintettel a denzitásra, melyben táncoltok. A speciális bánásmód és tevékenységek, melyekkel a fizikaikomplexum-torzulásokkal rendelkezők enyhíthetnek e torzulásokon, ismertek e közvetítő előtt.

Végezetül pedig jó, ha az instrumentum folytatja azokat a gyakorlatokat, amelyeket nemrég kezdett el.

66.4 **Kérdező:** *Mely gyakorlatok ezek?*

Ré: Ré vagyok. Ezek a gyakorlatok azon testedzésekhöz köthetők, amelyeket korábban körvonalaztunk. Elmondható, hogy az élmények sokszínűsége, amit ez az entitás keres, jó hatású, mint mondtuk, és amikor az instrumentum e gyakorlatokat végzi, a torzulás kevésbé tűnik kötelezőnek.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 38. TÖREDÉK

Hatvanhetedik ülés, 1981. augusztus 15.

Jim: Az első kérdésben Don arról kérdezi Rét, miként oldhatnánk fel azt a látszólagos paradoxont, hogy képesek legyünk különböző részeit szolgálni egyazon Teremtőnek, akinek egy része örvendezett a szolgálatunkon, más része pedig (nevezetesen a negatív ötödik denzitású jóakarónk) nem kevesebbet kívánt, mint eltüntetni a közvetítőt és a kontaktust a harmadik denzitásból. Annak idején kihagytuk az itt zárójelben szereplő mondatot, mivel nem akartuk, hogy túlzott figyelmet kapjon a személyiségünk. Benne hagytuk most azért, mert hasznos lehet azoknak, akik olyan érzéssel rendelkeznek, hogy talán máshonnan érkeztek ide, hogy tudják, van egyfajta lendület mások szolgálatában, amely támogatja az egyén vágyát, hogy tanuljon és jól szolgáljon. Akik olvasták az *Esmerelda Sweetwater keresztre feszítését*, azok rá fognak ismerni a szakasz utolsó kérdésére. Ezt a könyvet Don és Carla írták 1968-ban, összeállításuk első évében, az L/L Research megalapításakor. Ez volt az ő első projektjük, és szokatlan volt abban, hogy úgy tűnik, először látták, majd később lejegyezték történetként. És abban is szokatlan volt, hogy látható módon előre megérzett sok olyan eseményt, amiben Don és Carla, majd később én is, osztoztunk a közös munkáink során.

Carla: *Ebbe az első közös munkánkba ömlött minden szeretetünk, amit egymás iránt és egy olyan tisztább, magasabb rendű út eszméi és aggályai iránt éreztünk, mely szeretetmódot nem szennyezi be a földi nehézségek legkisebb foltja sem. Megigéződtünk egymástól; egy csodálatos időszak volt. Ne feledjük, Don sosem volt közlékeny, de ebben az időben tartott a mi rövid életű intim fizikai kapcsolatunk, amit nagy becsben tartok, és annak a majdhogy remegő öröme az időszaka, amit valaki akkor érez, amikor szerelmes. A történet mintha önmagát mesélte volna, és oly tisztán láttuk magunk előtt a szereplőket, mintha csak a vállunk fölé hajolva mondanák el a sztorijukat. Az egyetlen része a könyvnek, ami tévedés lett, az a befejezése. Azt a ka-*

raktert, aki a leginkább rám emlékeztetett egy tökéletes napon, megölik a rosszfíúk a könyv végén. A való életben az én törékeny testem erősebb lett Donénál, ami azt hiszem, a hitemnek és az életelánom ajándékának köszönhető. Don sosem volt a legcsekélyebb mértékben sem otthon ezen a Földön. Nagyon védekezőn és elszigetelten élte az életét, leszámítva engem és egy nagyon kevés közeli barátot és rokont. Egy dolog biztos: az ő tehetsége nagyon is sikeresen közkinccsé lett abban a munkában, amely a Ré velünk megosztott anyagát öleli fel. Kérdései az értelem csodái voltak, és mindig új irányokba próbáltak utat találni. Az idill rosszul ért véget, olyan értelemben, hogy Don jobb létre távozott, én pedig itt maradtam, hogy egy teljesen más személlyé váljak attól, mint akit ő felkészített és megbecsült. De a munka még koránt sem ért véget, és nem is fog, amíg a világnak semmi szüksége nem lesz már a mi anyagunkra.

HATVANHETEDIK ÜLÉS, 1981. AUGUSZTUS 15.

67.11 **Kérdező:** *Hogyan oldanád hát meg e paradoxont?*

[A személyes anyag mondatát, melyet Ré válaszából eltávolítottunk, itt zárójellel illesztettük bele a Harmadik könyvben teljes terjedelmében megtalálható bekezdésbe.]

Ré: Ré vagyok. Vedd figyelembe, ha úgy tetszik, hogy nem áll módodban nem szolgálni a Teremtőt, mivel minden a Teremtő. Egyéni növekedési mintáidban feltűnik az alap harmadikdenzitású választás. (Átfedett emlékeid vannak továbbá otthon denzitásod pozitív polarizációiról). Ennélfogva a te konkrét irányultságod erősen sarkosult mások szolgálata felé, valamint elérte a bölcsességet és együttérzést is.

67.16 **Kérdező:** *Ismert-e előtted az a könyv, amit az instrumentum és én írtunk úgy tizenkét évvel ezelőtt Esmerelda Sweetwater keresztre feszítése címmel, különösen ami az előző szertartást illeti, mely az entitások Földre hozásához használatos?*

Ré: Ré vagyok. Ez így van.

67.17 **Kérdező:** *Volt-e valami helytelenség az írásunkban, már ami ennek a végrehajtási módját illeti?*

Ré: Ré vagyok. A helytelenség csupán abból a nehézségből merült fel, ami a szerzőnek adódhat, ha le kell írnia az ahhoz szükséges kiképzés hosszadalmát, ami az eme adott írásban Theodoreként és Pabloként ismertek számára lehetővé teszi a szükséges önfegyelmezés elsajátítását.

67.18 **Kérdező:** *Úgy tűnt nekem, hogy ez a könyv valahogyan, a maga teljességében, összekötő kapocs volt sok olyan emberhez, akivel a könyv megírása óta megismerkedtünk, és sok olyan tevékenységhez, amit megtapasztaltunk. Ez így van?*

Ré: Ré vagyok. Ez nagyon igaz.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 39. TÖREDÉK

Hatvannyolcadik ülés, 1981. augusztus 18.

Jim: Amikor tanácsot kértünk Rétől Carla állapotának ellátását és az ülések ütemezését illetően, ismét azt találtuk, hogy Ré folyamatosan vigyázott a szabad akaratunkra olyan lazán körvonalazott irányelveket nyújtva, melyek kínáltak ugyan útbaigazítást számunkra, de mindig megkövetelték, hogy gyakoroljuk képességünket és kötelességünket a saját, önálló döntéshozatalra. Hasonlóan maradt a kontaktus a szabad akaratunk hatásköre az által, hogy az értesítéseket csupán kérdésekre adott válaszok formájában kaptunk, mely információk jellege az ilyen vagy olyan kérdésalkotásban megmutatkozó keresésünk természetén mérődött meg, valamint az ülések tényleges ütemezésén és időzítésén. Így aztán minden igazságkeresőnek el kell döntenie, hogy mit keres, miként keres, és mikor keres. Nem mindenki beszél ily közvetlenül Rével, ám mindenki beszél az Egy Teremtővel ilyen vagy olyan formában. Ha a keresésed elég erős, akkor a Teremtő bármely része megtaníthat neked mindent, amit csak tudni kívánsz. A keresés határozza meg a találatot.

Az utolsó két kérdés és válasz egy egészen szokatlan jelenségre vonatkozik, amiről a 68. ülésben fedeztük fel, hogy lehetséges, mégpedig a közvetítő tudat/test/lélek komplexumának rossz helyre elvitele, bizonyos védtelen körülmények között, a Ré-üléseinket szemmel követő negatív ötödikdenzitású entitás által. Ez a lehetőség eléggé szokatlan volt, de a rendkívüli jellegét még tovább fokozta az, hogy Don és Carla tizenhárom évvel korábban egy ugyanilyen szituációról írtak az *Esmerelda Sweetwater keresztre feszítésében*. A könyv végét nem látták úgy, mint a könyv többi részét, és azt a szokásos módon kellett megírni. Most már mindez értelmet kapott a számunkra, mivel úgy tűnik, hogy a könyv befejezése egy szimbolikus leírása volt Don 1984 novemberében bekövetkezett halálának.

Carla: Előfordult már, hogy valaki sarokba szorított olyan kérdéssel, hogy *hogya vagy?* Az illedelmes kérdés, hogy *„Hogya vagy?”*, inkább a megbecsülésről és a jelenlétről való tudomásról tanúskodó semmitmondó motyogás, mintsem valódi információkérés. A legutolsó, ami-re kíváncsiak, az a bajok és betegségek lajstroma. Így aztán nem voltam hozzászokva, hogy ennyire képbem kelljen legyek önmagammal, hogy le tudjam írni a pontos állapotomat. Mikor valakinek állandó fájdalmái vannak, mint nekem már hosszú ideje, akkor az inger végül letompul és elfelejtődik egyszerűen azért, mert nem mond semmi hasznosat. Mikor valaki már minden tőle telhetőt megtett, sokkal jobban jár, ha pusztán csak éli a neki kínálkozó életet. Ez lehet, hogy túlzásnak hangzik, de tudom, hány krónikus fájdalommal élő beteg van, aki csendben eléldégél, méghozzá rendszerint igen jól. Így az utolsó dolog, amit kívánnék, hogy állandóan ellenőrizték az energiaszintem. A reakcióm akkor erre az *„Ugye csak viccelsz!”* volt. Nem emlékszem, hogy valaha is lett volna fizikai energiám. Gondolati, érzelmi és lelki energiám, ó, IGEN! Ezekből van egy rakás, és egy örömmel teli szív, hogy itt lehetek, bármik is a korlátozásaim. Viszont egyedül idegekkel működöm, az én saját érzékelésem szerint. Így hát ez az aggodalom, bármennyire hiteles volt is és szükségszerű, kihívást jelentett a számomra. Mivel olyan nagyon akartam üléseket tartani, ez is torzította a válaszaimat.

Hogya az Esmerelda Sweetwater keresztre feszítése lejátszódott a való életben, az számomra egy lenyűgöző példa a tér és az idő feltételezett korlátainak folyékonyságára és átjárhatóságára. Ahogya láttuk ezt a történetet, az olyan volt, mintha egy film futna a fejünkben. Úgy írtuk, hogy mit sem sejtettünk arról, hogy az rólunk fog szólni a jövőben. Igencsak felkavaró volt, mikor a könyv tragikusabb részei kísérteties pontossággal kezdtek kirajzolódni. Az élet újra és újra megszégyeníti az embert, térdre kényszerít mindnyájunkat, és teljes hitelességgel tárja fel az ént az én előtt. Mint mindig, amikor Don halálára gondolkok, felmelegít az ő szeretetre való megnyílásának a tökéletessége és a nemeslelkűsége, és elcsüggeszt a hiánya mellőlem. Az ember keveset

tehet, kivéve, hogy hálaadással és magasztalással felajánlja az egészet a Teremtőnek.

HATVANNYOLCADIK ÜLÉS, 1981. AUGUSZTUS 18.

68.1 **Kérdező:** *Tudnál kérlek először adni egy áttekintést az instrumentum állapotáról?*

Ré: Ré vagyok. Ennek az instrumentumnak a fizikai energiái teljesen kimerültek. A fennmaradók a korábban elmondottak szerintiek.

68.2 **Kérdező:** *Folytassam az ülést teljesen kimerült fizikai energiákkal? Nem vagyok teljesen biztos abban, hogy ez mit jelent.*

Ré: Ré vagyok. Van felhasználható átadott energiánk, az e csoport két tagja által kínált szolgáltatnak köszönhetően, és ennél fogva képesek vagyunk folytatni. Ha ez az átadott energia nem állna rendelkezésre, akkor az instrumentum, akinek erős az akarata, a rendelkezésre álló források akarásával kimerítette volna a saját létfontosságú energiáit.

Következésképp, ha nincs energiaátadás, és ha az instrumentum olyan mértékben kimerült, mint most, akkor jó tartózkodni az instrumentum használatától. Ha történt energiaátadás, akkor elfogadható ez a szolgálat anélkül, hogy a normál életenergia torzulását kár érné.

Megjegyezhetjük, hogy a fizikai energia nem a fájdalom felé torzulástól merült ki – habár ez nagyfokú jelen tér/időben –, hanem főként az e torulás folyamatos megélésének halmozó hatásai miatt.

68.3 **Kérdező:** *Nagyobb pihenőidőszakot tanácsolnál a mostani ülés vége és a következő ülés közé? Ez segítené a közvetítőnek?*

Ré: Ré vagyok. Mint mindig, javasolhatjuk, hogy a támogató csoport gondosan figyelje az instrumentumot, és megfigyelései alapján hozza meg döntését. Nem áll módunkban konkrétan javasolni jövőbeli döntést. Megjegyeznénk, hogy korábbi tanácsunk a minden második napi ciklusban egy munkaüléssel nem vette figyelembe az instrumentum törekenységét, és így elnézéseket kérjük ezért a javaslatért.

Ebben a nexusban a munkaüléseknek egy rugalmas beosztása felé van torzulásunk, mint mondtuk, a támogató csoport döntéseire alapulón az instrumentumot illetően. Újra megjegyeznénk, hogy finom mezs-
gye van az instrumentum folytatódó használatát szándékoló táplálása (melyet mi elfogadhatónak tartunk) és a teljes csoport szükségét illető
kellő megértés közt (ha megbocsájtjátok nekünk ezt a névhibát), hogy
szolgálatot végezzen.

Tehát ha az instrumentum állapota igencsak a határon van, akkor
mindenképpen hagyjatok több pihenőt ülések között. Ám hogyha
vágy van a munkára, az instrumentum pedig gondos véleményetek
szerint valamennyire képes rá, akkor a csoport számára, hogy úgy
mondjuk, derék tett, hogy munkálkodjon. Ettől egzaktabbak nem
lehetünk, mivel ez a kontaktus a szabad akaratotok hatásköre.

68.13 **Kérdező:** *Most majdnem pontosan arról a részéről beszélünk itt az
általunk írt Esmerelda Sweetwater könyvnek, mint mikor Trostrick
rossz helyre viszi az úrlány elme/test/szellem összetételét. Mi a jelentő-
sége ennek a műnek, amit alkottunk, a mi életünkre nézve? Már egy
jó ideje zavarba ejtő a számomra az, amiként ez beleillik. El tudnád
mondani?*

Ré: Ré vagyok. Végigvizsgáljuk mindegyikötöket és azt találjuk, hogy
beszélhetünk.

68.14 **Kérdező:** *Megtennéd most, kérlek?*

Ré: Ré vagyok. Visszaigazoljuk a következőt, melyet már így is sejte-
tek vagy feltételeztek.

Mikor az elköteleződés megtörtént e csoport két tagja közt, hogy a
bolygó szféra jobbításán dolgozzanak, akkor ez az elköteleződés akti-
vált egy némileg erős lehetőségi/valószínűségi örvényt. Az e kötet lét-
rehozásának tapasztalata szokatlan volt abban, hogy úgy vált látható-
vá, mintha mozgóképet néznének.

Az idő a maga jelenpillanat formájában vált elérhetővé. A kötet forgatókönyve simán haladt egész a kötet befejezéséig. Nem tudtátok befejezni a kötetet, és a befejezés nem úgy került vizualizálásra, mint az anyag törzse, hanem megírtátok avagy szerzőként alkottátok meg.

Ez a szabad akarat működésének tudható be a teremtés egészében. Mindazonáltal a kötet jelentős események látképét is tartalmazza, mind szimbolikusan, mind konkrétan, melyeket a mágneses vonzás hatása alatt láttatok, amely akkor szabadult fel, amikor megtörtént az elköteleződés, és erre a mondhatjátok, küldetésre való elszegődés teljes emléke visszaállt.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 40. TÖREDÉK

Hetvenegyedik ülés, 1981. szeptember 18.

Jim: Önmagunk idő/teres vagy metafizikai része javarészt nem látható egyikőnk számára sem, mégis ez a székhelye vagy birodalma a valódi lényünknek. Ez mindenkire igaz. Ez az az esszencia, ahonnan az, amit a tudatos énünként ismerünk, a valódi énünk egy részeként megnyilvánul. A tér/idős, fizikai énünk egy visszaverődése vagy árnya a valódi énünknek, amit azok, akiknek olyan szemük van, amely túl képes látni a káprázaton, látnak, amikor megpillantják az idő/teres lényünket. Ez a metafizikai én volt az, amit Ré megfigyelt, amikor csoportunkat mint kapcsolatra alkalmas csoportot először mérlegelte.

Carla: *Donnak, Jimnek és nekem már azelőtt is közös célunk volt egy spirituális közösség, mikor még nem is találkoztunk egymással. Amikor ténylegesen egy fedél alá költöztünk 1980 karácsonyán, tudatosan fogtunk össze mint fénycsoport. Egy szellemileg vezetett életet kívántunk élni egymással, és szolgálni, legjobb tudásunk szerint. Sok minden feladásra került ezért az egyesülésért mind Jim, mind Don részéről, mivel ők ketten maguknak valók voltak, akik nem kedvelték a társaságot, csak a saját társaságukat, jóllehet mindketten kitűnő házigazdák voltak, ha vendégek érkeztek. Ám az áldozatokat örömmel hoztuk meg, és nagy áldásnak éreztük, hogy együtt lehettünk. Mikor három héttel később a Ré kontaktus megkezdődött, nagy boldogságot éreztünk, amiért hitünk szerint belevágtunk és egyesítettük erőinket.*

Ami nekünk együtt megvolt, az a tiszta, őszinte, besározatlan szeretet és bajtársiasság, mely abból fakadt, hogy magunk közt nem létezett olyan, hogy félelem, vagy, hogy bárki bármiben hiányt szenvedjen. Néhány arany hónapig vagy évig ez így is maradt. Régóta úgy érzem, hogy Don hanyatlása és halála annak az eredménye volt, hogy félni kezdett attól, hogy én elhagyhatom őt Jimért. Sosem tettem volna ilyet, és fogalmam sem volt róla, hogy ezen nyugtalankodik. De úgy hiszem, hogy ez a félelem, amit ő sosem fejezett ki, és amiről én

mit sem tudtam, vezetett az ő nyomorúságos utolsó hónapjaihoz, melyekben oly nagyon szenvedett.

HETVENEGYEDIK ÜLÉS, 1981. SZEPTEMBER 18.

71.21 **Kérdő:** *Amikor azt mondd, hogy kutattatok e csoport után, akkor mit értesz ezen? Milyen módon kerestetek? Azért teszem föl ezt a kérdést, hogy jobban megértsem az idő és a tér illúzióját.*

Ré: Ré vagyok. Tekintsd, miként jár el valaki, aki elemek valamely összetételének színeképi ábráját követi figyelemmel. Ez egy komplex festékminta – tegyük fel a könnyű leírás érdekében. Mi Ré csoportja béliek ismertük azokat a kommunikációhoz szükséges elemeket, amelyeknek bármi esélye lehetett a fennmaradásra. Összevetettük a színlapkánkat sok személlyel és csoporttal időtök egy hosszú távja során. A ti színeképek illeszkedik a mi mintánkhoz.

Reagálván vágyadra, hogy lásd a tér/idő és idő/tér közti kapcsolatot, hadd mondjuk el, hogy e keresést az idő/térben folytattuk le, mivel ebben az illúzióban az entitások egész könnyedén láthatók vibrációs komplexumokként, a csoportok pedig vibrációs komplexumokon belüli harmóniaként.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 41. TÖREDÉK

Hetvenötödik ülés, 1981. október 31.

Jim: A 75. ülésben Carlát próbáltuk átsegíteni egy helyi kórházban esedékes közelgő kézműtétjén. Mikor kezdetét vette a Ré kontaktus, a testet öltése előtt magára vett arthritises korlátozásai erősebben léptek életbe, mint valaha, és annak vágya, hogy Carla olyan kézzel tegyen meg dolgokat másoknak, amely korlátozásra rendeltetett az evilági munkától, a gyulladásos ízületek egyre nagyobb fájdalmával és károsodásával járt együtt: szükségessé téve így az operációt, rövid távú helyreállítás gyanánt. A műtéti beavatkozás hossza vagy sikere Carla növekvő képességén múltott, hogy elfogadja-e a leszületése előtt annak érdekében magára vállalt korlátozásokat, hogy a figyelme befelé irányulhasson és előkészíthesse őt a lehetőségre, hogy csatornává váljon. Az, hogy Carla végül is képes volt elfogadni ezeket a korlátozásokat, négy évvel késleltette a következő műtétet.

Mivel Carla keresztény misztikus volt születésétől fogva, ezért az ő epizkopális egyházának bizonyos imádságairól, kiváltképp az áldozási szertartásról érezte azt Ré, hogy ezek segítenének neki. A kórházi szobára és a műtőszobára pedig a Kisebbik Pentagramma Elűző Szertartását javasolta, melyet már egy ideje használtunk a működési helyünk megtisztításához a Rével való kontaktusra. A legnagyobb védelmi- és gyógyeszközül azonban a szeretetet tekintette, akár megnyilvánultan, akár kimondatlanul, mivel minden szertartás, úgymint az ima, áldozás vagy a Kisebbik Pentagramma Elűző Szertartása valójában nem tesz egyebet, mint pozitívan sarkosult testetlen entitásokat riadóztat, hogy ők a lakóhelyükről biztosíthassák azt a minőséget, amit mi szeretetnek nevezünk, erre az akármilyen célra. Mi magunk is nyújthatjuk ugyan-ezt a szeretetet annak révén, hogy igazán törődünk egy másikunkkal. Miközben a szeretet leckéit tanuljuk ebben a harmadik denzitású illúzióban, a gyógyítás és a védelem alapjait is elsajátítjuk.

Carla: *Még ennyi év után is maradnak meglepetések az anyagban. Csak ebben a pillanatban (1997-et írunk most) jöttünk rá Jim és én,*

hogy nem követtük Ré egyik tanácsát e kórházi megtapasztalás során. Jim, Don és én egy nap kétszer is elvibráltuk az Elűző Sziertartást – Jim is és én is emlékszünk erre. Egyikünk sem emlékszik azonban, hogy bármilyen formában is fölolvastuk volna a Misét. Egyszerűen elmulasztottuk ezt. Képzeljék csak el elpazarolni Ré tanácsát! Tudom, hogy nem szándékosan tettük. 16 év után is csak azt a buszos sort tudjuk ismételni mindenütt... hopsz!

Ami a kézfogást illeti meditáció közben, ez a gyakorlat egy különösen nyugtalanító élmény után vette kezdetét az egyik nyilvános meditációs ülésünkön. Ezek a Ré ülésektől teljesen elkülönülten zajlottak. Bárki eljöhett rájuk, és megnézhetett minket. Ezeken az üléseken nem léptem át transzba úgy, mint a Ré üléseken, hanem egy nagyon enyhe transzállapotból csatornáztam. A kérdés-válasz szakasz alatt azonban valaki feltett egy olyan kérdést, amiről a világon semmi ötletem sem volt, és azt gondoltam magamban, „bárcsak Rét csatornáznám.” Azon nyomban kezdtem elhagyni a testem, amit abszolút NEM volt szabad tenni, Ré szerint. A forrás, akitől közvetítettem, Latwii, egyszerűen tovább csatornáztatott – alighanem tiszta zöldséget –, de ez elegendő volt ahhoz, hogy a testemben tartson. Ezek után valaki, általában Jim, mindig fogta a kezemet ülések alatt. Jim a mai napig fogja a kezem, mikor meditálunk a reggeli felajánlásunkon, és valamennyi általunk kínált meditációs ülésen. A jobb félni, mint megijedni az idevágó közhely.

Nagy meghatottsággal emlékszem vissza arra a végsőkhig hú szeretetre és gondoskodásra, amit Don és Jim mutattak irányomba ebben az időben. Nagyon nehéz volt, különösen Donnak, fájdalmaik közt látni engem. De ő nem hátrált meg vagy húzódott el, hanem szüntelen próbált védeni és segíteni engem. Ugyanez elmondható Jimről is, de azt hiszem, Donnak fényévekkel nehezebb volt ezt elviselnie, mint Jimnek. Jim egy egyszerű, lényegre törő ember. Számára az van, ami van. Emlékszem mikor egyszer megkérdeztem őt, hogy vajon minden, amit ebben az életben mondani fog, az „aha, a nem és a lehet” lesz-e. „Aha!”, vágta rá. Aztán kicsit elgondolkodva, azt mondta: „Nem.”

Majd újabb gondolkodás után végül megállapodott abban, hogy „Lehet”. Don számára az én fájdalmam az ő fájdalma volt, mert mi valóban egyek voltunk abban a szavakkal ki nem mondható értelemben, ami túlmutat téren és időn. A fájdalom, bár súlyos volt, nem túlságosan aggasztott engem, de összeroskaszította Dont. Az ő aggodalma mélységes volt.

A közvetítés óta eltelt évek során kezdtem egyre jobban értékelni Ré tanácsát, hogy teljesen fogadjam el a korlátozásaimat. Az 1992-es, csodával határos talpra állásomkor sok év után először találtam magam felegyenesedve és kikerülve a tolószékből. Egy éve vissza tudtam adni a lenti kórházi ágyat a Medicare-nek. (A másikat még mindig hasznosnak találom éjjel, alvásra.) Amikor először kezdtem újjáépíteni a „függőleges” életemet, tele voltam ötletekkel, hogy miket valósíthatnék meg. Megpróbáltam visszamenni az iskolába, hogy naprakésszé váljak régi területemen, a könyvtári szolgálatban. Próbáltam munkát szerezni. Önkéntesként jelentkeztem templomi szolgálatra messze túl a tényleges képességeimen. És ez beszedte a vámot, mivel sérüléseket szedtem össze, törött bokát, kificamított térdet, és még két kézműtét. Végül úgy egy éve sikerült odáig lenyirbálnom a munkát, hogy sok pihenőidőt hagyjak a napirendemben. Sokat ügyködtem ezen az időbeosztáson, keresve a módját annak, miként hangoljam össze az erőfeszítéseimet Jimével, hogyan tápláljam magam, hogyan találjam meg az életem prioritásait. Bízom benne, hogy mostanra felismertem az erőfeszítések e meghatározott korlátjait, és hogy megkezdtem a sorsommal együttműködni.

Teljesen tiszteletben tartom a leszületés előtti döntésemet, hogy magamra vállalam ezeket a kényelmetlen korlátozásokat. A megélésük kimélyített, és egyre jobb csatornává tett. Tovább örvendezem látván az egóm kis darabkáit lehullni. Az imám mostanság „Uram, mutasd nekem a Te útjaid.” Sok munka vár még rám, igazi idiótára. De ujjongom azon, hogy a Király Országútján haladok.

HETVENÖTÖDIK ÜLÉS, 1981. OKTÓBER 31.

75.1 **Kérdező:** *Meg tudnád adni kérlek először az instrumentum állapotát?*

Ré: Ré vagyok. A korábban elmondottak szerinti némi apró csökkenéssel a vitális energia tartalékában, mentális/érzelmi torzulások okán azt illetően, amit a jövőnek mondotok.

75.2 **Kérdező:** *Úgy éreztem, hogy ez az ülés javallott, mielőtt az instrumentum befekszik a kórházi kezelésére. Szeretett volna feltenni egy pár kérdést ezzel kapcsolatosan, ha lehetséges.*

Először is, hogy van-e valami, amit az instrumentum vagy pedig mi tehetnének a kórházi ellátás javítása érdekében, vagy amivel ennek a kapcsán a közvetítőnek bármilyen módon is segíthetnének?

Ré: Ré vagyok. Igen. Vannak módok eme entitás mentális/érzelmi állapotának megsegítésére, azzal a kitételrel, hogy az csak erre az entitásra vagy egy hasonló torzulására igaz. Van egy általános dolog is, ami elvégezhető a helyszín javításaképp, melyet kórháznak hívnak.

Az első segítség annak a szertartásnak az elvibrálásához kapcsolódik, amely eme entitás számára a legismerősebben cseng, és amelyet ez az entitás már régóta használ az Egy Végtelen Teremtőről alkotott képe torzítására. Ez egy hasznos dolog a napi periódus bármely pontján, de különösen hasznos akkor, amikor Nap testetek elrejtí magát a helyi tekintetetek előtt.

A végrehajtás helyszínének a helymegtisztítás szertartásával történő általános javítása már ismert. Megemlíthetjük, hogy a szeretet irányú torzulás – miként nevezitek e szellemi/érzelmi komplexumot –, amit ez iránt az entitás iránt mindegyikötök érez, segítségül lesz akár kifejeződik ez, akár megnyilvánulatlan marad, hisz nincs is nagyobb védelem a szeretetnél.

75.3 **Kérdező:** *Úgy érted, hogy hasznos volna előadni a Kisebb Pentagramma Elűző Szertartását abban a szobában, amelyet majd ő elfoglal a kórházban?*

Ré: Ré vagyok. Ez így van.

75.4 **Kérdező:** *A műtőszobán morfondíroztam. Az már lehet, hogy igen-csak nehéz lesz. Ott is hasznos volna?*

Ré: Ré vagyok. Ez így van. Megjegyezhetjük, hogy mindig hasznos. Ennélfogva nem könnyű olyan kérdést megfogalmaznod, amelyre ne azt a választ kapnád, amit felkínáltunk. Ez nem jelenti azt, hogy feltétlenül fontos megtisztítani egy helyet. A vizualizáció ereje segítheti támogatásodat ott, ahová a fizikai formádban nem férközhetsz be.

75.5 **Kérdező:** *Én ennek a megoldását a műtőszoba vizualizációjában s a mi hármónk vizualizációjában látom, amint végrehajtjuk az elűző szertartást abban a szobában úgy, ahogy azt más helyszínen tesszük. Ez a helyes eljárás?*

Ré: Ré vagyok. Ez egy helyes módszer a ti kívánt konfigurációtok eléréséhez.

75.6 **Kérdező:** *Van ennél jobb módszer is?*

Ré: Ré vagyok. Vannak jobb módszerek a gyakorlottabbak számára. Ennek a csoportnak ez a módszer jó.

75.7 **Kérdező:** *Gondolom, hogy a gyakorlottabbak elhagynák fizikai testüket, és a másik testben a szobába belépve hajtják végre az elűző szertartást. Erre gondoltál?*

Ré: Ré vagyok. Ez így van.

75.8 **Kérdező:** *A közvetítő szeretné tudni, hogy meditálhat-e a kórházban anélkül, hogy valaki fogná a kezét, s hogy ez biztonságos gyakorlat volna-e?*

Ré: Ré vagyok. Javasolhatjuk, hogy a közvetítő biztonságosan imádkozhat, de csak egy másik entitás tapintható védelme mellett meditáljon.

75.9 **Kérdező:** *Az instrumentum szeretné tudni, hogy mit tehet a háta állapotának javítása érdekében, mivel úgy gondolja, ez gondot jelenthet az operációra nézve.*

Ré: Ré vagyok. Amint átvizsgáljuk a fizikai komplexumot, több tényezőt találunk, amelyek hozzájárulnak egy általános torzuláshoz, amit az instrumentum tapasztal. Kettőt diagnosztizáltak e torzulások közül, egyet viszont nem; de az entitás sem lesz hajlandó a vegyszerek elfogadására, melyek ennek az átalatok fájdalomnak nevezett torzulás megszüntetéséhez elegendőek.

Általánosan azt mondhatjuk el, hogy az egyedüli olyan módozat, amely kifejezetten mindhárom hozzájáruló torzulást célba veszi, és amit most nem alkalmaz, az a melegvíz, melyet lágyan újra és újra nekimozzgatnak a teljes fizikai komplexumnak, a fizikai hordozó ülőhelyzetében. Ez némileg segítene, ha naponta végezné, a testedzést követően.

75.10 **Kérdező:** *Az ülés előtt elvégzett tűz gyakorlata segített az instrumentumnak?*

Ré: Ré vagyok. Jelentett némi csekély fizikai segítséget az instrumentumnak. Ez felfejleszti önmagát, amint végrehajtója kitanulja/tanítja gyógyítói mesterségét. Van továbbá egy olyan torzulás a mentális/érzelmi komplexumban, ami a vitális energiát a megnyugvás felé táplálja a támogatásnak köszönhetően, mely hajlamos feltornázni a vitális energia szintjét, mivel ez az entitás egy érzékeny instrumentum.

75.11 **Kérdező:** *A tűz gyakorlata helyesen volt elvégezve?*

Ré: Ré vagyok. A pálca vizualizációja jó. A karmester megtanulja majd, hogy művészete nagyszerű zenéjéből a teljes partitúrát kihallja.

75.12 **Kérdező:** *Feltételezem, hogy ha ez ma teljesen meg tudna valósulni, akkor a gyakorlat az instrumentum torzulásainak oly mértékű teljes gyógyulását eredményezné, hogy műtétekre már nem is volna szükség. Így van?*

Ré: Ré vagyok. Nem.

75.13 **Kérdező:** *Mi kell még, az instrumentum elfogadása?*

Ré: Ré vagyok. Ez így van, hisz ennek az instrumentumnak az esete törékeny, mivel neki teljességgel el kell fogadnia sok mindent, ami a

most általa tapasztalt korlátozások közül önkéntelenül is kiváltódik.
Ez egy inkarnáció előtti döntés.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 42. TÖREDÉK

Nyolcvankettedik ülés, 1982. március 27.

Jim: Ré több alkalommal is megemlítette, hogy a türelmetlenség az egyik leggyakoribb katalizátor, amellyel egy keresőnek dolgoznia kell. Megpillantván az evolúciós nyomvonalunk egy általános körvonalát, gyakran túlságosan kecsesgató elébe ugornunk a ténylegesen elfoglalt helyünknek az úton, s gyorsan a célra törni. Ez volt érvényes rám, mikor az én elfogadásáról kérdeztem, melyet a saját keresésemben fölfedeztem. Ré javaslata, hogy a ház alapjait gondosan készítsük el, mielőtt a tetőt felhúznánk, józannak tűnik. A régi mondást juttatja eszünkbe: „Sosincs elég idő elsőre jól csinálni egy dolgot, de mindig van elég idő újracsinálni azt.”

Vegyük észre azt is, amiként bármelyik gondolatunk vagy tettünk, gondos és alapos vizsgálat után eljuttathat minket azokhoz az alap torzulásokhoz vagy leckékhez, amiken épp dolgozunk. Így aztán az élettapasztalás bármelyik részlete egy hologramszerű miniatűrjeként látható az egyén teljes inkarnációs tervének, miközben egyik jelentésréteget a másik után fedezi fel a legapróbb dolgok felszíne mögött is. Mint azt a Négyes Könyvben felfedeztük, ez nem amiatt van, mert a világunk eseményei természetszerűen jelentésrétegekkel vannak feltöltve – bár ez is igaz –, hanem azért, mert az életünkben lejátszódó eseményeket tudat alatt oly módon színezzük, mely módról leszületés előtt eldöntöttük, hogy megadná nekünk a lehetőséget megtanulni azt, amit meg kívánunk tanulni. Ezért látják különböző emberek ugyanazt a katalizátort más-más, nemritkán merőben más módokon. Miközben ezekkel a színezetekkel/torzulásokkal/reakciókkal tudatos szinten dolgozunk, kezdjük elfogadni magunkat, amiért ezek velünk vannak, mivel látni kezdjük a szándékot mögöttük. Ez az elfogadás előcsalja a torzulásunkat kiegyensúlyozó magatartásmódot most, hogy a nézőpontunk kitágult, és képesek lettünk elfogadni és szeretni a Teremtő egy újabb részletét, amelyet korábban nem fogadtunk el és nem szerettünk. A szeretet tehát bármely torzulásnak lehet a terméke.

Carla: A spirituális keresés útvonala gyakran nem világos, és a keresők mindig reménykedve kutatnak valamely biztos pont után, amelyet mérőlécként tarthatnak a világegyetem ellenébe. Bizonyos, hogy az emlékezés a Szeretetre magára elegendő ily szempontból. Ám ez az emlékezés lassan érkezik el, ha meg vagyunk rekedve a reakcióinkban. Mindannyiunknál megvannak ezek a hurkok, amelyek feltartóztatnak minket, és eltelik némi idő, mire új irányba terelődünk. Azt kívánjuk, bárcsak éberebbek lennénk! De nem mindig vagyunk figyelmesek, bármilyen felkészültnek remélünk is lenni. Nekem tetszik, ahogy Ré bizonygatja, hogy továbbra is érjük magunkat tetten, semmint hogy egy vélt útvágással átlendüljünk valamin, ami megakadályozná, hogy belelássunk, miért is akadtunk fenn. Számomra igazi áttörés minden alkalom, ha látom rajtakapni magam. Ez a pillanat tárja fel előttünk azt a belső torzulást, amit kerestünk! Mihelyst láttuk működés közben, ettől kezdve sokkal hatékonyabban dolgozhatunk annak feloldásán. A cél, azt hiszem, nem az, hogy hibátlanok legyünk, hanem hogy a botlásainkat világosabban lássuk. Emberek vagyunk: fogunk tévedni. Lehetetlen nem így tenni. De lassanként megismerhetjük magunkat annyira, ami elégséges arra, hogy a botlást még belső folyamataink során kövessük el, ne pedig a külső világszínen. Talán egy napon a gyerekkorból és más traumákból eredő összes „gomb” feloldódik, és szabadok leszünk. Talán nem. Azt érzem, ez közel sem számít annyira, mint az, hogy mennyire szerettünk.

NYOLCVANKETTEDIK ÜLÉS, 1982. MÁRCIUS 27.

- 82.3 **Kérdező:** Jimnek nem publikálandó, személyes kérdése van, mely így hangzik: „Úgy tűnik, a kiegyensúlyozási munkám eltolódott a perifériás ügyek irányából úgymint türelem/türelmetlenség, annak megtanulása felé, miként nyissam meg magam feltétel nélküli szeretetben, miként fogadjam el magam teljesként és tökéletesként, majd pedig miként fogadjam el magam a Teremtőként. Ha ez a kiegyensúlyozás fókuszának normál fejlődési menete, akkor mihelyst egy személy erre rájött, nem volna-e hatékonyabb, hogy a magát Teremtőként való

elfogadáson dolgozzék, mintsem hogy perifériásan az ön-nem-elfogadás másodlagos és harmadlagos következményein dolgozzon?”

Ré: Ré vagyok. A hatékonyság kifejezésnek félrevezető melléköngéi vannak. A személyiség megfigyelmezésén való munkálkodás összefüggésében, annak érdekében, hogy valaki teljesebb hatékonyságú legyen a központi önelfogadásban, először nagyon is szükséges megismernie önmaga azon torzulásait, amelyeket az egyén elfogad. Minden egyes gondolatot és tettet tüzetesen felül kell vizsgálni, hogy bármely reakció torzulásainak mi a pontos kiindulópontja. E folyamat elvezet majd a központibb elfogadási feladathoz. Mindazonáltal a boltíveknek a helyén kell lenniük, mielőtt a szerkezet megépül.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 43. TÖREDÉK

Nyolcvannegyedik ülés, 1982. április 14.

Jim: A 84. ülés első fele javarészt az instrumentum karbantartásának részletkérdéseivel foglalkozik. Carla fő testedzése minden nap egy óra fürge séta volt, és mikor a lába kezdett sérüléseket szenvedni, akkor kétfajta cipőt próbáltunk váltogatni, azt remélve, hogy mindkettő segíti a sérülések egy részét anélkül, hogy más részüket súlyosbítaná.

Don megkérdezte Rét olyan földi változásokkal kapcsolatos adatról is, amit Andrija Puharich fogadott az egyik forrásától. Ahelyett, hogy közvetlenül válaszoljon a kérdésre és megkockáztassa Dr. Puharich szabad akaratának megsértését, Ré inkább úgy döntött, hogy a földi változások témájáról úgy ejtsen szót, mint egyik jellemző választás két-féle közül, amit egy személy az igazság utáni keresése során meghozhat.

E válasz és az utolsó itt közölt kérdés-felelet között volt még egy információrészlet egy illető ufóval való találkozásával kapcsolatosan, amiről Ré megkért minket, hogy tartsuk titokban. Az alább olvasható kérdés és válasz ugyanerre az ufó kontaktusra vonatkozik, és felfedi azt az általános módot, ahogyan sok szemtől szembe találkozás a mi harmadik denzitású lakosságunk és földönkívüli entitások között lezajlik. A harmadik denzitású egyén tényleges emléke az ő várakozásainak és annak a terméke, amit a tudatalatti elméje egy olyan elfogadható történetként megmintáz, amely lehetővé teszi, hogy az egyén folytassa működését mentális egyensúlyának elvesztése nélkül. Ilyen a pozitív kontaktus természete, amelyben a harmadik dimenziós egyén ráébred arra, hogy világosabban kell kutassa nemcsak az ufó találkozás jellegét, hanem az életmintázatát is. A negatív kontaktusok viszont a félelem és a pusztulás fogalmait használják fel a földi lakosság további megosztására és megzavarására.

Carla: *Szegény lábaim! A reumás betegség közismerten rombolja az ember végtagjait, s talán a kezeim, lábaim és a nyakam szenvedték meg legjobban az előrehaladását. A tizenhárom operáció a kezemen*

és a hat a lábamon elejét vette a teljes működésképtelenségnek, de az ujjaim nem olyanok már, mint valamikor voltak. Ezen ülések alatt sokkal jobban sínylődtek, mint máskor, mert amíg transzban voltam, egyáltalán nem mozogtam. A Ré csoportja béliek nem nagyon tudták jól mozgatni a testemet, és amilyen fájásom éppen volt, az igen gyorsan felszökött elviselhetetlenné. Könnyen elcsüggedtem. Emlékszem, amint megkérdeztem a Teremtőtől, némi édességgel, hogy mi volt a szándéka, amikor ezt az adományt szánta nekem! Mennyire terhes! Különösen e kontaktus szempontjából, melyről mindannyian tudtuk, hogy különleges, hajlamos voltam úgy érezni, hogy cserbenhagyom az oldalt azzal, hogy ezek a fájó ízületek elveszik az időt az ülések hosszából. E nélkül is méltatlannak éreztem magam, most még amiatt is szégyenkeznem kellett, hogy e torzulásaimmal csökkentem az ülések tartalmát. E kései napon azonban már nem teszek szemrehányást, bármi jön is az utamba. Csak örülök annak, hogy itt lehetek. És ha még tudok majd csatornázni, rendben van. De úgy hiszem, mindannyiunknak egy fő dolga van, még hozzá, hogy azok legyünk, akik vagyunk, és hogy nyitott szívvel a Teremtő s az Ő teremtetésének szeretetében éljünk.

Ré csattanós válasza Puharich közelgő földi változásokról szóló kérdésére megér egy alapos végiggondolást. A személy visszaemlékezésére vonatkozó válasz egy úrhajó fedélzetén tett harmadik típusú találkozásról, úgyszintén magvas. Igazán sok tennivalónk van azzal, hogy miként éljünk meg őstípusi jellegű eseményeket, s ez átszivárog a mindennapokba is. Oly sok mindent, amit a világtól kapunk, az határoz meg, hogy mi mit adunk neki. Ré megjegyzései provokatívan sugallják, miként tekinthetünk arra a megfoghatatlan dologra, amit épelméjűségnek hívnak.

NYOLCVANNEGYEDIK ÜLÉS, 1982. ÁPRILIS 14.

- 84.3 **Kérdező:** Mely betegségről beszéltél kimondottan, és mi volna ennek az oka?

Ré: Ré vagyok. Az egyik betegség, miként nevezitek e torzulást, az arthritis és a lupus erythematosus. E torzulás-összetétel oka alapvetően pre-inkarnációs. A másik torzuláslehetőség meghatározásától tartózkodunk e tér/időben, mivel szeretnénk megőrizni e csoport szabad akaratát. Megerősítések még előidézhetik e nehézség megoldódását.

Ennélfogva pusztán az általános étrendi elővigyázatra buzdítottunk az allergiával kapcsolatos instrukciókkal, miként nevezitek ezt a meglehetősen összetett torzulását az elme és a test komplexumoknak.

84.4 **Kérdező:** *Az instrumentum a következő kérdést kérdezi: „Ré arra célzott, hogy az instrumentum egy mártírhálál ösvényén jár, de mivel mindenki meghal, nem vagyunk mindannyian a mártírai valaminek? Mikor vállal részt, ha bármikor is, a mártíromság a bölcsességben?”*

Ré: Ré vagyok. Ez egy mély kérdés. Hadd vegyük igénybe a Jehoshuaként ismert példáját. Ez az entitás a mártírhálál tervével jött a világra. E tervben nem bölcsesség van, inkább teljes tökéletességéig kiterjesztett megértés és együttérzés.

A Jehoshuaként ismert aligha lett volna teljesen megértő azzal, ahová tart, ha úgy dönt, hogy tanításai során bármely tér/időben az akaratát követi. Számos időközönként, miként hívjátok e mércét, ennek az entitásnak adott volt rá az alkalom, hogy a vértanúhely felé vegye az irányt, amely, e vértanúnak, Jeruzsálem volt. Meditációban ez az entitás mégis azt állapította meg, újra és újra, hogy „Még nincs itt az idő.”

Úgyszintén, az entitás, mikor eljött az idő, egy másik pályát is választhatott volna. Az inkarnációja akkor hosszabbá vált volna, bár a pálya, amiért leszületett, némileg kuszává. Ezenképp a legnagyobb mértékű megértés – melyre ez az entitás csakugyan képes volt – figyelhető meg megvalósulni, amint az entitás meditációban érezte és tudta, hogy eljött az órája annak, hogy beteljesedjék, ami az ő testet öltése.

Való igaz, hogy minden tudat/test/lélek összetételnek meg kell halnia a harmadik denzitású illúzió számára, azaz, hogy minden sárgaszín fizikaikomplexum-test egyszer megszűnik életképesnek lenni. Egyedül csak ez okból, névhiba minden elme/test/szellem összetételt mártírnak

hívni, mivel e kifejezés azoknak van fenntartva, akik lemondanak életükről a szolgálatért, amit ezzel másoknak tehetnek.

Bátoríthatunk elmélkedésre az akarat rendeltetéséről.

- 84.5 **Kérdező:** *Tehetsz-e valamilyen javaslatot az instrumentum lábáról, vagy, hogy miként jutottak ilyen rossz állapotba, amilyenben most vannak, valamint hogy a cipők cserélgetése segíthetne-e?*

Ré: Ré vagyok. A fentebb hivatkozott torzulás, vagyis a fiataalkori reumás ízületi gyulladás és a lupus erythematosus komplexuma oly módon fejtik ki hatásukat, hogy a test komplexum különböző részeinek oly módú eltorzulását okozzák, amelyképp most a közvetítő alsó végtagjai eltorzultak.

Óvatosságot javasolhatunk a testedzésekhöz való visszatérésnél, de határozottságot is. A lábbelik váltogatása hatásosnak kell bizonyuljon. A lábak fehérenműje, amelyet bokazokkninak hívtok, egy puhább és finomabb anyagból legyen a most használnál, és hogyha lehetséges, idomuljon jobban azon végtagok körvonalához, amelyekre ráhúzzák. Ez hatékonyabb segítséget nyújtana eme végtagok kipárnázásához.

Tanácsolhatjuk továbbá, hogy ugyanaz a vízbe való belemerülés, amely az általános torzulások szempontjából előnyös, általában e sajátos torzulásnak is segítségére van. Mindazonáltal a jobb alsó végtag lábközépi régiójában elszenvedett sérülést tér/időtök bizonyos szakaszáig továbbra is kezelni kell a jobb láb hajlatának rövid ideig tartó, óvatos jegelésével, amit mindig meleg vízbe történő belemerítés követ.

- 84.6 **Kérdező:** *Köszönjük. A közvetítő kérdezi, hogy a korlátozott, nem közzétehető gyógyítási információkat, melyek az Első könyv folyamán kerültek leadásra, beletegyük-e a Negyedik könyvbe, hiszen az idáig eljutott olvasók már némileg elhivatottak lesznek.*

Ré: Ré vagyok. Ez az anyagközzététel, idővel úgymond, alkalmas lesz. Még közbeeső anyag van.

- 84.7 **Kérdező:** *Köszönjük. Biztos vagyok benne, hogy egy az Első Torzulás problémáiba ütköző területre szaladunk ezzel, sőt belefutunk egy kissé*

múlékony anyag nehézségeibe is, de két kérdésem van itt emberektől, amiket fel fogok tenni, jóllehet én magam is úgy tekintem, különösen az elsőt, hogy az semmilyen maradandó értékkel nem bír.

Andrija Puharich közlegő fizikai változásokról kérdez, konkrétan idén nyárra. Van-e valami, amit ezzel kapcsolatosan továbbbíthatunk neki?

Ré: Ré vagyok. Megerősíthetjük ezen entitás fejtörései forrásának jó szándékát és sejtethetjük, hogy egy nagy döntés az, amelyet mindenki meghozhat, hogy vágyai szerint a nappal részleteit gyűjti-e be, vagy, vágyai szerint, a nemtudás kulcsait fürkészi ki.

84.8 **Kérdező:** *Érdekelne... nem tehetek róla, de érdekelne az, hogy beszámolója szerint felvitték őt⁹ egy űrhajó fedélzetére. Valamit tudsz mondani erről?*

Ré: Ré vagyok. A kontaktus természete olyan, hogy ahhoz, hogy a tudatfa törzsének érintett mélyrésze el tudja fogadni a kontaktust, valamely szimbolika – mely följuthat a tudatos elmébe – szükséges egy ácsolatként a kontaktus gyümölcseinek magyarázatául. Ilyen esetekben az entitás saját várakozásai alakítják a történetet, ami a legelfogadhatóbb lesz annak az entitásnak, és az álomállapotban, vagy egy transzállapotban, amelyben látomások gyárthatók le, ez a látszólagos emlék betáplálódik az úgynevezett tudatalatti magasabb szintjeire és a tudat alacsonyabb szintjeire. Innentől a történet úgy kerülhet felszínre, mint bármely emlék, és hatására az instrumentum anélkül működik, hogy elveszítené az egyensúlyát vagy a józan esztét.

⁹ Ez a kérdés itt olyan anyagra vonatkozik, amelyről Ré azt kérte, ne legyen közzétéve.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 44. TÖREDÉK

Nyolcvannyolcadik ülés, 1982. május 29.

Jim: Egy ajándék kristály, amelyet egy barátunk töltött fel, egy igen különleges ajándék. Szemléltetést olyan ajándék is ez egyben, amely egy sajtós kapcsolatot hoz létre közöttük, aki adja, és közöttük, aki kapja, s e kapcsolat miatt láthatóan különleges gondot kell fordítania rá annak is, aki ajándékba ad, és annak is, aki ajándékba kap egy ilyen kristályt.

Carla: *A magamfajta emberek, akik érzékenyek az energiaáramlásra, gyakran érzik úgy, hogy egyszerűen nem képesek figyelmen kívül hagyni bizonyos kristályokat. Nem hordom őket magamon, mivel rájöttem, hogy az energiájuk megzavarhat engem, ingerlékenné tesz. A kristálytechnológia korában manapság nem meglepő az, hogy a kristályoknak erőt tulajdonítanak. Az őket birtokló, vagy az őket adományozó emberek általi felmágnesezettségük az, ami a szerkezetük egyediségén túl őket páratlanná teszi. Óvatosan kell bánni velük, úgy vélem. Sok történetet hallottam az efféle felmágnesezett kövek jó és rossz hatásairól. Ha kapsz egyet, vagy vonzódasz egyhez, ne feledkezz el megtisztítani sós vízben éjszaka, majd pedig kezeden tartva meditálás közben saját használatodra felmágnesezni, halkán kérve, hogy áldott legyen a szolgálatra.*

NYOLCVANNYOLCADIK ÜLÉS, 1982. MÁJUS 29.

88.7 **Kérdező:** *A kis kristály, melyet az ülés alatt a közvetítő magán hord, jár valamilyen előnnyel vagy hátránnyal?*

Ré: Ré vagyok. E kristály előnyös addig, ameddig az azt feltöltött férfi a pozitívan irányult módon működik.

88.8 **Kérdező:** *Ki töltötte fel a kristályt?*

Ré: Ré vagyok. Ezt a kristályt a Neilként ismert töltötte fel az instrumentum általi használatra.

88.9 **Kérdező:** *Az Első Torzulás megnyirbálása lenne elmondanod nekünk azt, hogy még mindig pozitív módon végzi-e a dolgát, nemde?*

Ré: Ré vagyok. Úgy észleljük, válaszoltál a saját kérdésedre.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 45. TÖREDÉK

Kilencvennegyedik ülés, 1982. augusztus 26.

Jim: Ennek az ülésnek az első néhány kérdése és válasza jobbára olyan karbantartási részletkérdésekről szól, amilyenekkel egyfolytában foglalkoznunk kellett, hogy felvegyük a versenyt mind Carla arthritises fájdalomfellobbanásaival, mind e nehézségek negatív ötödik denzitású jóakarónk általi kidomborításával.

Az Egység Törvénye Negyedik könyvben található 92. ülés eleje táján Ré egyik válasza az volt, hogy „Mutatkozik a szükség, hogy az instrumentum is kiválassza létezése mikéntjét. Megvan benne a torzulás, miként megjegyeztük, a mártíromság irányába. Aki ezt kiértékelheti, és erről döntéseket hozhat, az csakis az entitás.” Ugyanennek az ülésnek a végén Ré még hozzátette: „Maga a közvetítő is eltűnődhetne némely korábbi szavunkon, és megfontolhatná ezek következményeit. Azért mondjuk ezt, mert a vitális energiák folyamatos igénybevétele, ha engedik az életenergiák kimerüléséig folytatódni, a végét jelenti e kontaktusnak. Nincs szükség ezen energiák folyamatos igénybevételére. Az instrumentumnak meg kell találnia a megoldást erre a rejtvényre, vagy pedig szembenéznie azzal, ahogyan megérik e sajátos szolgálat veszte e sajátos tér/idő nexusban.” A 94. ülésből való személyes anyag utolsó része Carla kérdéséből áll, amelyn hosszán morfondírozott azon rejtvény kapcsán, amivel Ré a 92. ülésen állt elő. A rejtvény Ré eszköze volt Carla szabad akaratát megtartani, s ugyanakkor gondolati iránymutatást is adni neki, amely előmozdíthatja mind a saját növekedését, mind a kontaktus mások irányába tett szolgálatát.

Carla: *Ahogy telt-múlt az idő, egyre többet bíbelődtünk öltözékekkel és miegyébbel, próbálván maximalizálni a kényelmemet és az ülések hosszát. Tetőtől talpig fehér, meleg öltözék volt rajtam, a fehér takaró pedig úgy volt elhelyezve, hogy ne húzza le a karjaimat, majd aztán a kezemre kesztyűt húztunk, és a mosógépek/szárítók leürítéséhez használt csövezés került a kezeimre egészen nagyjából könyékig, hogy teljesen eltartsa a kezemtől a takaró súlyát. Jó kis munka volt csak a*

felöltözés az ülésekhez. Majdhogynem mókásnak tűnik, ha az ember visszatekint, hogy ekkora szívóssággal kitartottunk. De akkoriban csak egy gondolat lebegett mi hármónk között, még hozzá folytatni ezt a kontaktust és megtudni mindent, amit lehetséges. Úgy vélem, ha újra megtörténne is ugyanezt tenném: beleadnám a végsőt is. Gondolom, Jim is ugyanezt mondaná. Az már nem is kérdés, hogy Don abszolút céltudatosan folytatta a Rével való kérdeztetést. Úgy érezte, ez élete munkájának a betetőzése. Ha kissé megviseltek, mi több, elcsigázottak is voltunk a körülmények által, melyek közt dolgoznunk kellett, ez elfogadható volt. És csakugyan mindannyian éreztük a kimerültséget.

Nagyra tartom, amire Ré népe a hitem adományát illetően rámutat. Igaz az, amióta csak az eszemet tudom, hogy a hithez és a reményhez egy ilyen hozzáállást élvezhettem. Nagyon is lehetséges, hogy ezért vagyok ma életben, míg Don elesett katona a spirituális csatában. Don egy végtelen méltósággal, értelemmel és erkölcsi tisztasággal rendelkező ember volt, de mindig kissé mélabús férfi az udvarias előzékenység, kifogástalanság és professzori kellem álarca alatt, amit a világnak való megfelelésből viselt. Sok mindent kaptam ebben az életben ajándékok szempontjából, de mind közül ez a legértékesebb.

Hát nem csodálatos a távlat, amit Ré a rövidlátó spirituális szemnek felkínál, mikor arra céloz, hogy mindig csak azt látom, amit még meg kell tennem, ahelyett, hogy hálát adnék azért, ami már beteljesült? Gyakran megfogadtam a tanácsát és eltöprengtem azon, érdemes-e vajon a szigorú kritikusként ítélni, akinek soha semmi nem jó. Az élet zűrzos, és a dolgok gyakran nagyon is rendezetlenek, de muszáj ezt elengedni, megbocsájtani és elfogadni.

Ré utolsó gondolata pedig igazi drágakő. Mi más, végtére is, a mi nagy igyekezetünk, beleértve ezt a kontaktust is és minden emberi gondolatot, mint hiú és üres ábránd? Nem tudunk átköltözni a káprázatból az igazságba ebben a testben, ezen a létsíkon. Miben rejlik hát a legigazibb és legközpontibb szolgálatunk? Nem a ténykedésben, hanem a létezésben: hagyni, hogy a valódi én, aki nyitott szívvel szeret minden dolgot a teremtésben, megossza lényegét a világgal, és enged-

ni, hogy a Végtelen Egy szeretete és fénye keresztüláramoljon rajta, és besugározza a planetáris tudatosságot. Ez a mi valódi gesztusunk: mindannyiunknak, akik ebben a korban szolgálatra jöttünk ide: lenni, és leélni egy elhivatott és jámbor életet.

KILENCVENNEGYEDIK ÜLÉS, 1982. AUGUSZTUS 26.

- 94.2 **Kérdező:** *A közvetítőtől vannak előttem kérdések. Egyes: „Az ötödik denzitású jóakarónk-e a felelős az instrumentum rendkívüli fájdalom-irányú eltorzulásáért az ülések alatt és közvetlenül utánuk?”*

Ré: Ré vagyok. Igen.

- 94.3 **Kérdező:** *Létezik-e valami, amit tehetnénk és amit még nem teszünk e helyzet orvoslásául, hogy a közvetítő ne élje át ezt a fájdalmat, vagy ne éljen át ennyit belőle?*

Ré: Ré vagyok. Kevés az, ami tehető, előzetesen meglévő eltorzulások egy összetétele miatt. Az eltorzulások forrása hármas.

Ott van a sebészeitek, mondjuk úgy, nem éppen megfelelő munkája, mely különféle torzításokat tesz lehetővé a bal csukló környékén.

Ott van a szervi lupus erythematosus nevű torzulás, mely a bal alkar és a jobb kar izomzata számára torzításokat tesz lehetővé e mindkettő úgymond normál helyzetében.

Végül ott az idegkárosodás, különösen a bal, de mindkét végtagban a mellkasi kivezetésből.

Az ébredési folyamat viszonyai során az instrumentum válaszolhat a különféle jelzésekre, amelyek a fájdalom vészcsengőjét szóltatják meg, ezzel riadóztatván az elme komplexumot, mely válaszul sok kis apró testhelyzetben megmozdítja a fizikai komplexumot, ami enyhít a különböző eltorzulásokon.

A jóakarótok ezeket az eltorzulásokat köszönti, ahogy azt korábban elmondtuk, közvetlenül a munkaülés megkezdése előtt. Az ülés során

azonban a közvetítő nincs a sárgaszín kémiai hordozójával, és így a sok apró mozdulat, ami a leghatékonyabban segíthetné e torzulások lecsökkentését, nem lehetséges. Rének alaposan át kell vizsgálnia az elme komplexum mentális konfigurációit ahhoz, hogy akár a legsutább manipulációt is megtegye. Nem jártasságunk egy sárga-sugár hordozó használata.

A takaró súlyának némely esetekben van némi káros hatása ezekre az eltorzulásokra, és ezért utaltunk rá, hogy volna egy kis dolog, amit lehetne tenni, mégpedig egy keret, amely kissé elemelné a testtől a takarót. A hőveszteség kompenzálása érdekében a mellső végtagokat melegítő anyag viselése lenne azután indokolt.

94.4 **Kérdező:** *Egyből az ötlik fel bennem, hogy az instrumentum egy hosszú alsóneműt viseljen a most rajta lévő köntös alatt; valamint egy rendkívül könnyű, fehér takaró. Vajon ez elegendő lenne?*

Ré: Ré vagyok. Sugárzó fizikális energiája híján ennek a közvetítőnek a nehezebb takaró javallatos.

94.5 **Kérdező:** *Közleményedben, az eleje tájékán, azt mondtad: „Ott van a ... mondjuk úgy, nem éppen megfelelő munkája”, és volt közben egy szó, amit egyáltalán nem értettem. Ismerős-e, hogy melyik ez a szó, amit megérteni próbálok?*

Ré: Ré vagyok. Nem.

94.6 **Kérdező:** *Akkor meg kell várnunk, amíg legépeljük az anyagot. Feltételezem, hogy a negatív ötödik denzitású jóakarónk nem éjjel-nappal okozza az eltorzulást, egyszerűen azért, mert ő azt a tényt próbálja hangsúlyozni, hogy az instrumentum csak akkor kerül eltorzításra, ha megkísérel egyet e másokat szolgáló munkaülések közül, ezzel próbálván elfojtani a munkát. Ez így van?*

Ré: Ré vagyok. Ez részben igaz. A helytelen rész a következő: az az entitás, amelyikről beszélsz, az erejét aligha alkalmasnak találván arra, hogy folyamatos támadást intézzon eme közvetítő fizikai hordozója ellen, az instrumentum megtapasztalásának tér/idő nexusai közül a hatásosabbakat választotta mondjuk úgy, a szolgálatára.

94.7 **Kérdező:** *Meg tudnád mondani, miért éreztem magam az utóbbi időben többször is oly rendkívül fáradtnak?*

Ré: Ré vagyok. Erről már volt szó korábbi anyagban.¹⁰

A kontaktus, amit most átéltek, belekerül bizonyos mennyiségébe azon energiának, melyet a csoporttagok mindegyike jelen leszületésével megnyilvánulásba hozott. Habár ezen ár javarésze a közvetítőre esik, ő sokkal tudatosabb mértékig van felvértezve preinkarnatív tervezésből az akarat és a hit fényével és boldogító páncéljával, mint amiben a legtöbb tudat/test/lélek komplexum megannyi kiképzés és beavatás nélkül kedvét lelteni képes.

A támogató csoport tagjai szintén felkínálják a mások szolgálatában való hitük és akaratuk legjavát, támogatván az instrumentumot, amint ő teljesen átengedi önmagát az Egy Teremtő szolgálatának. Ennélfogva a támogató csoporttagok szintén átélik a szellemi kifáradást, amely megkülönböztethetetlen a fizikai energiahiánytól, leszámítva, hogy ha mindenki kísérletezik ezzel a kimerültséggel, akkor a fizikai energiára mindenki annak megszokott torzulásában találhat rá.

94.8 **Kérdező:** *Köszönöm. Igazán nem állt szándékomban újra átmenni korábbi anyagon. Gondosabban kellett volna megfogalmaznom a kérdésemet, nehogy ezzel... Erre számítottam. Próbáltam megerősítést kapni a gyanúmra. Mostantól óvatosabb leszek a kérdésfeltevésnél.*

A közvetítőtől van a következő kérdésünk: „Vakációzás közben egy csomó, idáig tudatosan nem ismert dolgot fedeztem fel magamon. Úgy tűnik számomra, hogy a születésemkor kapott spirituális ajándékaimon élek, és sohasem fordítottam időt arra, hogy megismerjem az emberi önvalómat, amely gyermekinek, éretlennek és irracionálisnak tűnik. Így van ez?”

Ré: Ré vagyok. Ez részben igaz.

94.9 **Kérdező:** *Ezután azt mondja: „Ha ez így van, akkor úgy tűnik, ez része annak a létezési módról szóló találynak, amelyről Ré beszélt.”¹¹*

¹⁰ Ld. 81.2–8

Attól félek, ha nem dolgozom ki sikeresen az emberi torzulásaimat, akkor én leszek felelős a kontaktus elvesztéséért. Ré ugyanakkor arra is utal, hogy nem bölcs dolog túlságosan elköteleződnünk valamely kimenetel felé. Észrevételezné Ré e gondolatokat?”

Ré: Ré vagyok. Általánosan észrevételeznénk, először a kontaktusról szóló kérdést, mely újra csak arról tanúskodik, hogy az instrumentum epés szemmel tekint a tudat/test/lélek komplexumra.

Minden kereső tudat/test/lélek komplexumban majdhogya bizonyosan meglesz az éretlen és irracionális viselkedés. Szintén érvényes, hogy ez az entitás, csakúgy, mint majd minden kereső, jelentős munkát végzett a testet öltött léttapasztalás keretein belül, és igenis kifejlesztett érettséget és racionalitást. Hogy e közvetítő nem látja meg azt, amit már elvégzett, és csak azt látja meg, amit még nem végzett el, ez igen-csak megemlítésre érdemes. Valójában bármely kereső, aki ezt a tudati és mentális/érzelmi torzuláskomplexumot fedezi föl önmagán belül, eltöprenghetne megítélésének lehetséges nem-hatékony mivoltán.

A kérdés második részének megközelítésekor látjuk a szabad akaratba való beletiprás lehetőségét. Ennek ellenére úgy hisszük, tudunk választ alkotni a Zűrzavar Törvényének határain belül is.

Ez az adott instrumentum se képzést nem kapott, se nem tanulta, se nem dolgozott valamely önfegyelmeléssel azért, hogy kapcsolatba lépjen Rével. Amiért mi képesek voltunk – miként ezt többször el is mondtuk – kapcsolatba lépni ezzel a csoporttal e közvetítőn keresztül, az a közvetítő odaadásának tisztasága az Egy Végtelen Teremtő szolgálatában, de a nagyfokú harmónia és elfogadás is, aminek a csoporton belül mindenki mindenki által örvend: ez a helyzet teszi lehetővé a támogató csoportnak, hogy jelentősebb eltorzulás nélkül működjék.

Mi szerény hírnökök vagyunk. Hogyan fordulhat meg gondolat egy közvetítőben a Teremtő akaratáról? Köszönjük e csoportnak, hogy rajta keresztül szólhatunk, ám a jövő labirintus. Nem tudhatjuk, hogy a történetünk mikor válik, egy utolsó ülés után, teljessé. Gondolhat-

¹¹ Ld. 92.3 és 92.35

ja-e akkor az instrumentum, egy pillanatig is, hogy meg fog szűnni az Egy Végtelen Teremtőnek való szolgálatában? Arra kérjük a közvetítőt, fontolja meg e kérdéseket és megfigyeléseket.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 46. TÖREDÉK

Kilencvenhatodik ülés, 1982. szeptember 9.

Jim: Don az Eastern Airlines pilótájaként Atlantában teljesített szolgálatot. Az oda-vissza ingázás Atlantába egyre kimerítőbbé vált számára, és a Ré ülésekre rendelkezésre álló időt is csökkentette egyrészt a távolléte, másrészt az itthon töltött idejéből ahhoz szükséges idő, hogy kipihenje magát a kimerültségből. Ezért aztán 1982 őszén találtunk egy házat az atlantai reptér közelében, ahová azt gondoltunk, hogy átköltöznénk, hogy Don ingázási ideje lecsökkenjen. Korábban olyan emberek lakták a házat, akik illegális kábítószerekkel üzérkedtek, kiknek szemmel láthatóan számos diszharmonikus élménye lehetett azon a lakáson belül, mely a mi otthonunknak lett kiszemelve. A korábbi lakók e szerencsétlen élményei úgy tűnik, elementálokat és alacsony asztrális lényeket vonzottak a házba, melyeket Carla valamelyest képes volt érzékelni.

Ő nagyon be akart költözni a házba, mert hatalmas segítség lett volna Donnak, hogy ennyire közel van a munkahelyéhez. Új szőnyeget akart venni, lecserélni az elpiszkolódott régieket, vagy jobb híján legalább elkezdni kisikálni a meglévőket, hogy megtisztítsa a házat a nemkívánt jelenlétektől, ám a költségvetésünk korlátjai illetve az arthritise nem tették ezt lehetővé. Így aztán egy kék színű, kommunikációs blokádnak állt be, melyen át két nappal később, a napi sétája közben belépett a negatív ötödik denzitású jóakarónk, és a görcsöt odáig fokozta fel a mágikus értelemben, hogy Carla nem tudott lélegezni nagyjából harminc másodpercig. Annak jelképekül, hogy nem tudott beszélni Donnal arról, hogy mit kellene tenni a házzal. Mivel a megpróbáltatás idején megőrizte a nyugalma, sikerült átvészelnie azt, és mivel beszélt ezután Donnal a házról, így elhárította az elzáródást is.

A hibás működésű kazettás magnóról szóló kérdések azokra a furcsa hangokra vonatkoznak, melyeket a magnó pár nappal később adott ki, amikor Carla próbálta magnóra venni az énekét, hogy elküldje egy barátjának.

Az ülés utolsó része visszatér az atlantai reptér melletti ház témájára, ami az új otthonunk lett volna. A mi személyes és nem tévedhetetlen véleményünk az, hogy innen eredeztethetők azok a nehézségek, amelyek végül Don halálához vezettek. Mikor az új otthon-jelöltünk megtekintéséből visszaértünk a louisville-i otthonunkba, és épp hogy csak beléptünk a bejárati ajtón, nagy hirtelen egy legalább 4 lábnyi (1,2 méteres) szárnyfeszítávú sólyom leszállt a konyhaablakunknál, ott maradt pár másodpercig, majd elrepült a fák tetejénél. Carla és én a sólyom feltűnését egy megerősítő jelnek tekintettük, hogy az atlantai ház új otthonunkként jó ötlet. Don azonban nem volt biztos benne, hogy a sólyom egy jó jel, és kételkedni kezdett abban, hogy most akkor beköltözzünk-e a házba.

Carla: El nem tudom mondani, mennyire sajnáltam, hogy az atlantai „farm”, amiről itt szó van, nem jött össze lakóhelyként számunkra. Innét Don csupán három mérföldre (öt kilométerre) volt a reptértől. Egy nagyon szép hely volt, habár különös abban, hogy a ház úgy ért véget, hogy nem volt elválasztófal közte és a szomszédos lóistálló közt. Kevesebb volt rá a lakbér, mint a louisville-i házra, ahol laktunk, mérsekeltebb volt az éghajlat, és lett volna egy külön szoba Jimnek, hogy kinyújtózzon és meglegyen a saját helye, ahogy Donnak és nekem is. Ami ezt megghiúsította, az Donnak egy olyan felfogása volt, amely mélyen jellemző volt rá, és úgy képzelem, abból eredt, hogy a válság idején nőtt fel. Nem akart pénzt kiadni arra, hogy a hely igazán tiszta legyen. A ház koszossága mindenütt jelen volt, már jó ideje elhanyagolták, időnként kisöpörtek és felporszívóztak, de ha kilötytént valami, hagyták, ahová kifolyt, és volt egy enyhe patinája annak, ahogy beette magát a kosz, amit csak jó szappan tudott volna kiszedni és sok kemény suvickolás. A leglogikusabb megoldás számomra egyszerűen a padlószőnyeg lecserélése lett volna az összes elpiszkolódott helyen. Ezt leszámítva elegendő lett volna egy jó takarítócég felfogadása is profi felszereléssel. Don egyiket sem akarta ezek közül.

Mikor a sólyom elrepült, és Don rossz ómennek vette, akkor ennyi volt. Don szempontjából nem volt több megbeszélnivaló. Ezen a

ponton, miként azt Jim elmondta, Don lelki nyugalma határozottan megváltozott. Jobban odafigyelt, mint valaha, arra, hogy legyen elég energiája pilótaként dolgozni, mégis minden túl nagy gondnak tűnt. Amikor próbáltuk megvenni a louisville-i házat annak tulajdonosától, akkor volt egy 5000 dolláros vita, ami a tulaj és Don közt kialakult, amely végső csapást mért erre a megegyezésre. Így aztán költöznünk kellett valahová, mivel a louisville-i ingatlan tulajdonosa kiárúsította azt alólunk. Don végül egy kedves de borsos házra bólintott rá a Lanier-tónál, kb. 40 kellemetlen mérföldre (64 km) a reptértől. Amit nem vettünk figyelembe, hogy az atlantai közlekedés szörnyű volt: miután megtartották ott az olimpiát, az egész nemzet felismerte ezt. Donnak pedig a forgalmi torlódás legészakibb csücskétől kellett átautóznia a legdélebbiig, ahol a reptér volt. Több időbe tellett odaérnie a tavi háztól, mint Louisville-ből, hiszen Louisville-ben csak egy rövid autózás volt neki a reptér, onnan pedig egy óra repülés Atlantába. A tótól mindig másfél-két óra volt az út, a forgalom miatt. Egyszerűen nem látszott könnyebbség és nem volt megoldás annál a háznál. És így kezdődött egy nehéz időszak mindhármunknak, akik számára valahogy nem volt biztonságos hely.

Ha Don normális lett volna, akkor sokat beszélt volna a különböző félelmeiről. De Don Don volt, egy csodálatos, bölcs, vonzó, vicces és igazán nagyszerű ember, de egy kivételes eset, aki fiatal kora óta azt színlelte, hogy nincsenek preferenciái, s ő csupán megfigyelő. A halála után tudtam meg, hogy valódi félelmek alakultak ki benne arról, hogy elveszít engem Jimmel szemben. Nekem azonban nem szólt semmit, követve a szokásos gyakorlatát, hogy úgy viselkedjen, mint ha nem lennének preferenciái. Így aztán teljes tanácsstalanságban voltam. Úgy véltem, csupán kiborítja az, hogy nem találunk egy megfelelő helyet, és megszámlálhatatlan órát töltöttem újsághirdetések böngészésével, próbálván találni neki egy helyet, amivel kiegyezne, de hiába. Ettől a ponttól nem volt békénk soha sem. És fokról fokra felismertem egy mély szinten, hogy valami komoly baj van Donnal. Elkezdett nagyon nem önmagára jellemző módon viselkedni azzal, hogy egyszer sem kívánta elhagyni a jelenlétemet egészen odáig, hogy végighallgatta az

énekpróbáimat, végignézte a tornámat, és az én szobámban aludt – ezek olyasmik, amiket a rendes Don megvetett volna. Nem értékeltem pozitívan ezeket a fejleményeket, mert igazán szerettem a zsémbes és közömbös Dont, és alig vártam, hogy visszakapjam.

Hónapokig gyászoltam Donaldot még életében, mivel gyorsan odáig megváltozott, ahol sem én nem ismertem rá, sem ő nem ismert volna önmagára. Ez a legmélyebb gyötrelem időszaka volt Donnak és nekem is. Jim mélységesen aggódott mindkettőnkért, de elég stabil volt. Don és én elég gyorsan túljutottunk a normalitás határain. Én összeomlottam. Családtól, barátoktól és terapeutáktól kértem és kaptam segítséget. Így lábom vészeltem át az idegösszeomlást, tovább működve egy alap szinten. Don is idegösszeomlást szenvedett, de az övé egy valódi elszakadással járt a valóságtól, és egy olyan helyre jutott, ahol úgy tűnt, hogy senki, de legfőképp én nem segíthettem neki.

KILENCVENHATODIK ÜLÉS, 1982. SZEPTEMBER 9.

96.2 **Kérdező:** *El tudnád mondani a fizikai és a vitális energiák lecsökkenésének okát?*

Ré: Ré vagyok. Szükségesnek találtuk átvizsgálni a közvetítő mentális konfigurációit, mielőtt választ szerkeszthetünk volna, az attól való vonakodásunk végett, hogy a szabad akaratát megsértsük. A személyes katalizátor spirituális megfontolásával kapcsolatos felfogásokat már átlátta az entitás, ezért folytathatjuk.

Van ennek az entitásnak egy megszokott hozzáállása, amely páratlan; ez azt jelenti, hogy amikor valamilyen tetre van szükség, akkor az entitás a szolgálat szempontjai szerint szokta kielemezni a katalizátort, és ez alapján hozza meg a döntést. Egy rendkívül szokatlan variációja játszódtott le e magatartási alakzatnak, mikor a közvetítő meglátta a lakóházat, ahol e csoport majd lakni szándékozik.

Az instrumentum érzékelte azon elementálokat és asztrális karakterű lényeket, amelyekről beszéltünk. A közvetítő szolgálni kívánt a kérdé-

ses lakás elérésével, ám úgy találta, hogy ösztöneire hatással vannak a nem szívesen látott jelenlétek. A tudati konfiguráció megosztottságát tovább fokozta az irányítását vesztettség folyamatos katalizátora. Ha az entitás képes lett volna fizikálisan hozzákezdeni a lakóház megtisztításához, a mondjuk úgy, hogy nyílás, nem jött volna létre.

Jóllehet az entitás megkísérelt tiszta kommunikációt ez ügyben és habár ugyanígy tett a támogató csoportból mindenki, a katalizátor jellegének felfedéséhez és megértéséhez szükséges kéksugár munkamennyiség nem lett elvégezve. Ennélfogva volt egy nyílás, meglehetősen ritka eme tudat/test/szellem összetételre, s ebbe a nyílásba a titeket köszöntő beköltözött, és végrehajtotta azt, ami a tisztán mágikus megnyilvánulásai leghatásosabbikának tekinthető e jelen kötéspontra, miként ti ismeritek az időt.

Jó, hogy ez az instrumentum nem torzult afelé, amit mondhattok hisztériának, mivel ennek a munkálatnak a potenciálja olyan volt, hogy ha az instrumentum megengedte volna, hogy a félelem nagyobb legyen az akaratanál, hogy kitartson, amikor nem tudott lélegezni, akkor minden egyes levegővételi próbálkozás még inkább közel lehetetlen lett volna, amíg a fulladás be nem következik, ami a kívánsága volt a titeket a maga módján köszöntőnek. Ezzel az entitás eltávozott volna ebből az inkarnációból.

96.3 **Kérdező:** *Fennáll-e még ez a fenyegetés, hogy úgy mondjam, s ha igen, akkor tehetünk-e valamit azért, hogy csillapítsuk?*

Ré: Ré vagyok. Már nem áll fenn ez a fenyegetés, amennyiben így kívánod szavakba foglalni e köszöntést. A kommunikáció, melyet az írrok valósított meg, majd pedig a kérdező, tényleg bezárta a nyílást és lehetővé tette, hogy a közvetítő megkezdje feldolgozni a katalizátort, amelyben részesült.

96.6 **Kérdező:** *A szokatlan hang a közvetítő szalagos magnóján, mely az alatt történt, hogy megpróbálta az éneklését felvenni, a mi negatív ötödik denzitású ismerősünk köszöntése volt?*

Ré: Ré vagyok. Nem. Ez inkább egy elektromos gép hibás működésének beköszöntése volt.

96.7 **Kérdező:** *Tehát nem katalizátor volt valamelyik negatív entitástól, hogy a gép hibásan működjék. Ez így van? Úgy értem, ez csupán a gép véletlenszerű meghibásodásának függvénye volt? Igazam van?*

Ré: Ré vagyok. Nem.

96.8 **Kérdező:** *Honnan eredt ez a hiba?*

Ré: Ré vagyok. Kétféle nehézség adódhat a géppel. Elsőként ez a közvetítő erős hatással van az elektromágneses és elektronikus gépekre és műszerekre, és valószínű, hogy ha ezek további használata kívánatos, akkor kérni kell, hogy a gépeket másvalaki kezelje.

Volt némi nehézség továbbá fizikai interferenciától avégett, hogy az átlalatok szalagnak nevezett anyag szomszédos, mit úgy mondanátok, gombokon akadt el, a „play” gomb, miként nevezitek, lenyomásakor.

96.9 **Kérdező:** *Hogyan képes Ré tudni mindezekről az információkról? Ez egy némileg nem fontos kérdés, de elképesztő a számomra, hogy Ré képes tudni mindezekről az apró-cseprő dolgokról. Mit tesztetek, belementek az idő/térbe és kivizsgáljátok a problémát, vagy mi?*

Ré: Ré vagyok. Ez előbbi feltételezés a helyes, az utóbbi értelmezhetetlen a számunkra.

96.10 **Kérdező:** *Úgy érted, átléptek az idő/térbe és kivizsgáljátok a helyzetet, hogy megállapítsátok a problémát. Ez így helyes?*

Ré: Ré vagyok. Ez így van.

96.11 **Kérdező:** *Bocsánat, hogy nem fontos kérdést tettem fel. A jövőbeli olvasókra gondoltam, s hogy teljesen értetlenül állnak, mennyire...*

Volt-e jelentősége a sólyomnak, amelyik épp a konyhaablak alá szállt le valamelyik nap?

Ré: Ré vagyok. Ez így van. Megemlíthetjük, hogy érdekesnek tartjuk, hogy a nekünk feltett kérdésekre gyakran már tudjátok a választ. Feltételezzük, hogy nagyra értékelitek a mi megerősítésünket.

96.12 **Kérdező:** *Ez kapcsolódni látszik ahhoz a felfogáshoz, miszerint a madarak hírnökök a tarot-ban, és ez egy szemléltetése ennek a tarot felfogásnak, én pedig eltűnődtem az effajta üzenet – mondhatnád – működésén. Felteszem, hogy a sólyom egy hírnök volt, és felteszem, hogy miközben ennek a mi tevékenységeinkhez kapcsolódó lehetséges jelentésén gondolkodtam, aközben – a szabad akarat állapotában – üzenetet kaptam egy igen szokatlan madár képében – úgy szokatlan, hogy ennyire közel jött. Nagyon érdekelne, hogy megtudjam, honnan eredt az üzenet. (Természetesen az Egy Teremtőtől.) A mechanikája ennek az, ami nagyon ámulatba ejt engem. Észrevételezné ezt Ré, kérem?*

Ré: Ré vagyok. Nem.

96.13 **Kérdező:** *Tartottam tőle, hogy ezt fogod mondani. Jól gondolom, hogy ez ugyanaz a fajta kommunikáció, mint amely a Hármas számú kártyán, az Elme Katalizátorán van lerajzolva?*

Ré: Ré vagyok. Nem kommentálhatunk a Zűrzavar Törvénye miatt. Van egy elfogadható mértéke az ismert tételek megerősítésének, de mikor a felismert szubjektív pecsétről lemondanak, az üzenet pedig nem világos, akkor van az, hogy csöndben kell maradnunk.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 47. TÖREDÉK

Kilencvenhetedik ülés, 1982. szeptember 15.

Jim: További töprengés után a sólyom ügyében, Don újra Rét kérdezte annak jelentőségéről. Minekután Ré nem kívánt beleavatkozni Don szabad akaratába azzal, hogy a sólyom jelentését világosan elmagyarázza – és így Don helyett meghozza a döntést, hogy beköltözzünk vagy ne költözzünk be a házba – a legtöbb, amit Ré tehetett, hogy indirekt módon beszélt, egyfajta rejtvényben, amely szükségessé tette, hogy Don is és mi is a saját döntésünket hozzuk meg. A rendkívüli vágy a pozitív források részéről, mint amilyen Ré is, hogy megőrizzék minden egyes személy akaratát a mi harmadik denzitású bolygónkon, abból fakad, hogy ha egy forrás, úgymint Ré, olyan információt közöl, amely megváltoztathatja az ember jövőbeli döntéseit, azzal az illető forrás nemcsak tanítja a harmadik dimenziós lényt, hanem helyette tanul. Azzal, ha helyette tanul, elveszi tőle az esélyt annak a szellemi erőnek a kiépülésére, ami annak jár, aki megszenved érte s végül magától tanul. A szélesebb nézőpontból ezt nem szolgálatnak tekintik, hanem rossz szolgálatnak. Don kétkedése miatt, hogy alkalmas-e az atlantai ház arra, hogy a következő otthonunk legyen, nem költöztünk el abba a házba, hanem Louisville-ben maradtunk még egy évre. 1983 ősze volt, mikor végre találtunk egy másik házat Atlanta körzetében, és oda költöztünk. Akkorra Don kimerültsége már a kritikus mértékűre fokozódott, és egyre inkább azon kezdett aggódni, hogy lesz-e neki egyáltalán munkája, mivel az Eastern Airlines pénzügyileg gyorsan hanyatlott.

Carla: *Ah, képesnek lenni helyesen értelmezni az apró nyomokat, amiket a Teremtő mindig felkínálni látszik nekünk! Jim és én is úgy gondoltunk, hogy a sólyom egyszerűen megerősítése volt a helynek. De Don volt a főnök, ő pedig totál bizonytalan volt, egészen odáig, hogy egy időre teljesen elvetette a költözés gondolatát, és megpróbálta megvásárolni a házat, amit béreltünk. Mint említettem, a ház árának nagyjából 4%-os különbsége volt a vita tárgya, Don pedig nem látott*

kiutat abban, hogy a meglehetősen kapzsi tulajdonosnak extra felárat adjon, amiért „fizetsz vagy meghatsz” ultimátumot ad nekünk. Végül tehát muszáj volt továbbállnunk, vagy Louisville-be vagy Atlantába. Egy végzetes lépés volt, melyet kezdettől kínlódás és problémák kísérték. Megkezdődött a Rével kapcsolatot létesíteni képes csoportunk kimúlásának szomorú története.

KILENCVENHETEDIK ÜLÉS, 1982. SZEPTEMBER 15.

97.3 **Kérdező:** *Némi megfontolásokat tettem a sólyom megjelenésével kapcsolatban, és a következő elemzést végeztem a Hármas kártya madarára. A madár egy üzenet a felettes éntől, a szárnyak helyzete pedig a Hármas kártyán olyan, hogy az egyik szárny a nő felé mutat, ami arra utal, hogy ez egy üzenet a nőnek, aki az elme katalizátoraként működik. A lefelé irányuló szárny arra utal, hogy az üzenet negatív vagy olyan természetű, ami bizonyos elmetevékenység vagy terv helytelenségére utal. Észrevételezné Ré ezt?*

Ré: Ré vagyok. Nem.

97.4 **Kérdező:** *Az Első Torzulás az oka a magyarázat hiányának?*

Ré: Ré vagyok. Ez így van.

97.5 **Kérdező:** *Úgy értelmeztem a sólymot, amit közvetlenül az atlantai házból való visszatérésünk után láttam, mint ami egy üzenet (valószínűleg a felettes énemtől), ami arra utal, hogy az elköltözés terve nem a legjobb; nem igazán helyénvaló, hiszen a sólyom nélkül haladt volna tovább minden a terv szerint, hozzáadott katalizátor nélkül. Ez az egyetlen, figyelemre méltó katalizátor tehát, logikusan – az én értelmezésem szerint – csak azt jelenthette, hogy egy üzenet volt a terv helytelen volta végett valamely, eddig még ki nem derített ok folytán. Észrevételezné ezt Ré?*

Ré: Ré vagyok. Közel lépünk, amennyire csak lehetséges a Zűrzavar Törvényéhez, mikor azt javasoljuk, hogy nem minden szárnyas lénynek van archetípusi jelentése. Sugalmazhatjuk, hogy szubjektíve jelen-

tőrs tünemény közös észlelése gyakori akkor, amikor egy másik inkarnációs megélésben a megnövelt polaritás szolgálatában számottevő munka került megosztásra.

Ekkor egyfajta kommunikációs módként működik ez a szubjektíven érdekes közös jelenség, melynek természetéről a közös inkarnációs megélés kívülálló nem beszélhetnek anélkül, hogy ne avatkoznának bele minden egyes, a szubjektív jelentőségű események összetételében érintett entitás szabad akaratába.

97.6 **Kérdező:** *Elmondhatja-e nekünk, kérem, Ré, hogy honnét eredt a szokatlan szag ebben a szobában ma reggel?*

Ré: Ré vagyok. Két összetevője van ennek a szagnak. Az egyik, mint gyanítottatok, az egyik második denzitású rágcslátok bomló fizikai hordozója. A második egy elementál, amely megpróbálja elszállásolni magát e kis teremtmény rothadó maradványaiban.

A szoba megtisztítása valamint a tömjén égetése elkedvetlenítette az elementált. A bomlási folyamat tér/időtök rövid szakasza alatt el kell hogy tüntesse a nem éppen kellemes érzeteket, amit az orrnak nyújt.

97.7 **Kérdező:** *Egy nehéz döntési helyzetben találok magamat jelenleg, elsősorban a már említett sólyom feltűnése végett az Atlantából való visszatérésünket követően. Az egyetlen cél, ami egyáltalán értékkel bír, az a munka, amit végzünk, s ebbe beletartozik nemcsak a kontaktus, hanem az információknak az átadása és terjesztése is azok számára, akik kérhetik azt. Mivel a költözés kapcsolódott ehhez, és mivel a sólyomnak, az én számomra, nyilvánvalóan e folyamatban van szerepe, így jelenleg dilemmában vagyok az optimális helyzetet illetően, mivel még nem hoztam határozott döntést a sólyom jelentősége vagy a költözés előnyei vagy haszna szempontjából. És nem akarok egy olyan folyamatot elindítani, ami tulajdonképp visszafordíthatatlan, ha az eredménye az, hogy nem leszünk képesek szolgálatára lenni azoknak, akik azt keresnék, amit mi az erőfeszítéseink révén képesek vagyunk megnyilvánítani itt. Észrevételezné Ré ezt a helyzetet?*

Ré: Ré vagyok. A kérdező sokat feltételez, a magyarázat pedig megsértése az ő szabad akaratának. Javasolhatjuk az eltöprengést az előző megjegyzéseinken a szárnyas lényekkel kapcsolatban, amelyről beszélsz. Megismételjük, hogy bármely működési hely, megfelelően előkészítve e csoport által, elfogadható Rének. A döntés joga a tiétek.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 48. TÖREDÉK

Kilencvennyolcadik ülés, 1982. szeptember 24.

Jim: A 98. ülést teljes egészében leközzöljük itt. A megéléseink kezdtek kissé szokatlanabbá és nehezebbé válni az életünknek e szakaszában. Nehézségünk támadt egyetértésre jutni, miként léphetnénk előre az atlantai reptér melletti ház ügyében, és ez az a nehézség, melyről Ré kék színű elzáródásként beszél Carla összetett kérdésére adott hosszú válaszában. Minthogy a nehézségeink a mi szabad akaratú választásainkból adódtak, fair játék volt ezeket a negatív ötödik denzitású jóakarónknak felerősíteni.

Azon lekérdezések során, hogy miként segíthetnénk ismét a régi jó kiskedvencünkön és társunkon, Gandalfon egy újabb tumoreltávolító műtéttel, azt találtuk, hogy másodikdenzitású lények is ki vannak téve a rák létrejöttének, hogyha megoldatlan dühöt keltenek önmagukban – ugyanaz a folyamat, ami a harmadik denzitású lényekre érvényes.

Végül pedig azt fedeztük fel, hogy egy műtárgy, ruha vagy szerkezet elkészítésével, amelyben valaki másokat szolgáló munkát valósít meg, nagyszerű beruházása lehetséges mindazon szeretetnek és mágikus potenciálnak, ami egy ilyen otthon készített és szívvel készített alkotással keletkezhet.

Carla: *Miközben ezt a személyes anyagot készítjük elő a publikálásra, épp a számítógép előtt ülök, és nagy csábítást érzek megdörzsölni a szemem, mivel a mai nap végzett kertészkedés belevitt a sokféle olyan környezet egyikébe, amire allergiás vagyok. Azt hiszem, ezek az allergiák gyakran okoznak panaszt Vándoroknak, és legalább részben ahhoz köthetők, hogy a földi világ és a származási világ rezgései nem illenek egymáshoz. Gyakran minél panaszmentesebb a Vándor, annál többet a test él ki azokból a nehézségekből, melyekből érzelmileg és mentálisan is kijut nekünk az itteni rezgésekkel. Bizonyosan igaz ez rám. Látom ezeknek az allergiáknak a pszichoszomatikus természetét, és hosszú gyakorlással kifejlesztettem velük szemben egy méltányos*

ellenállóságot, amellyel képes vagyok elvégezni néhányat a túl sok dolog közül, amiket élvezek, legyen az cicasimogatás, vagy a gyomok kihúzogatása a borostyán közül. Vagy egy étel elfogyasztása sok közül, vagy portörlés, vagy a penész kitakarítása valamiből, amit a templomban találok valamelyik házvezetési kiruccanásom alkalmával. Kétlem, hogy ezeket ki tudnám kerülni, akárhogy állok is hozzá, ám reménykedem, hogy oly kevésbé figyelek fel rájuk, amennyire csak lehetséges, és azt érzem, a hozzáálláson múlik a legtöbb.

Számomra ez azt mutatja meg, hogy milyen kényes egyensúlyban vagyunk, amikor ide leszülni jövünk. Nekem ezek a torzulások jutottak, nagyrészt annak érdekében, hogy bőséges kényszerű időm legyen elmélkedőbbé válni. Úgy tűnhet, hogy alapos misztikus vagyok, és kétségtelen, hogy kényszerű mozdulatlanságom hosszú éveit során mindig megelétem a hitnek és örömnak azt a mélységét, amely belülről megvilágította az életem. Szinte úgy tűnik, mintha a betegség vagy korlátozás viszontagsága egy tanító lenne, kivéve az embert a cselekvés régi szokásaiból, és bevezetve egy elmélkedő életbe. Itt akartam lenni az életem minden egyes napján, leszámítva némi búslakodó időt a serdülőkorom elején, amikor minden hitemet elvesztettem és úgy döntöttem, hogy ha senki nem veszi hasznomat, talán én magam is továbbállok. Amiben a testem engedelmesen együttműködött, egy allergiás reakció által előidézett veseelégtelenségbe vetve magát nem egész hat hónappal később. Az allergiák pedig a vibrációs komplexumok össze nem illősége végett vannak jelen. Lásd, milyen precízen működik mindez. Ilyen a katalizátor. Ez egy csodálatos világ.

Amikor 1992-ben végre felkeltem a betegágyból, megfogadtam, hogy nem veszítem el a csendességnek ezt a szeretetét. De tenni-venni is szeretek, amilyen szorgos méhecske vagyok én. Persze, hogy szeretek segíteni az L/L Research-nek a levelezésben, írásban és csatornázásban, és az egyházamnak az énekléssel. Ezek olyanok, mint az épület alapkövei, amelyben élek, valóságos oszlopai a szellem megújulásának. De más is van még. Szeretem a nők társaságát, és mindent meg is teszek azért, hogy az a csajos este benne legyen a heti órarendemben.

Szeretek főzni, és annyit zsúfolok be belőle, amennyit csak lehet, és ennek egy kiterjesztése az, hogy minden héten rászánok egy délelőttöt, hogy végigmenjek a plébánián, ahol istentiszteleten veszek részt a közösséggel, és csak körbejárok rendet rakni, elmosogatni, elpakolni és előkészíteni, különösen a templom konyháján, de igazából az egész épületben. Örömet jelent szolgálni az Úr házában! És tudnám még folytatni, amíg el nem unnák teljesen. Oly sok minden jót lehet tenni, oly sok szükségről hallok, amire reagálni kívánok. Túl sok valóra válni, sajnos. A kilencvenes évek szorult helyzete: nincs idő!

Mindez csupán azt hivatott demonstrálni, hogy milyen mélyen belém ivódott a segítő tevékenységek szeretete. A tevékenység, bármilyen szinten tudom is megvalósítani, elkerülhetetlen. Ez része annak, aki vagyok, és egyesek azt mondanák, ez egy született mártír. Talán ez némileg igaz is. Csak azt tudom, hogy élünk, aztán majd elmegyünk, de amíg itt vagyok, oly mély választ akarok adni, amilyet csak tudok. Ez azt jelenti, hogy mindig feszegetem a határaitam, és mindig kiszolgáltatottja vagyok a pszichikai köszöntéseknek. Nem szűntek meg a köszöntések. Csupán megfelelőképp kezelem, és ugyanígy Jim, tisztelettel, tudomásul vétellel, és fegyelmezetten, hogy gyorsan, ítélkezés nélkül hagyjam elmúlni, a mögöttes negatív esszenciát önmagam részeként betudva, amely részt szeretek. Az elfogadás és a megbocsájtás egyszerűen előremozdítja a helyzetet, és a krízisek elmúlnak. Ez egy nehezen megszerzett bölcsesség. Bátorítok minden csoportot, aki olyan helyzetbe kerül, ahol előfordul pszichikai köszöntés, hogy tanulmányozzák a megbocsájtás és az elfogadás útjait ezzel a látszólag ellentétes energiával szemben. Ha valljuk azt a magasabb igazságot, hogy minden egy, azzal behelyezkedünk ebbe a finomabb, teljesebb fénybe, és a nehézségek lecsillapodnak, ha pusztán kitartunk mellett, hogy félelem nélkül éljünk e köszöntésektől. Akiiket esetleg érdekel, azok számára van egy fejezet a pszichikai köszöntésről és pszichikai önvédelemről a Csatornázási Kézikönyvben. A lényege ennek a tanácsnak: ne félj, és támaszkodj az imádságra és az én nyíltszívű szeretetbe hangoltan tartására. A gyógyulásom a fent tárgyalt csúnya torokfertőzésből egy hathetes antibiotikum-kúra eredménye, melyet

sok tejsavóval kellett bevenni, ami nem olyan anyag, amit kedvelnék. De tény, hogy hatott.

Gandalf egy igen különleges kis valaki volt. Egy régi barátom adta 1968-ban, úgyhogy még kiscica volt, amikor Donalddal elkezdтік közös életünk. Imádta Dont, és visszahozósdít játszott vele újra és újra elszaladva a mentolos cukorka papírokért, amiket Don kis csokornyakkendőkre kötve eldobott neki, és Don cipőjébe tette őket, ami mindig le volt vetve, amikor Don itthon volt. Erős volt a rajongása. Szinte mindig rajta volt valamelyikőnkön, ha épp ültünk. Don szeretett úgy körbesétálni, hogy Gandalf fent csüngött a vállán, s még ma is tisztán látom őket, amint megteszik napi körútjukat a lakásunk szobái közt. Gandalf ekkora szeretetet fejezett ki! Ahogy eléggé megöregedett, ízületes és rákos lett, de egészen halála pillanatáig szenvedélyesen eltökélt volt, hogy itt legyen, és hozzánk közel, amennyire csak lehet. Úgy érzem, hogy most a csodálatos „Mo” cicánkba reinkarnálódott, aki nagyon ugyanezt az energiát fejezi ki. Hálás vagyok, hogy több időt tölthettünk ezzel a lélekkel, aki kétségtelenül szüretelhető a harmadik denzitásba.

KILENCVENNYOLCADIK ÜLÉS, 1982. SZEPTEMBER 24.

98.0 **Ré:** Ré vagyok. Köszöntelek titeket az Egységes Végtelen Teremtő szeretetében és fényében. Most kommunikálunk.

98.1 **Kérdező:** *Megadnád először, kérlek, a közvetítő állapotát?*

Ré: Ré vagyok. A fizikai energiahiány némelyest megnőtt. A vitális energiatorzulások némelyest javultak.

98.2 **Kérdező:** *Elhagytuk az ülés előtti meditációnkat. Észrevételezné ezt Ré?*

Ré: Ré vagyok. A munkára való előkészület célja a munkában részt vevő minden egyes entitás megtisztítása. Az előkészület eme része kihagyásának értéke abban mérhető, hogy a munkaülésben részt

vevők mindegyikének tisztasága ezen adott segítség nélkül is elérésre került-e.

- 98.3 **Kérdező:** *Csupán vad találgatás volt a részemről, hogy talán a munka előtti meditáció során történt az, amit a negatív ötödik denzitású jóakarónk kihasznált, hogy az allergiás és egyéb reakciókat kiváltsa az instrumentumban. Jól gondoltam ezt, vagy nem jól gondoltam?*

Ré: Ré vagyok. Ez az entitás a közvetítőt tér/idő folytonosságokban oly közel a munkaszakaszhoz köszönti, amennyire csak kivitelezhető. Az előkészület eltörlésének hatására az ötödik denzitású entitás e közvetítőt köszöntötte abban a döntési pillanatban, hogy ne meditáljatok. A köszöntés nem vesz igénybe, ahogy ti mondanátok, észrevehető mennyiségű időtöket.

- 98.4 **Kérdező:** *Ugyanolyan hatékony volt a köszöntés, mint akkor lett volna, ha a meditációt megtartjuk?*

Ré: Ré vagyok. Igen.

- 98.5 **Kérdező:** *A közvetítőtől lenne egy kérdésem. Azt írja: „Elmondhatná-e nekünk Ré, mely tényezők teszik lehetővé a negatív ötödik denzitású kísérőnk számára, hogy továbbra is képes legyen köszönteni a közvetítőt toroktájon, valamint más szokatlan érzetekkel, mint például szédülés, narancsvirág-illat, képzeletbeli teremtményekre lépés, és mit lehet tenni, amivel lecsökkenthetők lennének ezek a köszöntések? És miért séták során történnek a köszöntések?”*

Ré: Ré vagyok. Több része is van a kérdésnek. Megpróbáljuk mindegyiket megválaszolni. Közel járunk a Zűrzavar Törvényéhez, amit csak annak tudata ment meg, hogy ha nem kapna felvilágosítást, ez az instrumentum akkor is folytatná szolgálata felajánlását.

Az ötödik denzitású kísérőtök munkálata, mely még mindig hatással van a közvetítőre, egy hathatós munkálat volt, miként elmondtuk. Ez a munkálat érintette úgymond azon hajlandóságok összességét, melyek az instrumentum számára a vitális és fizikai erő növelésének lehetőségét kínálják.

A kék színű nehézségeknek nem teljesen vetett véget az első lekérdezés. Ismételve: Ez a csoport megtapasztalt egy a csoport esetében ritka elzáródást, éspedig a nem tiszta kommunikáció kék színű blokádját. Ily módon a munkálat hatékonysága felerősödött.

E munkálat veszélye jelentős. A fizikai edzéseket, a szakrális zenélést, a megélések változatosságát és, csakugyan, az egyszerű társas érintkezéseket is veszélyezteti egy olyan munkálat, amely megpróbálja elzárni a torkot és a száját. Meg kell említeni, hogy megvan az esély e kontaktus elvesztésére is.

Felhívjuk a figyelmet, hogy az instrumentum allergiái folyamatosan módot teremtenek rá, hogy a mágikus munkálat létrehozta torzulás folytatódhassék. A munkálat eltüntetése érdekében, mint elmondtuk, szükség lesz az e munkálat létrehozta toroktáji eltorzulás teljes megszűnésére. Az allergiás reakciók folyamatos súlyosbodása miatt ez erőpróbát jelentő.

A narancsvirág az az illat, amit társíthattok a pozitív ötödik denzitású társas memória komplexummal, aki előttetek a Latwii hangrezgésként ismert. Ez az entitás a közvetítő kérése szerint volt a közvetítővel. Az illat az instrumentum igen érzékeny természete végett került érzékelésre, ismétcsak az ő tizennyolc napos ciklusbéli csúcspontja végett.

A kis állatra való rálépés és annak megölésének érzete a negatív ötödik denzitású kísérőtök köszöntése volt, melyet szintén a fenti körülmény tett lehetővé.

Ami a mágikus munkálat hatásainak megszüntetését illeti, két javaslatot tehetünk, egy azonnalit és egy általánosat. Elsőként, a népetek közt orvosdoktorokként ismert gyógyítók ismerettárában benne van azon durva kémiai anyagok használata, melyeket ti gyógyszereknek neveztek. Ezek a szerek majdnem mindig a szándékolttól jóval több változást idéznek elő az elme/test/lélek összetételben. Mindazonáltal ebben az esetben a szteroidok, vagy alternatívaként az antibiotikumok családja, segíthet azon nehézség teljes leküzdésében, amelynek belsejében a munkálat még mindig képes fennmaradni. Természetesen az

allergiák még fennállnak majd, miután e gyógyszeres kezelés lezárult, ám a munkálat hatásai már nem rúghatnak labdába. Akit Jerome-nak neveztek, segíthet ebben a némiképp rendhagyó orvosi szituációban.

Mivel az allergiákat meglehetősen félreértik a ti hagyományos gyógyítók, így nem volna helyénvaló az instrumentumot olyan orvosok szolgálatának alávetni, akik az allergiás tünetek enyhítését ugyanezen toxinok ártatlanabb formáinak bevitelével látják összefüggésben. Ez a tünetet kezeli úgymond. A test komplexumnak felkínált változások azonban igencsak nem tanácsosak.

Az allergia úgy tekinthető, mint a tudat/test/lélek összetétel környezetének mélysztintű elutasítása a tudat komplexum által. Ezért az allergia, annak tiszta formájában, a mély én gondolati/érzelmi eltorzulásának vehető.

Az általánosabb javaslat egy olyan valakinél rejlik, aki nem kívánja, hogy beazonosítsák. A fedőnév az „imakerék”. Tíz kezelést javasoltunk ettől a gyógyítótól, javasoljuk továbbá a világos kiolvasását, majd aztán a követését, a közvetítő részéről, az allergia prioritásainak, különös tekintettel az élelmiszereikre.

Végül, a munkálat hatásai akkor válnak láthatóvá a járason, mikor a test komplexum már kezd a fokozott légzés mértékéig megerőltetődni. Hozzájáruló tényező még a második denzitású szubsztanciák száma, melyekre ez a közvetítő allergiás.

- 98.6 **Kérdező:** *Köszönjük. A második kérdés így hangzik: „A legidősebb macskánknak, Gandalfnak, egy daganat van a gerincénél. Van-e olyan körülmény, ami e daganat műtéti eltávolítását kevésbé helyénvalóvá tenné, mint annak a daganatnak a műtéti eltávolítását, amit egy éve, múlt áprilisban hajtattunk végre? A mi részünkről pedig az lenne-e a legalkalmasabb tett az ő felépülésére nézve, hogy a műtét során az őt körülvevő fényt vizualizáljuk, s rendszeres időközönként a szertartásos mondatokat ismételjük, amíg az állatorvosnál van?”*

Ré: Ré vagyok. Nincs nagyobb ok az óvatosságra, mint korábban, és igen, a mondatok, amelyekről beszélsz, segíteni fogják az entitást.

Habár ez az entitás testkomplexumában öreg, s ennél fogva ki van téve az átalatok úgymondott érzéstelenítő veszélyének, a mentális, emocionális és spirituális torzulásai olyanok, hogy erősen motivált a felépülésre, hogy újra együtt lehessen a szerettével. Emlékezzünk rá, hogy ez az entitás harmadik denzitásba szüretelhető.

98.7 **Kérdező:** *Elmagyaráznád az okát, miért mondtad: „Emlékezzünk rá, hogy ez az entitás harmadik denzitásba szüretelhető”, és elmondanád, ha van bármi más konkrét javaslatod a daganat tervezett operációjával kapcsolatosan?*

Ré: Ré vagyok. Annak érdekében mondtuk ezt, hogy megvilágítsuk, amiért a „lélek komplexum” terminust használtuk egy olyanra, ami egy második sűrűségű entitásnak volna tekinthető. A következmények azok, hogy ennek az entitásnak jóval több oka van elviselni és meggyógyulni úgy, hogy keresheti a szerettei jelenlétét.

98.8 **Kérdező:** *Van-e bármi további javaslat, amit Ré tehetne a tervezett operációval kapcsolatosan?*

Ré: Ré vagyok. Nincs.

98.9 **Kérdező:** *Kíváncsi volnék, hogy helyes volt-e a feltételezésem, hogy a daganatok oka egy dühös állapot volt a Gandalf macskában, amiért újabb macskák kerültek a környezetébe. Igazam volt?*

Ré: Ré vagyok. Az eredeti oka annak, amit ti ráknak hívtok, az ezen esemény okozta eltorzulás volt. A közvetlen oka e daganatnak a testi sejtek eltorzulásának olyan jellege, amit ti ráknak hívtok.

98.10 **Kérdező:** *Van-e még más rákos képződmény jelenleg a Gandalf macskában?*

Ré: Ré vagyok. Igen.

98.11 **Kérdező:** *Csillapíthatjuk-e őket, és ha igen, akkor hogyan és hol vannak ezek?*

Ré: Ré vagyok. Egyik sem csillapítható e tér/idő nexusban. Az egyik a jobb csípő csatlakozásában van. Egy másik, amely nagyon kicsi, az

általatok májnak nevezett szerv közelében található. Szintén vannak kisebb sejttorzulások – mint a mellső végtagok megkülönböztetésére nevezhetjük: – a kar alatt, mindkét oldalon.

98.12 **Kérdező:** *Van-e bármi, amit tehetnénk, hogy enyhítsük ezeket a problémákat – a műtétin kívül –, aminek jó hatása volna, hogy segítse Gandalfot enyhíteni őket?*

Ré: Ré vagyok. Folytassátok a dicséretet és hálaadást, kérve e torzulások megszűnését. Két lehetséges kimenetel van. Az elsőben az entitás meglegedetten él köztetek, mígcsak a fizikai hordozója már nem tart ki a rákos sejtek okozta torzulások miatt. A másodikban az életút olyanná válik, ami lehetővé teszi a gyógyulást. Nem sértünk meg szabad akaratot, hogy megvizsgáljuk ezt az életutat, de azért megemlíthetjük azon életutak túlsúlyát, amelyek valamilyen ehhez fogható torzulást használnak fel a fizikai test elhagyására, mely ebben az esetben a narancsszín test.

98.13 **Kérdező:** *Fairchild-nak van-e bármely ilyen jellegű problémája?*

Ré: Ré vagyok. Ebben a tér/idő kötőpontban nincs.

98.14 **Kérdező:** *Szükséges volt-e a Gandalf macska számára, hogy harmadik denzitásra szüretelhető tudat/test/lélek komplexum legyen, ahhoz, hogy a haragja rákot eredményezzen?*

Ré: Ré vagyok. Nem.

98.15 **Kérdező:** *Akkor bármely elme/test komplexum kifejlészthet rákot mérgeesség folyományaként. Így van?*

Ré: Ré vagyok. Ez így van.

Ez alkalommal szokásunkkal szakítva egy megfigyelést tennénk közzé.

A következő egybeesést figyeltük meg. E közvetítő torkának a gerjesztett allergiás reakció okozta váladékáramlás miatti szorulása e ponton olyanná vált, hogy biztonsággal megjósolható – lévén a valószínűség/lehetőségi örvény a bizonyosságot közelíti –, hogy egy fél órán belül el kell majd hagynunk ezt a munkaülést.

Másodikként, amíg a fentit megjegyeztük, az egyik hangrezgés-rögzítő eszközötök által keltett hangrezgés volt hallható a számunkra. Ha e csoport kívánja, dönthet úgy, hogy olyan üléseket tart, amelyek röviddel az után befejeződnek, amint ez a hangvibráció bekövetkezik. Ez a döntés biztosítaná a minimális torzulásokat az instrumentum számára a torokban lévő kényelmetlenség/kényelem felé mindaddig, amíg az ötödik denzitású kísérőtök mágikus munkálatának hatásai meg nem szűnnek.

- 98.16 **Kérdező:** *Ez teljesen rendben van a részünkről. Ez a zaj negyvenöt perc után következik be, mivel a szalag oldalanként 45 perc. Még csak azt kérdezném meg akkor egy utolsó kérdésként, hogy az új asztal, amit Jim készített a kellékeknek, megfelelő-e arra, hogy azok rajta legyenek, mivel ez nagyobb teret hagy nekünk körbejárni az ágyat, és hogy jobb-e a természetes állapotában hagyni, ahogy most van, vagy inkább befesteni lenolajjal, lakkal vagy festékekkel?*

Ré: Ré vagyok. Megtekintjük ezt a kelléket. Énekel az örömtől. A fenyőfa dicsérettől zeng. Sok befektetése történt e munkának a fába. Ez szívesen látott. Javasolhatjuk, hogy vagy maradjon így, ahogy van, vagy kenjétek át olajjal, mely szintén könnyen magnetizálódik, s a felkínált vibrációt alapos mértékben meg is tartja.

- 98.17 **Kérdező:** *Azon gondolkodtam, hogy ez volna-e megfelelő időpont a befejezésre, mivel a magnó már egy ideje kattant?*

Ré: Ré vagyok. Ez a ti belátásotok dolga. Az instrumentum nyitott marad a mi használatunkra, noha mint mondtuk, a fizikai torzulások kezdenek halmozódni.

- 98.18 **Kérdező:** *Akkor gondolom, jobb, hogyha lezárunk a közvetítő fizikai energiájának megőrzéséért, és megkérdezem, hogy tehetünk-e valamit a kapcsolat jobbításáért vagy a közvetítő kényelméért?*

Ré: Ré vagyok. Minden rendben. Helyénvalónak találjuk az aggodalmadat.

Búcsúunk töletek az Egy Végtelen Teremtő szeretetében és fényében. Járjatok hát örvendezve az Egy erejében és békéjében. Adonáj.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 49. TÖREDÉK

Kilencvenkilencedik ülés, 1982. november 18.

Jim: A legtöbb ember valószínűleg nem nevezte volna valódi diszharmóniának azt a nem igazán teljes egység- és harmónia érzését, amit a csoportunk 1982 őszén megtapasztalt. Mégis, ahogy az ember előbbre halad a fény keresésének útján, s kezd közelebb állni hozzá, mely kiváltságot mi megélhettük a Ré kontaktussal, a harmóniának akár a legkisebb kimaradásai is, ha megoldatlanul maradnak, fölerősítésre alkalmas célponttá válhatnak az olyanoknak, mint a mi negatív pólusú jóakarónk. Ezek a pszichikai köszöntések ragyogó alkalmakká válhatnak begyógyítani az egyetértés eme elmulasztásait, s hogy még tovább és még gyorsabban előrehaladjunk a fejlődési utunkon, mivel amit egy ilyen negatív entitás valójában tesz azzal, hogy fölerősíti a diszharmonikus döntéseinket, nem más, mint hogy rámutat a gyenge pontjainkra, amiket lehet, hogy nem vettünk észre a saját tudatos keresésünk során. De itt az embernek gyors és alapos intézkedéseket kell hoznia annak érdekében, hogy felszámolja ezeket a torzulásokat a saját lényében, máskülönben további zűrzavar és nehézségek következhetnek, újra csak, egy, az eredeti, szabad akarattal meghozott döntésünk okán, kettő, e döntésünk negatív entitások általi fölerősítése miatt, három, amiért elkerülte a figyelmünket, hogy végre feloldjuk és egyensúlyba hozzuk a torzulást. Szerencsére a legtöbb embernek nem kell egy ötödik denzitású entitás mágikus képességeivel megküzdenie, csupán negyedik dimenziós kegyencek csekélyebb képességeivel, akik többnyire önmagukban is meglehetősen hatásosak.

Ezért amikor Carla végre megszabadult azon kéksugár elzáródása fölerősítésének hatásaitól, mely az atlantai reptér melletti ház kibérlésével és megtisztításával volt kapcsolatos, akkor meg én kezdtem el észrevenni magamon egy fokozódást a leszületés előtt választott mérges/frusztrált eltorzulásomon. Vegyük észre az alapelvet Ré kérdésemre adott válaszában első mondatában. Valamennyi torzulásunk, és így valamennyi tanulásunk a nézőpont korlátoltságának következménye.

Lekorlátozzuk a nézőpontunkat akár tudatosan, akár tudattalanul, akár leszületés előtt, akár a testben tartózkodás során, annak érdekében, hogy eljussunk egy bizonyos elfogultsághoz, ami aztán magához vonhatja az ellentétes elfogultságot, és felkínálja számunkra az egyensúly lehetőségét. Ha képessé válunk minden egyes elfogultságot lehetőségként látni a Teremtő számára, hogy Önmagát megismerje, valamint a magunk számára, hogy magunkat mint a Teremtőt megismerjük, azzal egyre inkább képessé válunk elfogadni önmagunkat. Képessé válunk szeretetet és elfogadást találni nemcsak önmagunkban, hanem másokban is, akikkel osztozunk a jellegzetességeinkben, és a nézőpontunk kijebbb távol az igyekezetünk révén, hogy tanuljunk és szolgáljunk. Ilyen növekedés nem képzelhető el elfogultságok vagy torzulások nélkül, illetve az elfogultságok és torzulások sem lehetőségek a döntés nélkül, hogy ilyen vagy olyan módon lekorlátozzuk a nézőpontot. Így aztán azzal határozzuk el, hogy mely leckéket és szolgálásokat kísérlünk meg valamely inkarnáció során, hogy mely módon korlátozzuk le a nézőpontunkat.

Egy másik érdekes megemlíendő dolog itt az, hogy bármi legyen is az ember alaptermészete, akár a szeretet, akár a bölcsesség, akár az erő, vagy valamely keveréke e háromnak, jó, hogyha egy szabályszerű módon ki is fejezi ezt a természetet. Így lesz csatornája ennek, nem azzal, hogy megtartja magának, hanem ha kiadja azt.

Ismét látjuk egy másik célját is a dühnek, vagy lehetőséget, amit az indulat jelenthet a haragot kifejező személy számára. Ellenkező pólusán lévén a szeretetnek, odavonzhatja e szeretetet és együttérzést a dühöt érzőhöz. A megbánás és a sajnálat gyakorta vonz szeretetet és együttérzést egy nagyfokú dühöt megélt pozitív keresőhöz. Az indulat tekinthető az erő negatív kifejeződésének is; vagyis mint rombolás és elválás, míg a pozitív oldal az építés és egyesülés. Nem szükséges tehát elnyomni vagy legyőzni olyan minőségeket a lényünkben, amelyek negatívnak vagy ártónak tünnek, inkább lehetőségeknek kell őket tekinteni az egyensúly eléréséhez. Mikor e negatív minőségeket viszaköveti a forrásukig, azok lehetővé tehetik a keresőnek, hogy előnyt

kovácsoljon belőlük önmaga, a Teremtő és a teremtés egy teljes egység részeként történő megismeréséhez. Ré utolsó mondata ezt húzza alá.

Carla: Úgy gondoltam, hogy ez a bizonyos töredék talán a legjobb példa ebben a kötetben arra, hogy mitől lehet Ré annyira hasznos. Mi hárman, emberek, a tőlünk telhető legjobb szintet igyekeztünk tartani, hogy teljes egyetértésben maradjunk lépésben és ritmusban, de gyakran hibáztunk, mint mi mindannyian, akármi legyen is, ha nem ma, akkor holnap. Ez az emberi tulajdonságunk. Amíg ezen az egymás közti katalizátoron dolgoztunk, aminek hőfokát az a vágy szülte meg, hogy elegendően tiszták legyünk a Rével való kapcsolat fenntartásához, kérdéseket fogalmaztunk meg Ré számára, próbálván többet megtudni arról, hogy melyek a mi torzulásaink, és miként közelítsük meg eme közelgő katalizátorok elültetését. Ám egyetlen, bármilyen okosan feltett kérdés sem remélhetett olyan szintű tanácsot begyűjteni, hogy „mint minden torzulásnál, a forrás a nézőpont korlátja.” A régi közmondás kontextusában, ami arról a választásról szól, hogy halat adjunk az embernek vagy botot és megtanítsuk horgászni, Ré mindig a horgászbótot választotta, s hozzá még csalit. És mindezt a szabad akarat megsértése nélkül: egy lenyűgöző mutatóvány, amely ámulatba ejtett minket. Sokat merengtünk ezeken a kis megjegyzéseken. Igazán segítettek az összpontosításban.

Már ejtettem szót az író/penicillin kúráról. Az elv, amit Ré követett, amikor jóváhagyta viselnem a kis keresztet az ülések alatt, sokat elmondani látszik egy csomó olyan kérdésről, ami felmerül bennünk, hogy megtegyünk-e valamit vagy sem. Azt mondta, hogy nem a legjobb olyan szempontból, hogy milyen komplikációkat okozhat, de rendben van, mivel ez egy olyan jelkép, ami valóságos módon erősít engem. A felfogás, hogy képesek legyünk mérlegelni és rugalmasságot mutatni olyan mintákban, amelyek metafizikailag értelmezendők semmint fizikailag, valódi segítség olyan embereknek, akik kevésbé akarnak allergiásak lenni vagy depressziósak vagy bármi: tedd, ami jónak tűnik, engedj a misztikus jelentésnek is ugyanolyan fontosságot, mint a fizikainak. Találd meg az egyensúlyt.

Ré Jimnek adott tanácsa mind Jimnek, mind Donnak és nekem is bevált. Miután elolvastuk, úgy döntöttünk, arra bízattuk Jimet, fordítsa a délutánt egyedüllétre. Igazán élvezte, s még ma is élvezi ezt a rutint: ebéd után kísétál a kertbe elvégezni, amit el kell, és napszálltakor lezárja egy fürdővel. Gyakran kint vagyok vele én is, de magára hagyom, hacsak nincs nekem is elintéznivalóm a kertben. Nézni Jimet dolgozni annyi, mint megérteni a szertartás és mágia erejét és célját.

Az én drága Mickemnek (így hívom őt, hogy megkülönböztessem a bátyámtól valamint első férjemtől, aki mindkettő Jim) még mindig elképesztően erős és tüzes a temperamentuma. Szó szerint ámulnivaló, és nézem, amint végigsöpör rajta, akár egy tornádó. Az évek során megtanulta, hogyan viselkedjen kevésbé dühösen, de az egyensúlytalanság magja nála is nagyon mélyen gyökerezik, mint nálam a túl sokat tenni akarás. Van néhány dolog mindannyiunknál, ami messze nem elegáns, de ha megpróbálnád kiirtani őket, csak nevetnének! Na-na, mi a csomag része vagyunk! – mintha ezt mondanák. Keresztülvergődtem magam a tekintélyes mennyiségű katalizátoron, amit számomra ez jelentett, és köszönetet nyilvánított Micknek az ilyen elsőrendű katalizátorért. Sosem bántott fizikailag, félre ne értse senki. Ez egy szóló szám. Ma már pusztán csak figyelek és elfogadok. Tudom, hogy csak annak látszik. Megerősítem a tökéletességet. Ez az, amit tenni tanultam ezidáig, mind a saját emberségemmel, mind másokéval. Közben neki meg kellett tanulnia gondozni engem, mint egy pásztornak, jönni utánam és felszedni a dolgokat, amiket elpottyantok szórakozott jártamban-keltemben. Senki nem szabadul ingyen!

Csak azt mondhatom, hogy a meditáció, és minden napnak mint kezdetnek a napi felajánlása, segítenek nekem. Ezek adják egy napom alapját, és azt gondolom, Jim is ezt mondaná. Ezért aztán bátorított mindenkit, akinek ez nem ment, hogy próbálja újra. Ez alkalommal illeszd a gyakorlatot az életedhez. Számunkra ez egy jól bevált rutin. Talán túl sok neked, de érted, hogy miként építs ki időt, amelyben te és a Teremtő találkoztok. Nem tudod hip-hopp újjászervezni az életed az önmagad egy újonnan felfedezett imádságos és misztikus aspektusa

köré; gyakorlatba kell ültess egy életvezetést, amely időt hagy az élet-szükségeid elvégzésére. Azt hiszem, egy gyors kortyolás hatásos dolog. Kérlek, próbáld tehát újra, ha már feladtad. Akik olvasni szeretnének a meditációról, azoknak Joel Goldsmith kiskönyvét, A meditáció művészetét ajánlom.

KILENCVENKILENCEDIK ÜLÉS, 1982. NOVEMBER 18.

99.2 **Kérdező:** *Mely élelmiszerek váltják ki az allergiás tüneteket?*

Ré: Ré vagyok. Amelyet ti tejsavónak mondotok – habár megfelelően használjátok az elkezdett gyógyítási munkában a torok- és mellkasi tájon –, az az anyag, amelyre az entitás allergiás.

99.3 **Kérdező:** *A közvetítő kérdezi, hogy magán hagyhatja-e a kis aranykeresztet, mialatt ezekben az ülésekben vesz részt, vagy pedig ez okozhat valamilyen eltorzulást, ami nem tanácsos?*

Ré: Ré vagyok. Átvizsgáljuk az instrumentum mentális torzulásait. Habár a fémes anyag jelenléte általában nem javallott, ebben az esetben – mivelhogy az instrumentum gondolati/érzelmi összetételét gyöngítő torzulások okának az ő empátiás torzulásait találjuk – az alakzat ajánlott kimondottan ennek a közvetítőnek a használatára. Kérnénk, hogyha bármely megerősítést végeznének a láncon (miként ennek szándékát látjuk e közvetítő részéről), akkor a megerősítő láncszemek, melyek e közvetítőnek az örökkévalóságot szimbolizálják, ugyanolyan magas, vagy magasabb tisztaságúak legyenek, mint az eszköz többi része.

Ebben a nexusban az, amit ez az eszköz képvisel ezen instrumentum számára, egy nagyon szükséges megerősítője azon mentális/emocionális mintáknak, amelyek igencsak szétsziláltak a torzulások szokásos konfigurációjától.

99.4 **Kérdező:** *Van-e valami további, amit meg kéne tennünk a közvetítőért, vagy tennie a közvetítőnek azért, hogy megszüntessük a negatív*

ötödik denzitású kísérőnk toroktájra gyakorolt mágikus munkáját vagy annak bármely utóhatását?

Ré: Ré vagyok. Nincs.

99.5 **Kérdező:** *Az előzetes kérdések végén egy kérdés Jimtől: „Az elmúlt két hétben gyakran a düh és a frusztráció szélén álltam, egy szinte állandó tompa fájdalom volt az indigószín központom környékén, és meglehetősen úgy éreztem magam, hogy elfolynak az energiáim. Észrevételezné-e Ré e tapasztalások forrását, és bármely gondolatot vagy tettet, ami esetleg könnyíthet rajta?”*

Ré: Ré vagyok. Mint minden torzulásra, a forrás a nézőpont korlátja. Komolyabb megsértés nélkül három magatartási lefolyást említhetünk meg, melyek a kifejezésre juttatott torzulásra hatással lehetnek.

Elsőként jó volna az írónak belekezdenie, ha nem is napi, de ahhoz közeli szinten, egy magányos, fárasztó tevékenységbe, mely eljuttatja az entitást a valódi fizikai kimerültségig. Továbbá, noha megfelelő lehet bármilyen tevékenység, egy szándékában a csoport harmóniáját szolgáló tevékenység választása igen eredményes volna.

A második tevékenység az, ha némi tér/időtöket és idő/tereteket az entitás a kimerítő tevékenységet követően közvetlenül vagy amilyen közel csak lehetséges, magányos kontemplációval tölténé.

Harmadikként a kiegyensúlyozó és csendes meditációk buzgón űzése sem törölhető az eme entitás számára hasznos tevékenységek listájáról.

Megjegyezhetjük, hogy az írónak nagy erősségét összegzi a pontatlan hangrezgés-összetétel: erő. Az erő áramlása de ugyanígy a szeretet vagy a bölcsesség áramlása is, nem az óvatoskodó megfigyelőjét jogosítja fel a használatára, hanem az állandó használóját. Lévén az erő fizikai megnyilvánulása a vagy konstruktív vagy destruktív fárasztó tevékenység, az erőtől telt egyén ezt a megnyilvánulást kell gyakorolja. Ez az entitás torzulást él meg az eltárolt energia túltengése irányába. Jó megismerni az ént, és jó megőrizni és használni azokat a képességeket, melyeket az én biztosított a maga tanulására és szolgálatára.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 50. TÖREDÉK

Századik ülés, 1982. november 29.

Jim: A 100-as ülés anyagában vegyük észre, a nézőpont korlátja miként változtat a válasz jellegén. Carla mártíriomságra való hajlama az idő/teres vagy a metafizikai nézőpontból szemlélve egészen hasznos az ő saját evolúciós folyamatára. De ugyanez a hajlam a tér/idős vagy fizikai szempontból nézve olyan hajlam, amely nehézségeket gördíthet azon szolgálatok elé, amiket az illető fel kíván ajánlani a testet öltése során.

Carla: Az „örvénylő vizek” kezdettől fogva nagy nehézséget jelentett számomra. Mikor elmerültem ebben a magas kádban, amely éppen elég nagy volt ahhoz, hogy behajtogassam magam, körülbelül a szám magasságáig érő vízszinteket kellett kiállnom annak érdekében, hogy a víz a hátam felső részét és a nyakamat verdesse, mivel itt voltak a gerincem legrosszabb ízületei. A valaha érzett legrosszabb klausztrofóbiám négyzete volt ez a gyakorlat. Legalább annyira volt az akarat és hit gyakorlata, mint amennyire testi tréning. Csakugyan sokat enyhített a bajomon. Akkoriban olyan kicsi voltam, hogy serdülőkor előtti méreteket hordtam, és 36-38 kiló közt volt a súlyom, így nehezéket kellett magamra vennem, hogy lefogjon a speciálisan kialakított kád aljához, különben elsodort a víz. Most nem volna ilyen problémám, mivel az élet változása egy nagyobb és érettebb kinézetű testet adott. Jim szerint akkor egy kis angyalka voltam, most pedig egy kerub. Így most valószínűleg jobban bírnám. De úgy vélem, Jim masszázsa a legjobb dolog. A víz csodás, ám az érintés gyógyító erejét nem lehet túlértékelni.

Nem sokkal az után, hogy ezt a terápiás fürdőt beszereztük, egy hirtelen és drámai félelemroham tört rám. Kirohantam a kádból, és az egyik kanapé háttámláján kuporogva találtam magam, Jimre és Donra morogva. Akkor azt hittem, hogy pszichikai köszöntés, de később Ré megerősítette, hogy Don és én egy káros és teljes egyesülést/cserét hajtottunk végre a gondolati és érzelmi természetünkben, és első ízben

tapasztaltam meg az elidegenedésnek azt a mértékét, és azt a valódi félelmet, amellyel Don e civódó világot látta. Neki tényleg, tényleg nehéz volt ezen a világon élni, habár az ember ezt ránézésre sosem tudta volna leolvasni róla. Don végtelenül hűvös volt mindig. Ám e nyugodt felszín alatt egy igen nehéz és próbára tévő mennyiségű egyensúlytalanság lapult. Hogy miként sikerült neki itt élnie, ameddig élt, talán túlmutat azon, amit tudhatnék.

SZÁZADIK ÜLÉS, 1982. NOVEMBER 29.

- 100.2 **Kérdező:** *Az instrumentum kérdezi, nincs-e valami gond az örvénylő vizekkel, mivel nagyon szédül ennek minden egyes alkalmazása után. Tudná ezt, kérem, észrevételezni Ré?*

Ré: Ré vagyok. Igen.

- 100.3 **Kérdező:** *Kommentálná, kérem, Ré?*

Ré: Ré vagyok. Mint már azt korábban jeleztük, az instrumentum hajlamos arra, hogy megpróbálja túllépni a határait. Ha valaki egy inkarnáció metafizikai vagy idő/tér aspektusaiból indul ki, akkor ez egy szerencsés és hatékony felhasználása a katalizátornak, mivel az akarat folyamatosan erősödik, valamint, továbbá, ha a korlátozásokat mások szolgálatában lépik túl, akkor a sarkosulás is igen eredményes.

Mindamellettt úgy érezzük, hogy a kérdés az inkarnációs létélmény tér/idős porcióját célozza, és ebben a keretben újra csak azt kérnénk a közvetítőtől, hogy gondolja át, mennyi értéke van a mártírhalálnak.

Az instrumentum megvizsgálhatja az örvénylő vizekre adott reakcióinak mértékét. Fel fog fedezni egy összefüggést közte és más tevékenységek közt. Ha az úgynevezett aerobic gyakorlatot végzi, akkor három órátoknál nem kevesebb, de inkább öt órátok teljen el közte és az örvénylő vizek közt. Mikor a sétát teljesítette, akkor egy legalább, úgy gondoljuk, negyven perc(etek)es szakasz kell elteljen az örvénylő vizek előtt, de lehetőleg kétszer ekkora mennyiségű tér/időtök.

Igaz az, hogy némi köszöntés serkentette az instrumentum által érzett szédülést. Ennek forrása azonban nagyrészt az instrumentum elhatározása, hogy elmerülve maradjon az örvénylő vizekben azon a tér/idő szakaszon túl is, amit kibírna benne anélkül, hogy túllépné a fizikai határait.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 51. TÖREDÉK

Százegyedik ülés, 1982. december 21.

Jim: A 101-es ülésben kiváló lehetőségem nyílt rá, hogy újra a haragos/frusztrációs torzulásomon dolgozzam. Ezúttal azonban ez nemcsak magamra irányult. A „negatív bölcsesség” most Donra mutatott két napon keresztül, amikor elérkezett az ideje a Második és a Harmadik könyv újranyomtatásának. Don helyett mindhárom kötetet egyetlen könyvben akarta kiadni. Nem számított, hogy ez nem lehetséges, mivel nem volt pénz rá úgy megcsinálni, ahogy Don szeretette volna: szedéssel és keménykötéssel. Ami számított, hogy hagytam egy egyet nem értést kerekedni, ami két napon át megoldatlan maradt. Ebből egy kiváló lehetőség lett a negatív ötödik denzitású barátunknak, hogy fölnagyítsa a nehézséget, és a mód, ahogyan ezt megtette, eléggé érdekesnek bizonyult, különösen számomra, mikor egy ritka vesebetegséget kaptam. Zsíros vesegyulladásnak vagy minimál változás szindrómának nevezik ezt, és hatására hamarosan 14 kg víz súlyával lettem nehezebb. Ré válasza első bekezdésének utolsó mondata tűnik számunkra a kulcs gondolatnak ebben a sajátos incidensben. A válasz utolsó két mondata érdekes, mert általánosan alkalmazható minden keresőre.

Az ülés közepe felé feltűnhet, hogy egy másik atlantai ház is megemlítésre kerül csoportunk lehetséges székhelyeként. Ekkor még mindig reménykedtünk abban, hogy közelebb kerülhetünk Don munkahelyéhez, hogy kisebb terhet jelentsen neki a munkába bejutás. Később aztán egy harmadik házat találtunk, mely a 105. ülésben kerül majd elő, s ez lett végül az a ház, amelyikbe 1983 novemberében átköltöztünk.

Az utolsó előtti kérdés egy másik közvetítőről szól, aki a testének ödémásodásával kapcsolatos nehézségeiről számolt be, amely nagyon hasonló volt az enyémhez. Don megkérdezte, van-e rá bármi mód, hogy felvilágosítást adjunk számára az állapotáról, mivel épp előtte beszéltünk vele telefonon, hogy összehasonlítsuk a felpuffedéseket a

két csoportunk berkeiben. Ré válaszában első bekezdése kijelöli azokat az általános alapelveket, amelyek minden intenzívebb másokatszolgáló jellegű munkát végző egyénre és csoportra érvényesek. Ré válaszában második bekezdése arra az adott helyzetre vonatkozik, amilyenben ez az illető közvetítő dolgozott, viszont az általános érvényessége e gondolatoknak nyilvánvaló.

A gyógyítási megközelítések kombinációja hat hónapon belül javulást hozott az állapotomban.

Carla: Bárcsak láthatták volna a nézést Dr. Stewart Graves arcán, mikor ez a kiválság áttekintette Ré diagnózisát. Gondosan felkutatta Jim veserendellenességének lehetséges ismert okait, és azt találta, hogy a rovarcsípések és a rájuk adott allergiás reakció egy ritkán előforduló ám pontosan feljegyzett oka az állapotnak. Bármilyen más lehetséges ok hiányában allergiás reakcióként került felvételre. Különös, hogy amikor nekem volt tinédzser koromban veseelégtelenségem, az okot illetően szintén az allergiás reakció volt az orvos legjobb tippje.

Mostanra úgy tűnhet az Olvasó számára, hogy a pszichikai köszöntések igazán kitöltötték az időnket. És ez így is volt. Ahogy Jim és Ré is mondják, könnyebb valakit észrevenni, mikor a reflektorfényben áll. Metafizikailag a kapcsolat a Ré csoportja béliekkel egy vakító rivaldafény volt. Habár továbbra is tizedrangúak és teljesen névtelenek maradtunk minden földi értelemben, igencsak szemet szúrtunk „a hithű ellenzék” számára.

Az én szememben az emberi mivolta bizonyult csoportunk végzetes gyengeségének, ahogy a hármasságot kezelte. Jóllehet a tudatosan felismert energiáink valóban tökéletes harmóniában és egyetértésben működtek, voltak a tudatos kontroll szintje alatti emberi torzulások, melyek hagyták, hogy ék verődjék Don és énközém, így Don elvesztette a hitét „bennünk”. Mikor kezdte megtapasztalni azt a mélységes depressziót, amely egy vánszorgó, de mégis kérlelhetetlen tempóban látszott utolérni őt, a sajátját kivéve mindenki véleményének teljes lekicsinylése nem kedvezett neki. Ez volt a kezdete annak a mintának,

amely végül halálosnak bizonyult, és véget vetett az én szeretett társam életének, és kedves Ré csoportunkkal való kapcsolatának.

Képezhető-e ebből javaslat, hogy egy csoport ne működjék, csak ha az energiák kettesével mérhetőek, hogy csak párok csatlakozhassanak be? Nem kifejezetten – nem hinném, de ez mindenképp elgondolkodtató. Csinálhattuk volna jobban? Az évekig tartó Joyce-i „agenbite of inwit” után még mindig úgy gondolom, hogy nem. A viselkedésünk mindenkor hű megnyilvánulása volt önmagunknak. Soha nem fordult volna elő, hogy Jim vagy én akár csak elgondolkodjunk azon, hogy változtassunk az egymáshoz vagy Donaldhoz fűződő kapcsolatunkon. Don pedig mindig maga látta el magát tanáccsal, és reménye sem volt annak, hogy odajöjjön hozzám vagy Jimhez, és elmondja nekünk, milyen aggodalmak gyötrik a fejében és a szívében.

Továbbá amikor bármely csoport együtt élve dolgozik, akkor függetlenül attól, hogy a számuk páros vagy szinglik is keverednek közéjük, mindig kerül emberi hiba is az egyes tagok megnyilvánuló életébe, és ezen emberek torzulásai és félelmei dinamikájának mértékéig lesznek félreértések és zavarok, amelyek vissza- és széthúznak a teljes bizalomtól. Illő tehát minden a fénnel dolgozónak, aki pozitív befolyással remél lenni a bolygósztű tudatosságra, hogy sürgősen foglalkozzon mindazon félelmekkel és kétségekkel, amik benne felhalmozódhatnak. Ha akár csak egyszer is képesek lettünk volna teljes nyíltsággal beszélni Don és én, akkor azt hiszem, meg tudtam volna nyugtatni a lelkét. Ám Don nem önmaga lett volna, ha így tesz. Se én nem lettem volna önmagam, ha valamiképp rájövök, hogy Don kételkedik a hűségemben. Önmagam lévén, nem tudom elképzelni, sem akkor, sem most, miként hiheti bárki is azt, hogy illojális vagy hűtlen lennék bármely egyezményhez. Sosem tettem ilyet ebben az életemben.

A végén az ember ránéz erre a pácra, amibe kerültünk, és tudja annak teljes tökéletességét és elkerülhetetlenségét. Ezelőtt és ezután is fogok gondolni Donra, az én szeretett társamra, minden egyes nap minden egyes órájában, és a szenvedése azóta is előttem van. De már nem érzem azt az éles bánatot, amely a halála utáni első néhány évben

ledöntött. Minden jó, semmi sem veszett el. És ma már érezhetem a Napot az arcomon, a korábban érzett késztetés nélkül, hogy maradjak az árnyékban és gyászoljam a veszteségeimet. Az idő helyrehozta az összetört lelkemet, és engedi, hogy a lényem újra édesen és ritmusban áradjon. Donald pedig itt van, belül. Érdekes módon gyakran kapunk olyan leveleket, amelyekben íróik azt állítják, hogy Don segített nekik, akár valamivel az ő munkájából, akár egy tényleges látogatással. Don nagylelkű szelleme, megszabadulván a szorító visszatartástól, ami életében jellemezte, kiáradt az időtlenségbe, és úgy hiszem, a szolgálata tovább fog élni, amíg még lesznek olyanok, akik bölcsességének különleges márkáját és lelkének mélységét igénylik.

Ré kijelentése, miszerint a katalizátor forrása az én, különösképp a felettes én, szerintem mélyreható. Az új katalizátor kínját mindig a másik személyhez kapcsoljuk, mint aki a katalizátort elhozza. Azzal, hogy ezt tesszük, elfelejtjük, hogy a másik személy is mi vagyunk. Nem valaki hozzánk hasonló, hanem pontosan a mi szívünk és lelkünk. Ezzel a látásmóddal úgy tekinthetünk Don és az én betegségemnek meg az ő halálának egész tragédiájára, mint ahogy a Teremtő kiszolgálja a teremttől pontosan azzal a katalizátorral, mely a legmeszszemenőbb tudatosságban sarkosuláshoz és a legnagyobb szellemi növekedéséhez szükséges. Azzal, hogy kinyitotta a szívét – az elveszett szerelem és reménytelen idill tradíciójában, mely a történelem kezdete óta mozgat minket – Don beteg lett és meghalt. És ez a halál egy teljes énfeladás volt. Mintha csak Don befejezett volna minden mást, amit megtenni kívánt az életben, majd pedig rátért volna a személyes okra, amiért a Föld fizikai síkjára lépett: a szíve kinyitására. Oly igen bölcs volt, és ezzel a szó szerinti értelemben legbrutálisabb önfeladással ez a bölcsesség teljes kiegyensúlyozásra került az együttérzéssel és nyíltszívű szeretettel.

Ami engem illet, én sem hibáztathatom azt az utat, mely a lelkemet makacsul az én falainak ágyúzására rendelte, amíg végül kínlódva el nem kezdtem a szeretet mellett bölcsességet is kifejezni az életemben.

Ilyenek voltak a mi ajándékaink egymásnak – ilyenek az áramlatok mi mindannyiánk közt.

Amióta Ré az ebben az ülésben szóba kerülő megtisztító szertartást átadta számunkra, már számos alkalommal láttam azt előadni olyanok által, akik eljöttek az L/L Research-höz, és minden esetben igen hasznosnak tűnt. Azt hiszem, egy új hely valamilyenfajta megtisztítását elvégezni jó metafizikai szokás, mivel az emberek csakugyan hátrahagyják gondolatformáik maradványainak lenyomatát a hely auráján, ahol jártak, különösen azon helyekén, ahol jelentős időt töltöttek el. És még akkor is, amikor a rezgések alapvetően jók, lehet, hogy nem harmonizálnak teljesen a sajátunkkal. Így aztán jó felmágnesezni a helyet a saját használatunkra, még hogyha csak annyit teszünk is, hogy elfüstölünk egy zsályát, vagy elmondunk egy felszentelő imát. A szellem világa sok mindent tehet velünk, habár a legtöbb esetben nem tudhatjuk vagy láthatjuk ezt a befolyást. Tisztelettel adózni a dolgok ezen oldalának bölcs döntés.

SZÁZEGYEDIK ÜLÉS, 1982. DECEMBER 21.

101.0 **Ré:** Ré vagyok. Köszöntelek titeket az Egységes Végtelen Teremtő szeretetében és fényében. Most kommunikálunk.

101.1 **Kérdező:** *Megadnád nekem először a közvetítő állapotát, ha megkérlek?*

Ré: Ré vagyok. A közvetítő valamennyi energiaszintje némiképp lecsökkent a fizikai fájdalom torzulása illetve nemrégi gondolati/érzelmi katalizátor folytán. Mindazonáltal az energiaszintek igen alkalmasak a javulásra ott, amit a közvetlen jövőtöknek mondotok.

101.2 **Kérdező:** *Köszönjük. Mi okozta a puffedést Jim testén, és mit lehet tenni, hogy meggyógyuljon?*

Ré: Ré vagyok. E kérdés megválaszolásához a bölcsességet jelképező kígyó szemügyre vételével kell kezdenünk. E szimbólum értékét az adja, hogy a segítségével könnyű meglátni a bölcs ember két arcát.

A pozitív bölcsesség a homlokot ékesíti utalva az indigószín munkára. A negatív bölcsességet – mellyel olyan kifejeződésekkel kívánunk jelezni, amelyek hatásosan vágják el az ént a más-énjétől – jelképezheti a méregfogak mérge. Azt használni elkülönülésre, amit az elme/test/lélek komplexum bölcsességként megszerzett, egyet jelent behívni a bölcsesség ama sötétebbik felének végzetes harapását.

Az entitásnak megvan a gondolati/érzelmi hajlama – amely már jó tér/időtök óta folyamatos csökkenést mutat torzulásban – a negatív bölcsesség irányába. Az entitás már tudatában lévén ennek arra készítet minket, hogy ne leragadjunk e pontnál, hanem inkább konkrétan megrajzoljuk a metafizikai háttere határvonalát az egyik második denzitású fajtok harapássorozata felerősítésének. Ebben az esetben a harapás nem más volt, mint az egyik pókféléteké, amit olykor a fapóknak neveznek. Mindamellett lehetséges, hogy ha elég munkát fektetnétek az entitás patológiai eredetének kimutatásába, akkor a lehetőségi/valószínűségi határokon belül lenne, hogy a teszt a gyapotszájú¹² marását mutassa ki, ne pedig a közönséges fapók csípését.

A gerjesztés az entitás sárgaszín, fizikai testének nyirokrendszerében történt meg. Ennélfogva a munkálat folytatódik. Növekvő terhelés van a lépén, a mellékveséken, a vese komplexumon, és némi nehézség lehetősége/valószínűsége a májon. A nyirokproblémák kezdik továbbá megterhelni az entitás hörgőrendszerét. Ez némi általános információ arról, ami egy viszonylag hatásos munkálatnak könyvelhető el.

Eme torzulások eltávolításának több részlete van:

Elsőként jó felkeresni a Stuart nevű jó szolgálatait, hogy durva kémiai lépéseket tehessen az entitás hisztaminos reflexeinek újraélesztésére, és hogy segítsen az ödéma eltüntetésében.

Másodikként azt javasoljuk, amit már el is kezdtetek, vagyis megkérni a most e csoport előtt Bobként ismertet, hogy ez az egyén ráfókuszálhassa segítségét a sárgaszín testtel való metafizikai kapcsolatokra.

¹² A vízi mokaszinkígyó vagy halászvipera egy rendkívül agresszív fajta mérgekígyó

Harmadikként az entitásnak tudomásul kell vennie a fizikai hordozója káliumigényét. A banánpálma gyümölcsének fogyasztása javallott.

Negyedikként a sértettség puffadása és a látható jelen helyzet közti kapcsolat segítségül van.

Mint mindig, a harmonikus csoport támogatása segítség, csakúgy, mint a meditáció. Megemlítendő, hogy ennek az entitásnak némi önfegyelmezésre van szüksége a meditációban, amit a csoport többi tagja ugyanilyen módon nem talál szükségesnek. Ennélfogva az entitás annak tudatában folytathatja az ő meditációs formáit, hogy bár az önfegyelmezésben való osztozás késztetése nem mindig van jelen, ettől még a csoportban mindenki teljes mértékben támogatja azt.

Minden entitás a maga módján lát és tanul az illúzióból, és mind egyedi áramkörrel dolgozza fel a katalizátort. Így hát nem kell mindenki egyforma legyen ahhoz, hogy akaratban és hitben egyenlő legyen.

- 101.3 **Kérdező:** *Köszönjük. Tennék egy állítást, hogy én miként látom a cselekményt, és kérném Ré hozzáfűzését. A jelenlegi helyzetet úgy látom, hogy a Teremtő Önmegismerése pillanatnyilag a polarizáció fogalmát használja. Kihangsúlyozni vagy kitermelni látszunk a katalizátorokat a kívánt sarkosulás fokozására, legyen a működésmód akár véletlenszerű annak révén, amit felettes énnek nevezünk, akár egy ellentétesen polarizált entitás szolgálatain keresztül, aki katalizátorral hat ránk. Mindezek ugyanazt a hatást látszanak előteremteni, ami az erősebb polarizáció a kívánt irányba, mihelyst ez az irány határozottan kiválasztásra került. Én a második denzitású rovar csípését valamelyik fent említett forrás funkciójaként látom, kezdve a randomtól a kibővítettig a felettes én által vagy a tevékenységeinket szemmel követő, ellentétesen polarizált entitás szolgálatai által, melyek mindegyikének durván ugyanaz a végső hatása. Észrevételezné Ré a megfigyelésemet?*

Ré: Ré vagyok. Megfigyeléseidet nem hétköznapiak találjuk, és nagyrészt helyesnek.

- 101.4 **Kérdező:** *Ebben a konkrét esetben melyik útvonal volt az, amelyik a harapás katalizátorát előteremtette?*

Ré: Ré vagyok. A katalizátor természete olyan, hogy csupán egyetlen forrása van, mivel a katalizátor és a tapasztalat további konkretizálási kísérletek az én tudattalan elméjének felépítése kapcsán. Ennélfogva egy inkarnációs létélményben az én mint a Teremtő, kiváltképp a felettes én, az alapja annak, amiből a katalizátor áll, hogy felkínálja szolgálatát az elmének, a testnek vagy a szellemnek.

Abban az értelemben, amelyben szándékolásodat érezzük, a forrás a negatív ötödik denzitású jóakaró volt, aki felfigyelt az entitásban a fokozatos visszaesésre a düh/frusztrációnak nevezett torzulás nem harmonikus mintázatához. A rovar könnyedén rávette a támadásra, a fizikai hordozót pedig, amelynek hosszantartó allergiái és érzékenységei voltak, ugyancsak könnyedén belevitte a nyirokműködés elégtelen működésébe és az immunrendszer nagyban lecsökkent képességébe, hogy a sárgaszín testből eltávolítsa azt, ami eltorzította azt.

- 101.5 **Kérdező:** *Eszembe jutott valami. Arra tippelek, hogy a múlt heti betegségem a felettes énem valamiféle közbelépésének tudható be, hogy kizárja a lehetőségét annak, hogy letelepedjünk annak a nagyszámú méhnek a közelségében, amiket megfigyeltem. Észrevételezné Ré az állításomat?*

Ré: Ré vagyok. Megjegyzést fűzhetünk, nem a kérdező fizikai torzulásaihoz, hanem a rajban élő második denzitású lények vitathatatlan igazságához, miszerint a rajmentalitás mint egész befolyásolható egyetlen erős metafizikai impulzussal. Mind az instrumentumnak, mind az írnoznak megvan a lehetősége nagy eltorzulásokra az életképtelenség irányába nagyszámú fullánkos rovar egy efféle támadása esetén.

- 101.6 **Kérdező:** *Az atlantai Oakdale Road 893. szám gondolatformaadottságai és más általános paraméterei olyanok-e, hogy nem szükséges megtisztítás, amennyiben Rének megvannak ezek az értesülései?*

Ré: Ré vagyok. Nem.

- 101.7 **Kérdező:** *Ajánlatos lenne az atlantai reptértől délre eső, másik házra javasolt jellegű megtisztítás az Oakdale Road 893. számra is?*

Ré: Ré vagyok. Megjegyezzük, hogy bármely lakóhely, akár korábban békés (mint amelyikről te beszélsz), akár korábban ellenséges karakterű, igényli az alapvető sóval, vízzel és seprűvel való megtisztítást.

A fent említett lakás békés természete olyan, hogy a megtisztítás elvégezhető két részletben is: vagyis, hogy sem kijárás, sem bejárás nincs, csupán egy nyíláson keresztül az egyik megtisztításra. Ezután kilépés és belépés minden más helyről, miközben a fennmaradó portál megfelelően le van zárva. A sót azon a helyen lehet elhelyezni, amely nem volt lezárva az első megtisztítás során, és meg lehet kérni a sót, hogy pecsétként működjön, de mégis engedje az olyan szelíd szellemek átjárását, mint ti magatok. Javasoljuk, hogy beszéljeteek ehhez a szerhez, és egyenként nevezetek meg minden olyan entitást, akik számára engedélyt kértek ahhoz, hogy áthaladhasson. Ne haladjon át személy anélkül, hogy engedélyt kérnétek rá a sótól. Ez annak a lakóhelynek az esete, amelyikről beszélsz.

101.8 **Kérdező:** Köszönjük. Tudna Ré bármilyen felvilágosítást adni, milyen tájékoztatást adhatnánk Greta Woodrew-nak arról, hogy miként enyhíthetne a jelenlegi felpuffedt állapotán?

Ré: Ré vagyok. Csupán annyit tanácsolhatunk, hogy a fényhez való tartozás megtiszteltetése maga után vonja a Felelősség Törvényét is. A kötelesség tartózkodni a sértettségtől, viszálytól és mindazon dolgoktól, amelyek, ha belül megoldatlanok, utat engednek az olyan munkálatoknak, mint amik az általad említett instrumentum előtt fekszenek. Ez az entitás – ha kívánja az írnok – megoszthatja megjegyzéseinket a fent említett entitás munkálataival kapcsolatosan.

Az entitás, aki az öt körülvevők állandó és lankadatlan jóváhagyását kapja, azok visszatükröző hatásának az elvesztésétől szenved, akik az igazsághoz hűen, nem pedig vak hűséggel tükröznek. Ez nem egy az ítélkezés visszaállítására irányuló javaslat, csak pusztán egy indítvány mindazok számára, akik közvetítőket támogatnak – vagyis, hogy támogass, légy együttműködő, osztozz a szeretetben, az örömben és a hálaadásban, de találj meg a szeretetet az igazságban is, mivel minden

közvetítő több hasznát látja ennek a támogatásnak, mint a józan megkülönböztetést elfojtó totális rajongásnak.

101.9 **Kérdező:** *Köszönjük. Látom, hogy a negyvenöt perces időzítési ablak már eltelt, így megkérdezem, hogy tehetünk-e valamit az instrumentum kényelméért vagy a kapcsolat javításáért?*

Ré: Ré vagyok. Azt találjuk, hogy ez a közvetítő már felhasználta az összes átutalt energiáját, és már a vitális energiatartalékát kezdte a beszédre elhasználni. Mi az átadott szexuális energia felhasználását javasoljuk, a vitális tartalékok teljes kizárásával, hogyha lehetséges.

A beállítások olyanok, amilyennek lenniök kell ahhoz, hogy mindenki jól folytathassa. Hálásak vagyunk a támogató csoport lelkiismeretességéért.

Ré vagyok. Távozom e csoporttól az Egy Végtelen Teremtő szeretetét és fényét dicsőítve. Járatok ezért örvendezve a Teremtő erejében és békéjében. Adonáj.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 52. TÖREDÉK

Százkettedik ülés, 1983. március 22.

Jim: Ezúttal, a 102. ülésben, ismét Carlán volt a sor, hogy egy újabb pszichikai köszöntést tapasztaljon meg, mely az összhangból egy ő részéről történt pillanatnyi kibillenést erősített föl. Képtelen volt elfogadni érzékelésemnek egy részét a mi közös kapcsolatunkról úgy nagyjából egy vagy két órán keresztül, ám ez elégnek bizonyult arra, az ekkor érzett erős érzelmei folytán, hogy a mi negatív polaritású jóakarónk egy hatásos munkát hajtson végre. Szerencsére a legtöbb embernek nem kell aggódnia a diszharmonikus pillanatok ilyen azonnali és drámai fölerősítésén, mivel kevés ember vagy csoport vonja magára ötödik rezgésszintű negatív entitások figyelmét. De az általános törvényszerűség az, hogy aki közel áll a fényhez, az olyan megtiszteltetést él át, amit azzal a felelősséggel kell kiegyensúlyozni, hogy oly harmóniával tükrözze vissza ezt a fényt, amilyen csak lehetséges, és e törvényszerűség minden kereső esetére megáll. Ha valaki nem tesz eleget ennek a felelősségnek, az egyszerűen elhoz számára egy újabb, még erőteljesebb lehetőséget, hogy így tegyen, amíg meg nem teszi, vagy amíg hátrébb nem lép a fénytől.

Ré második válaszában harmadik bekezdésében megtaláljuk a fő gondolatot vagy hozzáállást bármely ilyen pszichikai köszöntés vagy általában bármely nehézség kezeléséhez, amivel az ember életmintázatai során szembesül. Az ülés további részében Ré megadja a citromszín energiapont szabaddá tételének alap kritériumát, amin Carla dolgozott ebben a helyzetben. A műtétet sikerült elkerülni, a hastáji görcsölő állapotot pedig sikerült megfékezni nagyjából két év alatt. Meggyőző kis munkát!

Carla: *Ah, emberlét! Jim és az én nézeteltérésem a férfiak és nők közti ősi dinamikáról szól: a monogámiáról. Ki is volt, aki azt a kis nótát írta? „Hogamus, higgimus, a férfiak poligámok; Higgimus, hogamus, a hölgyek monogámok.” Ogden Nash? Dorothy Parker? Akárhogy is, ez igaz, vagy igaz szokott lenni. Jim egy nyitott kapcsolatot kért több-*

ször is a korai együttléteinkkor. A legőszintébben inkább barát lévén mint pasi, és mivel elsősorban a közös munkánk kapcsolta őt hozzám mintsem bármely romantikus érdeklődés, így természetesen reagált sok szép nőre, aki az útjába került. Ugyanebből a helyzetből nekem sosem jutott eszembe további kapcsolatot keresni. Teljesen elégedett voltam, hogy Don a társam és a párom, s rég felhagytam azzal, hogy hibáztassam őt, amiért nőtlen akart lenni, ugyanakkor szintén tökéletesen boldog voltam Jim barátságával és a vele való közös intim életünkkel. Mennyi zúrt kavarrunk a vágyainkkal! Vágyini mégis nagyon helyénvaló. Az életben a legtöbb tanulás, azt hiszem, magában foglalja az akarat és a vágy helyes használatát.

Életem egyik legfőbb gyógyulása akkor történt, amikor 1992-ben a leszálló vastagbelem nagyjából felét eltávolították. Ezzel kitakarítódott sok régi és halott anyag, s vele párhuzamosan önmagamon belül is elvégezhettem a megfelelő munkát a metafizikai szinten. Sok mindent el kellett engedni, és csodálatosan éreztem magam, hogy ezt meg tudtam tenni. A psziché és a szóma, a lélek és a test, kibogozhatatlanul összefonódnak, s az egyiket ért fájdalom visszatükröződik a másikon. Azonban amikor egyedül a testet éri baj, az elme sokkal szabadabban felülvizsgálhatja a traumát, mint amikor az elmét és az érzelmeket éri sérülés. Ha az efféle kárral nem foglalkoznak, és nem ismerik el, akkor egyre mélyebbre hatolhat a test egészségébe, megbontva egyensúlyát és aláásva azt.

Ez után a műtét után, a velejáró metafizikai munkában elengedtem mindent, amit csak tudtam Don halálának egész tragédiájából s az ő társasága nélkül oly megkisebbedett életemből. És így lettem végül kész arra, hogy továbblépjek egy új életbe. Új étrenddel küldtek haza, szorosan követve Ré javaslatait. Gyomor- és bélrendszerem minden vizsgálata fekélyeket mutatott, és 30 évnyi kortizon szedés után ez nem is meglepő. Az étrend neve „alacsony rosttartalmú” volt, és jól átfőzött húсок, zöldségek és gyümölcsök, cukrok és zsírok voltak rajta, amiket Ré ajánlott, nem voltak viszont rajta a szokásos egészséges kaják: a teljes kiőrlésű lisztek, magvak, bogyók, nyers gyümölcsök és

zöldségek. Csaknem úgy jellemezhetné az ember, azt hiszem, hogy az egészségtelen étrend! De mégis bevált, hála az Égnek, öt éve már, és igazán hálás vagyok. Úgy vélem, sok emberrel osztozom, akinek krónikus betegsége van, abban az érzésben, hogy milyen a borotva élni. Óvatosnak kell lennem, mivel a hibákért drágán kell fizetni. Különösen a saláták hiányoznak, de nem vitatkozom a végzettel, amely lehetővé tette nekem ezeket az éveket abból az életből, ami szinte már nem is volt.

Egy megjegyzés „Bobról”: Ő egy elképesztő segítség volt egy területen: az öngyilkos természetű érzéseimen. Don halála után, és különösen, miután megtudtam, hogy min gondolkodott Don, totálisan bűnösnek éreztem magam, amiért nem voltam képes meglátni a félelmeit és eloszlatni őket. Úgy éreztem, minden az én hibám. Erősen éreztem, hogy a büntetés halál kell legyen. Nem voltam hajlandó kioltani a saját életem. Tudva, miként érintett, amikor Don meghalt, tudtam, hogy ugyanezt sosem tenném meg azokkal, akiket szeretek. Ez aztán élet és halál közt lebegésben tartott engem. Az 1984 és 1992 közti években a halál erői egyre közelebb köröztek, míg végül a szemébe tudtam nézni a halálnak, és megtaláltam a hitet az élet, a szeretet és a gyógyulás igenléséhez. Az ima szerepe mindebben alapvető volt, hogy többet ne mondjak. Bob imái pedig különösen erőteljes megtartók voltak. Ő szólt nekem ezekről az öngyilkos rezgésekről, még jóval azelőtt, mikor már a bánatba belefulladáson kívül nem sokat tehettem volna, és átsegített engem az önismeret és az önbírálat e szívfájdalmain, amelyek oly egyensúlytalanok voltak. És sokan mások is csatlakoztak őhöz. Olyan érzésem volt, mintha fenn tartanának a szeretettel, biztonságban és épségben, az egész 1991-92-es megtapasztalás során, amelybe beletartozott négy út a kórházba, súlyosan betegen és meglehetősen összerogyott állapotban, a béltraktusom teljesen elzáródva.

Megszakadt a kapcsolatunk Bobbal, amennyiben valaki azt kívánná, hogy adjuk meg a nevét és a címét. Tudatta velünk, hogy visszavonult az aktív gyógyítástól, és idejét immár mély imádsággal kívánja tölteni

a planetáris szinten. Köszönetünk és áldásunk, bárhol is legyél, kedves Bob.

Nem volt könnyű megtalálni Arthur Schoent. Ré „Shane”-nek ejtette ki a vezetéknevét, de semmifajta orvos nem volt azon a néven. Végül aztán rábukkantunk a német betűzésre – habár a név rendes kiejtéssel „Shourn” lett volna, többé-kevésbé.¹³ De ez Amerika, így a név persze amerikanizálódott. Ténylegesen meglátogattuk ezt az embert, de eljöttünk, mielőtt kezelhetett volna engem, mivel ő és Donald nem értettek szót egymással. Ez nem meglepő, mivel Donald el akarta olvasatni vele Ré diagnózisát, a doktor pedig nem szívesen konzultált volna egy test nélküli entitással.

Ré javaslata, hogy „fogjátok meg egymás kezét és sétáljatok a Nap felé”, csakugyan jó tanács. Ha képesek lettünk volna megmaradni a magasztalásban és hálaadásban, az sok mindent megváltoztatott volna. De a dolgok úgy voltak, ahogy voltak. Az időnek ebből a távlatából látom, és dicséretet és hálát mondok minden egyes pillanatért, amit együtt tölthettünk. Bármibe került is, megért és megér mindent.

SZÁZKETTEDIK ÜLÉS, 1983. MÁRCIUS 22.

102.0 **Ré:** Ré vagyok. Köszöntelek titeket az Egységes Végtelen Teremtő szeretetében és fényében. Most kommunikálunk.

102.1 **Kérdező:** *Megadnád, kérlek, elsőként a közvetítő állapotát?*

Ré: Ré vagyok. Az entitás fizikai energiahánya a legtetemesebb eddigi általunk tapasztalt. A mentális és gondolati/érzelmi torzulások közel egyensúlyiak, az instrumentum vitális energiája pedig egészében torzul az egészség vagy erősség/gyengeség felé az instrumentum akaratának köszönhetően.

102.2 **Kérdező:** *Elmondaná-e Ré nekünk, hogy mi okozta a fájdalmat és a görcsöt az instrumentum hasában, és hogy mit lehet tenni ennek meggyógyítására?*

Ré: Annak érdekében, hogy a betegségirányú fizikai torzulások okát szemügyre vegyük, az elzáródott energiaközpontra kell tekintenünk. Ebben a helyzetben, a citrom sugár lévén eltorlaszolt, a megtapasztalás jellegzetessége a kémiai testnek azon a tájékán történt. Az úgynevezett lacuna¹⁴ a szél-írotta fény és szeretet páncélján már bezárult, és nemcsak helyrejött, de nagyban meg is javult. Mindazonáltal ezek a szabad energiaáramlás pillanatnyi kiesése során felgerjesztett torzulások súlyosak, és minden lehetőségi/valószínűségi örvény szerint folytatódni is fognak bizonyos tér/időtökig, mivel gerjesztésre került egy fogékony-ság a harántvastagból görcsére. Egy már létező gyöngesség van a hasnyálmirigy-működésben is, különösen, amelyik a hipotalamuszhoz kapcsolt. Ezenkívül ott vannak még egyes májrészek már létező sérülései. Ezek a hiányok vagy torzulások a szervrendszernek közvetlenül az éhből kiinduló részében nyilvánulnak meg. Némi irritáció van továbbá a patkóbél közelében, melynek hatására elégtelen az instrumentum táplálékfelszívódása. Ez egy allopátiás eredetű irritáció.

Az étrend központi jelentőségű. Tovább nem mehetünk az entitás szervrendszerének felderítésével, mivel a teljes kitárgyalása a jelenlegi nehézséghez hozzájáruló különféle gyengeség/erőnlét irányú torzulásoknak az ajkaknál kezdődik és a végbélnyílásnál végződik. Megjegyezhetjük, hogy az instrumentum a Teremtőre összpontosult maradt egy kilencvenet meghaladó százalékban. Ez a lényeg. Folytassátok hálaadatosságban és köszönettel mindenért.

Vannak erősebb görcsoldó szerek, amelyeknek felajánlásában segíthet az e közvetítő előtt nem ismert, de Arthurként ismert. Az ajánlást ennek megtételére – lévén ez olyan, ami nem irányul az élet megőrzésére vagy megszüntetésére, továbbá elveszi az instrumentum elől annak tanulási lehetőségeit eme élethelyzetből – vissza kell tartanunk. Mi nem vagyunk olyan helyzetben, hogy kezelést javasoljunk e jelen tér/időben, az elfogyasztott ételfélékre való odafigyelésen túlmenően.

¹³ Az eredeti német vezetéknev minden bizonnyal a Schön – *a ford.*

¹⁴ rés, hézag, hiány

102.3 **Kérdező:** *Nem vagyok biztos abban, hogy mindent értettem abból, amit mondtál. Meg tudnád adni a vezetéknevét ennek az Arthurnak, és hogy hol található?*

Ré: Ré vagyok. Meg.

102.4 **Kérdező:** *Megtennéd ezt, kérlek?*

Ré: Ré vagyok. Az Arthur hangrezgésű entitásnak a Schoen a családneve, és a ti helyiségekben van.

102.5 **Kérdező:** *Milyen ételeket kell a közvetítőnek kizárnia az étrendjéből ahhoz, hogy csillapítsa ezeket a fájdalmas rohamokat?*

Ré: Ré vagyok. A Bob nevűtől szerzett információk azok, amelyeket ajánlani kell. Továbbá minden élelmiszert meg kell főzni, hogy így az elfogyasztott dolgok puhák és könnyen foszlóak legyenek. Összetett függőség van, régóta fennálló étkezési szokások folytán, a cukraitokra. Ezért azt kell ajánlani, hogy megkapja ezt a cukrot annak koncentráltabb formájában a késő délutáni időtökben, miként nevezitek, plusz a cukrozott itóka elfogyasztásával körülbelül egy vagy két óráttal az esti étkezés után. Javasolt továbbá – minthogy ez az instrumentum cukrokat használ szénhidrátok gyanánt –, hogy egy kis mennyiségű, alacsony cukortartalmú szénhidrát kerüljön elfogyasztásra körülbelül egy vagy két óráttal az alvási szakasz előtt.

102.6 **Kérdező:** *Ha jól értem, amit mondasz, a közvetítő ne egyen cukrot késő délutánig. Ez így van?*

Ré: Ré vagyok. Nem.

102.7 **Kérdező:** *Nem teljesen értettem, mit akartál mondani azzal, hogy mikor egyen cukrot. Kitisztáznád, ha megkérlek?*

Ré: Ré vagyok. A koncentrált cukrot, tehát a desszertet, fagyaltot, süteményt akkor kell elfogyasztani. Kis adagnyi fruktózt, juharszirupot vagy nyers mézet lehet időnként fogyasztani, mivel ahogy elmondtuk, e sárgaszín test kémiaiája olyan, hogy a cukrot úgy használják fel vérenzimek, mint ahogy a szénhidrátot tenné egy kevésbé eltorzult sárgaszín, fizikai hordozó.

102.8 **Kérdező:** *Bocsánat, amiért olyan lassan fogom fel pontosan mindazt, amire itt kilyukadunk, de biztos akarok lenni abban, hogy jól értjük meg, így valószínűleg kérdezni fogok még néhány butaságot. A rendkívüli fájdalmat okozó görcs a csípőből görcse volt?*

Ré: Ré vagyok. Részben. A harántvastagból is görcsölt, csakúgy, mint a máj vezetékai az alsó részükön. Izomgörcsök is voltak a hörgőfedőktől a vesemedencéig, illetve a lapockacsontoktól a csípőig. Ezek a szimpatikus idegi görcsök az entitás fizikai hordozója kimerülésének tünete.

102.9 **Kérdező:** *Tehát ezek a görcsök persze eredetileg... a nyílást a citromszín blokádk okozta, de ami a görcsöket ezután kiváltotta, az felteszem, azok az ételek voltak, melyeknek a cukorfogyasztáshoz van közük, ha jól értem. Igazam van?*

Ré: Ré vagyok. Részben van igazad.

102.10 **Kérdező:** *Mi más okozza még akkor a görcsöt?*

Ré: Ré vagyok. Kétfajta okról beszélünk. Az első vagy közvetlen ok egy túl sok olajjal készült és túl nagy terhet jelentő, nem kellően átfőtt zöldségféle. A desszert cukra és a pár korty kávékeverék szintén nem tett jót.

A második ok – és ezt világosan ki kell mondani – bármely már létező állapot felfokozása annak érdekében, hogy meggátolja ezt a csoportot a működésében oly módon, hogy a közvetítőt elmozdítsa azoknak a soraiból, akik dolgozni képesek a Ré csoportja béliekkel.

102.11 **Kérdező:** *Na most, van-e... a két terület tehát, ami felé a közvetítő tekinthet e probléma meggyógyításához... értem, hogy a citromszín elzáródási probléma teljesen kijavult, hogy úgy mondjam. Ha ez nem így van, akkor tennél javaslatot erre, kérlek?*

Ré: Ré vagyok. Minden egyénnek, azért, hogy teljesen szabaddá tegye a sárgasugárt, szeretnie kell mindazokat, akik vele kapcsolatban állnak, csakis a másik én öröme, békéje és vigasza reményében.

102.12 **Kérdező:** *A második dolog, amit a közvetítőnek a gyógyulás kiváltásához tennie kell, hogy odafigyel az étrendre, amelybe beleértendő minden, amit Ré az imént elmondott, és amit Bob javasol az olvasataiból. Úgy tűnik, nagyon sok különböző dolog okozhatja ezt a görcsöt. Azon tűnődtem, van-e általános megközelítés az ételekre. Ajánlhatná Ré, mondjuk, azokat az ételeket, amelyeket a közvetítő megehet, és amelyeknek nem lesz esélyük olyan problémákat okozni, mint ami a görcsöt kiváltotta? Megtenné ezt Ré, kérem?*

Ré: Ré vagyok. Nem.

102.13 **Kérdező:** *Ez az Első Torzulás végett van?*

Ré: Ré vagyok. Nem.

102.14 **Kérdező:** *Miért nem teheti meg Ré?*

Ré: Ré vagyok. Nincs olyan étel, amit e közvetítő teljes biztonsággal bevihetne, amittől nem lesz görcs. A hordozó görcsölő részei érzékenyítve lettek olyirányú nagy torzulásokkal, amit fájdalomnak neveztek.

102.15 **Kérdező:** *Van-e olyan ételcsoport, ami a legvalószínűbben nem okoz görcsölő állapotot, vagy olyan ételek, amit Ré megemlíthet, amelyek nagy valószínűséggel nem okoznak görcsöt?*

Ré: Ré vagyok. Igen.

102.16 **Kérdező:** *Megemlítené Ré, kérem, azokat az ételeket, amelyek nagy valószínűséggel nem okoznak görcsölést az instrumentum emésztőrendszerében?*

Ré: Ré vagyok. A szénsavat nem tartalmazó folyadékok, a jól átfőtt zöldségek, amelyek a legkönnyebbek és legpuhábbak, a jól átfőtt gabonák, a nem zsíros hús, úgymint a hal. Megfigyelheted, hogy néhány javasolt étel átfed allergiákat és érzékenységeket a fiatalkori reumás arthritisz torzulásokból kifolyólag. Továbbá, habár az édesített deszertjeitekben megtalálható cukor veszélyt rejt, javasolhatjuk, hogy ezt iktassátok be erre az időszakra a már említett okok miatt.

102.17 **Kérdező:** *Meg tudná becsülni, kérem, Ré, az idő hosszát a mi időegységeinkben e probléma valószínűségére, amennyiben követjük e gyógyászati intézkedéseket, e probléma valószínűségére bármely rendkívüli súlyosságú fennállásra?*

Ré: Ré vagyok. A Holdatok egy megfordulásának jó lehetősége/valószínűsége van arra, hogy a görcsös állapotnak vagy a rosszabbodását lássátok, hogy így műtét válik indokolttá, vagy pedig a helyzet javulását, hogy az étrendre továbbra is odafigyelték, de a görcsök eltűnnek. A munkálat tanyája a fertőzés a patkóbélben, a gyomorban, az éhbélben, a csípőbélben, a harántvastagbélben, és a máj egyes részein. Ezt némileg nehéz lesz megszüntetni, s talán az eddigi leghatékonyabb munkálatot képezi.

Javasolhatjuk, újra, hogy a Bobként ismert segítségül lehet. A Stuartként ismert, ha kívánjátok, felfedhetné a fertőzést, amely csak marginálisan kimutatható, de lehet, hogy nem fogja akarni. Ebben az esetben jó volna egy allopátiás specialista fizikai segítségét kérni, például azét, aki említve volt.

102.18 **Kérdező:** *Erre az Arthur Schoenre gondolsz?*

Ré: Ré vagyok. Ez így van.

102.19 **Kérdező:** *Említetted a műtét lehetőségét. Mi volna konkrétan az elvégzendő műtét?*

Ré: Ré vagyok. A test nem bírja sokáig azt az extrém savasságot, mely az efféle görcsök környezete, és kifejleszti a lyukakat vagy fekélyeket, amelyek már igenis megjelennek az allopátiás kivizsgálások során, és megmondják a sebésznek, hogy mit kell kimetszeni.

102.20 **Kérdező:** *Más szóval a fekélyek eltávolítása. Ez egy patkóbéli fekély? Ez egy olyasfajta operáció volna, mint amit egy patkóbéli fekélyen hajtának végre?*

Ré: Ré vagyok. Ha a fekélyesedés bekövetkezik, akkor az éhbélben túl lesz, és minden valószínűség szerint érinteni fogja a csípőbél is és a harántvastagbél felső részeit is.

Kérhetnénk-e még egy normál hosszúságú kérdést, mivel ennek az entitásnak, habár fel van töltve elegendő átküldött energiával, igen-csak törékeny a szerkezete, amin keresztül ezt és az energiáinkat csatornázhatnánk.

- 102.21 **Kérdező:** *Nyilvánvalóan nagyon szeretnénk nem eljutni a sebészeti beavatkozásig, és az egyedüli másik alternatíva, ami az ember eszébe jut – az étrenden és a közvetítő személyes mentális munkáján kívül –, az egy gyógyítón keresztüli gyógyítás, és szeretném kikérni Ré javaslatát egy nem allopatíás típusú gyógyítóval kapcsolatosan, és bármely javaslatot, amit Ré tehetne akár Jimnek, akár nekem, hogy ebben a minőségben járjunk el, vagy bárki mást, akit Ré ajánlhat azért, hogy ne kelljen keresztülmennünk ezen a műtéten, ha az szükségessé válik, és hogy elkezdhetünk-e akár most egyből ezen valamelyik más megközelítésen dolgozni, ami szerintem igencsak ajánlatos. Észrevételezné ezt Ré, kérem?*

Ré: Ré vagyok. Tisztelgünk az együttérző áramkör kinyitásának a kérdezőben, ám megjegyezzük, hogy az e csoport által meg tapasztaltak egy gyógyító légkörben tapasztaltatnak. Gyógyító kezeiteknek korlátozott haszna van akkor, amikor a torzulásnak ily sok metafizikai rétege és keveréke van.

Ennélfogva ne a gyógyításra tekintsetek, hanem az együttlét örömére, mivel mindenki erős, és nekiszegezte lábát az útnak. Árnyékot vet a Hold. Mit lássatok? Fogjátok meg egymás kezét és sétáljatok a Nap felé. Ebben az esetben ez a legnagyobb gyógyítás. A fizikai hordozóért sokkal kevesebbet tanácsolhatunk, mint amennyit reméltél.

- 102.22 **Kérdező:** *Akkor már csak annyit kérdeznék, hogy tehetünk-e valamit az instrumentum kényelméért vagy a kapcsolat javításáért.*

Ré: Ré vagyok. Minden jó. Találjatok együtt szeretetet és hálaadást, és mindenki támogasson mindenkit. A beállítások lelkiismeretesekek.

Réként ismertek minket. Távozzunk tőletek az Egy Végtelen Teremtő szeretetében és fényében. Járjatok hát derűsen és vidáman az Ő erejében és békéjében. Adonáj.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 53. TÖREDÉK

Százharminc ülése, 1983. június 10.

Jim: A 103. ülés információi Carla hastájékának folytonos görcsölő állapotával foglalkoznak. A görcsöket jelentős fájdalom kísérte, mely azt eredményezte, hogy egyre kevésbé volt képes ellátni bármilyen szolgálatot. Ezért haszontalannak érezte magát, s az ő természet adta öröme megcsappant, és ez állt e kérdéssorozat fókuszában. Továbbá Carla elhatározta, hogy egy évig nem vesz új ruhát, mivel úgy érezte, túl sok időt és figyelmet fordít életének egy múlandó részletére, és szakítani kívánt e szokással, s ez a döntés is hozzájárult az öröme elvesztéséhez.

Carla: 1983 júniusára Don és Luther (bérbeadója és tulajdonosa annak a háznak, amelyben az összes Ré ülés idején éltünk) egy mexikói döntetlenbe került. Mivel Luther a tárgyalások közepette a kért összeget egy önkényes 5000 dollárral megemelte, Don pedig abszolút nem volt hajlandó úgy megvenni a házat, hogy Luther nem tartja magát az eredeti árhoz, így minden lehetőségnek lőttek. Ezen a ponton én már csak Don foglalóját próbáltam visszaszerezni a letétből. Luther nem akarta azt visszaadni, miután megegyeztünk, hogy nem vesszük meg a házat. Úgy érezte, az így is, úgy is az övé kell legyen. Lutherrel nem jutottunk sokra. Végül bele kellett mennem, jóval Don halála után, hogy neki adjam a letéti összeg több mint felét. Nem úgy tűnt, hogy számítana az, hogy mi a tisztességes. További galibát okozott, hogy az ingatlanos ügyvédünk nem végezte el a papírmunkáját. Nem akartam a bíróságra menni, úgy érezvén, hogy Don sem tette volna ezt. Semmi nem akart rendeződni, minden úgy érződött, mint hogyha zselében haladnánk. Ez volt az a fajta elterelő energia, ami legyőzni látszott minket. Nem látszott jól működni semmi sem, engem is beleértve. Don is gyengélkedett, bár inkább csak meghatározatlan és általános módon, mint valamely akut módon. Egyedül Jim nyerte vissza napról napra az egészségét.

Aggódtam Don miatt anélkül, hogy igazán tudtam volna, miért. A mentális betegsége ebben a stádiumában igen nehezen megfogható volt. Egyszerűen csak nagyon levert volt, és hajlamos volt mindig a legrosszabb eshetőségre gondolni és számítani. Noha egész életében módfelett körültekintő és óvatos volt a dolgaiban, most csupán egy lakásváltás volt a porondon, és az ő normál válasza nem volt ilyen lassú. Költöznünk kellett. Hónapról hónapra, folyamatosan figyelgetve itt is és Atlantában is, semmit nem tudtunk találni, amivel Don elégedett lett volna. Ezt a pontot jelölném meg azon időszakként, amikor elkezdett tudatosulni bennem, hogy valami nagy gond lehet. Ahogy ilyenkor mindig is szoktuk, az aggodalomérzésemre én azzal reagáltam, hogy segítséget kértem és kommunikáltam. Don ugyanerre egy megnövelt fenntartással reagált. Csak egy dologban tudott biztos lenni: hogy amit megnéztünk, abból semelyik hely nem megfelelő.

Ebben a légkörben mindannyian szorongóak, nyugtalanok lettünk. Én serényre szoktam váltani, amikor aggódom. Serény voltam. Minden nyilvántartás rendben volt. Elmentem a sétáimra, letöltöttem az időmet a kádfürdőben, és igyekeztem reményteljes maradni. Folyamatosan kissé bosszantva éreztem magam Don miatt, mivel soha nem tudtam rájönni, miért utasít el minden egyes házat, amit találtunk a hirdetésekben, vagy amit megláttunk az utcáról. Úgy látszott, hogy ok nélkül húzza az időt. Don sose volt az a fajta, aki megosztotta volna az indítékait, hogy miért teszi ezt vagy azt. Csak nemet mondott, ahogy Nancy Reagan javasolta később. És ez nem jelentett megoldást egyik körülményre sem. Ez az első pont, amire visszagondolva azt mondom, itt éreztem, hogy mindkettőnk alól, Don és énalólam is kezd kicsúszni a talaj.

Erősen függtem tőle. Engem gyerekkoromban igencsak független személyként neveltek, és most meg kellett szoknom, hogy lemondjak mindenről, kivéve azt, ami Donnak kellett tőlem. Donnak pedig az kellett, hogy minden döntésemet ököré hozzam meg. Azt akarta, hogy otthon legyek és mindig ott legyek, valakit, akire számíthat, hogy szereti, és megtesz bármit a döntése szerint. Nem igazán egyeztetett

velem soha, és nagyon hazabeszélésnek hangzik, de ez nem volt nála személyes. Egyszerűen senkivel nem egyeztetett. Soha. A nőkről alkotott nézete pedig olyan rossz volt, hogy én attól csak jobb lehettem! Gyorsan kialakítottam a nézetet, hogy amikor egy ötlet nem váltott ki ellenkezést, akkor az ötlet jó volt. A kapcsolatunk legalább hat évébe telt rájönnöm, hogy bármi legyen is, sose vállaljak el olyan munkát, ami elválaszt tőle, még az íróasztalomig sem. Sokszor még arról is leállított, hogy a saját projektjeinken dolgozzam, amikor otthon volt. „Mikor én nem dolgozom, te sem” – fogalmazott. Így tehát eléggé átadtam a döntéseimet neki. Meg kell említeni, hogy tisztában voltam a kapcsolat egészségtelen színezetével. Mindazonáltal az volt és ma is az a véleményem, hogy ez volt az abszolút legjobb, amire Don képes volt egy kapcsolat terén. És ez így elég jó volt nekem. Amikor Donról volt szó, én kész voltam bármit megtenni, amire szüksége volt. Pont.

És ezen a ponton, az egészségemmel veszélyben és további üléseket megcélozva, nem „engedtek” sok mindent csinálni, kivéve, hogy kövessem az étrendemet, és próbáljam a testsúlyomat 36 kg fölé tartani. Teljes szívvel elfogadtam ezt az életmodellt, mivel ami nekem a legelejétől fogva leginkább számított, az az volt, hogy Dont igazán boldognak lássam, amit csak a Rével való kontaktus hozott el neki. Így tehát minden igyekezetünket egy cél vezérelt: csak még egy ülést!

Ami azonban korábban kéz a kézben járt az én függéssel, az az ő hajlandósága volt, sőt: ragaszkodása ahhoz, hogy a dolgainkat kormányozza. Örömmel adtam ezt a parancsnokságot az ő kezébe, és tettem amit mondott. Messze megfontoltabb volt, mint én voltam vagy valaha is lehetek. Amikor nem adott utasításokat, és úgy tűnt, nem tudja, mit tegyen, eléggé elveszett voltam. Az én módszerem az volt, hogy kitaláljam, mit akar, és megtegyem azt. De a költözés dolgában olyan területre léptünk, ahol nem érhettem célt. Egyetlen ház, egyetlen lakás sem volt elfogadható. Egyáltalán nem tartom furcsának, hogy „elvesztettem az örömeimet”. Teljesen megrémültem. A realitásérzésem veszélybe került.

Az öltözködéssel kapcsolatos megjegyzések egy olyan vonását érintik a személyiségemnek, amelyre nem vagyok büszke, de megvan bennem: Rendkívülimód szeretek felvenni egy új ruhát, vagy egy új pár zoknit, vagy bármi mást, ami megtetszik. Gyerekkoromban nagyon kevés csinos ruhám lehetett, mert a családi költségvetésünk szűkös volt. Az anyám és én, mikor már felnőtt voltam és a pszichológusi karrierje beindult, szombatonként jöttünk össze ebédelni és vásárolni, amit hűen meg is tartottunk egészen az 1991-es haláláig. Csodálatos dolgokat találtunk együtt, mivel ő bevásárló bajnok volt, az áruk tömött polcait fürkészte át egy régész türelmével, kirostálva a jó árú márkás cuccokat. Mind a mai napig, amikor tudok, imádkok akcióvásárlásra indulni, erős izgalommal, hogy valami újat hordhatok.

Megtartottam a magamnak tett ígéretemet, és nem vettem ruhát magamnak egy egész éven át. Viszont csaltam, mert vettem dolgokat anyunak, ő pedig vett dolgokat nekem. Az ígéret betűjét azért megtartottam!

SZÁZHARMADIK ÜLÉS, 1983. JÚNIUS 10.

103.4 **Kérdő:** *A közvetítő azt a kérdését teszi fel, hogy miért veszítette el az örömét nemrég? Észrevételezné ezt Ré, kérem?*

Ré: Ré vagyok. A közvetítő egy szabad akaratú döntést hozott, hogy a nagy fájdalmat okozó fizikai katalizátort ne kezelje olyan allopatíásan felírt kémiai vegyületek segítségével, melyekről az instrumentum – a Ré javaslataival szembeni bizalma folytán – meg volt győződve, hogy hatásosak lennének. Így a katalizátort egy még erőteljesebb formában kapta meg. A külső mások szolgálata csaknem lehetetlenné vált, ami által az instrumentum újra csak a mártír választását tapasztalta meg: vagyis hogy értéket tenni egy végzetes tett végrehajtásába és meghalni, vagy értéket helyezni a teremtésben és az Egy Teremtőben való tudatosságba, és, ezáltal, élni.

Az instrumentum, akarat révén, az utóbbi utat választotta. Mindazonáltal az elme és a gondolati/érzelmi torzulások nem adták meg e döntésre az ahhoz szükséges támogatást, hogy fenntarthasson egy egységállapotot, amit ez az entitás rendes körülmények között megél, és megélt már a testet öltésének kezdetei óta.

Minthogy ez a katalizátor elfogadásra került, a megkezdett munka az indigó sugarat blokkoló torzulások eltüntetésére gyors iramban haladhat előre.

103.5 **Kérdező:** *Ajánlhat Ré indigószín blokádnak megszüntetésére alkalmas munkát?*

Ré: Ré vagyok. Nem ajánlhatunk általános helyzetre, mivel a torzulási örvény minden esetre egyedi. Ebben a sajátos nexusban a megfelelőbb munkát az elemzés és megfigyelés elme- és gondolati/érzelmi erőiben rejlik. Amikor a legerősebb és legkevésbé torzult komplexumot vetik be támogatásul, akkor a komplexum kevésbé erős részeit kell megerősíteni. Az entitás már régóta dolgozik ezzel a katalizátorral. Azonban ez az első olyan alkalom, mikor a katalizátort kiélesítő fájdalmat tompító szereket visszautasítja.

103.6 **Kérdező:** *Mi a jelenlegi helyzet az ötödik denzitású, önmaga szolgálataira irányult kísértőnkkel?*

Ré: Ré vagyok. Ez az entitás már tér/időtöknek egy része óta nyugalomban van. Mindamellettt riadóztatták őt a lefolytatott munkálatok, és hamarosan újra a kísértők lesz.

103.7 **Kérdező:** *Javasolhat-e Ré bármit, amit a közvetítő tehet, vagy amit mi tehetünk, hogy a közvetítő energiáin valamit javítsunk?*

Ré: Ré vagyok. Ez korábban átvett anyag. Felvázoltuk az útvonalat, amit az instrumentum gondolatban bejárhat.

103.8 **Kérdező:** *Nem szándékoztam korábban átvett anyagon átmenni. Hozzáfűzni gondoltam, konkrét rákoncentrált ezek bármelyikére, a legjobb lehetséges dologra, amit mi vagy az instrumentum tehetnénk az energiák javításáért, a kiemelkedő tevékenységre.*

Ré: Ré vagyok. Mielőtt válaszolnánk, éberségeket kérjük fájdalom-fellángolások alatt, mivel bár ez a csatorna elfogadható, időnként eltorzítják az instrumentum citromszín kémiai testének súlyos fizikai eltorzulásai.

A kiemelkedő tételek a támogató csoport számára a magasztalás és a hálaadás, egyetértésben. Ezeket a csoport oly fokú elfogadhatósággal megvalósította, hogy nem szűrözünk a csoport harmóniáján.

Ami az instrumentumot illeti, az út a cselekvés értékelésétől az önértékelésig fáradságos. Az entitás megtagadta önmagát azért, hogy megszabaduljon attól, amit ő függőségnek¹⁵ titulál. Ez a fajta mártíromság – és itt az öltözködés kicsiny, ám szimbolikusan nagy áldozatáról beszélünk – arra készíti az entitást, hogy önképet ácsoljon a nélkülözésben, mely a méltatlanságot táplálja, hacsak nem a szegénységet tekint valódi gazdagságnak. Más szóval jó munka rossz indokból zavart szül és eltorzulást. Bátorítjuk a közvetítőt, hogy értékelje önmagát és lássa, hogy a valódi igényeit énje értékeli. A lét valódi gazdagságán való eltűnődést javasoljuk.

¹⁵ Carla olyan újévi fogadalmat tett, hogy egy évig nem vesz magának új ruhákat

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 54. TÖREDÉK

Száznegyedik ülés, 1983. július 27.

Jim: Ré egy olyan kijelentést tett a 104-es ülésben, mely számunkra a fejlődésünket kormányzó egyik központi alapelvnek tűnik a harmadik denzitásban. Ez arra vonatkozott, hogy milyen mennyiségű testedzés a leginkább helyénvaló Carla számára, amikor a teste közel normális, és amikor ilyen vagy olyan torzulás legyöngíti. Ré azt tanácsolta, hogy jobban kell edzeni, amikor torzulás gyöngíti le, mert „A torzulás természete olyan, hogy egy torzulás kiegyensúlyozása érdekében az embernek hangsúlyt kell fektetnie arra.”

A következő válaszában Ré azon tehetségek használatára hivatkozik, amelyekkel az ember az inkarnációba belépett, egyfajta „kamatoztasd vagy elvétetik” felvetéssel.

Amikor *Az Egység Törvénye* Első Könyvét a Donning Company A Ré *Anyag* címmel kiadta, felkértek minket arra, hogy írjunk hozzá egy Bevezetőt. Ennek a bevezetőnek egy részletében Carla a reinkarnáció fogalmáról írt. Amikor a hasábkorrektúrát visszakaptuk a Donning Company-től, észrevettük, hogy egy mondat, amit nem mi írtunk, valamiképp felbukkant abban, amit mi írtunk. Ez csakugyan „szubjektíven érdekes”.

Ré ékesszóló lezárása válaszul született egy sor kérdésre a legidősebb macskánkat, Gandalfot illetően, aki akkoriban vakult meg és fogyott le, szemlátomást készülvén a halálra. Fontolgattuk, hogy kihagyjuk ezt az anyagot, újracsak mert kevés általános érvénye van, de benne hagytuk, mivel Ré vágya, hogy ne avatkozzék a szabad akaratunkba, figyelemre méltó és jól illusztrált itt.

Carla: Amikor az emberek változtatni próbálnak az életmódjukon, rendszerint az étrenddel és a mozgással kezdik, mint első kijavítandók. Ezek a változtatások a fizikain kívül szerintem mentális és érzelmi előnnyel is járnak, mivel az elmének ugyanolyan jó érzés, mint a testnek, ha teszünk valamit, amikor gond van. Az értem való aggodás,

mindhármunk részéről, véget nem érőnek tűnt. Nem nézek szappanoperákat; túl vontatott a cselekményük ahhoz, hogy ébren tartsák az érdeklődésemet. De annyi bizonyos, hogy ezen a ponton egy ilyenben éltünk. Folyamatosan fogytam, még úgy is, hogy többet ettem, mint valaha. Ezért a hangsúly az étrenden és a testmozgáson volt. Azt hiszem, mindannyian jobban éreztük magunkat attól, hogy aktívan próbáltunk dolgozni a problémákon. Csak ne vett volna ez el annyi sok időt! A napok nagy része karbantartásra ment el. Mindannyiunkat megterhelte ez a helyzet.

Mindig szerettem a gyerekkori nyaraimat táncolással eltölteni a Noyes Ritmus Alapítvány táborában a Connecticut állambeli Portlandben. Még ma is létezik, és mindent egybevetve egy csodálatos hely, olyan, amit nem tudok eléggé ajánlani, mivel a gyerekek sátorban lakhatnak, és egy rugózott fapadlón táncolhatnak klasszikus zongorajátéokra egy nyitott kerti sátorházban, pázsittal és erdővel körbevéve egy teljesen érintetlen környezetben. A tanárok még mindig Florence Fleming Noyes eredeti oktatási módszerét követik, amely szerint minden dolognak saját ritmusa van, így az ember eltáncolhat egy tengeri csillagot, egy medvét vagy egy lovat, s egy fűszálat is. Azt tanítja, hogy minden dolog él, és hogy ők mind egy tudatosság. Ez nagyon hasonlít az Isadora Duncan féle táncstílusra, viszont egy sokkal emelkedettebb filozófia vezérli a technikát. Lehetsz kezdő, és mégis csodásan érzed magad. Én mindenképp így éreztem, és az ekkoriban végzett testgyakorlatokat a tánc mércéjével mértem. A séta nem ért fel hozzá! De szófogadó voltam és tartottam magam a rutinhoz. Jim általában volt kedves velem tartani, ami nagyban motivált.

Most látom csak, először igazából, hogy Ré is Don kérését visszhangozta, ami mindig az volt, hogy több időt töltsék el sima üldögéléssel. Mohó olvasó vagyok, és mindig szerettem belevetni magam egy szerelmi történetbe, egy sci-fi vagy egy fantasy regénybe. A mai napig nem ritka számomra kiolvasni egy könyvet egyetlen nap alatt. Ah, még hogyha a könyvek szépirodalmiak lennének! De NEM! Szeretek pusztán szórakozásból olvasni, és elkalandozni a képzelet világába.

Ahogy telik-múlik az idő, egyre többször találok időt megpihenni a csendben, de még mindig hajlamos vagyok túl sokat olvasni.

Úgy esett, hogy a has problémák jó néhány évig gyötörték; sőt, még most is. De a dolgokon nagyot segített, mikor az orvosom 1988-ban végre rájött, hogy az epehólyagom fertőzött. Már 1982 óta mindig úgy értékelték ki az epehólyagomról készült képet, hogy az valami iszaplerakódást mutat – nem műthető probléma. Ám a valóságban egyszerűen fertőzött volt, és nem működött egyáltalán. Amíg a beteg szervet el nem távolították, sokat kellett szenvednem. Négy évvel később pedig, 1992-ben megvolt a második tisztító műtetem, mikor a vastagbelem felét kivették. Mostanában még mindig okoz rossz közérzetet az egész bélrendszerem, de ez már nem kezelhetetlen, és a legtöbb napon jól elvagyok és az ilyen fájásokat és sajgásokat ki tudom rekeszteni a fejemből. Azonban amikor az ülések még tartottak, 1983-ban, rossz bőrben voltam. Kétségkívül szerepet játszott ebben az idegesség, hogy valami nem stimmel Donnal.

Megfigyelhető, mily képlékenyen mozgott Ré a psziché és a szóma között, mikor betegséggel dolgozott. A fájdalom súlyosságát a tudatosságon végzett munkához kapcsolta, amit végeztem is, oly intenzíven, amennyire csak tudtam, de lassú eredménnyel. Ha valaki sokáig érzett méltatlanságot, akkor csak lassan tanul mély és tartós fajtájú önbecsülést. Én egy olyan életleckével indultam útnak, amelyben minden arról szólt, hogy megtanuljak bölcsnek lenni és élni. Don is nekiindult egy útnak, egy sokkal komorabbnak. Ő azt tanulta meg, miként kell teljességgel szeretni és meghalni.

Mindeközben a szeretett cicánk, Gandalf, öreg lett és roskatag. Hogy szeretett minket! Örökké csak azt akarta, hogy rajtunk legyen vagy mellettünk. A rajongása sosem hagyott alább, még akkor sem, amikor hat hónappal később Georgiában már fel kellett emeljünk őt az ételes- és a homoktálhoz, mert már nem tudott járni. Megmozgatta az eget és a földet, csak hogy velünk lehessen, és rászoktam, hogy magammal cipeljem, hogy ne kelljen a fájó mancsain járnia.

Lehet, hogy úgy tűnik, hogy Donald sok időt töltött el ezen a cicán, de emlékezni kell, hogy egy ilyen különleges házikedvenc mennyire olyan, mint egy gyerek. Nekünk nem volt gyerekünk; Donnak nőtlen lévén nem sok esélye volt családot alapítani. De ott volt nekünk Gandalf és Fairchild. Ők sokat jelentettek számunkra, mint a mostani macskáink Jimnek és nekem.

Vegyük észre, hogy a behangolás mint kezdett kisodródni, amikor Don nem tett le róla, hogy konkrét információkat próbáljon kiszedni Réből. Szerintem ez visszaélés egy jól hangolt csatornával, konkrét értesítéseket kérni tőle. És vegyük észre, hogy Ré javaslatai egy helyzet rendezésére mindig azzal kezdődnek, hogy örvendjünk, mondjunk köszöntet, áldjuk a helyzetet, bármi legyen is az. Ré gondolkodása szerint, ha a hozzáállás, amellyel fogadtuk a pillanatot, áldásos volt és hálaadásos, akkor a legjobban készültünk elő rá, hogy jól fogadjuk. Egyszerű tanács, nehéz követni, de megéri.

SZÁZNEGYEDIK ÜLÉS, 1983. JÚLIUS 27.

104.0 **Ré:** Ré vagyok. Üdvözöllek titeket az Egységes Végtelen Teremtő szeretetében és fényében. Most kommunikálunk.

104.1 **Kérdező:** *Megadnád, kérlek, először az instrumentum állapotát?*

Ré: Ré vagyok. A leolvasások valamelyest kevésbé eltorzultak a fizikai csőd és a vitális veszteség felé, mint az előző megkérdéskor. Még mindig tekintélyes eltérés van a leolvasásokban.

104.2 **Kérdező:** *Az instrumentum szeretné tudni, hogy mi jelenleg az optimális mennyiségű aerobik, séta, és örvénygyakorlat a legjobb állapot szempontjából.*

Ré: Ré vagyok. Kétféle módon válaszolunk. Elsőként, az általános esethez szólva, amely változó mértékben jellemző erre a közvetítőre, a testmozgás mindegyik formája jól elvégezhető nagyjából három-négy alkalommal het(eite)k(ente). A testedzés mennyisége, amelyben mind egy összegként szerepel, napi ciklusonként körülbelül egy óra.

Most válaszolunk egy második módon, ebben a feleletben a citromszín, fizikai nehézség és az elme komplexumi torzulás kettős feltételével torzítva. Az örvénylő vizeket itt úgy kell tekinteni, mint ami négy-öt alkalommal idő(tök)szerű egy héten. A séta és a gyakorlatozás annyi, amennyit az entitás kíván. Mindezek együttese semmi esetben se haladja meg egy napi ciklusban a kilencven percet.

A sárgaszín, fizikai test már egy ideje tapasztalja azt, amit lupuszos elváltozásoknak mondanak, sok izomszövetben és némelyik szervben is. A testgyakorlatozás visszaszerzi a sorvadó fizikai izomerőt. Bizonyos szempontból a séta a helyénvalóbb gyakorlat, az entitás közelsége okán a második denzitású teremtményekhez, különösen a fáitokhoz.

A lakóhely, aminek örvendtek, azonban nem kínál efféle lehetőséget, és ehelyett tudat/test/lélek komplexumok teremtetéseinek közelségét kínálja. Ez nem táplálja eme entitás gondolati/érzelmi szükségzeit, jól-lehet ugyanazt a fizikai eredményt kelti. A testgyakorlatozás jobban betölti a gondolati/érzelmi szükségzet az entitás előszeretete okán a test olyan ritmikus kifejeződései iránt, mint amilyeneket megtalál abban a sporterőfeszítésekből leszármazott mesterséges kialakítású rendszerben, amely társaitok körében táncként ismeretes.¹⁶

Javasoljuk, hogy a támogató csoport bátorítson bármilyen testedzést, kivéve, amely meghaladja az időkorlátot, amely már így is messze túl esik e testkomplexum fizikai korlátjain. A torzulás természete olyan, hogy egy torzulás kiegyensúlyozása érdekében [az embernek] hangsúlyt kell fektetnie arra. Ily módon a test túlfárasztása – ha az helyesen motivált – a hiány megszüntetését eredményezheti, melynek értelmében a kevesebb edzéskorlátozást kell gyakorlatba ültetni.

104.3 **Kérdező:** *Az instrumentum azt állapította meg, hogy az akaratának oktan használata az öröm- és hit-összetevők nélküli használat, és mártíromságnak minősül. Észrevételezné ezt Ré, kérem?*

Ré: Ré vagyok. Örülünk, hogy az entitás eltöprengett azon, amit átadtunk. A következőként kommentálnánk. Az instrumentum számára

¹⁶ Ami itt Rének 25 szavába került, az az, hogy Carla szeretett táncolni.

üdvös, hogy olyan tudása legyen, amely kevésbé torzul a mártíromság felé, és amely ígéletben gazdag. A gondolkodásában erős egyén vagy tetteiben is legyen erős, vagy pedig amiye van, az elvétetik tőle. Vagyis a tudás-megnyilvánítás egy olyan terület, amelyet meg kell vizsgáljon a közvetítő.

Megemlítenénk továbbá, hogy a kiegyensúlyozást – amely, ennek az entitásnak az esetében, legjobban a csönd merengésében megült elemzéssel és megnyilvánítással végezhető el – megerősítheti a megnyilvánult csönd és a napi tevékenységek hiánya. A szabályozott pihenőidő e javaslatánál tovább nem mehetünk, és azt kívánjuk, hogy az egyén akarata szerint fedezze fel e torzulások alapvető igazságait.

104.4 **Kérdező:** *Van-e még bármi további, amit tehetünk, hogy segítsünk a közvetítő has- és hátgörcsi problémáin?*

Ré: Ré vagyok. A legnagyobb segítséget már idáig is teljes mértékben megadjátok. A bátorítás, hogy a közvetítő tartózkodjék az olajban sült jellegű élelmiszerek bevitelétől, segít. A vidám egyetértés segít. A görcsöknek csillapodniuk kell az entitás indigószín munkája, s bizonyos mértékig egy korábbi kérdésre adott válaszban tett javaslatok függvényeként. Javasolt a határozott tartózkodás a fizikai korlátozások már eddig is felduzzadt határainak átlépésétől. A fertőzés megmaradt, a tünetek pedig már sokkal kevésbé gyógyszerezhetők, lévén az entitás a katalizátort választotta.

104.5 **Kérdező:** *El tudnád mondani, mi baja van a Gandalf macskáink szemének?*

Ré: Ré vagyok. A Gandalfként ismert inkarnációja végéhez közeledik. Látása tompul és a vizenyős hártya megkeményedik. Ez nem egy kényelmes körülmény, viszont egy olyan, amelyik az entitásnak nem okoz igazi kényelmetlenséget.

104.6 **Kérdező:** *Van-e valami, amit tehetnénk a helyzet enyhítésére?*

Ré: Ré vagyok. Létezik egy gyógykezelés, ami segítene a helyzeten. Ám nem tanácsoljuk, mivel az állapot kellemesebb, mint a kezelés.

104.7 **Kérdező:** *Nem értem. Elmagyaráznád, hogy értetted?*

Ré: Ré vagyok. Az allopatíás tradíció egy orvosa szemcseppeket adna. A macska a lekorlátozás élményét, amíg a cseppet beadják, eltorzultabbnak találná attól a kényelmetlenségtől, amit most érez de képes nagyrészt figyelmen kívül hagyni.

104.8 **Kérdező:** *Lát egyáltalán a macska?*

Ré: Ré vagyok. Igen.

104.9 **Kérdező:** *Nos, lehet-e azt látni, hogy a macska el fogja veszíteni a teljes látását a közeljövőben, vagy nagyon közeli a macska halála?*

Ré: Ré vagyok. A Gandalf nevű nem fogja elveszíteni a látását vagy az életét a legtöbb lehetőségi/valószínűségi örvényen körülbelül három évszaktokig.

104.10 **Kérdező:** *Nagyon rossz érzés nekem a macska állapota, és nagyon szeretnék segíteni rajta. Javasolhat valamit Ré, amit megtehetünk azért, hogy segítsünk Gandalfon?*

Ré: Ré vagyok. Igen.

104.11 **Kérdező:** *Mi lenne az?*

Ré: Ré vagyok. Elsőként javasolnánk, hogy a lehetőségi/valószínűségi örvények tartalmazzák azokat, amelyekben a Gandalf nevű entitásnak hosszabb inkarnációja van. Másodikként indítványoznánk, hogy ez az entitás a következő osztályba léphet, ha kívánja. Máskülönben választhatja azt is, hogy reinkarnálódik, hogy azokkal a társaival legyen, akiket megszeretett. Harmadikként a számotokra Bettyként ismertnek megvannak rá a módjai, hogy az entitás a kényelem/kényelmetlenség irányába legyen torzultabb.

104.12 **Kérdező:** *El akarod mondani nekem, kit értesz Betty alatt? Nem tudom, ki lehet az. És mit csinálna Betty?*

Ré: Ré vagyok. A Carla nevűnek megvan ez az információ.

104.13 **Kérdező:** *Nos, én a költözés lehetőségén nyugtalankodom. Ha valóban elköltöznénk, akkor ezzel Gandalfnak nagyon nehéz dolga lenne,*

hogy eligazodjon egy új helyen, hogyha nem lát. Lát eleget ahhoz, hogy képes legyen tájékozódni egy új környezetben?

Ré: Ré vagyok. A látás aligha kielégítő, de szoros segítségére van egy fejlett szaglás és hallás. A társak és a bútorok ismerősek lévén, egy új miliőtől méltányosan elvárható, hogy megnyugtatóan elfogadhatóvá váljon tér/időtöknek egy rövid szakasza alatt.

- 104.14 **Kérdező:** *Beadhatnánk mi a cseppeket, amiről azt mondtad, hogy segítene a látásán, hogy ne találja a... hogy ne legyen lekorlátozva? Van rá valamilyen mód, hogy ezt megtehessük?*

Ré: Ré vagyok. Ez nem valószínű.

- 104.15 **Kérdező:** *Semmit sem tehetünk, hogy... Van-e még más lehetőség, bármilyen más eljárás a látásán javítani?*

Ré: Ré vagyok. Nincs.

- 104.16 **Kérdező:** *A látás elvesztésének... Mi a metafizikai oka a látásvesztésnek? Mi hozta ezt létre?*

Ré: Ré vagyok. Ebben az esetben a metafizikai összetevő parányi. Ez az időskor méltó katalizátora.

- 104.17 **Kérdező:** *A csepp, amiről beszéltél, hogy segítene a látáson... Ez mennyire segítene a látáson, hogyha beadnák?*

Ré: Ré vagyok. Az alkalmazás egy szakasza után a látás valamelyest javulna, talán 20, talán 30%-kal. A szem környéke kevésbé érződne feszesnek. A mérleg másik serpenyőjén ott a mozgás gyorsan növekvő feszsége, hogy a mozdulatlanul tartás szükségszerűen meglehetősen kényelmetlen.

- 104.18 **Kérdező:** *Akkor Ré úgy gondolja, hogy a cseppekből származó előny nem érné meg a macska kényelmetlenségét. Ez valószínűleg... Van rá mód, hogy a macska érzéstelenítést kaphasson, és úgy cseppentsenek a szemébe, hogy nem tud róla, hogy megkapja a cseppeket?*

Ré: Ré vagyok. Amekkora kárt okozna, hogy allopatíás érzéstelenítőt juttassanak ennek a szüretelhető entitásnak a test komplexumába,

messze beárnyékolja az ebből származó nyugodtságot, amely lehetővé tenné gyógyszer beadását.

- 104.19 **Kérdező:** *Sajnálom, hogy ennyit feszegetem ezt a témát, de nagyon reméltem, hogy elő tudunk jönni valamilyen módszerrel Gandalf segítségére. Azt feltételezem akkor, hogy Ré azt javasolta, hogy csak hagyjuk úgy a dolgokat, ahogy vannak. Nagyjából hány alkalommal kellene cseppenteni, hogy valamilyen segítséget jelentsen a szemnek?*

Ré: Körülbelül 40-60.

- 104.20 **Kérdező:** *Negyventől hat... micsoda, minden nap, naponta, vagy ilyesmi?*

Ré: Ré vagyok. Leheletkifújást kérünk ennek az instrumentumnak a mellkasa fölött.

[Megtörtént az utasítás szerint.]

- 104.21 **Kérdező:** *Ez kielégítő?*

Ré: Ré vagyok. Igen.

- 104.22 **Kérdező:** *Azt kérdeztem, hogy a cseppeket napi ciklusonként egyszer kell-e beadni. Ez így van?*

Ré: Ré vagyok. Ez az allopátiás orvoson múlik, akitől megkapjátok azt.

- 104.23 **Kérdező:** *Mi a neve a cseppnek?*

Ré: Ré vagyok. Van egy nehézségünk. Ennélfogva tartózkodni fogunk e kérdés megválaszolásától.

- 104.24 **Kérdező:** *Sajnálom, hogy agyonerőltetem ezt. Nagyon aggódok a macskáért, és megértem, hogy Ré azt javasolja, hogy ne használjuk, én csak... ne használjuk a cseppeket, és nem is fogjuk. Én csak szerettem volna megtudni, mi az, amit nem csinálunk, ami javítaná a látását. Bocsánat, hogy agyonnyaggatom ezt. Azzal zárom, hogy megkérdem Ré-t, hogy van-e még további javaslatod, amit megtehetnél ezzel az állattal kapcsolatban... ezzel a macskával?*

Ré: Ré vagyok. Örvendezetek a társaságában.

- 104.25 **Kérdező:** [Sóhaj.] *Amikor visszakaptuk a bevezetőnket a kiadónktól a könyvhöz, melynek eredetileg az Egység Törvénye címet adtuk, akkor oda, ahol a bevezetőben Carla a reinkarnációról beszélt, hozzáadtak egy mondatot. Azt mondja, „Mivel bár eredetileg része volt Jézus tanításainak, ezt minden rákövetkező kiadásból kicenzúrázta a császárné.” Észrevételezné Ré, kérem, annak forrását, hogy miként került ez bele a mi bevezetőnkbe?*

Ré: Ré vagyok. Ez a szubjektíven érdekes történések, feltételek, körülmények vagy véletlenek útját követi.

Még egy teljes kérdést javasolnánk mostanra.

- 104.26 **Kérdező:** *Az elfátyolozási eljárás előtt, feltételezem, nem volt archetípusi terv az evolúciós folyamatra. Teljesen a tudat/test/lelkek szabad akarására hagyták, hogy bármely általuk kívánt irányba fejlődjenek. Ez így van?*

Ré: Ré vagyok. Nem.

Ré vagyok. Távoznak töletek meghajolván a nagy káprázat körülményeinek, amelyben ti most a síppal-dobbal játszást és a ritmusban ringást választjátok. Színi játékosok vagyunk magunk is. A színpad megváltozik. A szerepek lecsengenek. A fények újból felgyúlnak. És véges-végig a nagy illúzióban, és a következőben, és a következőben, ott az Egy Végtelen Teremtő megtartó fensége. Minden jó. Semmi nem vész el. Járjatok hát örvendezve az Egy Végtelen Teremtő szeretetében és fényében, békéjében és erejében. Ré vagyok. Adonáj.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 55. TÖREDÉK

Százötödik ülés, 1983. október 19.

Jim: Sok keresgélés után végül csak találtunk egy házat Atlantától északra, amelybe már átköltözni készültünk 1983 novemberében. Úgy döntöttünk, megkérdezzük Rét eme új lakóhely metafizikai megtisztítási szükségleteiről, mielőtt oda beköltözünk, és ennek az ülésnek ez volt a célja. Miközben Jim az ülés előtti masszázst adta Carlának, pirosló hurkákat vett észre rajta, szimmetrikus jellegűeket, a háta mindkét oldalán. Ezek hasonló csíkok voltak, mint amik akkor borították a testét, amikor a veséje tizenhárom éves korában a glomerulo nephritisben felmondta a szolgálatot. Úgy tűnik, hogy ha Carla ekkor azt választja, hogy a bérleti szerződésünk befejezésének nehézségeivel szembesülve hagy egy elkülönülés érzést lejátszódni a bérbeadónkkal kapcsolatban, vagy ha hagyja ugyanezt a fajta elkülönülést megnövekedni Donnal kapcsolatban, aki hebegett-habogott, hogy melyik atlantai házat válasszuk, akkor ezt a megengedést az énnel a másik éntől való elválasztódására addig erősíthette volna a mi negatív jóakarónk, amíg Carla énje elválasztásra nem kerül a fizikai hordozójától, és az inkarnációja véget nem ér. Carlának meg kellett küzdenie a bérbeadónkkal, akinek számos követelése volt a távozásunkkal kapcsolatban, melyeket indokoltnak vélt, valamint Don mentális állapotával, amely további jeleit kezdte mutatni az elmén és a testen hosszan fennálló stressznek, amit az ingázás és a munkahelye iránti aggodalmak hoztak magukkal. Sztrájkok és csőd fenyegették folyamatosan az Eastern Airlines-t, és bár Don tudta, hogy könnyebb lenne bejutni a munkába, ha a bázishelye Atlantában lenne, nagy nehézséget okozott neki már az is, hogy akár nézegesse a házakat Atlantában, nemhogy még válasszon is egyet, a Louisville iránt érzett élethosszig tartó szeretete valamint az otthonunk kényelme és szépsége végett, amilyennek azt együtt megszoktuk. De az otthonunkat árulták, és valahová költöznünk kellett.

Első utamon a 24 lábas (7m-es) U-haul teherautóval eltévedni éreztem magam észak-Georgia hegyei közt. Sok kanyarral és befordulással később megtaláltam az új házunkat a Lanier-tó körül elterülő vidéki tájon. Éjfél volt, amikor először megláttam a házat – Don és Carla választották ki –, és már a sötétben rögtön elkezdtem szememmel végigkutatni az összes ablakot és ajtót a sóval és áldott vízzel való megtisztítás végrehajtásához. Baljós kezdete volt ez egy ott eltöltött szokatlan tapasztalásnak.

Az ülés vége felé tettünk egy kis kezdeményezést újra az archetípusi elméről kérdezni, Ré megjegyzése pedig, ennek az ülésnek a végén, kulcs gondolat a Don betegségének és halálának rejtélyében.

Carla: Mire Don elfogadta a házat, amelybe átköltöztünk, már egy állandósult állapotában volt a megzavarodásnak, ami azelőtt ismeretlen dolog volt. Én is eléggé lent voltam. Halványan felfogván, hogy kifinomultan korrektnek kellett lennem minden erkölcsi ügyletben, s hajlandó lévén mindent elkövetni azért, hogy benne maradjak a fényben, sikerült aztán a főbérnökkel kapcsolatban érzett haragomat és a végtelen bosszúságomat távol tartanom a vele való tényleges ügyletemtől. Felpakoltuk a cicákat, és Don átrepített minket Atlantába. Barátok lehozták az autóinkat, egy másik barát pedig elvezette a második bérelt teherautót, és becuccoltunk egy nagy és elragadó – és kifejezetten nem téliesített – tóparti házba a Georgia állambeli Cummingban. Mintha csak figyelmeztetni akart volna minket, hogy ez a kiruccanás cikis lesz, Jim első próbálkozása, hogy elvigye a teherautót Georgiába, megakadt, alig hatvanmérőföldnyire Louisville-től, aholis elromlott a teherautó. Figyelmen kívül hagytuk ezt az eseményt, és nyomakodtunk tovább.

A teljes öt hónap, amíg ott voltunk, olyan volt, mint egy bizzarr helyzetekkel teleűzdelt tévés komédia. Cumming a megyeszékhelye volt Forsythe megyének, mely hírhedt az előítéletéről a fehéren kívüli összes rasszal szemben. Az ember szombatonként átautózva a kisvárosban Ku Klux Klán tagokat láthatott, akik a fejmaszkjukat és a kalapjukat leszámítva díszruhában füzeteket osztogattak a közlekedési

lámpáknál. Nagymamák, gyerekek, minden életkorból és mindkét nemből viselték ezeket a szomorú kis maskarákat, és faji gyűlöletet lobogtattak, mintha csak vattacukor lett volna. Csatlakozni terveztem a Robert Shaw énekkarhoz, de amikor elénekeltam a darabomat, történt egy félreértés, és a bírák azt gondolták, rossz hangot énekeltem. Így aztán nem vettek be, amire még csak nem is gondoltam volna. Egész életemben énekeltem, és jó kórustag voltam. De kiraktak. Ehelyett, mivel énekelnem kellett, találtam egy kis csoportot Cumming környékén, és amíg ott voltam, ellébecoltam az ír népdalokkal és hasonlókval, szórakoztató éneklés, de nem az a csodálatos imádság-élmény, amit a klasszikus szakrális kóruséneklés mindig is nyújthatott. Vasárnapokon az ottani Szent Fülöp Katedrálisban terveztem énekelni, és minden előkészületet megtettem, hogy ez így is legyen. De nem engedték, hogy Karácsony előtt kezdjek el énekelni, ami egy olyan gyakorlat, amit az egyház felvenni kényszerült, miután az emberek próbáltak beugrani Karácsonyra és nem énekelni az év többi részében. Közben találtam egy missziós templomot öt percrenyire a házunktól, amelynek nem is volt kórusa. Így aztán ott maradtam az aprócska Mindenszentek misszióban, és régi anglikán himnuszokat énekeltem úrvacsora idején. Minden várakozásom meghíúsult. Semmi nem úgy sikerült, mint elképzeltük.

A legrosszabb az volt, hogy Donnak több dolga lett, nem kevesebb, hogy eljusson a munkába. Végig kellett neki vergődnie az összes csigalassú forgalmon Atlanta legészakibb részétől a legdélebbi részéig, ahol a reptér volt. Az időjárás pedig arra látszott rendeltetve, hogy tovább nehezítse a dolgát. Rendkívüli hideg volt azon a télen Georgiában, és amikor lefagyott az út – ami sokszor megtörtént –, akkor semmilyen úton nem lehetett eljutni sehová. Emlékszem, Donnak egyszer egy motelben kellett megszállnia, aminek még be tudott csúszni a parkolójába, mivel se hazáig, se munkába nem lehetett eljutni. Karácsony este én a Mindenszentek templomában énekeltem két miseéneket, mialatt Jim és Don szétfagyott csövekből kifolyt vizet meregetett. Mire az Újév elérkezett, a nedves szőnyegek elkezdtek penészesedni, és Don is és én is allergiások voltunk a penészre és a gombásodásra.

Amilyen luxuskivitelű volt a ház a tóparti szórakozásra nyáron, olyan katasztrofális volt a téli életmódra. Fekélyesek lettek a lábujjaim, mert olyan hidegek voltak: a padló sohasem volt melegebb 10 fokosnál.

Mivel mindez nem stimmelt a házzal, így azonnal újra elkezdtünk másik ház után kutatni, Atlantában is és Louisville-ben is. Egyetlen nyugodt napunk sem volt Georgiában, és amilyen szép ez az állam, nem mondhatom, hogy vágnék oda újra. Amíg Don márciusban meg nem találta azt a házat, amelyben most élünk, örökös nyugtalan gubbasztásban voltunk, nem találva igazi rendjét a dolgoknak. A holmijaink bedobozolva maradtak, az érzéseink bizonytalanok. Én voltam az, aki tárgyalt az új bérbeadóval, ami nem volt egy sétagalopp. Don nagyon ragaszkodott ahhoz, hogy azonnal állandó jelleggel költözzünk oda, így bár valóban ezen az egy helyen maradtunk öt hónapig, a bérbeadónak és nekem legalább hetente beszélnünk kellett, hogy értesülhessen a legújabb terveinkről – melyek közül egy sem jött össze. Végül márciusban már ő kért meg minket, hogy távozzunk, hogy a családja maga használhassa a házat azon a nyáron. Ennél az eseménynél történt meg az, hogy Don egymaga Louisville-be repült az egyik hérvégén, és meglátta ezt a csinos és tiszteletre méltó régi házikót, amelyben azóta is élünk, és megegyezett, hogy megveszi.

A házvásárlás olyasmi volt, amit Don mindig is eszetlenségnek érzett a maga részéről megtenni. És mihelyst megtette, máris bánni kezdte. Jimnek és nekem ezt volt a legnehezebb elviselni, mivel mi ostoba módon abba a hitbe ringattuk magunkat, hogy már csak eljövünk ebbe a kis kertvárosba, jól berendezkedünk, s élünk úgy, mint azelőtt. Ám Don váltig meg volt győződve arról, hogy innen is tovább kell költöznünk, miközben mindig visszautasított minden lehetséges helyet, amit csak találtunk, hogy megnézzük. Amikor találtam egy házat húszezer dollárral olcsóbban, iker kialakításút, mely egy teljes otthont adott volna Donnak és nekem, plusz egy külön lakást Jimnek, és Don ezt is visszautasította, rájöttem, hogy valami nagyon nem stimmel. Jó nagy pácban voltak a dolgok.

Ebben a légkörben halovány egyensúlyvesztettség lett volna akár csak megkísérelni a megkezdett munkát folytatni és az archetípusi elméről kérdezni, de nem hagytuk alább, naponta megtisztítva az új munkaszobát és várva a napot, amikor egy újabb ülést tarthattunk a Ré csoportja béliekkel. Emlékszem, hogy nagy remény és hit érzései törtek fel bennem, amint ez az időszak telt, és rácsodálkozás, hogy mi a jó ég történik Donnal. Egyikőnk sem tudta, mit tegyen, kivéve, hogy rendületlenül kitartson, és kövesse Ré tanácsát, hogy mindent magasztalással és hálával fogadjon. Vagy próbáljon!

SZÁZÖTÖDIK ÜLÉS, 1983. OKTÓBER 19.

105.0 **Ré:** Ré vagyok. Köszöntelek titeket, barátaim, az Egységes Végtelen Teremtő szeretetében és fényében. Most kommunikálunk.

105.1 **Kérdező:** *Megadnád, kérlek, először az instrumentum állapotát?*

Ré: Ré vagyok. Eme instrumentum vitális energiái egy sokkal előnyösebb állapotban vannak, mint az előző lekérdezéskor, lévén, hogy az akarat és a hit képességei visszanyerték prominens helyüket az egyén léteben és egyensúlyában. A fizikai deficit továbbra is fennáll.

105.2 **Kérdező:** *Bocsánat, hogy olyan sok karbantartó kérdést kell feltennünk. Egy láthatóan zavaros állapotban vagyunk most azzal kapcsolatosan, hogy képesek legyünk folytatni azirányba, amerre szeretnénk, az archetípusi elmére irányuló kérdésekkel.*

Szükségeselem érzem megkérdezni, hogy mi az oka a szimmetrikus foltoknak az instrumentum hátán, és hogy van-e bármi új, amit tehetünk az instrumentum kigyógyítására bármelyik állapotból, ide értve ezeket a foltokat és azok okát is.

Ré: Ré vagyok. A csíkok egy tünete annak, ami egy hosszantartó pszichikai köszöntés. A lehetőséget, hogy ez az entitás súlyos allergiás reakciókat éljen át streptococcusos és staphylococcusos vírusoktól¹⁷,

¹⁷ Ezek valójában baktériumok

abban a reményben kínálták fel, hogy majd ez az entitás el kívánja hagyni az inkarnációt. A tudat komplexum ilyen állapotának előző bekövetkezése, mely a ti időszámítási rendszerek szerint a kilencedik hónap tizenkettedik napja bolygók jelenlegi szoláris keringésének, az ötödik denzitású kísérőtöket felkészületlenül érte. Az entitás most már felkészült.

Két eset volt, amelynél ez az entitás elindíthatta volna a reakciót azóta, hogy az első lehetőséget elszalasztotta. Elsőként lehetőség volt, hogy elválassza az ént egy más-énjétől a ház kiválasztása kapcsán. Másodikként felmerült az én más-énjétől elválasztott lehetséges látomása az e lakóhely elhagyását övező evilági kötelek felbontása kapcsán. Mindkét lehetőséget úgy fogadta ez az entitás, hogy nemet mondott az énje és más-énje elválasztására, további munkával az indigósugár szintjén is a mártíromság elkerülését illetően, a szeretetben való egység fenntartása mellett.

Következésképp az instrumentum immunvédelmét áttörték, nyirokrendszerét pedig belevonták e vírusok elburjánztatásába. Láthattok némi értelmet az instrumentum sárgaszín, kémiai testének megtisztításában azért, hogy gyorsabban segítsétek a meggyöngült test komplexumot azon igyekezetében, hogy ezeket az anyagokat eltávolítsa. A módszerek között van a terápiás beöntés vagy bélfürdő, a napi egyszeri vagy kétszeri szaunázás, és a bőr erőteljes átdörzsölésének alkalmazása megközelítőleg hét napi ciklusotokon keresztül.

Nem beszélünk diétáról, nem azért, mert ne segíthetne, hanem mert az entitás kis mennyiségeket fogyaszt bármilyen anyagból, s már most is elkerül bizonyos anyagokat, nevezetesen a friss tejet és az olajat.

105.3 **Kérdő:** *Van valami konkrét hely, ahol a közvetítőt erőteljesen kell átdörzsölni?*

Ré: Ré vagyok. Nincs.

105.4 **Kérdő:** *El tudnád mondani, kérlek, hogy mi okozta Jim vese problémájának visszatérését, és hogy mit lehet tenni ennek meggyógyítására?*

Ré: Ré vagyok. A Jim entitás úgy döntött, hogy megtisztítja önmagát s ezért idő/teret és tér/időt tölt a tökéletességen való dolgozással és elmélkedéssel. Az e munkát iránti eltökéltségét addig fokozta, amíg az elme/test/lélek összetétel összhangban nem csengett e szándékkal. Az entitás nem fogta fel, mennyire szó szerinti módon képez le metafizikai szándékokat a szándék abszolút egységében dolgozó ember test komplexuma. Az egyén megkezdte az imádság, a böjt, a bűnbánat és az öröendezés időszakát. A test komplexum, amely még nem lábalt ki teljesen a nephrosis szindrómából, elkezdett szisztematikusan megtisztítani minden egyes szervet, átküldve minden olyan törmelék, amely nem tökéletes, a veséken, melyek nem kaptak elegendő folyadékot ahhoz, hogy a kibocsájtott toxinokat felhígítsák. A mérgeanyagok a test komplexumban maradtak, és újraindítottak egy tisztán fizikai betegséget. Ennek a visszaesésnek nincs metafizikai része.

A gyógyulás a test komplexumi egészség igenlésének megnyilvánulásaként megy végbe, amely, kedvezőtlen körülményeket leszámítva, teljesen eredményes kell legyen.

105.5 **Kérdező:** *Van-e bármilyen megfontolása a Lanier-tónál lévő ház alkalmasságának, amelybe elköltözni szándékozunk, vagy tanácsolható-e valamely különleges előkészület a tervezetten kívül?*

Ré: Ré vagyok. Úgy hisszük, burkoltan kérdeztél. Újrakérdezésre kérünk.

105.6 **Kérdező:** *Megtisztítani tervezzük a Lanier-tó fekvésénél lévő ingatlant a Ré által korábbi ülésekben előírt módszerek felhasználásával, mely a 36 órás beszózás, stb. Szeretném megtudni, hogy ez elégséges-e, vagy pedig van valami égető probléma az abba a házba való beköltözéssel kapcsolatban, amiről Ré jelenleg tanácsot tudna adni, kérem.*

Ré: Ré vagyok. Azon lakóhely megtisztítására, amelyikről te beszélsz, csak három éjszaka és két nappal szükséges. Ez a lakóhely békés. A módszerek elfogadhatóak. Három olyan területet találunk, amelyen a fokhagyma használata a korábban leírtak szerint előnyös lenne. Elsőként az emeletes ágyas hálószoba, a felső ágybetét alatt. Másodikként

a lakóhely külső részén, az úttal szemközt, a kis kavicsok közepén, a kocsifeljáró felőli oldaltól a lakás hosszának körülbelül kétharmadányra.

Harmadszor ott van a csónakház ügye. Heti megtisztítását javasoljuk ennek a területnek fokhagymával és felvágott vöröshagymával, valamint egy fénnel teli kerület körbejárását. A hetenként megújított fokhagyma és a vöröshagyma a munkálatok közt maradjon állandóan kiakasztva, állások között zsinegen vagy huzalon felfogatva.

- 105.7 **Kérdező:** *Csak hogy ne kövessék el hibát az irányaid értelmezésében a második, házon kívüli területnél, megadnál nekem egy távolságot és egy mágneses iránytű irányzékot, mondjuk, a lakóház középpontjától addig a pozícióig?*

Ré: Ré vagyok. Csak közelítőek lehetünk, de egy 37 lábnyi távolságot javasolnánk egy 84-92 fokos mágneses irányzékkel.

- 105.8 **Kérdező:** *Tudom, hogy ez nem fontos a mi céljaink szempontjából, és filozófiai szempontból sem szeretnék semmi olyat tenni, amivel fölborítanám a Zűrzarar Törvényét, így ne érezd szükségesnek ezt megválaszolni, de azért kíváncsi lennék arra, hogy mely feltétel teszi szükségessé a csónakház ily folyamatos megtisztítását?*

Ré: Ré vagyok. A szándék létrehozni egy peremsávot, melyen belül a fullánkos kaptárlakók nem tartják szükségesnek csípni, és valójában nem tartják ígéretesnek az ott lakást sem.

- 105.9 **Kérdező:** *Méhekről, darazsakról és efféle élőlényekről beszélsz?*

Ré: Ré vagyok. Úgy van.

- 105.10 **Kérdező:** *Jim terveit és szertartása e lakóhely megszenteltségének levételére elegendőek-e, vagy kell még hozzájuk adni valamit, vagy változtatni rajtuk?*

Ré: Ré vagyok. Nem szükséges változtatás. A belevenni szükséges dolgok egy hely megszentelésére vagy megszenteltségének levételére le lettek fedve. Javasolhatjuk, hogy minden második denzitású, fás szárú

növénynek, amit e lakás bérlésének idején felruháztatok, köszönetet és áldást mondjatok.

- 105.11 **Kérdező:** *Van-e még más javaslat, amit Ré megtehetne, e tervezett költözés bármely részletére vonatkozóan, és ez... Lesz-e bármilyen problémánk a Rével való kapcsolatteremtésnél az új környezetben, és ha igen, akkor Ré elmondaná-e nekünk ezeket, s hogy mit tehetünk bármely probléma enyhítésére a Rével való kapcsolatteremtésben az új [helyen]?*

Ré: Ré vagyok. Alaposan mérlegeljük ezt a választ, mivel közel jár a szabad akarat hatálytalanításához, de a közelséget elfogadhatónak találjuk a közvetítő eltökéltsége végett, hogy személyes körülménytől függetlenül az Egy Végtelen Teremtő szolgálatára legyen.

Bármely fizikai segítség a közvetítő részéről a be- és kipakolásnál ki fog váltani jelenleg legnagyobbbrészt szunnyadó allergiás reakciókat. Az entitás allergiás azokra a dolgokra, amelyek harmadik denzitású illúziótokon belüli átköltözéseknél elkerülhetetlenek, úgymint por, penész, stb. A Bobként ismert segíteni fog ebben a tekintetben. Az írónak is ügyelnie kell arra, hogy dupla mennyiségű folyadékot vigyen be azért, hogy bármilyen allergiakeltő méreganyag kiüríthető legyen a test komplexumból.

Nincs nehézsége a kapcsolat újrafelvételének ezen a behangolt instrumentumon keresztül a Ré társas emlékezet összetétellel a választott lakóhelyen, de az igazat megvallva semely helyen, mihelyst a fizikai és metafizikai megtisztítást elvégeztétek.

- 105.12 **Kérdező:** *Arra a következtetésre jutottam, hogy a sólyom jelentése, amit úgy egy évvel ezelőtt akkor láttunk, mikor az első nekifutással költözésbe kezdtük, az általam költözésre kiválasztott ház metafizikai értelemben nem-békés természetével volt kapcsolatos. Hogyha ez nem ütközik a Zűrzavar Törvényébe, akkor azt hiszem, filozófiai szempontból érdekes volna megtudni, igazam van-e ezzel kapcsolatban.*

Ré: Ré vagyok. Milyen madár jön Ré megerősítésére? Milyen madár lenne kiválasztva figyelmeztetésre? Megkérjük a kérdezőt e kérdéseken eltöprengeni.

- 105.13 **Kérdező:** *Mi idáig, mondhatnánk, kísérletileg megállapítottunk egy csomó dolgot a testről – mely a tarot következő része –, és megtapasztaltunk néhány, mondhatnám, visszahatást az elme és a test között. Azt érzem ki mindebből (amit idáig tettünk e hatások tekintetében), hogy a harmadik denzitású, citromsín test nagy érdeme jelenleg az, hogy mintegy eszközként katalizátort küld vissza az elmének, hogy létrehozza a sarkosulást. Én azt mondanám, hogy ez a fő érdeme a harmadik sűrűségű testnek itt, és megkérdezném Rét, hogy kezdetben, amikor az elme/test/lélek – nem az elme/test/lélek összetétel, hanem az elme/test/lélek – megtervezésre került a harmadik denzitású megtapasztalásra, akkor ez volt-e a citromsín test fő felhasználása, ha pedig nem, akkor mi volt a sárgaszín test célja?*

Ré: Ré vagyok. A leírás, mellyel kérdésedet kezdted, egyaránt érvényes az elme/test/lélek és az elme/test/lélek komplexum szerepére. A fizikai manifesztáció teremtésben elfoglalt helye fikarcnyit sem változott, mikor a felejtés fátyla leereszkedett.

- 105.14 **Kérdező:** *Akkor a sárgaszín testet a kezdetektől arra tervezték, amit Ré kohónak nevezett a tudat számára, egy eszköznek, mondhatnánk, hogy serkentse a tudat evolúcióját. Ez így van?*

Ré: Ré vagyok. Talán pontosabb megjegyezni, hogy a citromsín, fizikai hordozó olyan szükséglet, amely nélkül a tudat/test/lélek komplexum nem folytathat evolúciót semmilyen iramban.

- 105.15 **Kérdező:** *Azt mondd akkor, hogy az egyén azon részének evolúciója, mely nem sárgasugár, nem lehetséges a sárgaszín testbe való időnkénti beöltözés nélkül. Ez így van?*

Ré: Ré vagyok. Nem.

- 105.16 **Kérdező:** *Letisztáznád a gondolkodásom ebben? Nem igazán értettem a kijelentésedet.*

Ré: Ré vagyok. Minden elme/test/szellemnek vagy elme/test/szellem komplexumnak van egy a teremtés létével szimultán léte. Ez nem függ semely fizikai hordozótól. Azonban ahhoz, hogy fejlődjön, változzon, tanuljon, és megnyilvánítsa a Teremtőt, szükség van az egyes denzitásokhoz alkalmas fizikai hordozókra. Kérdésed célzott rá, hogy a fizikai hordozók gyorsítják a fejlődést. A pontosabb leírásunk az, hogy ők a lehetőséget biztosítják a fejlődéshez.

105.17 **Kérdező:** *Na most, példaként szeretném venni egy betegség vagy egy testi működési zavar torzulását a fátyol előtt, és összehasonlítani azt a fátyol utánival. Tegyük fel, hogy azok a feltételek, amiket például Jim megélt az ő vese elégtelensége kapcsán, egy olyan megtapasztalás, mely a fátyol előtt esik meg. Ez a megélés játszódtott volna le a fátyol előtt is? Vagy másmilyen lett volna? Ha pedig más, akkor miben lett volna más?*

Ré: Ré vagyok. Az elkülönülési düh képtelenség a fátyol nélkül. A test folyadékigényéről való tudomás hiánya valószínűtlen a fátyol nélkül. A tökéletesség fontolgatásának önfegyelmeléshez vezető döntése igen-csak valószínűtlen a fátyol nélkül.

105.18 **Kérdező:** *Akkor most szeretnék megvizsgálni egy, úgymond, minta testi eltorzulást a fátyol előtt, s hogy ez miként hatna ki az elmére. Tudna Ré adni erre egy példát, kérem?*

Ré: Ré vagyok. Ezt az általános területet már átvettük.¹⁸ Rövid összefoglalást teszünk itt.

A betegség, kórság és halál mintái jóindulatú birtokok az inkarnációs létélmény tervén belül. Némely gyógyulás, mint olyan, megtörtént elme/test/lelkek döntéseként, de megélték inkarnációkat a halálig tartó betegség normál befejezésével is, elfogadva, mint olyat, hiszen a fátyol nélkül világos, hogy az elme/test/lélek tovább él. Ekképp az elme/test/lélek fátyol előtti létélményei, mind a jók, mind a rosszak, avagy az örömteliek és a szomorúak, haloványak voltak, azon vibrálás

¹⁸ Ld. 83.3–5, 83.20–26

vagy buzgóan élénk érdeklődés nélküliek, mint amit ez meghozott a fátylazás utáni elme/test/lélek komplexumban.

- 105.19 **Kérdező:** *Az elfátyolozás előtt, a testet öltési szakasz végén, az egyéneken látszott-e a fizikai öregedés nyoma, mint mondjuk a jelenlegi illúziókban az inkarnációjuk végén járó egyéneken – ráncosak és öregek lettek-e, így nézett-e ki a Kifejező?*

Ré: Ré vagyok. Az Elme, a Test vagy a Lélek Kifejezője az archetípusi elmének egy része, és úgy néz ki, amilyennek ki-ki elképzel egy ilyet látszani.

Egy elme/test/lélek teste az elfátyolozás előtt mutatta az öregedésnek minden olyan jelét, mint ami jelenleg tudotokra adja az elme/test/lélek összetétel harmadik denzitású inkarnációból való kiléptetéséhez vezető folyamatot. Jó emlékezni rá, hogy az elme/test/lelek és az elme/test/lélek komplexumok közti különbség egy mélyebb tudatbéli felejtés. Fizikai megjelenések, felszíni és ösztönös cselekvések nagyon is ugyanazok.

- 105.20 **Kérdező:** *Akkor viszont a kiinduló okára lennék kíváncsi annak a megjelenésben bekövetkező változásnak, amit öregedési folyamatnak látunk. A filozófiai alapfeltevést próbálom itt feltárni, amire lehet, hogy sötétben lövöldözöm, és nem jól kérdezek, de próbálnék rájönni az okára e kinézetbeli változás mögötti tervnek, amikor úgy tűnik számomra, hogy éppúgy lehetséges lenne az is, hogy az elme/test/lélek vagy az elme/test/lélek komplexum ugyanúgy nézzen ki az egész inkarnáció során. Elmagyarázná Ré az okát ennek a változásnak?*

Ré: Ré vagyok. Mikor a személyiségbeli önfegyelmzés az elme/test/szellem összetételt eljuttatta az ötödik, de különösen a hatodik tanulmányi szintre, akkor többé már nem szükséges, hogy a fizikai hordozó leépülését beépítse a tervébe, mivel a szellem komplexum már olyan gyakorlott, akár egy ingajarat, amely tudja, hogy a megfelelő intenzitási szintű tanulást és leckenövekményt mikor érte el.

A harmadik denzitáson belül, nem beépíteni a fizikai hordozóba annak végét, kontraproduktív volna az abban lakozó elme/test/szellem

komplexumoknak, mivel az illúzióon belül csábítóbbnak tűnik benne lenni az illúzióban, mint levetni az öltözetet, mely az elme/test/szellem komplexumot hordozta, és továbbmenni.

- 105.21 **Kérdező:** *Értem, akkor ez azt jelenti, hogy mikor az egyén, mondjuk, elér egy igen idős kort, akkor nyilvánvalóvá válik a számára ebben a harmadik dimenzióban, hogy ő elkopott. Következésképp nem ragaszkodik oly szilárdan és oly vággyal e hordozóhoz, hogy benne maradjon, mint amennyire egy jól kinézőhöz, jól működőhöz tenné.*

Most, a fátyol után a test határozottan a tudat kohója. Az elfátyolozás előtt szolgált egyáltalán a test a tudat kohójául?

Ré: Ré vagyok. Igen.

Még egy teljes kérdést tehetsz föl.

- 105.22 **Kérdező:** *Azt hiszem, most meg kell kérdeznem... Tehetünk-e bármit a közvetítő kényelméért vagy a kapcsolat javításáért? (Mivel a legutóbbi ülésen nem sikerült ezt beszorítanom, és úgy vélem, fontos.)*

Ré: Ré vagyok. Úgy találjuk, a csoport kifáradását jól ellensúlyozza annak összhangja. Ez a kimerültség folytatódni fog bármely jövőbeli körülmények között is az inkarnációtok során. Ennélfogva ti tekintsetek az egymás iránti szeretetetekre és hálátokra, s mindig szövetségben egyesüljete, és e ragaszkodás minden elszakadt szálát türelemmel, vigasztalással és nyugodtsággal korrigáljátok.

Mindent alapossággal betartva találunk a beállításokban, és csupán emlékeztetőül adjuk e szavakat. Minden, ami az instrumentumért megtehető, teljes szívvel megtéve látszik, maga az instrumentum pedig kitartóan dolgozik az indigó sugáron.

Korábban megemlítettünk pár ideiglenes intézkedést a közvetítőért. Ha ezeket megfogadjátok, további folyadékokat kell bevigyen a közvetítő és a kérdező, akinek kötődése az instrumentummal olyan, hogy minden nehézség az egyiknek ugyanakkora részvét a másiknak.

Ré vagyok. Búcsúszom tőletek vidáman örvendezve az Egy Végtelen Teremtő szeretetében és fényében, erejében és békéjében. Adonáj.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 56. TÖREDÉK

Százhatodik ülés, 1984. március 15.

Jim: Öt hónapig laktunk a Lanier-tavi házban – 1983 novemberétől 1984 áprilisáig –, mielőtt úgy döntöttünk, hogy ez a kísérlet kudarcot vallott. Csupán egyetlen ülést voltunk képesek megtartani abban az időszakban Rével, mivel Don fizikai állapota romlott, aggodalmai pedig a mentális eltorzulásait is fokozták. Az idő legnagyobb részében Carla fizikai állapota is alatta volt az ahhoz szükséges szintnek, hogy biztonsággal próbálhassunk kapcsolatot kezdeményezni Rével. 1984 januárjában Don állapota olyan rossz volt, hogy első alkalommal kényszerült beteget jelenteni az Eastern Airlines-nál eltöltött tizenkilenc évében. Csak egy-két repülést hajtott már végre ugyanez év novemberében bekövetkezett haláláig.

Azonban, mikor már visszaköltözni készültünk Louisville-be, Don képes volt felszívni magát, hogy elég jó állapotban legyen egy Ré üléshez, hogy kérdezni tudjunk az új otthonunk metafizikai megtisztítási szükségleteiről, valamint Don és Carla nehézségeiről. Ré utalása a „rosszul alkalmazott együttérzésre” Carla reakciójára vonatkozik Don folyamatos aggodalmaira a munkahelye, az egészsége és a munkánk folytatódása iránt. Az egyik délután, miközben Don az aggodalmait osztotta meg, Carla egyszerűen közölte vele, hogy ő átvenné ezeket az aggodalmakat tőle, Don pedig azt tehetné, amit Carla általában: ellazulhatna, jól érezhetné magát és gondtalan lehetne. Don gyermektegen beleegyezett. Az egységi kötelék Don és Carla között látható módon olyan természetű volt, hogy ez az egyszerű kis megegyezés egy kártékony energiacserét eredményezett kettejük között. Egy olyan időszakban történt ez, amikor szemlátomást mindketten egy belső átalakulási folyamaton mentek keresztül, amit általánosan beavatásnak neveznek.

Feltételezhetjük, hogy a negatív ötödik denzitású barátunk alkalmas célpontokat találhatott e kombinált beavatási meg tapasztalásokban plusz a negatív energiacserében, és fokozni tudta ezek erősségét. A halmozott helyzet rejtélyteljes jellege még nyilvánvalóbbá válik itt,

mert nem tudjuk, Carla miért maradt életben, Don pedig miért nem. Csupán Ré búcsúszavaival emlékeztethetjük magunkat, amikor eme utolsó ülés végén azt tanácsolta, hogy „minden megnyilvánulás természete illuzórikus jellegű, s csak odáig működőképes, ameddig az egyén az alaktól és árnytól az Egy felé fordul.”

Carla: Ennek az ülésnek az idején már keresztülmentem a létező összes riadalom és aggodalmon, amit csak el lehet képzelni. Don ekkor már nem evett, tulajdonképpen. Viselkedésében rendkívülimód nem volt ön maga, és – bár még nem ismertem föl, hogy pszichózisos és nem teljesen a mi megszokott valóságunkban van – megzavartak és megijesztettek e változások. Don korábbi magatartásának teljes mintázata arra nevelt ki engem, hogy a kívánságaira feleljek. Don választotta ki az étkezési időinket, a mozi látogatásainkat, teljes irányítást szeretett és kapott az életem felett. Hívhatsz függőnek és igazad lenne. Ám ez volt az egyetlen módja, hogy Don el tudja viselni egy együttélési kapcsolat intimitását. Tiltakozhattam és meghallott; javasolhattam és néha szerencsém volt, ám egészét tekintve Don egy régimódi ember volt, aki azt szerette, ha otthon vagyok és pont. A kívánságát lestem. Közben olvastam vagy csendes asztali munkát végeztem.

Aztán hirtelen most mindig engem kérdezett, hogy mi a következő teendőm, majd pedig elvitt kocsival, ami egy olyan feladat volt, amelyről fájt az aranyere, és amelyet rendszerint Jimre bízott (én ekkoriban már nem vezettem, mert túlságosan fájt). Egyszerűen elüldögélt, amíg templomba mentem, tornaórára vagy a népdal próbákra. S bár Jimet elárasztották a teendők az L/L ügyeivel kapcsolatban, majd a főbélővel kapcsolatban, aki egy gyökérpincét ásatott vele a narancsvörös salakban, meg a házzal kapcsolatban – Don minden erejét megfeszítve otthon akart maradni és otthon vacsorázni minden este, ami szintén egy radikális eltávolodás volt a szokásos énjétől. Jim egyensúlyvesztett volt – abból gondolom, amennyire ez a mentalitását megérintette. Tanácstalan volt. Én viszont teljes idegösszeomlásban voltam.

Úgy érzem, hogy a szerető társam és én tényleg egy szívként és egy lélekként olvadtunk össze amiatt, hogy ez a „nem helyénvaló” transzfer a kettőnk között kiváltott az én indítványomra és az ő beleegyezésével egy szerepcserét. Miköztünk egy egyszerű dinamika működött: ő volt az, aki bölcs, én voltam az, aki szeret. Valójában sok közös volt bennünk, de a mélyebb természetünk eléggé megoszlott a bölcsesség és a szeretet között. Ebben az energiacserében Don megkapta az én szélsőséges érzékenységet, amellyel minden érzékelési benyomást fogadok, és az én szívem teljes kifejező és nyílt természetét. Én pedig teljes erővel megkaptam azt a merő rémületet, ami ott élt Don nyugodt és mélykék szeme mögött, melyet ellensúlyozott az ő határozott és igen szilárd felfogása a nagy képről.

Arra az érzésre jutottam, hogy ettől az üléstől számítva, amelyre két héttel azelőtt került sor, hogy hál'Istennek otthagytuk Atlantát és visszatértünk Kentucky áldott hegyeihez, a szerető társam ugyanezen év novemberében bekövetkezett haláláig tartó időben Don képes volt kijárni egy teljes inkarnációs leckét arról, hogy miként nyissa meg a szívét. Ki sem tudom fejezni, mennyi gyötrelmet és szenvedést viselt el ebben az időben. A betonfalak, amelyek oly nagyon erősek voltak, és mindig megvédték őt, úgy dőltek le, mintha sosem lettek volna ott, ő pedig átérezte mindent. És mennyire szeretett! Nem tudta nézni a tévét, még a komédiákat sem, mert túl sok volt bennük a szenvedés. Ő, az élethossziglani megfigyelői fogadalmával, sírt a Mary Tyler Moore Show-n. Amikor pedig egy szobában volt velem, újra és újra próbálta elmagyarázni nekem, hogy mennyire rossz a helyzet. Mindig ez az egy gondolat járt az eszében. Az általa érzettek merő iszonyata alaposan megcsupaszította őt a legtöbb más érzelemtől, és nem sokáig tudta tartani a közelségemben az önuralmát.

Közben pedig én abszolút és átkozottan nem sejtettem, hogy Don attól tart, hogy inkább Jimet kedvelem. Amikor Don elkezdett magához kapdosni és csókolgatni, nem ismerve az erejét, fájdalmat okozott nekem, elroppantotta egy bordámat, felrepezttette az ajkamon a bőrt a fogammal, zúzódásokat okozott, sőt, amikor májusban kórházba

került, engem is beutalt magával a kórházba, isiászos fájdalommal, amit attól kaptam, hogy sok órán keresztül kellett egy kényelmetlen széken ülnöm. (Donnak ez volt az egyetlen szék, ami nem volt bepóloskázva.) Rettegni kezdtem Dontól. Reggelente arra ébredtem, hogy Don mellettem ül, türelmesen várva, hogy felébredjek. Miután azt mondta, „Jó reggelt,” egyszerűen elkezdte nekem sorolni, hogy milyen rossz minden. Bármennyire próbáltam őt nyugtatni, hogy ne izgulj, tedd, amit a szakemberek mondtak a mozgásról és a gyógyszeresről, és bízz az időben, hogy meggyógyulsz – ezek mindegyikét próbáltam mondani neki, de teljesen eredménytelenül, ő tökéletesen biztos volt abban, hogy semmi nem javulhat meg, soha. Az ő számára a valóság valóban kezdett elúszni, addig a pontig, amikortól már féltem együtt tartani vele. Az idegeim felmondták a szolgálatot ez alatt az igen nagy igénybevétel alatt. Teljesen le voltam törve, mert nem találtam Dont, és csak arra tudtam gondolni, hogy ő nincs itt nekem, egyedül kellett összetartanom magamért ÉS az L/L Research-ért, mert Don már nem köztünk volt. Egy teljesen más személynek látszott. Még a szeme színe is a mély, ragyogó égszínkékről most sötétkékre váltott. Már régóta én végeztem a papírmunkáit. Tudtam, hogy Donnak kicsivel több, mint két évnyi felhalmozott betegszabadsága van a légítársaságnál, és tartottam a kapcsolatot mindenkivel, akit értesíteni kellett a betegségéről. Mindenki, az utolsó emberig, mit sem kívánt jobban, csak hogy Don kivegye mindezt az időt, hogyha ennyi kell neki ahhoz, hogy újra összeszedje magát. A fejében zajló krízisek nem voltak valóságosak nekem, vagy Jimnek. A közelgő gazdasági összeomlás szörnyű érzése csak előtte lebegett. Donald kényelmesen megélhetett a fizetéséből. A mindhármunkra és a cicákra jutó kiadásai rendszerint havonta nagyjából felét tették ki a munkabérének. De Don elvesztett minden reményt, és az, akivé vált, igazából egy pokolban élt.

És akkor hogy tekinthetek erre úgy és mondhatom azt, hogy mindez egy tökéletes minta része? Csak az által, hogy megadatott a kegyelem, hogy így lássam, végül, a jelenetmozaikok sokévnnyi bámulása után az emlékezetemben, összepróbálva őket és dolgozva rajtuk a Don halála óta eltelt napokon, hónapokon és éveken keresztül. Tizenöt év telt el,

és ez egy sokkal tisztább nézőpontot ad. Azzal, hogy végül elfogadta a nyitott és odaadó szív fontosságát a bölcsesség kiegyensúlyozására, Don elvégezte a személyes leckéjét, amit meg kívánt tanulni. Szívének megnyitása megölte a testét, de igazából már alig egy nappal a fizikai illúzióból való eltávozása után örvendezett, mivel többször is megjelent nekem vidáman és nevetve és azt mondva nekem, hogy minden rendben. Én pedig, maradandóan kevesebb idegsejttel attól, amennyi a Ré kontaktus és Don halála előtt volt, belevágtam az együttérzés kiegyensúlyozásának útjába, amit megkaptam és kiérdemeltem ebben a következő leckében, mely attól a naptól kezdődött, amikor Don meghalt.

Mikor fölkeltem a Don öngyilkosságát követő reggelen, azt vártam, hogy a hajam teljesen fehér lesz. Nem volt külső változás. De egy teljesen új életet kezdtem ekkor. 1990 novemberéig önvádban töltöttem az időm majdnem teljes egészét. Megtudtam Don sejtelmeit rólam, és úgy éreztem, odáig nagyította fel ezeket a félelmeket, hogy megölte magát miattuk. Az én hibám volt, nem azért, mert vétkes lettem volna bármiféle hűtlenségben, hanem mert kitalálhattam volna, mi jár a fejében, és megnyugtathattam volna. De ez eszembe sem jutott soha, az én ostoba önérzetemben. Csak feltételeztem, hogy ő TUDJA azt, hogy én, az erény mintaképe, sosem szegnék meg egy egyezséget. Csakugyan van egy állandó problémám a büszkeséggel, mivel valóban precíz próbálok lenni az erkölceimben. Teljesen váratlanul ért Don betegsége.

Még jobban összezavart, hogy minden orvos, szociális gondozó és barát ugyanazt a dolgot tanácsolta: hogy Jim és én hagyjuk őt békén, és ne próbáljuk meg rávenni, hogy megtegyen dolgokat, mivel neki magának kell meghoznia a döntést, hogy meggyógyuljon, és mi csak elnyújtanánk a folyamatot azzal, ha fontoskodnánk. Visszatekintve, mennyire kívánom, bárcsak lett volna annyi meglátásom, hogy azt mondjam erre, „BAROMSÁG”, és csak maradjak vele, bármi lesz is. És mégis, mivel minden tőlem telhetőt megpróbáltam azért, hogy éppen ezt tegyem, megfogadva, hogy maradok, ha belehalok is, a tes-

tem egész egyszerűen cserben hagyott engem, és az egyik reggel úgy ébredtem, hogy teljesen elveszítettem a kapcsolatomat a valósággal. Márciustól kezdve az én szeretett Donom teljes és gyors leépülésben volt, én pedig egy teljes idegösszeomláson mentem keresztül.

Az allergiák, melyek oly aggodalommal töltötték el Dont a Hobbs Park-i házzal kapcsolatban, a tóparti ház szerencsétlen sikálása miatt jártak az eszébe, mikor elárasztotta a csőtörés azon a fagyos Karácsony estéjén. A nedvesség mélyen behatolt a folyosó faltól falig érő, vaskos padlószőnyegébe, lakhatatlanná téve Don és az én számomra nagyjából a ház felét. Amikor ide megérkeztünk, egy száraz pincét találtunk, vagy inkább egy pincét zsompszivattyúval, és semmi szokatlan vízelvezetési probléma nem volt. A páratartalom rendben volt, a hely pedig csakugyan egy nagyon angyali érzetű hely, olyan, amit Jim és én is mélyen megszerettünk. Don utolsó munkája volt e világon, hogy kiválasztotta ezt a helyet. És mint mindig, most is nagyszerű munkát végzett. Egy kiváltság itt tartózkodni, ahol az én Donaldom életben volt, ahol szenvedett és meghalt, és ahol annyira szeretett engem. Jim és én odafordultunk e kedves kis házikóhoz s annak szerény udvarához, és egyre nagyobb és nagyobb részét műveltük kertté. Donnak dolgozunk még mindig! Ez mindkettőnknek nagy vigaszt nyújt. Bármit teszünk is, az csak folytatása lehet annak, amit ő az éles eszével és széles és átgondolt természetével oly ragyogóan elkezdett.

Sötét színezetű megtapasztalás volt ez nekem, szó szerint sokévnnyi öngyilkos érzéssel és önkárhoztatással. Mégis e katalizátor által megtanultam szeretni önmagam, igazán szeretni és törődni saját énemmel anélkül, hogy felmenteni vagy védeni próbálnám. És ez nem annyira a szeretetben, mint amennyire a bölcsességben való előrelépés – mivel hibákat az ember csak bölcsesség révén tanul meg szeretni. Miközben határozottan nem fogom megközelíteni se soha, hogy olyan bölcs legyek, mint Don, ettől még átérzem az ajándékokat, amiket rám hagyott. Az értelmemben olyan kitartás és tisztánlátás van, amit az ő ajándékának érzek. S a még hátralévő személyes leckémnek érzem azt, hogy az odaadást és a szeretetet kövessem nap mint nap és óráról

órára e földi életem fennmaradó részében. Most mindkettőnkért élek, mivel ő mindkettőnkért halt meg. És azt a békét érzem, ami azzal jár együtt, ha az ember együttműködik a sorsával.

SZÁZHATODIK ÜLÉS, 1984. MÁRCIUS 15.

106.0 **Ré:** Ré vagyok. Köszöntelek benneteket az Egységes Végtelen Teremtő szeretetében és fényében. Most kommunikálunk.

106.1 **Kérdező:** *Elsőként megadnád, kérlek, az instrumentum állapotát?*

Ré: Ré vagyok. E közvetítő változói marginálisak, mind fizikálisan, mind mentálisan/emocionálisan. Az entitás vitális energiája az erőnlét/gyengeség irányába hajlik.

106.2 **Kérdező:** *Azon, hogy „marginálisak”, azt érted... Nos, hadd fejezzem ki így: Mit tehetne a közvetítő, hogy javítson a marginális állapoton?*

Ré: Ré vagyok. Az instrumentum az inkarnációs létélménynek egy olyan szakaszán halad keresztül, amelyben a bal veserendszer halálos eltorzulásának lehetősége nagy. Kevésbé fontosak, ám hozzátesznek az életképesség felé torzulás marginalitásához a súlyos allergiás reakciók, valamint ezek és más gyengeség/erőnlét irányú torzulások gerjesztése. A gondolati/érzelmi komplexum azzal van lekötvén, ami legjobban úgy fejezhető ki, mint egy rosszul alkalmazott együttérzés.

106.3 **Kérdező:** *Ajánlana-e, kérem, Ré lépéseket, melyek megtételével csillapítani vagy visszafordítani tudnánk azon állapotokat, melyekről az imént beszéltél?*

Ré: Ré vagyok. Megtehetjük ezt. A vesetorzulások megerősítéseknek az alárendeltjei. Az entitás jelenleg abba kezd bele, ami beavatásnak nevezhető, és toxinokat szabadít fel, ennél fogva jól jön nagyobb mennyiségű folyadék, hogy segítsen e mérgeanyagok felhígításában. Az allergiákat már eddig is nagyrészt kordában tartja a megerősítés és a Bob nevű gyógyító közel állandó segítsége. További segítség érhető

el a lakás áttelepítésével, és a jövőbeli éberséggel az egészséges mértéket meghaladó páratartalom ellen a belélegzett légkörben.

A gondolati/érzelmi torzulások némelyest nehezebben csökkenthetők. Mindazonáltal a kérdező és a közvetítő együtt képesek kell legyenek ilyen munkálatot végezni.

106.4 **Kérdező:** *Milyen súlyos és kritikus ez a veseprobléma? A folyadékivás (feltételezem, a legjobb a víz) az egyetlen dolog, amit tehetünk érte, vagy van még más is?*

Ré: Ré vagyok. Vedd észre az elme és test összetételek kölcsönviszonyát. Ez egy példa a katalizátor és a tapasztalat tervezésének ilyenféle összefonódására. A vesegyengeség időszaka komoly, de csupán potenciálisan. Arra az esetre, ha az instrumentum vágyna az inkarnációs létélmény elhagyására, a természetes és nemgerjesztett lehetőség ennek megtételére be van építve csakúgy, mint ahogy beillesztésre került az az időszak is, melynek során ugyanez az entitás ténylegesen elhagyta az inkarnációs létélményt, majd aztán saját elhatározásból visszatért.¹⁹

Viszont a kívánság, hogy elhagyja és ne legyen többé része ennek az adott tapasztalati nexusnak, lehet és lett is gerjesztve. Ez egy felkiáltójel a közvetítőnek, amin el kell töprengenie, s egy alkalmas felkiáltójel a támogató csoportnak, ahol ébernek kell lennie a közvetítőről való

¹⁹ Jim írja: „Először említve a 63.2–3-ban. Ré itt Carla 13 éves korában átélt halálközeli élményre hivatkozik. Carla egy csodagyerek volt sok egyedülálló képességgel. Szülei úgy döntöttek, hogy tehetségei kibontakoztatásához a legjobb út sosem dicsérni, csak mindig konstruktív kritikával illetni őt. Carla mást sem akart egész életében, mint szolgálni. De mivel állandóan e kritikus visszajelzést kapta szüleitől, így 13 évesen úgy érezte, hogy ő egy csódtömeg, aki senkinek sem lehet a hasznára. Azért imádkozott, hogy meghaljon.

Hat hónappal később a veséi leálltak. A kórházban a halálára készültek, ami a személyzet érzékelése szerint be is következett. Abban a pillanatban Carla már nem a kórházi ágyában érezte magát, hanem egy erdővel körülvett, csodálatos mezőn. Végre megszabadult a fájdalomtól, örvendezett. Ám egy hang szólt hozzá, arról értesítve őt, hogy még nem kellene itt lennie. Választhatott, hogy felosztja-e a leckéit más életekre, vagy folytatja a jelenlegit. Ő úgy döntött, hogy inkább visszatér, és befejezi az útját és a leckéit.

Azonnal visszakerült a kórházba, a fájdalomtól sajgó testébe, ahol az orvosok és a nővérek lázasan dolgoztak azon, hogy visszahozzák őt az életbe. Attól fogva egy olyan érzés hajtotta előre, hogy dolog, szolgálat, mi több: végrehajtandó küldetés van a számára.”

gondoskodásakor. Elme és test úgy fonódnak össze, mint egy leányzó hajfűrtjei.

Az entitás természete vidám és társaságkedvelő, így hát azok a dolgok táplálják, amiket korábban említettünk: segítik a változatos élmények más-énekekkel, más helyszínekkel és eseményekkel, valamint az istentisztelet élménye és az éneklés, különösen a szakrális zeneéneklés.

Ez az entitás mártírszereppel rendelkező istentiszteleti helyzetbe lépés mellett döntött, mikor először járt e földrajzi fekvésen. Ennélfogva az istentisztelet tápláló hatása csak részben valósult meg. Hasonlóan a zenei tevékenységek, habár élvezetesebbek és ezért tápláló jellegűek, nem tartalmazzák a Teremtő dicsőítésének nézőpontját.

A közvetítő egy relatív éhség állapotában van azon spirituális otthonok iránt, amelyekről lemondott, mikor a mártíromság hívószavát érezte, és az átlalatok Szent Fülöp Katedrálisnak nevezett helyszínre tervezett istentiszteletektől elfordult. Ezt is fokozatosan be kell, hogy gyógyítsa e csoport tervezett helyváltoztatása.

- 106.5 **Kérdező:** *Akkor, ha jól értem, a legjobb dolog, amit tehetünk, hogy sokkal több folyadék bevitelét javasoljuk az instrumentumnak. És úgy képzelem, hogy a forrásvíz erre a legjobb. És természetesen el fogunk költözni. Azonnal ki tudjuk őt költöztetni innen, holnap akár, ha szükséges. Ez vajon számottevően jobb volna, mint várni két vagy három hetet, az allergiák és minden egyéb szempontjából?*

Ré: Ré vagyok. Az ilyen döntések szabad akaratú választás dolga. Légy tudatában a csoport harmónia erejének.

- 106.6 **Kérdező:** *Van-e valami a most fontolgatott Hobbs Park Road-i ház jelenlegi spirituális vagy metafizikai állapotával, vagy akár a fizikai állapotával kapcsolatosan, amit Ré elmondhat nekünk, ami káros lenne a közvetítő egészségére nézve?*

Ré: Ré vagyok. Csak annyit mondhatunk e tárgykörhöz, hogy megemlítjük: léteznek a páratartalmat szabályzó mechanikus elektromos eszközök. Az alagsor egy olyan hely, amely jellegében nagyon hasonló ahhoz, amit az előző lakóhelyetek alagsori szintjén tapasztaltatok.

Kevéssé nyirkos feltételek megszüntetnék a lehetőséget azon spórák szaporodásához, amelyekre a közvetítő érzékeny. A lakóhely felsőbb részei majdnem minden esetben elfogadható nedvességi szintűek.

106.7 **Kérdező:** *Mi a helyzet a ház metafizikai minőségével? Fel tudná ezt becsülni Ré, kérem?*

Ré: Ré vagyok. Ez a lakás nagyban torzult. Kifog rajtunk elfogadható leírást találnunk a lakás minőségére anélkül, hogy elcsépelt szavakhoz folyamodnánk. Bocsánat a kifejezésbeli korlátainkért. A lakóhely és különösen annak hátsó fekvése áldott, és angyali jelenlétek lettek segítségül hívva időtök bizonyos múltja óta.

106.8 **Kérdező:** *Nem vagyok biztos benne, hogy értem, hogy mit ért Ré ez alatt. Nem biztos, hogy értem, hogy a hely metafizikailag rendkívül jó vagy rendkívül negatív. Tisztázná ezt Ré, kérem?*

Ré: Ré vagyok. A tervezett hely metafizikai kiválóságát szándékoztuk nyomatékosítani. Az efféle előkészület emblematikáját talán nagyon is sokra értékelné ez a csoport.

106.9 **Kérdező:** *A só és a víz általi megtisztítás szükséges volna akkor hát e birtokra? Vagy tanácsos volna, jobban mondvá?*

Ré: Ré vagyok. Megvan a tanácsos metafizikai megtisztítás, mint bármely átköltözésre. Mindegy, mily kiváló a hangszer, a behangolás attól még minden egyes koncert vagy munkálat közt ajánlatos.

106.10 **Kérdező:** *Jól van. És ha az instrumentum nem megy le a pincébe, akkor gondolod, hogy a páratartalom és fizikai viszonyok jók lennének a közvetítőnek, ez így van?*

Ré: Ré vagyok. Nem.

106.11 **Kérdező:** *A páratartalom... valamit kezdenünk kell akkor a páratartalommal az egész házban ahhoz, hogy az instrumentumnak jó legyen. Ez így van?*

Ré: Ré vagyok. Igen.

106.12 **Kérdező:** *Vissza fogok térni egy pár dologhoz itt, de be kell most iktatnom egy kérdést magamról is. Ez jelenleg kritikusnak tűnik. El tudná mondani Ré, hogy mi bajom van fizikailag, hogy mi okozza, és miként tudnám enyhíteni?*

Ré: Ré vagyok. A kérdező is egy olyan, aki további beavatás kellős közepén áll. E tér/idő során annak lehetősége, hogy a gondolati/érzelmi eltorzulás megközelítse azt, ami az entitás működésképtelenné válását eredményezi, markáns.

Továbbá, a kérdező sárgaszín, kémiai hordozója öregszik, és nagyobb nehézsége támad szükséges ásványok, úgymint vas és egyéb anyagok, például papain, kálium és kalcium felszívódásánál.

Ezzel egyidőben a sárgaszín testnek kezd nagyobb nehézsége támadni egyes nyomelemek, például az alumínium eltávolításánál is. A gerjesztő hatás a kérdező vastagbelében játszódott le, s az ottani eltorzulások egyre jelentősebbek. Végül pedig egy kis kiterjedésű fertőzés van a kérdező szájában, amire oda kell figyelni.

106.13 **Kérdező:** *Tanácsolhatná Ré, hogy mit tegyek az egészségi állapotom javítására?*

Ré: Ré vagyok. A legközelebb járunk a Zűrzavar Törvényéhez ez alkalommal, de helyénvalónak érezzük beszélni lehetséges, az instrumentum számára végzetes következmények okán.

Megállunk, hogy egy pár pillanatnyi tér/időt adjunk a kérdezőnek és az írónak arra, hogy segítsenek nekünk azzal, hogy hátrébb lépnek azoktól a torzulásoktól, melyek bennünket a Zűrzavar Törvényére hivatkozni készítenek. Ez hasznos volna.

[Pár pillanat szünet.]

Ré vagyok. Méltányoljuk igyekezeteket. Még a zavar is segít a ti részeteokről.

A kérdező a nemrégi múltban egy gondolati/érzelmi fájdalom teljes cseréjét hagyta létrejönni a kérdezőből a közvetítőbe. Eme ártalmas munkálat kulcsmozzanata az volt, mikor a közvetítő olyan szavakat

mondott el, amelyek gyakorlati jelentése az volt, hogy ő lehetne a kérdező és az erősebbik. A kérdező lehetne olyan, mint a közvetítő, kicsi és ostoba. A kérdező, teljes tudatlanságban a közvetítő szilárd szándékáról és nem felfogván bármely ilyen energiacsere lehetőségét, beleegyezett.

E két entitás akárha egy lenne egy időtlen korszak óta, és megnyilvánította ezt a ti tér/időtörökben. Ennélfogva a kártékony munkálatra sor került. Gondos és óvatos megállapodással visszafordítható.

Nyomatékosan felhívjuk a figyelmet a hálaadásra és egyetértésre a kérdező részéről. Általánosan megerősíthetjük a Bobként ismert korábbi ajánlását a jártasságában és szándéka tisztaságában, és megemlíthetjük azt a szimpatikus idegi betegséget, mely a közvetítő érzékenységből kifolyólag következett be.

Végül pedig megemlíthetjük, hogy a Peter nevezetű számára a kérdező, a közvetítő és az írrok által tapasztalt torzulások számos aspektusa egészen nyilvánvaló, és meglehetősen egyszerűen kisebb torzulásokká beváltható lehet.

106.14 **Kérdező:** *Mi Peter vezetékgéve? Nem ismerős nekem, hogy ki lehet ő.*

Ré: Ré vagyok. A név, amelyen ez az entitás ismertnek lenni választ, az Inman.

106.15 **Kérdező:** *Tanácsolná-e Ré... Hadd kérdezzem így: Gondolja-e Ré, hogy az én esetemben segítene műtét?*

Ré: Ré vagyok. Feltételezzük, hogy a vastagbél-rendellenességről beszélsz, és annak a ti sebészeitek általi lehetséges megsegítéséről. Ez így van?

106.16 **Kérdező:** *Igen.*

Ré: Újra, Ré vagyok. Kérlek, fújjátok keresztül az instrumentum arcát és szívét.

[Megtörtént az utasítás szerint.]

Ré vagyok. Folytatjuk. A környezet gondosan előkészített. De még ott vannak a közvetítőnek nehézséget okozó elemek: az arc jobb oldalának neuraszténiája hozzáadódik a többi arthritiszesen gerjesztett fájdalom-fellángoláshoz.

Ilyen operáció abban az esetben jelentene segítséget, ha az entitás ezt a fizikai megtisztulást egy olyan eseményként tűzné ki, amely együttműködik az entitás mentális, gondolati/érzelmi, illetőleg fizikai irányultágaiban végrehajtott változtatásokkal. Az utóbbi választás nélkül a torzulás visszatérne.

- 106.17 **Kérdező:** *Akkor összegezve, amit a közvetítőért tehetünk: dicsőítésen, hálaadáson és egyetértésen keresztül meg tudjuk... Ez minden, amit tehetünk azon kívül, hogy jelentős mennyiségű folyadékivást tanácsolunk neki és átköltöztetjük őt egy jobb környezetbe? Jól mondom?*

Ré: Ré vagyok. Átvizsgáljuk az állítást, és két hiányzó dolgot találunk: az egyik fontosabb a másikhoz képest. A legfőbb hozzatétel az entitás természetének megértése. A kevésbé fontos, mivel kevésnek tűnhet, de talán segít: az, hogy az entitás sok gyógyszert szed, és hasznosnak találja akkor megetetni magát, mikor ezeket a szereket elfogyasztotta. A tápanyagok leváltása javasolt, úgymint a sütemény gyümölcslére, továbbá a répacukrot tartalmazó, nem folyékony tápanyagok fogyasztása négy óráttal az alvási szakasz előtt már nem ajánlott.

- 106.18 **Kérdező:** *A páratlanítókkal szerzett tapasztalatom azt jelzi számomra, hogy egy páratlanítóval valószínűleg lehetetlen lesz sokkal csökkenteni a páratartalmat abban a házban, habár megpróbálhatjuk, és valószínű, hogyha csakugyan beköltözünk oda, akkor elég hamar ki is kell majd költöznünk.*

Van-e még valami, amit Jim veseproblémájának teljes gyógyulásáért meg szükséges tenni?

Ré: Ré vagyok. Ha felismerésre kerül, hogy az állapot potenciálisan fennmarad még néhány hónapig minden gyógyszerelés megszűnte után is, akkor gondot fordítotok rá, és minden jól megy tovább.

Megjegyezhetjük, hogy az általatos tervezett szándékokra a Hobbs Park Road helyszín, akár nyirkos, akár száraz, szokatlanul kedvező. Lévén, hogy a közvetítő súlyosabb aktuális torzulásai akut katalizátor híján mérséklődtek, a helyszín állapota, melyről a feltételezést tetted, rendkívül előnyös.

- 106.19 **Kérdező:** *Akkor a pára... azt mondod, hogy a páratartalom hatása – megpróbáljuk lecsökkenten, amennyire lehetséges, de azt mondod, hogy a páratartalom hatása viszonylag jelentéktelen szempont, amikor az összes többi előnyös tényezőt is figyelembe vesszük a Hobbs Park Road címre? Ez így van?*

Ré: Ré vagyok. Igen.

- 106.20 **Kérdező:** *Igencsak nyugtalanít a közvetítő egészségi állapota, és muszáj megkérdezni, hogy van-e valami, amit nem sikerült figyelembe vennem a közvetítő egészségével kapcsolatosan? Akármi más egyéb, amit megtehetnénk érte az állapotának javításához azon kívül, amit már tanácsoltál?*

Ré: Ré vagyok. Mindenki a legteljesebb szívvel irányul a támogatásra itt. Érzékeljétek úgy a csoportot, mintha itt lenne: egy idő/téri helyen. Ebben az igazi otthonban, tartsátok meg a fény könnyed érintését. Nevessetek együtt, és találjatok örömet egymásban és egymással. Minden más a legteljesebben elvégzett vagy elvégezni tervezett.

- 106.21 **Kérdező:** *A ház sóval és vízzel való megtisztítása ugyanolyan hatásos, miután már beköltözünk, mint ha a beköltözés előtt végeznénk el?*

Ré: Ré vagyok. Ebben az esetben ez nem olyan sürgető metafizikai gond, mint amilyen egy kevésbé jószágos és boldog légkörben az időzítés lenne. Megfigyelhető, mennyivel egyszerűbb az ilyesmit elvégezni a birtokba vétel előtt. Ez nem fontos, leszámítva azon katalizátorok szempontjait, amelyekkel élni kívántok.

- 106.22 **Kérdező:** *Elmondanád, mi volt a közvetítő nehézsége a legutóbbi vízfogatásakor?*

Ré: Ré vagyok. Az instrumentum, mint korábban elmondtuk, átvette a kérdező gondolati/érzelmi természetét és torzuláskomplexumát. A közvetítő olyan hőmérsékleten vette igénybe az örvénylő vizeket, ami túl forró, és olyan rezgésfokon, ami, mikor az örvénylő vizek hőjével halmozódik, az enyhe sokk állapotát idézi elő, mint neveznéd ezt a torzulást. Ebben az eltorzult állapotban az elme komplexumnak nem jut elegendő oxigén, és legyöngül.

Ebben az állapotban a közvetítő, rajta lévén a kérdező torzulása, ám nem rendelkezvén a kérdező erejével a torzulásra, melyet páncél viseléséhez lehetne hasonlítani, megkezdett belépni egy akut pszichotikus epizódba. A sokkállapot elmúltával a tünetek odébbálltak. A lehetőség megmarad, mivel az empátiás személyiség nem került elhagyásra, és mind a kérdező, mind a közvetítő önállóként él a közvetítő gondolati/érzelmi komplexuma egy darabkájában.

Kérhetnénk-e még egy teljes kérdést e munkaülésre, és emlékeztethetnénk-e a közvetítőt, hogy helyénvaló félretenni egy kisméretű energiát a munkaülés előtt?

106.23 **Kérdező:** *Csak azt kérdezném, hogy tehetünk-e bármit a közvetítő segítségére, vagy a kényelme érdekében, vagy a kapcsolat javítására, és hogy mi lenne az a legközelebbi időpont, amit Ré javasolhat a következő ülésre? És mi bizonyosan... én bizonyosan örömmel venném az arany sólyom visszatérését. Nagy erőt adott nekem.*

Ré: Ré vagyok. Teljes szabadságotok van az ülések ütemezésében.

Javasoljuk, hogy minden megnyilvánulás természete illuzórikus jellegű, s csak odáig működőképes, ameddig az egyén az alaktól és árnytól az Egy felé fordul.

Ré vagyok. Búcsúzunk tőletek, barátaim, az Egy Végtelen Teremtő szeretetében és dicsőséges fényében. Járjatok hát örvendezve az Egy Végtelen Teremtő erejében és békéjében. Adonáj.

EPILÓGUS

Jim: Miután visszaköltöztünk Louisville-be, bekövetkezett az a gondolati/érzelmi működésképtelenség, amiről Ré Donnal kapcsolatosan beszélt. Don egész életében arról volt híres, hogy nagyon nyugodt és rendkívül bölcs volt, és érzelmileg meg sem mozdították őt olyan események, melyektől mások darabjaikra hullottak. A megfigyelései és tanácsai mindig helyesnek bizonyultak. Most, hogy ez a működésképtelenség rosszabbodott, Don azt látta, hogy élesen hat rá a legkisebb inger is. Szorongása depresszióvá mélyült, és bár gyógyulási tanácsot kért minden fellelhető forrásból, semmi nem működött, ő pedig megadta magát a halálnak, amit gyorsan közeledni vél.

Hét hónapnyi ilyen mentális, érzelmi és fizikai hanyatlás után nem tudott már sem aludni, sem szilárd ételt enni. Novemberre elvesztette testsúlyának egyharmadát, és erős fájdalmat élt át. Elutasította a további kórházi kezelést, amit mi a túlélése utolsó reményének láttunk. Az akarata ellenére való kórházba vitetésének gondolata rémisztő volt számunkra, de úgy döntöttünk, megteesszük, és reménykedünk a csodában, semmilyen más lehetséges utat nem ismerve Don életének megmentésére abban az időszakban.

Amikor a rendőrség kiérkezett, hogy végrehajtsa a rendelkezést, egy öt és fél órás patthelyzet kerekedett. Don meg volt győződve róla, hogy a halála közeleg, és nem akart egy elmegyógyintézetben meghalni. Amikor könnygázt vetettek be, hogy kihozzák Dont a házból, ő kísétált a hátsó ajtón, és egyetlen lövéssel főbe lőtte magát. Azonnal meghalt.

A halála után Carla három alkalommal látta őt éber látomásban, és arról biztosított minket, hogy minden rendben és hogy minden a maga rendje szerint történt – még ha mi ebben semmi értelmet nem láttunk is.

Így aztán dicséretet és hálát adunk Don életéért, haláláért, és a mi közös munkánkért.

Bár ez a könyv egy személyesebb része ennek a munkának, reméljük, hogy látható lesz, hogy a mi megtapasztalásunk elvi alapjai ugyanazok, mint az Önökéi. Habár a kifejezőmódok nagymértékben eltérhetnek, a cél ugyanaz: hogy az Egy sok darabkája önmagát és az Egyet Egyként megismerhesse. Vagy, ahogy Ré fogalmazott:

„Távoznak töletek meghajolván a nagy káprázat körülményeinek, amelyben ti most a síppal-dobbal játszást és a ritmusban ringást választjátok. Színi játékosok vagyunk magunk is. A színpad megváltozik. A szerepek lecsengenek. A fények újból felgyúlnak. És véges-végig a nagy illúzióban, és a következőben, és a következőben, ott az Egy Végtelen Teremtő megtartó fensége. Minden jó. Semmi nemvész el. Járatok hát örvendezve az Egy Végtelen Teremtő szeretetében és fényében, békéjében és erejében. Ré vagyok. Adonáj.”

Carla: Jim és én azért kívántuk kinyitni ezt a személyes anyagot azok előtt, akik érzésük szerint hasznosnak találhatják azt, mert a megtapasztalásainkban jó példát látunk arra a fajta igénybevételre, amit a fényben való munka előidéz. Minél teljesebb megvilágosodást kap a közvetítés, annál megvilágosultabbak kell legyenek az élet és a beszéd mintái. Don, Jim és az én esetemben minden külső viselkedésünk helyes volt, és nem róható fel Donnak, hogy nem vált beszélővé, amikor beteg lett. Azelőtt sem fogadta el más tanácsát, és az enyémet vagy Jimét sem kívánta jobban másokénál. Így aztán Don paranoiás hajlama odáig virágzott, amíg bizonyossá vált afelől, hogy már nem vagyok az ő szerelme. Számára a világ nélkülem elfogadhatatlan volt.

Alaposabban megvizsgálva az itteni időpontot, döntő dolog azt látni, hogy 38 kilót nyomtam ekkor, 163 cm-es magassággal. Rendkívül kemény volt minden egyes ülés, mégsem lankadt a vágyam soha, hogy folytassam. Tökéletesen kész voltam meghalni aközben, hogy kinyerjük ezeknek az üléseknek a tartalmát. Don nagyon aggódott amiatt, hogy tényleg meghalok, és egyfolytában körülöttem sürgött. Működött benne valamiféle mechanizmus, amely fáradhatatlanul próbálta kitalálni, miként helyettesíthetne engem a kapcsolat fő terhének viselésében. Időről időre előhozta ezt a témát, én pedig mindig lebeszél-

tem az efféle gondolatokról. De mégiscsak ezt tette a végén. A halála véget vetett a Ré csoportja béliekkel való kapcsolatnak, és soha sem estünk kísértésbe újra felvenni azt, mivel követjük magának Rének a tanácsát, hogy ne tegyük ezt, ha nem vagyunk ott mind a hárman.

Szeretném minden Olvasónak kifejezni a békének azt a mélységes érzését, mely a jelenlegi inkarnációm begyógyítása során elért engem. Mindig megmarad az énemnek az a része, amely azt kívánja, bárcsak meg tudtam volna menteni Dont, vagy vele halni. Azt gondolom, az egyik jogos módja lett volna ez annak, hogy távozzam. Ő és én akkor egy végtelenül romantikus, és nagyon is halott, része lennénk az L/L történetének. De ez nem az a lecke volt, ami énrám várt. Az enyém a bölcsesség leckéje lett. Ré nekem szegezte elég nyíltan, kérdésével, hogy melyik az én időm Jeruzsálembe menni. Azt kérdezte tőlem, fel akarom-e áldozni magam. Ezt azon kérdések összefüggésében, amiket Don a gyakoribb ülések lehetősége kapcsán tett fel. Az én válaszom erre az volt, hogy – tizenegy év után először – elmentem nyaralni. Don és én kalandokon voltunk, NEM nyaralásokon!

Don leckéje – mikor az energiáink és mentális torzulásaink a georgiai beszélgetésünk során kicserélődtek és összeolvadtak – a szívének teljes megnyitásáról szólt. Azzal, hogy megfigyelő maradt, még nem sikerült neki szabaddá tennie az ő nagy szívét. Betegsége során igazán hitte, hogy azért hal meg, hogy én jól legyek és békében éljek. Nem létezik nagyobb odaadás és áldozat annál, mint ha az ember az életét adja. Nem számít ebből a szempontból az sem, hogy totál nem volt igaza.

Sosem veszített el engem, közel sem. Magát veszítette el. Halálának pillanatában teljesen nyitott volt a szíve, és nem gondolt az élet vagy a távozás fájdmára. Természetesen sok és egymásnak ellentmondó érzésem van ezzel kapcsolatosan. De mindig szilárd maradok a hitemben, hogy Don befejezése ugyanolyan nemes volt, mint az egész élete. Számomra ő szavakkal nem leírható. Annyira imádom ezt a lelket.

Az én leckém ennek ellentéte volt: A bölcsesség hozzávétele a teljesen nyitott szeretethez. A szívcsakrák rendszerint igencsak akadálytalan, de a határokat illető érzékelésem már régóta ingatag. Az „elme-

egyesülés”, amiben akkor osztoztunk, választás elé állított, hogy vagy meghalok Don miatt, vagy élek a munkájáért, az L/L Research-ért, és mindazért, amit együtt tettünk és jelentettünk. Pontosan azt tettem, ami kellett ahhoz, hogy ebben a világban maradjak. Kétesélyes voltam sok ideig, még jóval Don eltávozása után is a halál energiáját dolgoztam keresztül a saját elmémen, testemen és lelkemen. Éveken keresztül merültem bele az elkeseredés, a harag (hogy merészelt kételkedni bennem!), a bánat és a szomorúság mélységeibe. Szembenéztem a saját fizikai halállommal és tudtam, hogy eljött a végpont ideje, és az élet örömlése még mindig erős volt bennem. Ez az 1991 Karácsonya környéki nehéz napok során történt. Még sosem voltam ennyire végletes állapotban azelőtt, még a vesém leállásakor sem. Viszont a szeretetem sem érződött erősebbnek, mint akkor. Úgy éreztem, mintha minden elégett volna, s én üdvözöltem ezt. E fájdalom hevében megtisztulást és teljesség válást éreztem. Attól az időtől kezdve mintha egy teljesen új erő öntötte volna el a gyenge testem. Amikor sikerült kikelnem a tolószékből és a kórházi ágyból, egyre örömtelibbnek éreztem magam, ugyanakkor átlátszónak is. Egy új élet ez, amit megtapasztalok, egy új és sokkal töltöttebb testben. Csakugyan, most 54 évesen olyan leföledést és egyensúlyt érzek, amely szilárd és egészséges. Boldog vagyok, hogy itt lehetek, és úgy érzem, beléptem a megosztott életem kínálta második minta kidolgozásába. Áldom Don és az én szomorú történetünk. És áldok mindent, ami történt. Szerettünk; emberek voltunk. Úgy tűnik, mintha gyakran tévedtünk volna. De nem tettük, mert igazán szerettünk. És bár mindig árván fogom érezni magam, amiért ő nincs mellettem, magamhoz ölelem a csodálatos dolgokat, amik most nagy becsű kincseim. Jimet és engem folyamatosan fűt annak áldása, hogy folytathatjuk Don munkáját.

Bármely csoport, aki együtt marad és egyetértésben működik a fény szolgálatában, elkezd bevonzani olyasfajta pszichikai köszöntéseket, amilyeneket mi is tapasztaltunk. Ebben a tűzpróbában, minden hiba és hiúság, mégha oly kicsi is, fegyvert jelent az én ellen. Az erkölcsi felfogásnak nagyon ébernek és érzékenynek kell maradnia a felfeldobált kérdések és értékek tekintetében. Ez élet és halál kérdése.

Az L/L Research egy különleges és csodálatos hely, nem különben sok más világitótoronytól, amiket más vándorok és keresők gyújtottak. Sokan, sokan mások is felébrednek mostanság, és egyre inkább szeretnének alkalmassá válni arra, hogy csatornái legyenek a fénynek. És egy csodálatos közreműködést jelent, hogy egy metafizikai vagy spirituális otthonként ott lehetünk a vándorok és kívülállók számára szerte a világon. Reméljük, hogy ez a kiadvány segít neked és a csoportodnak teljes összeköttetésben maradni, visszautasítani, hogy bármi egyebet kínáljatok egymásnak, mint örömet és hitet, bármi történjék is! És soha de SOHA nem kötni alkut a hithű ellenzéssel!

Mi az L/L Research-nél továbbra is nyitva tartjuk az ajtónkat rendszeres összejövetelekre, és sok látogatónk jön az ajtónkon, a csigapostán és a drótpostán, és mivel a könyveink továbbra is terjednek, a Ré fogalmaival tisztában lévők a teljes földkerekségen megtalálhatók. A weboldalunk címe www.llresearch.org, a csigaposta címünk pedig L/L Research, P. O. Box 5195, Louisville, Kentucky 40255-5195. Minden levélre válaszolunk, és mindig örömmel hallunk régi és új olvasóink felől. Szívünk örökké hálás egymásért, Donért, a Ré csoportja béliekért, és a kontaktusért, amelyet megosztottak velünk. Áldás mindenkinek, aki olvassa ezt a könyvet.

L/L Research
Carla L. Rueckert
Jim McCarty

Louisville, Kentucky
1997. december 20.